

Giới thiệu Hệ Thống Liệp Diễm

Thể loại: Sắc hiệp, tiên hiệp, dị giới, hệ thống, xuyên không

Ở thế giới hiện đại không thiếu những tên xù nam và Long Ngạo là một trong những xù nam điển hình.

Trong một lần hấn dùng tay để giải quyết nhu cầu sinh lý của cơ thể thì lần dùng ra chết. Sau khi tỉnh lại, Long Ngạo phát hiện ra mình đang ở một thế giới xa lạ và kèm theo đó là hệ thống liệp diễm đi cùng...

Long Ngạo mang trong mình hệ thống liên truy cầu mỹ nữ của thế giới này.

Tôn chi của hấn là: Gặp gái không buông tha.

Cho dù cô gái đấy là hoa đã có chủ.

Từ trẻ đến mỹ phụ.

Từ mẹ nuôi đến dì

Chỉ cần xinh đẹp là được.

Bởi vì ta có hệ thống mà...

Phạm cảnh: Luyện thể ki - Luyện khí ki - Trúc cơ ki - Kết đan ki - Kim đan ki - Nguyên anh ki - Xuất khiếu ki - Hợp thể ki - Độ Kiếp ki - Đại Thừa ki - Bán Tiên..

Mỗi cảnh giới chia làm 10 cảnh giới nhỏ. Còn cảnh giới Bán Tiên thì trải qua 5 lần Độ kiếp mới thanh tiên (5 thiên thiên kiếp đều khác nhau chia làm Kim, mộc, thủy, hỏa, thổ)...

Tiên Cảnh (Thần giới): Địa Tiên - Chân Tiên - Huyền tiên - Thái Thượng Huyền Tiên - Đại La Kim Tiên - Cửu Thiên Huyền Tiên - Tiên Quân - Tiên Vương - Tiên Đế.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tinh Tấn Nhân Vong

Long Ngạo, một sinh viên năm 2, đã 20 tuổi rồi, nhưng vẫn chưa có một cô bạn gái nào chịu quen, hơn 10 mấy năm cô đơn hiêu vạnh (từ khi hiểu xem phim Av đến nay)

Căn phòng của hấn thuê ở Tp HCM khá rẽ và nằm ra trung tâm thành phố, bởi thế vì giá rẽ, cho nên hoàn cảnh bên trong khá tồi tàn, cửa ra vào thì cọt cọt khó mở như đã khá lâu rồi không có người sửa, chỉ có vài cái lỗ thông gió lùa vào cho mát...

Bây giờ ba mươi sáng, ngày chủ nhật, bữa nay Long Ngạo không đi học, cho nên rảnh quá mở máy tính xem phim sex và quay tay như mọi ngày....

Nhưng ngay khi khoái cảm lên đến đỉnh thì hấn cảm thấy mắt tối sầm rồi ngất sùu...

Ngày 13 tháng 3 năm 2018: một thanh niên từ vong trong nhà...

Lí do: quay tay quá độ dẫn đến tinh tấn nhân vong..

.....đến cảnh chính.....

— Đây là đâu

Khi hấn mở mắt thì thấy mình đang ở trong một căn phòng có không gian khá rộng chứa khá nhiều đồ hiện đại.

Trong khi hấn đang nhìn ngắm căn phòng thì

— Ê nhìn đủ chưa?

Một thanh âm êm tai và quyến rũ không biết phát ra từ đâu.

Thế là long ngạo gạt mình nhìn xung quanh để tìm chỗ phát ra âm thanh, sau đó hấn nhìn thấy một cô gái xinh đẹp với mái tóc màu bạch kim óng ánh tuyệt đẹp, mắt phương, mũi cao, môi hồng và khuôn mặt xinh đẹp quyến rũ như tiên nữ hạ phàm.

Long Phạm ngờ ngác nhìn cô gái trước mặt này, hấn chưa bao giờ cô gái nào đẹp như thế này bao giờ, cho dù là những minh tinh ca sĩ hay là các nàng đồng phim sex AV đi chân nữa, dù chỉ một phần của nàng đi nữa. Nàng cho hấn cảm thấy muốn chạy tới ôm nàng và để xuống mà chịch cho sướng khoái.

— Ê tên kia, dừng ngay cái ánh mắt muốn dề ta ra chịch một trận thể chứ

Cô gái tóc bạch kim quyến rũ nói.

Thế là Long Ngạo xấu hổ lãnh sang chuyện khác

— Ta...ta...ta đang ở đâu?

Long Ngạo hỏi

— Người đang ở trong không gian trong phòng của ta.

Cô gái xinh đẹp trả lời.

— Nhưng sao ta lại ở đây.

Hấn hoang mang hỏi.

— Người tự vào đấy chứ.

Nàng mỉm cười trả lời.

— Ta không biết

—Thế gọi ta phải làm gì?

Long Ngạo hỏi.

— Ta thấy người và ta có duyên nên ta sẽ tặng người món bảo vật và đưa người đến thế giới khác.

Cô gái quyến rũ trả lời.

— Vì sao không đưa ta về Việt Nam mà đưa sang thế giới khác.

Hấn khó hiểu hỏi

– Bởi vì ngươi đã chết rồi

Cô gái phủ phản nói

Long Ngao như bị sét đánh, nhưng sau đó rất nhanh lấy lại bình tĩnh hỏi

– Sao ta lại chết?

– Nếu ta không nhìn lầm thì, ngươi bởi vì thù râm quá độ nên dẫn đến "Tĩnh Tẩn nhân vong" rồi.

– Á đù... CMN, Đậu xanh râu má.

Long Ngao chưa âm lên, hẳn thật không rằng mình lại chết một cách cù chuối như thế.

– Đừng lo lắng ngươi vào được đây thì ta có cách cho ngươi sống lại!

Cô gái an ủi nói.

Thật không?

Long Ngao chờ mong hỏi.

Ta có thể tạo lại thân thể cho ngươi và bay vào nhập vào thì có thể sống lạ.

Cô gái tự tin nói.

– ờ mà nhất mới nhớ, hỏi này tới giờ ta chưa hỏi tên ngươi?

Long Ngao chợt nhớ là mình vẫn chưa hỏi tên cô nàng này.

– Ta tên là Huyền Yêu Mị.

– Phong Hiệu: Nữ Thần Sắc Dục.

– À....thì ra là Nữ Thần Sắc Dục.

Hắn rất bất ngờ rồi sau đó trầm nghĩ: "Nữ Thần Sắc Dục à....nghe thì biết là một bà nữ thần dâm dăng rồi hay sao? " Sau đó hắn lại hỏi:

– Tại sai ngươi lại ở đây?

– Chết tiệt, chẳng phải con điểm Nữ Thần Tình Yêu hay sao, nó bảo ta quá dâm dăng, cho con người quá nhiều dục vọng, cho nên mời theo thần thời gian và không gian đến phong ấn ta vào không gian này, ờ mà tính thời gian cung gần vạn năm rồi.

Nữ thần Sắc Dục cúi đầu một hồi lâu mới chịu ngừng lại, rồi sau đó đó lại hỏi:

– Ta thấy ngươi có thể vào được đây là xem ngươi có duyên ta sẽ miễn cưỡng thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có đồng ý hay không?

Nữ thần Sắc dục giả vờ miễn cưỡng nói.

– Làm đệ tử ngài có lợi gì hay không?

Long Ngao tính Toán hỏi

– Có chứ sao không, chẳng phải lúc trước ta đã nói sẽ tặng cho ngươi một bảo vật hay sao.

Nữ thần Sắc Dục tức giận nói.

– Cái gì thế?

Long Ngao tò mò hỏi.

– Cái này gọi là Liên Diễm Hệ thống còn có tên gọi khác là Sắc dục Hệ thống. Lúc ta buồn chán tạo ra để giải buồn. Thế ngươi có muốn làm đệ tử ta hay không?

Nữ Thần Sắc Dục liếc Long Ngao hỏi.

– Đệ tử bá kiển sư phụ!

Long Ngao lớn tiếng hô lên,rồi sau đó mừng thầm nghĩ "Ngu gì không nhận, đây chẳng phải là bàn tay vàng mà các thánh trong truyện xuyên việt thường có hay sao"

– Được rồi nếu ngươi đã nhận ta làm sư phụ rồi thì ta sẽ nặn lại thân thể cho ngươi, rồi sau đưa ngươi ra khỏi đây.

Nữ thần Dục vọng dịu dàng nói.

– Ừ cảm ơn sư phụ, à mà làm sao để cứu sư phụ ra khỏi đây.

Long Ngao thần thiết nói.

– Chỉ cần con ở thế giới kia sử dụng hệ thống chịch thật nhiều gái để tăng lên thực lực để quay lại cứu ta.

Nữ thần Dục Vọng dịu dàng nói.

– Sư...Sư phụ này, đến....đến chừng đó cứu sư phụ ra, có thể làm...làm vợ ta được không.

Long Ngao mức cơ nói.

– Quý nhò....dám đánh chủ ý vào ta...Được rồi chờ ngươi mạnh lên cứu được ta rồi hãy nói.

Nữ Thần Sắc dục trợn mắt giả vờ tức giận nói.

Sau đó từ hai cánh tay của nàng phát ra hai hào van màu trắng rồi sau đó chúng hòa nhập vào nhau dần dần bắt đầu tạo ra một cơ thể con người, từ đầu...rồi mắt, mũi, miệng.....sau đó vài phút sau hóa thành một đứa trẻ khoảng 10 đến 12, dản người xinh đẹp. Đúng là xinh đẹp bởi vì cơ thể rất giống con gái nếu không nhìn xuống giữa hai chân của nó, thấy được được cây sủng và hai viên đạn.

– Ngao Long còn không vào còn chờ đến khi nào nữa.

Huyền Yêu Mị lớn tiếng gọi Long Ngao.

– Dạ....vâng.

Long Ngao giật mình tỉnh dậy, rồi sau đó nhanh chóng bay vào thân hình của đứa bé...Và sau đó hắn cảm nhận được linh hồn mình đang dung nhập vào trong thân này và sau đó ý thức hắn cũng dần vào bóng tối, trước khi hoàn toàn mất ý thức hắn lên nghe mang máng của sư phụ Nữ Thần của mình.

Long Ngao...Ta chờ con...tới cứu ta...và sau đó ta sẽ làm nữ nhân của con....

Tác giả: bộ truyện này mình viết sắc khá nặng...nhưng cũng có những đoạn cảm xúc lãng mạn và chân thật của ngao Long dành cho người yêu.truyện không chỉ đơn thuần là sắc...mình sẽ cố viết cho câu chuyện thật hay để mọi người ko chán...và sau cùng là Chúc mọi người đọc vui vẻ....

Chương 2: Xuyên Không Và Hệ Thống

Sau khi được sư phụ Nữ Thần kiến tạo lại thân thể và giúp linh hồn hần dung hợp với thần xác mới, thì thần lực bị hao mòn sau khi bị phong ấn còn lại thì cũng yếu đi. Nhưng nàng vẫn chưa dừng lại ở đó, nàng lại dùng thần lực vốn đã yếu đi của mình và đánh vào nơi yếu nhất của phong ấn và khuyến khích thông một lỗ hổng thời gian ngắn, sau đó bao bọc hần lại bằng sức mạnh của mình rồi ném hần vào không gian loạn lưu. Vòng bao bọc màu vàng bên ngoài của hần để không bị những manh võ không và gió lốc không gian nghiền nát hần thành bụi.

— Long Ngao, cố gắng mạnh lên nhé và đến cứu Sư Phụ. Ta không còn thời gian nhiều lắm đâu.

Huyền Yêu Mị yếu ớt nói sau đó ngất xỉu.

Những điều này Long Ngao hoàn toàn không biết, sau khi hần bị sư phụ ném vào không gian loạn lưu. Thì vượt qua tầng không gian và tránh né các đợt gió lốc không gian, nếu không vì thần lực và tia linh hồn phân thân của nàng dẫn đường cho hần thì hần đã chết cả trăm nghìn lần.

Không lâu sau thì cái vẫn sáng màu vàng và đưa hần đến nơi cần đến, phía trước là một vòng xoáy màu xanh lá cây, từ nơi đó tỏa ra hơi thở sinh mệnh dày đặc. Sau đó cái vẫn sáng màu vàng tách ra khỏi hần và ngưng tụ thành Nữ Thần Sắc Dục (Huyền Yêu Mị) và ôm lấy hần.

— Nhóc con đã đến nơi rồi, cố mà sống sót trong cái thế giới này nhé...Sư phụ vẫn còn xử nữ đấy.

Nàng tự mình nói cũng không biết hần có nghe không.

Rồi sau đó ngón tay thon dài của nàng dờ lên và ấn ngay vào giữa mi tâm của hần một vết sáng bảy thẳng vào. Sau đó ném hần vào vòng xoáy màu xanh và sau đó nàng cũng tan biến vào không gian như chưa từng xuất hiện...

Ở trong căn phòng của Huyền Yêu Mị nàng đang phục hồi phục lại chút thể lực. Bỗng nhiên mở mắt ra.

Đến nơi an toàn rồi sao?

Sau đó lại tiếp tục nhắm mắt lại.

.....một khu rừng nào đó không biết tên.....

.....

Nằm trong khu rừng xa lạ không biết bao lâu, Long Ngao cảm thấy một trận lạnh lẽo, rồi chậm rãi mở mắt ra nhìn. Trên bầu trời màu xanh thẫm từng đóa hoa nhè nhẹ trôi, một dòng suối nhỏ uốn lượn khúc chiết đến tận đáy chảy qua những cây cỏ thụ hưởng lỗ

Hiển nhiên, nhìn là thấy liền đây không phải căn phòng của sư phụ mà mình ở lúc trước, mà là một khu rừng xa lạ mà mình được sư phụ đưa tới.

— Quá trình dung hợp bắt đầu

— Dung hợp 1%, 2%, 5%, 10%, 15%, 30%, 45%, 65%, 75%, 85%, 95%, 100%. Quá trình dung hợp thành công.

Đột nhiên, những tiếng nói máy móc làm cho Long Ngao giật cả mình, cậu nhìn chung quanh nhưng không thấy ai. Hần kêu gọi cả buổi vẫn không ai đáp lại hần, gọi một hồi lâu hần tưởng rằng mình nghe nhầm.

— Quá trình dung hợp đã hoàn tất, kí chủ có thể khởi động hệ thống, kí chủ có muốn khởi động hay không?

Lại là tiếng nói máy móc và lạnh băng ấy, lần thì hần chắc chắn rằng tiếng nói là thật mà còn phát ra từ trong đầu mình. Bất chợt hần nhớ ra cái gì. Hình như sư phụ xinh đẹp của mình đã tặng cho hần cái hệ thống gì đó thì phải. Rồi sau đó bình tĩnh nói

— Kích hoạt!

Rồi sau đó cảnh tượng rừng núi hần đang đứng bỗng nhiên thay đổi, thay vào đó là không gian lạ lùng. Xuất hiện trước mắt hần là một màn hình điện tử đủ các loại chức năng giống như những trò chơi game hiện đại hồi hần ở trên Trái Đất như: Thông tin chủ nhân, tiệm rèn, thấp luyện đan, cửa hàng, tiệm trao đổi đồng giá(có thể bán các bảo vật bên ngoài cho thì tiệm có đổi được các vật chủ nhân cần)... Nhưng bây giờ thì chỉ có cái thông tin chủ nhân hiển thị thôi, còn mấy cái còn lại thì khóa hết rồi.

Xem một hồi lâu rồi chợt nhớ là mình không biết đang ở nơi nào, thế là hần lên tiếng hỏi:

— Ta đang ở đâu?

Sau khi hần hỏi xong thì ở trước mặt hần xuất hiện một cánh cửa và bước ra khỏi cánh cửa là một cô bé khoảng 10 Đến 12, với mái tóc màu bạch kim.

Nhìn chăm chăm cô bé một hồi lâu, hình như thấy hơi quen quen thì phải, sau đó lại la lên:

Sư phụ, phải là người không?

— Không phải thừa chủ nhân, ta chỉ là NPC của hệ thống, ta được tạo từ hình dạng của Nữ chủ nhân cũng chính là sư phụ của ngài đấy!

Cô gái tóc bạch kim nói.

— À mà, người chưa trả lời câu hỏi của ta hồi này, hiện này đang ở đâu.

Hần vội vàng hỏi.

— Thừa chủ nhân đây là không gian của hệ thống, thời gian trong này chênh lệch rất nhiều không lo người ta phát hiện.

Cô gái giải thích.

— Chênh lệch thế nào?

Long Ngao hỏi.

— Thì là nếu ngài ở bên trong này thì ở bên ngoài kia chỉ qua một cái nháy mắt thôi, đây cũng là nơi mà nữ chủ nhân dùng thần lực của mình làm ra.

Cô gái giải thích.

— À mà hệ thống tên và công dụng gì thế?

Long Ngao vu vơ hỏi.

—Thừa chủ nhân hệ thống này có tên là " Hệ Thống Liệt Diễm " có nghĩa là Hệ Thống chủ yếu giúp chủ nhân chinh phục và chinh các cô gái xinh đẹp mà chủ nhân gặp được trên cái đại lục này và đưa vào hậu cung.

Cô gái từ tốn giải thích cho hần nghe.

Sau khi nghe cô gái hướng dẫn viên của hệ thống giải thích, thì sượng diện lên. Bởi vì khi còn ở Trái Đất thì chẳng có ma nào chịu quen...còn ở đây thì có hệ thống giúp đỡ, thì mỹ nữ nào có thể thoát khỏi tay bán đại gia ta a..hahaha.

Phải cười đến một lúc lâu thì hần mới dần dần bình tĩnh lại. Rồi đưa tay nhấn lên màn hình chỗ thông tin cá nhân của mình.

Thông Tin Chủ Nhân:

- Tên: Long Ngao.
- Tuổi: 12 tuổi.
- Danh tính: Đệ tử Nữ Thần Sắc Dục.
- Huyết mạch: Huyết mạch sắc dục (công dụng là khi gặp gái đẹp thì nó sẽ kích thích dục vọng chìm hữu họ bên trong chủ nhân. Huyết mạch được đưa vào lúc Nữ Thần tạo ra thân thể cho Long Ngao).
- Bình Khí: không có.
- Cấp bậc: Phẩm nhân.
- Hậu cung: không có em nào.
- Tấn công: 22.
- Phòng Thủ: 28.
- nhanh Nhẹn: 19.
- may mắn: 30.
- Mị lực: 85 (trước khi đến 15 thì chỉ có tác dụng là những người nhìn thấy, thì cảm thấy dễ thương và yêu thích. Còn khi đến 15 con gái vừa gặp thì sẽ có hảo cảm).

- Tiểu YY: 5 cm (chưa phát triển và chưa được giao hoan, cần giao hoan nhiều thì sẽ cần ngày càng lớn nhưng không lớn quá lớn).
- Điểm Sắc Dục: không (điểm sắc dục kiểm được khi làm tình, chịch gái, hiếp râm thì có, nên có bản lĩnh thì chịch người có tu vị cao hơn sẽ được nhiều điểm hơn).
- Điểm Kinh nghiệm: Không (giết quái, giết người tùy theo cấp độ thì sẽ có kinh nghiệm nhiều hơn. Còn nữa chịch gái cũng có thể kinh, nhận được song song với điểm sắc dục).
- A...hahaha... Thật là là một cái hệ thống bá đạo, nhưng mà sao yy nhỏ thế nhĩ chi có 5 cm không biết có chịch gái được không.

Long Ngao khá bất mãn nói. Nếu để cho người khác nghe được hẳn nói thể chắc oái mầu chết mất. Có đứa nào 12 tuổi mà có yy lớn như nó chưa, có mấy đứa đến 18, 19 cũng chỉ thế này thôi. Đó là chưa kể là hình thái bình thường nha, nếu mà hưng tình lên thì không biết lớn đến đâu.

Long Ngao sau khi xem thông của mình rồi tự sướng một hồi, rồi mỉm cười nhìn vào trời xanh Nói:

- Sự phụ chờ ta chắc chắn ta sẽ đến cứu người. Còn thể này nữa, các mỹ nữ các nàng chờ ta, ta đến với các nàng.

Con Đường chịch khắp thiên hạ của anh main chúng ta chính thức bắt đầu...

Tác giả: mỗi tay chét đi được, viết bằng điển thoại mà ị...các bác thương tình mình viết cực khổ nhẩn núp thích bên dưới nhé, để mình có động lực nhé...chúc các bạn đọc vui về...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Quà Tân thủ – Giết Thú – Tấn Cấp

"Đỉnh!Đỉnh!Đỉnh, chủ nhân nhận được quà tân thủ, có mở ra hay không".

Hệ thống hỏi

- Có.

Long Ngao đáp.

- xác nhận mở ra hộp quà tân thủ, nhận được tối thể đan ×1, vòng tay thiên sứ ×1, dâm nhân ×1, súng lục anagonda ×1, áo đen của Viêm Đế Tiểu Viêm (khi còn trẻ) ×1, 1 vé quay may mắn × 1, thẻ triệu hoán nhân vật sơ cấp (chỉ triệu hoán nhân vật nữ).
- Tác dụng của những vật phẩm này là gì vậy?
- Thừa chủ nhân
- Tối thể đan là đan được giúp cho chủ nhân tối thể luyện cơ thể, giúp cơ thể đẩy ra nhưng chất bản tồn tại trong cơ thể và giúp người sử dụng đột phá lên tối thể kì. Tiến bước lên con đường tu tiên.
- Vòng quay thiên sứ có thể giúp chủ nhân bom lại 50% lực lượng sinh mệnh bị mất khi trọng thương gần chết. Nên nhớ chỉ sử dụng được 1/Ngày và không cộng dồn theo ngày, chỉ khi sử dụng hết mới có lại 1 lần nữa ngày hôm sau.
- Dâm nhân có thể nhìn tên, tuổi, sở thích và quần lót, áo lót và những bí mật biến thái của người đó. Không phân biệt cấp bậc.
- Súng lục anagonda là súng lục trong game bắn súng cs, lực sát thương tới người hoặc yêu thú từ tối thể Tầng 1 đến tầng 3 đỉnh phong.
- Áo choàng Viêm Đế Tiểu Viêm có thể che giấu khuôn mặt và tu vị người đó, nhưng nếu có người lớn hơn 2 cảnh giới so với chủ nhân thì vô dụng.
- Vé quay may mắn có thể quay và nhận được các vật phẩm trên bàn quay.

- Thẻ triệu hồi, có thể triệu hồi bất cứ nhân vật nào trong anime hoặc tiểu thuyết và giúp chủ nhân chiến đấu (Nên cố gấn thu phục nàng ta đến độ trung thành tới 100%, nếu dưới 50% có thể sẽ phản bội chủ nhân. Nếu đến 100% Hệ thống sẽ cưỡng ép khóa điểm đó lại để nó không giảm xuống).

Hệ thống giải thích tường tận về công năng của các vật các vật phẩm

Sau khi nghe hệ thống giải thích, thì Long Ngao dơ tay nhân vào vé quay thường trên màng hình. Xuất hiện trước mắt của hắn là một bàn quay hiện lên, có khoảng 10 ô có công pháp, vũ kỹ, đan dược, vũ khí, linh thạch, pokemon, ô trống...Hắn nhân vào nút quay ở giữa, vòng quay chạy nhanh rồi dần dần chậm lại, cuối cùng dừng ở ô vũ kỹ.

Một luồng thông tin khá lớn tràn vào ni tâm của hắn, một lúc sau, hắn cười rạn rở. Thì ra vũ kỹ hắn nhận được là huyền cấp thượng phẩm đao pháp vũ kỹ Âm Dương thí thần trảm. Vũ kỹ ở thế giới này được chia làm 6 loại hoàng, huyền, địa, thần, thánh, thần. Mỗi loại được chia làm hạ, trung, thượng vũ kỹ của hắn là huyền cấp thượng phẩm. Tuy chỉ là huyền cấp thượng phẩm nhưng vũ kỹ này có tăng đến thần cấp nhờ có hệ thống, chỉ cần chiến đấu và tích lũy đủ điểm thành thạo rồi thì có thể tấn cấp.

Sau khi quay xong vòng quay may mắn và nhận được vũ kỹ hắn lại nhân vào ô có tối thể đan, sau đó tắt màn hình và thoát ra khỏi không gian hệ thống.

Khi mở mắt ra hắn nhận ra mình vẫn ngồi yên tại chỗ cũ và trong tay có thêm một viên đan dược màu nâu tóa ra mùi thơm ngát. Hồi xem hướng dẫn cách tăng cấp ở thế giới này trong giai đoạn luyện thể có nói. Ba cảnh giới đầu tiên của luyện thể phải dùng chân đánh sáu vào trong kinh mạch để khai phá kinh mạch để chân khí được lưu thông toàn thân, rồi đến ba cảnh giới tiếp theo là đưa chân khí vào trong gân, cốt, tùy để luyện hóa các chất bản tồn tại bên trong, gân là tầng 4, cốt là tầng 5, tùy là tầng 6.

Khi đã đột phá đến tầng 6 thì còn lại 4 tầng còn lại để luyện luyện lực phủ ngũ tạng trong trong cơ thể, sau khi đột phá đến luyện khí thì chân khí sẽ chuyển hóa thành linh khí có thể phóng súc ra ngoài. Nhưng nếu có hệ thống này thì không cần trải qua những giai đoạn đó, chỉ cần có kinh nghiệm thì hệ thống sẽ tự động vận chuyển, giúp chủ nhân hoàn thành mà không cần chủ nhân ngồi xuống vận công đột phá.

- Thật là một hệ thống kì diệu!!

Nói xong thì hắn ném ngay viên đan dược vào miệng, sau khi nó vào miệng thì lập tức tan ra, được lực tự động vận chuyển chạy khắp lan ra khắp kinh mạch công phá hết tất cả kinh mạch trong cơ thể giúp hắn đạt đến luyện khí tầng 3 đỉnh phong. Xong thì một cảm giác lan tỏa đến từng lỗ chân lông khiến hắn rên lên vì sung sướng. Nhưng sau đó lại có một mùi hôi thối bốc lên xông vào mũi khiến hắn chút nữa thì nôn. Lập tức hắn mở mắt ra thấy những thứ màu đen nhò nhò dính trên thân thể mình.

– Chắc đây là tạp chất trông cơ thể mình!

Long Ngao nói thầm

Sau đó hắn đứng dậy và nhảy vào trong dòng suối gần đó tắm một trận để tẩy sạch sẽ cơ thể, xong tòi lên bờ lấy quần áo trong ngăn trữ vật đặt vào (nhăn được sự phụ đeo vào cho hắn và thêm mấy bộ quần áo).

Hắn bận đồ xong và nhảy lên bờ ngồi xuống và nhắm lại vào không gian hệ thống và bật bản điều khiển nhấn vào ô cửa hàng. Hắn nhìn nhưng món đồ mà thêm nhỏ giải, món nào cũng có nhưng thứ trong anime, tiểu thuyết đều ngay cả quần lót của ozawa cũng có luôn... Nhưng khi nhìn bản giá của chúng thì hắn choáng váng.

– thể này có khác gì cười đầu.

Hắn chữ âm lên khóc không ra nước mắt nhìn bản điểm sắc dục của thì hắn không còn gì để nói điểm sắc dục: o. Ở vùng núi này thể chó nào có ái cho hắn tìm để. Mà chưa nói tới người ta có cho không nữa.

– Không có tiền (điểm sắc dục) thật là khổ.

Hắn thở dài nghỉ.

Thở dài xong hắn lấy cây súng lục ra bắt đầu đi xung tìm yêu thú để giết kiếm kinh nghiệm sẵn tiền tìm đường ra luôn. Yêu thú cũng được chia theo cấp bậc của con người. Đến cảnh giới bán tiên vượt qua được phi thăng tiền giới như con người. Bởi vì thiên địa hữu tình không chỉ có con người và yêu thú được tu luyện cỏ cây hóa lá đều được tu luyện chỉ là khó hơn mà thôi, bởi vì nếu bị con người và yêu thú tìm được thì sẽ bị ngắt lấy luyện đan hoặc ăn trực tiếp. Nếu có cây thảo được nào đủ tu vị may mắn độ qua được thiên kiếp thì sẽ có thể biến thành nhân hình.

Đi một hồi, hắn phát hiện một đàn lợn rừng một sừng khoảng 8 con đang bao vây một con sói luyện khí tầng 1 đỉnh phong đang bị thương nặng và giết nó. Trong lúc đang nhom nhe chiến lợi phẩm của mình mà không biết nguy hiểm đang cận kề. Cách đó không xa Long Ngao đang đứng trên cây, móc cây anagonda bên hông ra nhắm thật chuẩn vào bầy lợn rồi bắn:

– pằng! pằng! pằng!.

Long Ngao bắn đạn liên hoàn.

– Đỉnh! Giết chết lợn rừng một sừng cảnh giới luyện thể tầng một đỉnh phong nhận được 20 exp.

– Đỉnh! Giết chết lợn rừng một sừng cảnh giới luyện thể tầng 1 sơ kì nhận được 5 điểm exp.

– Đỉnh! Giết chết lợn rừng một sừng cảnh giới luyện thể tầng 1 trung kì nhận được 10 điểm exp.

– Đỉnh!Đỉnh!Đỉnh.....

.....

– Đỉnh! Chúc mừng chủ nhân lên cấp luyện thể tầng 4 sơ kì.

.....

Cả ngày hôm nay hắn tìm yêu thú cấp thú cấp thấp để giết kiếm exp, đến bây giờ đã lên luyện khí tầng 5 đỉnh phong rồi.

– Đỉnh!!!.....

.....

Đến tối, hắn tìm một góc cây to lớn làm nơi tạm rồi nhắm mắt vào không gian hệ thống bật bản thông tin lên xem thông tin chính mình:

- Thông tin cá nhân:
- Tên: Long Ngao.
- Tuổi: 12 tuổi.
- Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.
- Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).
- Cấp bậc: Luyện thể tầng 5 đỉnh phong.
- Kinh nghiệm: 439/500 exp.
- Binh khí: súng lục anagonda.
- Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm.
- Tấn công: 132.
- Phòng thủ: 128.
- Nhanh nhẹn: 145.
- may mắn: 30.
- Mị lực: 85.
- Tiểu YY: 5 cm (Chưa được giao hợp).
- Hậu cung: không có ai.
- Điểm sắc dục: 0.

.....

Thời gian trôi qua thật nhanh, thoáng cái 3 tháng trời qua, theo thói quen sinh hoạt là buổi sáng sẵn yêu thú kiếm kinh nghiệm, buổi tối hồi phục lại sức mạnh, cứ như vậy, từ một luyện thể tầng 5 đỉnh phong đến bây giờ đã lên đến luyện khí tầng 3 sơ kì rồi...

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Cuộc gặp bất ngờ – Người phụ nữ đầu tiên

Trong một ngày, như mọi ngày Long Ngao đi săn yêu thú kiếm exp, hắn ta đi kan than trong rừng mục đích không để săn yêu thú mà còn tìm đường ra khỏi khu rừng này, hắn đã kan than suốt mấy tháng trời nhưng vẫn không tìm được đường ra.

– Đỉnh! Giết chết cường lõi hổ cảnh giới luyện khí tầng 1 sơ kì nhận được 100 exp.

– Đỉnh! Giết chết hấp huyết quý cảnh giới luyện khí tầng 2 sơ kì nhận được 200 exp.

– Đỉnh! Giết chết mắng xà long vàng cảnh giới luyện khí tầng 1 trung kì nhận được 120 exp.

– Đỉnh! Giết chết...

– Đỉnh! Giết chết...

– Đỉnh!.....

– Đỉnh! Đỉnh! Đỉnh!.....

.....

– Đỉnh! Chúc mừng chủ nhân lên cấp luyện thể tầng 6 đỉnh phong.

Liên tục giết yêu thú và van vãn bên tai là âm thanh của hệ thống khuyến cho Long Ngao thỏa mái sung sướng. Bất chợt nghe thấy một âm thanh nổ lớn như muốn hủy luôn nơi này.

– Oành! Oành! Oành!....

Long Ngao đang đi trên đường liên giết bắn cá mình và sau đó bay tới nơi phát ra âm thanh, khi đến nơi phát hiện ở phía trước 2 bóng người đang đánh nhau tới tấp bụi bay mù mịt cây cối xung quanh ngã như rạ. Long Ngao liền núp bên cạnh quan sát, khi thân ảnh hai người tách ra thì mới thấy rõ ràng là một nam, một nữ. Nam thì mặt rậm mày to, thân thể có cơ bắp cuộn cuộn thật đúng là đàn ông chân chính điển hình nếu không nhìn thấy cái bàn mặt của hắn ta. Cặp mắt đầy tính tham lam và dâm dục nhìn người phụ nữ trước mặt. Người phụ nữ bên phía kia là một mỹ phụ xinh đẹp tuyệt trần khoảng chừng 30 tuổi với mái tóc đen tuyền mượt mà, đôi mắt long lanh long lanh xinh đẹp muốn nhò ra nước, long mày hình lá liễu, cái mũi nhỏ xinh xinh với cặp môi anh đào đỏ hồng xinh xắn. Phía trước ngực là một đôi gò núi nhấp nhô lên xuống sóng biển dần cao muốn nhảy ra khỏi áo, cái bụng xinh xắn không có chút mỡ thừa nào kết hợp cái rốn xinh xinh tạo nên một khung cảnh thật mỹ lệ (bởi vì bị thương nên phần quần áo ở bụng bị rách), phía dưới là cặp mông cân tròn nảy nở kết hợp với cặp chân thon dài tạo nên một phụ nữ tuyệt vời. Nói chung người phụ nữ trước mặt này đúng là Dương Quý Phi phi phiên bản di giới.

– hahaha, Lan Như Nguyệt người hãy đầu hàng đi, người đã phải dâm hương cực mạnh mà ta chế ra rồi, ngoan ngoan lại đây cho ta thưởng thức cơ thể tuyệt của người đi kakaka.

Tên đáng ông bên cạnh nàng dâm dâm cười tùm tùm nói.

– Vô si, hạ lưu, bi ối. Trương Thiên Hồ, tên hái hoa tặc nhà người dám dờ trò vô si với ta, ta có chết cũng kéo người theo.

– Minh nguyệt trăm - Phi Vân Loạn Vũ.

Lan Như Nguyệt điên cuồng mắng to, sau đó tụ tập tất cả linh lực truyền vào thanh kiếm trên tay tung ra một kiếm cực mạnh hóa thành vô số bóng kiếm chứa vô tận sát ý tấn công Trương Thiên Hồ.

– Cái gì? Người đã trúng dâm hương của ta rồi mà vẫn còn đủ linh lực để tung ra Phi Vân Loạn Vũ sao?

Trương Thiên Hồ cả kinh nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh tung ra một trào chứa tất cả sức mạnh của hắn.

– Thiên hồ trào!

– Oành!

Hai chiêu thức gặp nhau tại một điểm tạo ra một tiếng nổ lớn khiến cối xung quang đã ngã hết. Sau khi bụi mù tan đi thì Long Ngao nhìn thấy được 2 người quần áo tã tời có lẽ đều bị thương rất nặng.

– phụt.

Trương Thiên Hồ phun ra một ngụm máu tươi khiến cho khuôn mặt hắn trắng bệch.

– Không ngờ chiêu thức của người còn mạnh như vậy.

Trương Thiên Hồ khó khăn nói.

– Dâm tặc người chết đi.

Lan Như Nguyệt dù bị thương rất nặng nhưng vẫn ráng sức nâng thanh kiếm chuẩn bị đâm tới Trương Thiên Hồ, nhưng cơ thể nàng lập tức ngã xuống.

– Ừ.

Lan Như Nguyệt cảm thấy cơ thể mình bỗng nhiên không còn chút sức lực nào nữa.

– hahaha dâm hương trong cơ thể người bác đầu phát tác rồi khắc khắc...gờ đến lượt ta.

Trương Thiên Hồ đề tiển nói có hết sức đi đến chỗ Lan Như Nguyệt dù sao mình còn chút sức lực bao nhiêu đây cũng đủ đối phó với nàng ta.

Khi thấy hắn đến nơi còn chuẩn bị lấy tay bắt lấy cặp ngực no đủ của nàng, nàng ta chuẩn bị cắn lưỡi tự sát, nhưng bất ngờ nghe được một thanh âm xa lạ.

– Pằng! Pằng! Pằng!

Trương thiên hồ đứng trước mặt nàng lập tức ngã xuống và tắt thở, nàng cố hết sức xoay người lại thì thấy trong bụi cây bước một cô bé, à nhầm một cậu bé nếu không nhìn kĩ có cái cục bấu nhỏ ra ở cổ thì ai cũng tưởng hắn là con gái mất thôi.

– Đỉnh! Giết chết Trương Thiên Hồ cảnh giới Trúc Cơ Tầng 4 nhận được 1800 exp

– Đỉnh! Chúc mừng kí chủ đột phá luyện khí tầng bảy.

– Đỉnh! Chúc mừng kí đột phá luyện khí tầng tám.

– Đỉnh! Chúc mừng kí chủ đột phá luyện khí tầng 9.

.....

– Đỉnh! Chúc mừng kí chủ đột phá luyện khí tầng mười.

Long Ngao nghe xong những thanh âm này cảm giác bất ngờ không ngờ giết Trúc cơ tầng 4 có nhiều kinh nghiệm như vậy giúp hắn thăng lên 4 cấp.

Còn một li do nữa mà Long Ngao muốn giết tên này là lúc hắn vừa tới đúng lúc 2 người đang đánh nhau thì hệ thống liền kêu lên.

– Đỉnh! Nhiệm vụ đầu tiên: giết chết Trương Thiên Hồ và tìm cách làm tình với Lan Như Nguyệt. Phần thưởng 1 vé triệu hồi×1, 1 vé may mắn×1, một lá bùa thoát thân×1, 1 ngăn không gian có thể chứa vật sống×1, 1000 exp. Thất bại: không phạt, bởi vì đây là nhiệm vụ đầu tiên của chủ cho nên không phạt.

Sau khi nghe xong nhiệm vụ thì mừng phát điên nhất là cái phần thưởng hẳn không gian có sự sống, sau này người phụ nữ của mình có thể theo xác bên mình mà không sợ phải xa nhau. Sau đó hắn ngồi trong này quan sát cuộc chiến, do tác dụng của áo choàng đen nên 2 người không nhận ra hắn, cho nên hắn có thể ngồi đây chờ hai người đánh nhau đến lưỡng bại câu thương rồi xông ra giết chết Trương Thiên Hồ và tìm cách làm tình với Lan Như Nguyệt.

– adi không sao chứ?

Long ngao với hình dáng 12 tuổi ăn cần hỏi.

– người là ai?

Lan Như Nguyệt không biết xuất hiện đâu ra đứa bé 12 tuổi giết chết Trương Thiên Hồ thế này.

– Dạ, do hồi này con đi săn thú rừng về để ăn vô tình đi qua đây thấy tên kia đang bắt nạp adi nên con bắn chết hắn, mẹ con thường nói một người còn hơn xây bảy tòa tháp.

Long Ngao với khuôn mặt dễ thương, ngày thơ nói.

– ừ...ừ

Lan Như Nguyệt cảm thấy trong người cơ thể nóng lên, nàng cảm thấy thần trí của mình đang dần mất đi.

– adi người không sao chứ?

Long Ngao lập tức lao tới ôm cho nàng, hương thơm như hoa lan từ trong cơ thể Lan Như Nguyệt tản ra xông vào mũi hắn, khiến hắn cảm thấy thoải mái.

– Ừ...ừ.

Khi Long Ngao ôm lấy nàng, nàng cảm thấy khí tức nam nhân từ trên người hắn truyền sang, làm cho tâm hương trong cơ thể nàng càng lan nhanh, nàng đã chịu không nổi nữa rồi.

– Cho ta...cho ta...ta muốn...

Lan Như Nguyệt mất hết lý trí dùng tay xé áo của long ngao, rồi sau đó cũng dùng tay cởi quần áo của mình, thế một cơ thể gần như hoàn mỹ xuất hiện ở trước mặt Long Ngao. Phía giữa ngực là đôi thò ngọc nhỏ cao cùng với 2 nụ hoa đỏ hồng xinh xắn, phía dưới là cặp chân thon dài, ở giữa hai chân là âm đạo hồng hào nhỏ sâu với đám lông đen mượt ta tạo nên một khung cảnh gợi dục nam nhân, dờ dáy khe hẹp ấy đang chảy ra những giọt sữa trắng sữa làm thêm nổi bật cho khung cảnh hiện tại.

Long Ngao thấy người đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy được âm đạo tuyệt vời như thế, khi thấy Lan Như Nguyệt hôn mình, hắn cũng hôn lại nàng và dùng lưỡi để phá hàm răng trắng bóng của nàng và sau đó dùng lưỡi tiếm công vào miệng nàng mút lấy nước bọt thơm nhất của nàng. Hai cánh tay cũng không ngồi yên, một cái thì bóp cái đôi thò ngọc của nàng biến thành nhiều hình dạng, tay còn lại thì vuốt đuôi nàng rồi nhanh chóng dùng ngón tay thăm dò âm đạo đang chảy nước của nàng. Hắn đưa ra, rồi lại vào âm đạo nàng liên tục khiến cho âm đạo trong ấm đạo nàng chảy ra liên tục.

– Ta muốn...Ta muốn...Ta muốn.

Lan Như Nguyệt ý loạn tình mê kêu lên duyên dáng.

Long ngao thấy nàng chịu hết nói rồi, hắn cũng không chịu nổi nữa, thế là hắn lật người nàng lại, đưa dương vật cạ cạ mép âm đạo khiến cho nó càn ra nhiều nước. Thấy thế hắn liền đẩy dương vật to lớn của mình vào âm đạo của nàng.

– Ừ...A...Á!!.

Khi dương vật của Long Ngao được đưa vào trong, trên mặt của Lan Như Nguyệt sướng quá rên to. Long Ngao cũng vậy khi đưa vào âm đạo, thì hắn cảm thấy khít, thật sáng khoái khiến một chút nữa thì hắn bắn ra, cũng may hắn kìm chế lại nhanh. Sau đó hắn đi chuyển eo mình ra vào âm đạo nàng ta.

– Bạch! Bạch! Bạch!.

Nhưng tiếng kể "bạch bạch bạch" khi hai va chạm vào nhau tạo ra.

– Á...ừ...A...ừ mạnh...mạnh vào chàng ơi...thiếp sướng.

Lan Như Nguyệt dầm dề rên rí kêu lên những tiếng thúc quân.

– Á...U...A... Ta ra rồi chàng ơi.

– Ta và nàng ra cùng.

Long Ngao điên cuồng đập vào âm đạo của nàng một cách tới tấp. Và rồi

– A...thiếp ra....

– Ta cũng Ra rồi..

Long ngao đâm dương vật vào sâu trong tử cung của rồi bắn tất cả tinh trùng vào trong âm đạo nàng không sót một giọt và sau đó hai người ôm nhau ngủ say.

.....

tác: trời ơi một đức cả hoi....diễn tả cảnh sắc kiều này có ngày thiếu máu qua.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nhận làm con nuôi (kèm lão công)

– Đinh! +20 điểm sắc dục, +20 exp.

– Đinh! +20 điểm sắc dục, +20 exp.

– Đinh! +20 điểm sắc dục, +20 exp.

– Đinh! Đinh! Đinh!.....

.....

– Đinh! Hoàn thành Nhiệm vụ đầu tiên: giết chết Trương Thiên Hổ và tìm cách làm tình với Lan Như Nguyệt. Phần thưởng 1 vé triệu hồi ×1, 1 vé quay

may mắn ×1, một lá bùa thoát thân ×1, 1 ngăn không gian có thể chứa vật sống ×1, 1000 exp.

– Không biết đã ngủ bao lâu, mí mắt của Long Ngao dật dật sau đó mở mắt ra, sau đó hắn nhìn chung quang một lúc rồi nhìn xuống ngực của mình, thì thấy một người mỹ phụ xinh đẹp tuyệt trần, nét mặt ôn nhu đang ôm mình ngủ ngon lành, hai con thò ngọc ép sát vào ngực khiến cho nó biến dạng, còn có mùi cơ thể thơm ngát xông vào mũi hắn khiến tiêu đệ đệ dựng đứng như cây sắt.

– Ừ...Ừ

Lan Như Nguyệt đang ngủ cảm thấy dưới cơ thể có cái gì đó to lớn, cứng cáp chọt vào âm đạo của mình, khiến nàng khó chịu, nên cũng dần dần tỉnh lại. Đập vào mắt nàng là một đứa con trai xinh đẹp khiến cho cả nàng cũng phải ghen tị, đang mở to mắt nhìn nàng.

– adi người tỉnh rồi?

Long Ngao ân cần hỏi

– Người...ta...người...ta.

Lan Như nguyệt chỉ vào Long Ngao nói không ra lời, không ngờ mình thoát được Trương Thiên Hổ lại bị thằng nhóc búm ra sữa bên cạnh làm mình chết lên chết xuống. Mà bây giờ cái thứ xấu xa ấy vẫn còn thật lớn bên trong mình.

– Người...người...người rút cái thứ xấu xa của người ra khỏi người mẫu.

Lan Như Nguyệt xấu hổ quát lớn.

– Không...ở bên trong thật ảm, bị kẹp khiến ta thoải mái...không ra đâu.

Long Ngao cười xấu xa nói.

– Huhuhu...ta xấu xa nhà người, đã làm nhục ta lâu như vậy rồi người còn muốn gì nữa, từ về sau ta làm sao đối mặc với mỗi người đây.

Lan Như Nguyệt khóc thương tâm.

Nhìn thấy Lan Như Nguyệt khóc thương tâm như thế thì, Long Ngao luôn cuộn, hẳn rất sợ phụ nữ khóc, đây chắc là điểm yếu của hắn.

– Nguyệt nhi đừng khóc nữa nào, có lão công ở đây.

Long Ngao dịu dàng nói.

– Ai là Nguyệt nhi của người chứ, mà người cũng không phải lão công ta.

Lan Như Nguyệt nín khóc tức giận nói.

– Không phải bây giờ nàng là nương tử của ta sao.

Long Ngao ra vẻ ngây thơ nói.

– hừ. Ta không phải là nương tử của người. Người chỉ muốn chiếm hữu thân thể ta mà thôi.

Nàng ta tức giận nói.

– Không...không phải ta không chỉ muốn chiếm thân thể nàng, còn muốn tâm nữa.

Long Ngao vội vàng nói.

– Thế...còn không mau rút cái thứ xấu xa của người ra khỏi người ta.

Lan Như Nguyệt buồn cười khi thấy hắn vội vàng như thế.

– À...ta rút ra liền.

Long Ngao thấy nàng tức giận thế liền vội vàng rút tiểu yyy ra khỏi âm đạo mềm mại của Lan như Nguyệt.

Khi tiểu yyy của Long Ngao được rút ra khỏi âm đạo của mình, nàng nhìn thấy cái vừa to vừa dài khoảng 17cm đến 18cm tiểu yyy đang cương cứng dử tợn, gân xanh nổi lên cuộn cuộn.

– Sao...sao nó lại lớn như thế?

Lan Như Nguyệt đỏ mặt lí nhí nói.

– Ta cũng không biết, khi ta thấy cơ thể nàng thì nó lập tức dựng lên thế đấy.

Long Ngao tỏ ra xấu xa nói.

– Người còn nhỏ như thế mà có cái thứ xấu xa lớn như thế, không biết đã hại bao nhiêu đời thiếu nữ.

Lan như Nguyệt vừa xấu hổ vừa tức giận nói.

– Đây là lần đầu của ta đó, làm gì có thiếu nữ nào cho ta hại chứ.

Long Ngao vô tội nói.

– Thật không?

Lan Như Nguyệt nghi ngờ hỏi.

– Thật. Ta xin thề nếu nói dối thì chết không được toàn.

Hắn chưa nói hết câu đã bị một bàn tay mềm mại che miệng lại.

– Ta tin chàng.

Lan như Nguyệt lấy tay che miệng hắn lại không cho hắn nói tiếp.

– Thế nàng đồng ý làm nương tử ta không?

Long Ngao bắt ngờ hỏi.

– Thiếp đồng ý.

Lan Như Nguyệt xấu hổ gật đầu.

– Nàng nói thật không rồi cuộc ta cũng có nương tử rồi.

Long Ngao cười te té.

– Chàng đừng có vội mừng ở nhà, thiếp đã có chồng rồi nhé.

Lan Như Nguyệt cười hìhì nhìn hắn trêu tức.

– Cái gì? Giờ phải làm sao bây giờ?

Long Ngao gấp gáp nói.

Nhìn thấy gấp gáp như thế nàng cảm thấy buồn cười và ngọt ngào, như thế chứng tỏ trong tim hắn đã có mình.

– Có cách rồi, bây giờ nàng nhân ta làm con nuôi thì ta có thể được ở bên cạnh nàng mà không sợ tên chồng nàng phát hiện hahaha.

Long Ngao kà kà cười.

– Nghi hay quá nhỉ.

Lan Như Nguyệt trợn mắt nói.

– À mà cha mẹ của chàng đâu.

Lan Như Nguyệt bắt ngờ hỏi một câu.

– Cha mẹ ta sao, haz khoảng 2 năm trước có một bọn sơn tặc xông vào làng của ta cướp bóc giết người, cũng may lúc đó ta vào rừng săn vài con thú hoan mới có thể thoát khỏi cái chết.

Long Ngao gãi vò như thật kể lại cuộc đời phong ba không có thật của mình.

– Thiếp xin lỗi, không nên khơi dậy chuyện buồn của nàng.

Lan như Nguyệt tỏ ra xin lỗi nói.

– Từ nay về sau ta đã có thêm nàng, sẽ không cô đơn nữa rồi.

Long Ngao cười rồi sau đó lấy tay ôm lấy Lan Như Nguyệt.

– Ủ từ nay về sau ta sẽ không để chàng phải chịu cô đơn nữa.

Lan Như Nguyệt dịu dàng nói.

– Trên Người thật thơm.

Long Ngao hít sâu một hơi nói.

– Đáng ghét...tên sắc lang này.

Nàng ta già vờ giận nói.

– Nàng cho ta lần nữa nhé, tiểu yy của ta thật khó chịu.

– Ủ, chẳng nhẹ thôi nhé.

Lan Như Nguyệt e lệ nói.

– Ủ ta sẽ nhẹ nhàn.

Long Ngao dịu dàng nói.

Thế là 2 người lại mây mưa một lần nữa. Hai người kết hợp lại với nhau tạo thành một khung cảnh thật mỹ lệ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thiên Lâm Thành

Thiên Lâm Thành, là một tòa thành trực thuộc 100 tòa thành của Đại La Vương Quốc, một trong mười Vương Quốc mạnh nhất đại lục. Thiên Linh Đại lục là một đại lục rộng lớn vô biên chưa ai có thể đo đếm được sự rộng lớn của nó cho dù những tu sĩ có sức mạnh vô biên. Nhưng nó không phải đại lục không người quản, trên đại lục có 4 Đế Quốc cực mạnh để thống chia ra để thống trị theo thứ tự là: Thanh Long Đế Quốc Nằm ở phía đông đại lục, Bạch Hổ Đế Quốc Nằm ở nam ở phía tây đại lục, Chu Tước Đế Quốc Nằm ở phía nam đại lục, Huyền Vũ Đế Quốc nằm ở phía đông đại lục. Đế Hoàng của mỗi quốc gia đều là những người đạt được cảnh giới Độ kiếp chỉ cảnh, khi đến đại thừa thì phải nhường vị cho con cháu còn mình thì làm thái thượng hoàng, có cô tin đồn rằng mỗi quốc gia đều Thần Thủ trấn thủ, mỗi con đều là cảnh giới chân tiên. Trong mỗi quốc gia không bình tĩnh như về bề của nó, có quyền lợi thì tất nhiên có mình tranh âm mưu, ta giết người, người giết ta để tranh được lợi ích về mình, cho dù người có là anh em ruột đi nữa chỉ cần lợi ích của nó đủ lớn thì tình anh em không đáng một xu, bởi thế ở cái thế giới mạnh được yếu thua này thì tình người rất ít khi tồn tại, có một ví dụ điển hình lợi ích không từ thù đoạn nào, đó chính là gia đình hoàng đế lên được cái ngai vàng đó, thì trên tay chắc chắn sẽ nhuộm không ít máu tươi của hình đệ mình, triều đại nào cũng vậy chỉ có lợi ích là vĩnh viễn không có bằng hữu vĩnh viễn. Đại lục này không chỉ có 4 Đế Quốc hùng kìa không, ở dưới chúng còn có tám vương quốc phụ thuộc Đế Quốc tồn tại và 80 mười tiểu vương quốc phụ thuộc 10 Vương Quốc.

Trên đại lục không chỉ có những quốc gia này còn có thập Đại tông môn tông môn tồn tại song song với 4 đế quốc chúng mạnh không thua một đế quốc nào có khi còn mạnh hơn, chúng nằm rải rác khắp 4 phương tám hướng của đại lục.

.....Câu chuyện của nhân vật chính của chúng ta bắt đầu từ Thiên Lâm thành một trong 100 tòa thành của Đại La Vương Quốc 1 trong 10 Vương Quốc của đại lục Thiên Linh.....

Bên trong thành Thiên Lâm, đây là một tòa thành nhón nhíp, ồn ào. Có thể nói đây là một tòa thành rất phát triển, bởi vì khi đặc chân vào tòa thành này chúng ta có thể thấy người xe ra vào tòa thành này như nước, phía 2 bên trái phải của tòa thành là những quán ăn, quán rượu, các cửa hàng bán đan dược, vũ khí và có cả thanh lâu kĩ viện có các cô gái đang đứng phía trước thanh lâu ăn mặc hở hang là hét quyền rũ những tên công tử nhà giàu tiểu tiền như nước vào trong.

– Thật lạ một tòa thành nhộn nhịp!

Long Ngao nhìn thật lâu rồi cảm khái.

– Chẳng đứng nhìn nhìn về bề ngoài không đủ đâu, tòa thành này còn có những địa phương rất đen tối mà chẳng không tưởng tượng ra đâu!

Lan Như Nguyệt sầm kín nói.

– Những mặt đen tối như thế nào mà khuyển lão bà xinh đẹp của ta phải lộ về mặt như thế.

Long Ngao kinh ngạc nói.

– Ở ngoài đừng gọi ta như thế?

Lan Như Nguyệt đỏ mặt nói.

– Thế ta nên gọi thế nào.

– Hừ... Chẳng phải lúc trước chàng muốn ta làm mẫu thân chàng hay sao.

Lan Như Nguyệt già vờ tức giận nói.

– Thế à...ta quên, thế từ nay ở mặt ngoài thì gọi nàng là mẫu thân, còn lúc ở một mình thì gọi là lão bà nhé.

– À...Được...

Lan Như Nguyệt đỏ mặt lí nhí nói.

– à.....khặc khặc...mẫu thân đại nhân.

Hắn cười xấu xa lấy 2 tay ôm nàng.

– Chàng làm gì thế, đây là ở ngoài đường mà!!

Lan Như Nguyệt hoảng loạn nói.

– nàng nói gì thế, có đạo lí nào nào không cho con trai ôm mẫu thân không hà.

Long Ngao xấu xa nói.

– Hừ...ta không lí đến chàng nữa.

Nàng ta già vờ giận.

– Thôi nào cô tiểu nãi nãi của ta, ta chịu thua được chưa.

– Hừ...thế còn được nếu không từ nay không cho chàng đụng vào ta.

Lan Như Nguyệt đe dọa nói.

– Được rồi...lão bà là nhất...thế bây giờ nàng hãy cho ta nghe về bố cục thể lực trong thành này chút đi.

Hắn nhanh chóng đưa chú ý của nàng sang chuyện khác.

Nàng thấy thế cũng không so đo với hắn nữa.

Theo lời kể của Lan Như Nguyệt thì, trong thành thiên lâm có lục đại thể gia theo thứ tự là.

– Lâm gia: gia chủ là Lâm Nhất thông.

– Hoa gia: gia chủ là Hoa thiên Long.

– Lan gia: gia chủ là Lan Như Ngọc.

– Vương gia: gia chủ là Vương vinh.

– Hạ gia: gia chủ là Hạ thừa An.

– Trình gia: gia chủ là Trình Khiêm.

Trong lục đại thể gia này thì lấy Trình gia đứng đầu, bởi vì trình gia là thành chủ, ngoài ra Trình Khiêm còn là một tu sĩ nguyên anh tăng 1 nữa, sức mạnh áp đảo 5 thể gia còn lại. Năm cái thể gia còn lại không một thể gia nào có nguyên anh cả, cho dù muốn có Trình gia cũng không dễ việc này xảy ra để ảnh hưởng đến địa vị của mình.

Lan Như Nguyệt là vợ của gia chủ lâm gia, bởi vì Lan gia và Lâm gia nhiều thế hệ hay thông hôn với nhau, có thể nói tình cảm khá vững chắc, có gì thì hai nhà liên hợp lại đối phó. Nghe Lan Như Nguyệt kể tại lâm gia nàng còn có 2 cô con gái, một 14 tuổi, một 12 tuổi rất xinh đẹp và hoạt bát, đáng yêu.

Nghe Lan Như Nguyệt kể về các thể lực trong thành và sau cùng là 2 cô con gái nàng.

Khi nghe đến 2 cô con gái của nàng, hắn bắt chợt cái đầu niêm ngâm, không biết trong đầu hắn nghĩ gì.

Thấy hắn cúi đầu thế nàng cũng không quan tâm thế là 2 người tiếp bước đi đến lâm gia đại trạch.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Lâm Gia

Hai người đi một hồi, thì thấy phía trước hai người là một tòa đại trạch to lớn, nhìn từ bên ngoài thì thấy những mái nhà cao chót vót, ở cửa ra vào là 2 con dị thú to lớn như con hổ đang dơ chân múa vuốt một cách dữ tợn, giống như nếu có người nào động đến chúng sẽ xé xác người ra, phía sau hai con dị thú là cái cánh cửa to lớn hùng vĩ bên cạnh cánh cửa là 2 tên canh cửa có tu vị là luyện khí tầng 1 đỉnh phong tên là lâm nhất, lâm nhị, khi thấy được Lan Như Nguyệt đi đến cửa thì vội vàng chạy đến.

– Chào thiếu phu nhân.

Khi thấy Lan Như Nguyệt đi đến tên lâm nhất liền chạy ra ngênh đón.

– Ủ, mau mở cửa cho ta vào!

Lan như Nguyệt ra lệnh.

– Vâng, thưa thiếu phu nhân.

Tên lâm nhất lập tức mở cửa ra và sau đó mời Lan Như Nguyệt vào. Lan như Nguyệt cũng không nhìn hắn mà kéo Long Ngao vào cửa.

Khi thấy thiếu phu nhân nhà mình vào cửa mà đằng sau còn dẫn theo một thằng bé đẹp như bé gái cùng vào chung thì, lâm nhị tò mò quay đầu hỏi lâm nhất.

– Nhất à này đứa trẻ đi sau lưng thiếu phu nhân là ai thế hả, sao chúng ta chưa thấy bảo giới.

Lâm nhị ngờ vực hỏi.

– Lâm sao mà ta biết được ta cũng như người thôi có thấy đứa bé đó bao giờ đâu.

Lâm nhất trợn mắt nhìn lâm nhị.

– Đây, nhất à này có khi nào đứa bé này là con của thiếu phu nhân với người đàn ông khác bên ngoài không.

Lâm nhị đi vào tại lâm nhất nói nhỏ.

– Lâm nhị người điên rồi hả, làm sao có chuyện này được chứ, cho dù có cũng không ai điên mà đưa con riêng của mình vào nhà chồng, người tương thiếu phu nhân là người ngu à, thôi không nói nữa kẻo có ai nghe thấy thì chúng ta chết mà không biết mình chết như thế nào.

Lâm nhất tức giận quát lâm nhị.

– Ai biết được!

Lâm nhị nói thầm trong lòng.

.....

Sau khi được Lan như Nguyệt kéo vào trong phủ, thì Long Ngao đã trở thành một người khác hoàn toàn, đó là bởi vì khi đi trên đường Lan Như Nguyệt đã dặn dò kĩ hắn là khi vào trong phủ là phải ra đón một đứa trẻ 12 tuổi để người khác nghỉ ngơi. Thế là, Long Ngao đã biến mình thành một đứa trẻ thực thụ, làm những hành động rất ư là trẻ con như là tỏ ra sợ hãi khi thấy người lạ, đi đường thì nắm góc áo của Lan Như Nguyệt như nàng bỏ lại hắn vậy, còn trên mặt thì tỏ ra khẩn trương khi sắp vào nhà mới của mình, làm Lan Như Nguyệt đi bên cạnh cũng kinh ngạc sau đó chuyển sang sợ hãi không ngờ tên này giả vờ y như thật, nếu không phải biết hắn giả vờ thì chắc nàng cũng bị đánh lừa, mà thế cũng tốt khỏi sợ bị người khác nhận ra.

– Long Ngao này, bây giờ ta dẫn chàng đi gặp mẹ vợ ta, chàng phải cẩn thận tránh để người ta phát hiện quan hệ của chúng ta, chàng phải gọi là mẹ một cách rụt rè như chưa quen lắm, thế có thể làm cho mẹ chồng ta không nghi ngờ chàng, hiểu không?

Lan Như Nguyệt dặn dò Long Ngao thật kĩ.

– Ủ...ta biết rồi...mẫu...mẫu thân đại nhân.

Long Ngao tỏ ra rụt rè y như thật.

Lan Như Tuyết mà thấy mặt nóng bừng, có người nào mà cùng con mình phát sinh quan hệ hay không.

Thế là Lan như Nguyệt dẫn Long Ngao đi về phía tây qua đại trạch, đi một hồi thì thấy phía trước có một căn phòng to lớn nằm ở phía trước.

Chắc đây là phòng của mẹ vợ Lan Như Nguyệt, theo lời nói ngắn gọn lúc trên đường của cửa nàng thì mẹ chồng của nàng cũng dễ tính, không có chuyện mẹ chồng nàng đầu như ở hiện đại.

Lan như Nguyệt đứng trước cổng phòng dùng tay gõ lên thành cửa.

– Cốc! Cốc! Cốc!

– Ai đó?

Ở bên trong truyền ra một giọng nói mềm mại dễ nghe nhưng không kém phần quyến rũ.

– Con Như nguyệt đây thưa mẹ.

Lan như Nguyệt trả lời.

– Ở Nguyệt Nhi đây à, vào đi con.

– Vâng.

Thế là Lan Như Nguyệt một tay mở cửa một tay kéo Long Ngao vào.

Khi vào phòng thì xuất hiện trước mắt của Long Ngao hẳn là một mỹ phụ xinh đẹp không thua gì Lan Như Nguyệt nàng cả có mái tóc màu tím, đôi mắt long lanh ngập nước khiến người ta muốn chạy tới ôm nàng vào lòng để yêu thương, chiếc mũi xinh xắn, khuôn mặt trái son xinh đẹp không hề trang hề trang điểm, chiếc miệng nhỏ nhắn xinh đẹp, hai đôi tay của nàng từng ngón tay nhỏ nhắn tinh xảo, hai đôi ngọc thò tuy không lớn bằng Lan Như Nguyệt nhưng cũng không nhỏ, vòng eo nhỏ hình chữ S hiện lộ ra ngoài bởi vì nàng mặc một chiếc áo bó sát, phía dưới là đôi thon dài. Nói tóm lại người phụ nữ trước mặt này cũng hại nước hại không hề thấp so với Lan Như Nguyệt.

Hồ Bích Trâm từ khi thấy Lan Như Nguyệt bước vào phòng bên cạnh còn có một đứa trẻ đẹp như con gái bên cạnh, nhưng nàng không nói gì, chờ Lan Như nguyệt giải thích.

– Con chào mẫu thân.

Lan Như Nguyệt lễ phép chào Hồ Bích Trâm.

– Long Ngao còn không mau qua đây chào bà bà.

Lan Như Nguyệt thấy Long Ngao nhor nhất nhìn mẫu thân của chồng nàng thì tức giận kêu hắt.

Đến bảy giờ thì mới hoàn hồn hẳn không ngờ rằng người phụ nữ trước mặt này cũng đẹp như Lan Như Nguyệt, nhưng tựa hồ có một sức hút nào đó khiến hẳn trầm mê.

– Vâng...Vâng, cháu chào bà bà.

Long Ngao lễ phép chào Hồ Bích Trâm.

– Đây là ai thế.

Hồ Bích Trâm hoài nghi hỏi.

– Dạ...đứa trẻ này là lúc con đang đánh nhau với tên đâm tặc Trương Thiên Hồ, sau khi đánh chết hẳn thì con cũng bị thương rất nặng, may mắn có Long Ngao, đứa trẻ này trên đường đi hái thuốc gặp con bị thương nên đưa con về chữa thương nên mới thoát khỏi cái chết, sau khi hỏi tường tận gia cảnh của nó, thì phát hiện nó mồ côi cha mẹ, bởi vì làng của nó đều bị sơn tặc giết hết chỉ có mình nó sống sót nên con định nhận nó làm con nuôi, cho nên con đến xin ý kiến của mẫu thân.

Lan như Nguyệt bịa ra một câu chuyện quá ư là không thực tế mà tim không, chân không run mới ghê chứ.

– Nếu con đã nói thế rồi, ta có thể nói gì nữa, thôi con cứ nhận nó làm con nuôi việc này ta sẽ nói lại cho thống nhất khi nó về.

Hồ bích Trâm dịu dàng nói.

– Cảm ơn mẫu thân ạ.

– Long Ngao còn không mau qua đây tạ ơn.

Lan Như Nguyệt kêu Long Ngao đứng bên cạnh.

– Vâng.

– cháu cảm ơn bà bà ạ.

Long Ngao dễ thương cảm ơn Hồ Bích Trâm.

– Được rồi, cháu tới đây ta ôm một cái nào.

Hồ Bích Trâm tươi cười gọi Long Ngao tới.

– À...Vâng.

Long Ngao bước chân loan ton chạy tới ôm Hồ Bích Trâm.

Sau khi ôm Hồ Bích Trâm cảm nhận được đôi gò vú mềm mại trước ngực nàng tựa vào thật dễ chịu, và trên người nàng còn toát ra mùi thơm cơ thể dễ chịu khiến hẳn trầm mê.

– Đây...Long Ngao, sao hồi này khi bước vào trong phòng thì cứ nhìn ta chăm chăm thế hả?

Hồ bích Trâm đột nhiên hỏi khiến cho Long Ngao dặt mình nhưng trên mặt không tỏ ra gì cả.

– Dạ, là thế này hồi này cũng mẫu thân vào đây cháu còn tưởng sẽ gặp một bà bà giống như hồi ở làng của cháu, những không ngờ bước vào thấy bà xinh đẹp như thế, lúc ấy cháu còn tưởng người là tỷ tỷ của mẫu thân nữa kia.

Long Ngao nện nọt nói.

– Đồ nhót con, mới bao nhiêu tuổi thế kia mà còn biết vỗ mong ngựa nữa...thật là.

Hồ Bích Trâm già vội gần mắt yêu Long Ngao, thật ra thì người phụ nữ nào chẳng muốn người khác khen mình, nàng ta cũng vậy, nàng cũng sắp 50 mười tuổi rồi chỉ vì hồi trẻ được chồng nàng tặng một viên trứ nhan đan mới khiến cho quá trình lão hóa chậm hơn thôi chứ qua 100 nữa thì nàng sẽ già đi nếu không có tru nhan đan cao cấp hơn dùng.

– Bà Bà con có vỗ mong ngựa đâu, người vốn rất đẹp mà.

– Nếu tên nào nói bà bà xấu, cháu sẽ đâm vỡ mồm chúng.

Long Ngao hùng hồn nói.

Nghe Long Ngao nói thế năng rất cảm động từ khi chồng nàng là Lâm Phú qua đời thì nàng không còn ai để trò chuyện, hai đứa con thì bận việc của gia tộc suốt ít có thời gian thăm và trò chuyện với nàng, con hai đứa con gái thì đã được Tống Môn Thiên tuyệt Cung đón đi khi mới mười tuổi đi tu luyện vì có tư chất tốt, còn những người hầu hoặc những con cháu của các trưởng lão khác khi thấy nàng đều cảm thấy sợ hãi chứ có lúc nào vui vẻ như bây giờ đâu, trong cái căn phòng rộng lớn này chỉ có mình nàng ở trong từ sáng đến tối, thật là cô đơn hiu vạnh, bây giờ thì có Long Ngao thì tốt rồi nàng không còn cô đơn nữa.

– Nguyệt nhi này để cho Long Ngao ở lại đây cùng ta được không.

Hồ Bích Trâm quay đầu hỏi Lan Như Nguyệt.

– À...dạ được.

Lan Như Nguyệt vỗ ngực đồng ý, sâu đó tính lại thì đã nói ra rồi thì không rút lại được, nhưng nàng vẫn tron mắt với Long Ngao như muốn nói "Chàng mà dám đánh chủ ý với mẫu thân thấp thì biết tay." Nhưng Long Ngao làm lơ như không thấy được, ở với bà bà xinh đẹp thế này còn ý bằng có thể ngủ chung giường với này ấy, còn có thể ôm nàng ngủ dù không được làm gì, nhưng nghĩ đến mà tiêu yy muốn chống ngược.

– Thôi Như Nguyệt mau dẫn Long Ngao đi làm quen với mọi người trong gia tộc đi nào!

Hồ Bích Trâm đẩy Long Ngao trong ngực mình ra và nói với Lan Như Nguyệt.

– Dạ Vâng.

Nàng ta tới kéo Long Ngao đi ra.

Dù cảm thấy mắt mắt nhưng không sao mình vẫn còn nhiều cơ hội.

Long Ngao thăm nghi.

Sau đó hai người ra khỏi phòng Hồ Bích Trâm.

Hồ Bích Trâm không Ngờ rằng, cái hành động cho Long Ngao ở chung với nàng, đó chính là dẫn sói vào nhà, sau này hắn sẽ ăn nàng không còn một mảnh xương nào.....

Tác: mọi người đọc xong nhớ thích giùm mình nhà, cho tác đủ động lực viết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: 18+ trẻ em không được vào

Sau khi kéo Long Ngao ra khỏi gian phòng của Hồ Bích Trâm, xong rồi dẫn hắn đi một mạch đến một biệt viện khác nằm ở phía đông, đây chính là biệt viên của nàng tuy nhỏ hơn của Hồ Bích Trâm nhưng cũng không nhỏ lắm, khi Long Ngao bước vào gian phòng này, nhìn bố cục bên trong phòng cũng không xa hoa, nhưng nhìn vào rất trang nhã, gọn gàng, ngăn nắp, trong phòng còn có mùi cơ thể của Lan Như Nguyệt quang vẫn trong không khí, khuyến hắn hít một hơi dài.

Lan Như Nguyệt thấy hắn như thế thì tức giận.

– Tên sắc lang kia, chẳng hít hà gì đó.

– Tại vì trong phòng Nguyệt nhi thật thơm, giống như mùi cơ thể nàng.

Long Ngao vô si nói.

– Chẳng...chẳng bại hoại.

– Sao lại bại hoại, ta nói thật mà, ta ngửi thấy thơm thì hít thôi.

– Chẳng...chẳng hoại này có phải ở trong phòng đã đánh chủ mẫu thân ta không.

Lan như Nguyệt không nói chuyện này nữa lẳng san chuyện khác.

– Làm gì có.

Long Ngao vô tội nói.

– Chẳng còn nói dối ta, chẳng lẽ ta không thấy sao...chẳng đúng ta là tên sắc lang, đã có ta rồi còn đánh chủ ý đến cả mẫu thân nữa huhu...chẳng đi ra ngồi ta không muốn thấy chàng nữa.

Lan Như Nguyệt khóc thương tâm.

Long Ngao thấy nàng khóc liền cõ kính, nói đến thứ hắn sợ nhất chính là thấy phụ nữ khóc, thế là hắn lập tức ôm lấy nàng.

– Chẳng buồn ta ra, buồn ra.

Lan Như Nguyệt dẩy dựa không cho hắn ôm.

Thấy nàng dẩy dựa hắn càng không buồn, những lúc như thế này mà nhượn bộ thì sau này sẽ khó khăn, thế là hắn nặc kệ nàng dẩy dựa tức tức đưa môi mình hôn lấy môi nàng.

– Ừ...Ừ...Ừ...

Lan Như Nguyệt đang dẩy dựa, thì bất ngờ bị tập kích, trong nhất thời còn chưa hoàn hồn lại, mặc cho Long Ngao hôn nàng, phá hãm răng nàng đưa lưỡi của hắn vào trong miệng nàng, nút lưỡi nàng, hút nước bọt của nàng, đến khi nàng hôn thì đã bị hắn hôn môi, sờ ngực chẳng còn tí sức lực nào cả, sau khi không thờ được nữa thì hai người mới thoát ra. Long Ngao thờ hồn hên. Còn Lan Như nguyệt thì nép vào lòng hắn.

– Nguyệt Nhi này, nếu ta nói ta bắt đắc dĩ phải tìm phụ nữ thì nàng có tin ta không.

Long Ngao Buồn bã nói.

Lan Như Nguyệt thấy hắn buồn thế thì từ trong lòng ngực cảm thấy nhói đau.

– Ta...ta tin chàng, dù chàng có tìm nhiều người phụ nữ hơn nữa, thì mong chàng hãy để lại một góc nhỏ trong trái tim chàng cho Nguyệt Nhi được không, Nguyệt Nhi không thể sống thiếu chàng được!

Nguyệt Nhi buồn bã nói.

– Ta xin lỗi nàng vì đã không cho nàng tình yêu trọn vẹn nhưng ta hứa sẽ không bao giờ phụ lòng nàng.

Long Ngao yêu thương vuốt ve mái tóc mượt mà của nàng nói.

– Ừ ta tin chàng.

– Tướng công yêu tiếp đi.

Nguyệt nhi nhỏ giọng nói.

Long Ngao thấy nàng nói thế thì còn chần chờ thì không phải đàn ông, thế là hắn lại đưa môi mình hôn đôi môi mềm mại của nàng, hai tay của hắn cũng không nhàn rồi, hai tay rất nhanh cõ hết đồ trên mình Lan Như Nguyệt chỉ để lại cái yếm màu đỏ thêu 2 con chim phượng và cái quần lót hồng, sau đó hắn cũng cõ nốt cái yếm màu đỏ, rồi bỏ san bên cạnh, dùng cái miệng của mình hôn cái hột đậu đỏ xinh xắn khiến nó cương cứng, hai tay, một cái thì bóp cái vú còn lại, còn tay kia thì luồn vào quần lót của nàng chạm nhẹ vài vùng thảo nguyên đã có vài giọt nước vương ra khỏi hạp. Hắn dùng tay xoa xoa cái mu khiến cho nó liên tục chảy nước. Sau khi ôm xong chán nộ hoa rồi hắn chuyển sang bụng, rồi sau đó dần dần đi xuống cảm khu của nàng, hắn lấy hai tay tách đôi chân thon dài của nàng thành hình chữ V, sau đó lấy đầu mình úp vào 2 chân nàng, mặt thì chạm đến vùng cảm địa của nàng (âm đạo), thì hắn lè lưỡi ra liếm chung quanh thành khu khuyến cho nó càng chảy nước.

– Ừ...chàng không được liếm nơi đó, nơi đó bẩn lắm.

Lan Như Nguyệt đỏ mặt e lệ nói.

– Không, chỗ nào của Nguyệt nhi cũng thơm hết, không có chỗ nào bẩn cả.

Long Ngao cười nói.

Nàng nghe hắn nói thế thì cảm động, biết hắn yêu mình thật lòng, thế là nàng gian chân rộng ra cho hắn dễ liếm.

Từ hoài nàng được gã cho làm thông nhất, thì sau thì sinh được 2 đứa con gái thì hắn khá lạnh nhạt với nàng, chắc là nàng không sinh được con trai cho hắn, từ đó đến nay hai người rất ít khi làm tình, mỗi khi làm tình hắn ta mỗi khi lên đỉnh xong rồi thì đắp chăn ngủ, không quan tâm đến cảm xúc của nàng, bởi thế nàng dần dần mất hết cảm tình với hắn, cho nên nàng cũng dộn ra ở riêng không ở chung với hắn nữa. Bây giờ nàng đã có Long Ngao, hắn ta thật lòng yêu nàng, không ngại chỗ đó mà liếm cho nàng khiến nàng sướng rên, quan trọng hơn năng lực của hắn quá cường hãn lần trước nàng trứng xuân được mà còn bin hắn làm cho nàng chết đi sống lại, lần này nàng bình thường không biết có chịu được hắn hay không.

– Ú...lão công thiếp không chịu nổi nữa rồi...cho thiếp đi.

Lan Như Nguyệt rên lên lớn tiếng ôm đầu long ngao nói.

Hắn thấy nàng như thế là biết nàng không chịu nổi nữa rồi, thế là hắn cởi hết quần áo một đường vật quá tải của hắn đổ mạnh vào âm đạo của nàng.

– Ú...

Bất ngờ bị hắn đâm vào âm đạo, khuyến cho nàng sướng rên lên.

– Ú...đâm mạnh vào vào chàng ơi...Nguyệt nhi sướng qua...á nguyệt nhi ra đây...á...ra rồi.

Thấy Nguyệt nhi ra mà mình vẫn còn cứng như sắt thì buồn bức, thấy Nguyệt Nhi nằm xụi lơ trên giường, thì không nỡ làm nàng nữa.

Sau khi con sướng đi qua thì nàng lấy lại chút bình tĩnh, thì cảm thấy trong âm đạo mình, dương vật của Long Ngao vẫn còn cứng như thường, sau đó thấy mặt buồn bức của hắn thì buồn cười, người ta muốn cứng như hắn còn không được, thế mà hắn lại buồn bức. Thế là nàng nói với hắn.

– Tướng công chàng rút dương vật ra đi, để thiếp giúp chàng cho.

Thấy Nương tử nói thế dù có nghĩ hoạt nhưng vẫn rút ra. Khi thấy hắn rút ra thì nàng liềm quay lại dùng tay nắm lấy cái thứ to đùng ấy đưa vào miên mật.

– Nàng..

Hắn thấy nàng rút dương vật của mình thì bất ngờ không nghĩ nàng dám làm thế.

– Chàng đã liềm cho thiếp, thì thiếp cũng làm lại cho chàng, thế là công bằng nhé.

Nghe nàng nói thế hắn cũng không nói gì mà nằm yên hưởng thụ, một hồi lâu rồi cuộc hắn cũng có cảm giác chuẩn bị ra thế là hắn, rút dương vật ra ngoài miệng nàng, sau đó đâm thật mạnh vào âm đạo nàng mấy chục cái rồi bắn thật mạnh vào âm đạo nàng, nàng cũng ra thêm lần nữa với hắn.

– Sướng không nương tử.

Long Ngao xấu xa nói.

– Sướng...

Nguyệt nhi đỏ mặt vui đùa vào ngực hắn không dám ngóc đầu lên.

Hahaha, hắn cười, sau đó ôm lấy nàng hai người nằm nghỉ ngơi.

.....

Sau đó hai người tỉnh lại, Lan Như Nguyệt dẫn Long Ngao đi chào hỏi mọi người trong gia tộc, cứ thấy một người là lại chào hỏi, cười, cười nhiều quá khiến miệng hắn muốn treo luôn, đến tối rồi cuộc cũng chào hỏi hết, rút cuộc hắn cũng thờ phảo, rồi cuộc cũng xong, đến đây là trời tối, thế là hai người chia tay, Lan Như Nguyệt trở về phòng nàng, còn Long Ngao thì đi về phòng Hồ Bích Trâm....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Ngũ hành nghịch thiên quyết – LaLa

Đi đến cửa phong của Hồ Bích Trâm, Long Ngao đưa tay gõ cửa.

– Cóe! Cóe! Cóe!

– Ai đấy.

– Cháu đây bà bà.

– Ủ, Ngao Nhi đây à, vào đi con.

Hồ Bích Trâm kêu hắn vào.

– Vâng.

Sau đó hắn vào thì thấy Hồ Bích Trâm đang mặc một bộ đồ ngủ mỏng manh màu hồng, để lộ hai bầu vú căng tròn, cái bụng phẳng lì không một chút mỡ thừa nào và cái vùng cấm địa mờ mờ ảo ảo, phía dưới, khuyến nam nhân nhìn vào thì huyết mạch sôi trào, Long Ngao cũng vậy nhưng hắn phải dừ hình tượng cháu ngon trước mặt nàng.

– Long Ngao, Nguyệt Nhi có dẫn cháu đi làm quen với mọi người trong nhà không.

Hồ Bích Trâm hỏi.

– Dạ có, nhưng mà...

Long Ngao hơi do dự.

– Nhưng mà cái gì, nói với ta biết.

Hồ Bích Trâm nhàu mày hỏi.

– Hình như các trưởng lão không thích cháu lắm thì phải.

– Long Ngao ngập ngừng nói.

– Hừ, không phải bốn chúng không thích gì cháu đâu, chắc chúng sợ cháu về làm con nuôi, có thể cướp địa vị gia chủ đời sau của lâm gia đây.

Hồ Bích Trâm tức giận nói.

– Cháu...cháu đâu có muốn cướp gì của họ đâu, cháu chỉ cần ở bên bà bà và mẫu thân là cháu vui rồi.

Long Ngao ngây thơ nói.

– Không cháu nhất định phải tranh cho bà, thống nhất không có con trai, cháu phải tranh cái chức đẩy cho bà ấy cho bà, nếu để cái bọn đó giành được chức gia chủ thì chúng ta không sống yên thân, trong cái nhà này đâu.

Hồ Bích Trâm trầm giọng nói.

– Nhưng mà...nhưng mà, cháu cũng không phải con cháu lâm gia thì sao có thể tranh cái chức gia chủ này.

Long Ngao hoài nghi hỏi.

– Cái này, thì để tính sau, bây giờ tôi đây thôi để sau rồi nói, nếu không chiếm được cũng không sao, chỉ cần không để nó lọt vào tay bọn trưởng lão có tâm dạ hiểm độc, gian xảo là được.

Hồ bích Trâm nói.

– Dạ vâng.

– Con đi tắm, rồi vào đây, nói chuyện với ta cho vui, rồi đi ngủ.

Hồ bích Trâm dịu dàng nói.

– Nhà tắm ở chỗ nào thế bà bà.

Long Ngao hỏi.

– Con đi thẳng về bên trái, vẹo phải thấy phía trước có Hồ nước đấy, thì bài tắm, ta có để nước ấm cho con rồi.

– Hồ bích Trâm chỉ đường đi cho Long Ngao.

– Vâng.

Sau đó hần đi theo hướng dẫn của nàng ta, đi thẳng về phía trước, vẹo phải thì thấy phía trước hần là một hồ nước khá lớn, thế là hần cúi đầu, và nhảy vào trong hồ nước.

– À...thật là thoải mái, từ lúc mình đến thế giới này đến nay vẫn chưa được tắm, nếu cứ không tắm mình sẽ mọc nấm mốc thôi.

Long Ngao thoải mái rên rỉ.

Nằm trong hồ nước tắm thì hần chợt nhớ, hình như từ lúc làm tình với Lan Như Nguyệt thì hần chưa vào xem thông tin mình thì phải, thế là hần mở thông tin của mình lên.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 6 hậu kì.

– Kinh nghiệm: 4155/5000 exp.

– Binh khí: súng lục anagonda.

– Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm.

– Tấn công: 728

– Phòng thủ: 821.

– Nhanh nhẹn: 734

– may mắn: 50

– Mị lực: 85.

– Tiểu YY: 7 cm (đã được giao hợp).

– Hậu cung: Lan Như Nguyệt.

– Điểm sắc dục: 359.

Xem xong bản thông tin của chính mình, hần thấy khá hài lòng, xong rồi hần kích vào túi đồ xem, bên trong có 1 cây súng anagon đa, 2 thẻ triệu hoải, 1 vé quay may mắn, 1 tấm phù thoát thân, 1 cái vòng thiên sứ, 1 cái áo choàng màu đen, 1 chiếc nhẫn không gian chứa vật sống. Hần thấy trong túi của mình cũng được nhưng thiếu vũ khí cận chiến, ngày mai phải xin bà bà một cái mới được.

Nghĩ thế xong, hần liền lấy tay kích vào vé quay may mắn, cũng như lúc trước một ban quay liền lên trên bàn, các loại đồ vật như công pháp, vũ kỹ, vũ khí, đan dược, pokemon,...vân vân và vân vân. Vòng quay bắt đầu chạy thật nhanh, rồi sau đó dần dần chậm lại rồi dừng lại ở khu công pháp.

– Đinh! Chủ nhân nhận được Ngũ hành nghịch thiên quyết.

– Ngũ hành nghịch thiên quyết chia làm 2 tầng: tầng thứ nhất là giúp người sử dụng pháp quyết trực tiếp hấp thụ linh khí ngũ hành trong thiên địa cho mình sử dụng, tốc độ còn nhanh hơn Người khác mười lần.

– Tầng Thứ hai là trực tiếp giúp người dùng hấp thụ ngũ hành tinh hoa trong vạn vật, chỉ cần có ngũ hành chi khí bên trong thì có thể trực tiếp hấp thụ vd: Được thảo, chỉ được luyện đan sư luyện thành đan dược thì mới dùng được, chỉ có số ít thì trực tiếp dùng, còn có nghịch thiên quyết thì trực tiếp hấp thụ tất cả tinh hoa ngũ hành có bên trong chung, Linh Khí cũng vậy chỉ cần chạm vào thì cũng trực tiếp hấp thụ nhìn bề ngoài thì vũ khí đó không thay đổi gì, nhưng bên trong đã không còn linh khí chi còn là một vũ khí bình thường thôi. Bởi vậy, pháp quyết này quá bá đạo nên được người đời đặt cho cái tên là " cướp đoạt chi quyết", bởi vì pháp quyết này quá bá đạo khuyến cho thiên địa mất cân bằng vốn có của nó, nhưng thiên địa cũng không thể can thiệp quá sâu vào sự vận hành của thế giới, mà bộ pháp viết này cũng có một khó khăn đó là, người tu luyện pháp quyết này phải có đầy đủ ngũ hành thiên địa linh căn, có nghĩa là phải có kết nối sâu xa với thiên địa từ lúc sinh ra, cho nên đến nay vẫn chưa có ai tu luyện bộ công pháp này được cả. Ngoài Long Ngao, hần có đầy đủ Ngũ hành thiên địa linh căn, bởi vì khi chế tạo ra thân thể cho hần, sư phụ thần nữ đã lấy ra 5 viên ngũ hành thiên địa thần thạch thời hồng hoang, sau đó dung hợp với cơ thể của hần tạo nên ngũ hành thiên địa linh căn, giúp hần tu luyện pháp quyết này. Không biết nàng đã tìm 5 viên thần thạch này ở đâu, nếu mà lấy ra 1 viên thì các vị thần có thể đánh bẻ đầu để cướp đoạt, nhưng nàng không ngờ lại lấy cả năm viên để cho Long Ngao, bởi thế mới thấy nàng rất đặt nhiều hi vọng và kì vọng vào Long Ngao.

Sau khi nhận được pháp quyết từ hệ thống thì, một luồng thông tin khổng lồ trong pháp quyết khuyến cho hần đầu đầu chết đi sống lại, một hoài lâu thì con đầu mới dùng lại và nhưng thông tin ấy như khắc sau vào trong não của Long Ngao không bao giờ quên.

– Thật là một pháp quyết bá đạo, cái này cộng với giết quái lấy exp thì không còn gì bằng.

Long Ngao cảm khái.

– Hệ thống này bây giờ ta muốn sử dụng thẻ triệu hoải, nếu nhân vật được triệu hoải ra có thể hay không để tạm năng trong không gian hệ thống.

Long Ngao hỏi.

– Có thể nhưng không được quá lâu, chỉ để năng được trong này 3 ngày thôi, nếu lâu hơn thì năng ấy sẽ chết, không gian này chỉ có thể chứa được ý chí của chủ nhân mà thôi.

Hệ thống tưởng tượng giải thích.

– Triệu hoải năng xong không thể để năng ở ngoài được, phải cho năng ở đâu đây ta.

Long Ngao vò đầu bứt tóc suy nghĩ.

– Chủ nhân ngài chẳng phải còn nhẫn không gian chứa sự sống sao, có thể để năng trong đó.

Hệ thống nhắc nhở long ngao.

– Dừng rồi, thế mà mình không nhớ.

– Sử dụng thẻ triệu hoải thôi, không biết lần này sẽ triệu hoải ra ai đây, thật là hồi hộp.

Long Ngao nhấn vào thẻ triệu ×1.

– Đỉnh! Chúc mừng chủ nhân đã triệu hoải được nhân vật LaLa, con gái của vua vũ trụ Devilook trong truyện To Love Ru, sở thích của cô gái này là chế tạo những đồ vật có ích, nhưng lúc nào những vật cũng trở nên quái gở gây hại cho rito, LaLa vẫn còn trinh.

– Đỉnh! Bởi vì được triệu hoải cho nên nàng ta vẫn có kí ức của mình, cho nên mong kí chủ cố gắng tận độ nàng ta. Xin hết.

– Bạch.

– Ui da.

Trên không trung của không gian của hệ thống bỗng dưng xuất hiện một vòng xoáy, sau đó từ trong vòng xoáy rơi xuống đất một cô gái, sau khi rơi xuống mộng nàng chạm đất, nên đầu quá kêu lên. Cô gái này có mái tóc màu hồng lục mà thân hình gợi cảm, đang mặc một bộ đồng phục váy nhân học sinh.

– Nàng không sao chứ.

Long Ngao vội vàng tới đỡ nàng ta.

– Không sao, ờ mà ta đang ở đâu đây, mà anh là ai.

LaLa vô thức trả lời sau đó nghĩ hoặc nhìn chung quanh mà hỏi long ngao.

– Ủ thì đây là trong không gian của ta, còn ta là người đã triệu hoải tới đây.

Long ngao trả lời nàng.

– Là không gian của người có nghĩa là đây là một không gian tách biệt với bên ngoài à.

LaLa nhìn chung quanh rồi sau đó hỏi long ngao.

– Ủ.

– À sao người lại triệu hoải ta.

– Ta cũng không biết.

– Có cách nào để ta trở về không.

– Ta cũng không biết.

– Thôi được rồi, nếu đã không về được thì ta ở lại đây luôn, ta cũng không trách người đâu.

– Ồ cảm ơn nàng.

Hắn gian tay ôm nàng vào lòng.

– Á... Người...người buồn ta ra.

LaLa gạt mình hết lên, nhưng không biết sao tìm nàng lại đập thình thịch.

– Ta xin lỗi nhé.

Long Ngao buồn nàng ra.

– Không, không sao.

LaLa đỏ mặt nói.

– LaLa này nàng có thể ở không gian này mấy ngày không, sau mấy ngày ta sẽ đưa nàng ra ngoài đi dạo nhé.

Long ngao nói.

– Ủ, ta cũng muốn ở trong này mấy này để nghiên cứu không gian này.

LaLa trả lời.

– Ủ, ta đi ra ngoài nhé mấy ngày sau ta vào đoán nàng ra ngoài.

Sau đó hắn biến mất.

.....

Sau khi từ không gian ra ngoài hắn đứng đây mặc quần áo, sau đó đi tới giường của Hồ bích Trâm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Ngủ chung

Long Ngao chuẩn bị đến giường thì, bất ngờ nghe hệ thống thông báo.

– Đỉnh!ĐỉnhĐỉnh! Bởi vì chủ nhân xoay được ngũ hành nghịch thiên quyết, cho nên từ bây giờ điểm kinh nghiệm tăng cấp chủ nhân sẽ bị tăng gấp đôi.

– Cái gì?

Long Ngao cả kinh nói.

– Tại sao kinh nghiệm tăng cấp của ta lại tăng gấp đôi thế.

– Bởi vì nghịch thiên pháp quyết quá mức nghịch thiên, nếu để kí chủ tăng nhanh quá sẽ làm tổn hại căn cơ của chủ nhân, ảnh hưởng đến tâm trí của chủ nhân, để bị tẩu hỏa nhập ma khi khi độ kiếp thành tiên.

– Là thế à.

Long Ngao thấy cũng đúng. Lúc trước tăng cấp quá nhanh khiến cho hắn có chút kiêu ngạo không coi ai ra gì, bây giờ nghĩ lại thấy rùng mình, trong các bộ tiểu thuyết, hình như những tên kiêu ngạo thường chết sớm, mặc dù mình có hệ thống nhưng không thể quá kiêu ngạo được, mình phải thấp thỏm mỗi được, chỉ cần bọn chúng không chọc mình và người thân của mình thì, mình không quan tâm.

Nói thầm xong thì hắn đi tới giường của Hồ bích Trâm, thấy nàng đang nằm đưa lưng về phía mình, nhìn cái bóng lưng ấy khiến hắn suy mê, nhưng mà rất nhanh lấy lại bình tĩnh, bây giờ không phải lúc nghĩ đến chuyện này, mình phải tạo ấn tượng tốt với bà bà xinh đẹp này trước đã, chờ thời cơ chín muồi thì mới ra tay thu nàng ta.

– Bà bà ơi, bà ngủ chưa, cháu tắm xong rồi đây.

Long Ngao bước tới giường vui vẻ nói.

– Ủ, ngao nhi à, tắm xong có thoải mái không.

– Dạ có ạ, trong phòng tắm hình như có cái mùi thơm gì đó khiến cháu rất thoải mái lắm bà ơi. Đó là mùi thơm gì thế bà.

– Mùi thơm gì, không phải là...

Nói đến đây thì nàng lập tức ngấm miệng, chẳng lẽ nói đây là mùi thơm cơ thể nàng do thường xuyên tắm lưu lại à.

– Mùi thơm gì vậy bà?

Long Ngao mặc dù biết nhưng vẫn cố hỏi.

– Không có gì, chắc là mùi của hoa đó, ta thường rải hoa vào mà.

– Hồ bích Trâm liền tìm cái lí do thích đáng cho mình.

– Thật không, nhưng cháu ngồi hình như mùi thơm trong phòng tắm giống mùi trên người mà.

– Chắc ta thương xuyên tắm nên có thôi, được rồi không nói đến chuyện đây nữa, lên giường nói chuyện với ta nào.

Hồ bích Trâm lẳng sang chuyện khác.

– Vâng.

Thấy thế Long Ngao cũng nghe lời nàng trèo lên trên giường, chiếc giường cũng không rộng lắm nhưng cũng đủ cho 2 người nằm. Long Ngao lập tức giang tay ôm bà của mình, dù sao mình cũng là đứa trẻ mà, nàng làm sao biết được con dâu nàng đã bị hấn "thịt" bấy giờ đối tượng liền chuyển sang nàng.

– Ngao nhi, kể cho ta chút chuyện của cháu khi ở trong rừng đi nào.

Hồ Bích Trâm không chú ý đến hành động ôm mình của Ngao Long, nàng vẫn tưởng hấn là một đứa trẻ chưa hiểu sự đời.

– Chuyện của cháu à.

Long Ngao làm gì có chuyện mà để kể, hấn là kẻ xuyên việt mà, nhưng bây giờ không phải lúc nghĩ chuyện này, phải nghĩ ra cái chuyện gì đó để lừa nàng thôi.

– Sao thế Ngao nhi, khó nói lắm à.

– Dạ không, cũng không có gì đánh kẻ lắm, từ khi cả làng bị sơn tặc giết, thì chỉ còn mình cháu là lẻ loi trên cuộc đời này, cháu phải tự lực cánh sinh để nuôi sống bản thân, sáng vào rừng săn vài con thú, có lúc thì xuống sông bắt cá, hấn ngày chỉ lập đi lập lại như thế cho đến khi con gặp được mẹ Như Nguyệt.

Long Ngao diễn cảm kể lại cuộc đời mình, hấn thật phục mình quá có thể nghĩ ra câu chuyện gọn gàng, sinh động như thế.

– Ôi! Thật là, cuộc sống của cháu thật cực khổ, từ nay về sau thì sẽ không cực khổ như vậy nữa, bà sẽ chăm sóc cháu.

Hồ Như Nguyệt an ủi nói.

– Vâng, cháu sẽ nghe lời bà.

Long Ngao ngoan ngoãn nói.

– Bà ơi, sao từ khi cháu vào đây thì không thấy ông ạ.

Long Ngao Ngây thơ hỏi một câu.

Sau khi nghe long ngao hỏi câu này thì, Hồ bích Trâm trầm ngâm không nói gì, nhưng trong đôi mắt nàng Long Ngao vẫn thấy được nét tỉnh mạch, cô đơn, lạt lừng.

– Ông ấy à, đã mất đi khoảng 10 năm rồi, bị một kẻ cường giả nguyên anh kì giết chết.

Hồ bích Trâm từ từ nói với Long ngao giọng điệu u buồn.

– Bà ơi, cháu xin lỗi vì đã gợi dậy nỗi buồn của bà.

Long ngao cố nén vài giọt nước mắt đáng thương nói.

Hồ Bích Trâm thấy long hạo tỏ ra đáng thương thì buồn cười nói:

– Đứa nhỏ này, ta không trách con đâu, mà từ này về sau ta có thêm con bầu bạn cùng, thì không còn cô đơn nữa.

– Cảm ơn bà bà không trách cháu.

– Ủ, thôi chúng ta ngủ nào.

Nói xong nàng lấy hai cái gối, nàng một cái, hấn một cái, nhưng chán thì chỉ có một cái, thế là hai người cùng đắp chung.

Chân của Hồ bích Trâm thật mềm mại, còn có thêm mùi thơm của cơ thể nàng ta, khiến hấn thật dễ chịu. Thế là hấn nhắm mắt lại ngủ, không phải hấn không muốn động tay chân với Hồ Bích Trâm mà hai người mới gặp nhau một lần không thể khuyến nàng có ác cảm với nàng được.

Hồ bích Trâm thấy hấn ngủ, thì nàng cũng chiền vào giấc ngủ, nàng cảm thấy rất vui, từ giờ có thêm Long ngao bên người thì nàng sẽ bớt cô đơn, lúc ngủ trên môi nàng nở một nụ cười vui tươi.

.....

Hồ Bích Trâm có thói quen là dậy sớm, mới khoảng 5 giờ sáng thì nàng đã thức dậy, rửa mình một cái chuẩn bị dậy, bỗng nhiên thấy ở dưới bụng mình có cái ý đó vừa cứng, vừa nóng đảm bảo bụng mình khuyến nàng khó chịu, thế là nàng dùng tay bác lấy cái thứ nóng, cứng đó, bóp nhẹ một cái khuyến nó càng cứng thêm, sau đó nàng nhìn kĩ cái thứ mình đang chạm vào thì mắc cỡ đỏ mặt.

– Tên nhóc này sao mà có cái thứ đó lớn thế, còn lớn hơn chồng mình gấp đôi.

Hồ Bích Trâm nói một mình, sau đó nhận ra mình thất thố nói "mình từ khi làm phụ chết thì chưa hề bị nam nhân nào chạm vào" lâu rồi cũng mất cảm giác đó, không ngờ vừa chạm vào cái thứ to lớn đó lại khuyến dục vọng của mình dâng cao" Chẳng lẽ mình là một người phụ nữ dâm dăng",nghi đến đây gương mặt nàng lập tức đỏ chói. Sau đó nàng lập tức chạy ra ngoài phòng, nhưng nàng không ngờ rằng cái tên cháu tiện nghi của nàng đã tỉnh khi nàng chạm vào tiểu yy của hấn.

– Khặc khặc, nếu nàng tò mò về thứ này thì để rồi...haha

Long ngao dâm dăng nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Nghiệm vụ chính tuyến

Long Ngao tỉnh dậy tới chào Hồ Bích Trâm, làm về mặt làm như chuyện hoài này nàng làm hấn không biết, thấy về mặt như thế của Long Ngao thì Hồ Bích Trâm cũng thờ phào một hơi, sau đó tự nói với chính mình là lần sau không được làm

như thế nữa, nhưng trong lòng nàng nghĩ sao thì ai biết.

– Ngao nhi, dậy rồi à.

Hồ bích Trâm điều chỉnh về mặt dậu dàng nói, nhưng nét mặt vẫn dò vì cái thứ nhỏ thật cao như túp lều bên trong quần của Long Ngao, tên này còn nhỏ còn cái thứ này không nhỏ chút nào, không biết về sau hại đời bao nhiêu cô nương, nàng nói thầm.

– Bà ơi, sao mặt bà đỏ thế, có phải bị bệnh không?

Long Ngao biết nhưng vẫn giả vờ hỏi.

– Không, không có gì, con còn không mau đi vệ sinh, rồi đi cùng bà ăn bữa sáng.

– Vâng

Thấy rằng ta như thế, long ngao cũng không chột nàng nữa, sau khi vệ sinh thân thể xong thì đến chỗ Hồ Bích Trâm, hai người cùng đi đến phòng Lan Như Nguyệt.

– Nguyệt Nhi dậy nào, cùng đi ăn sáng để chút mừng Ngao nhi thành người nhà chúng ta.

– Vâng, con dậy rồi, chuẩn bị ra ngay.

Lan Như Nguyệt đáp.

Sau đó 3 người dẫn nhau đi trên đường gặp rất nhiều người hầu chào.

– Chào buổi sáng lão phu nhân, thiếu phu nhân.

– Chào buổi sáng lão phu nhân, thiếu phu nhân.

– Chào buổi sáng lão phu nhân, thiếu phu nhân.

.....

Nhiều tiếng chào hỏi vang lên, nhưng hai người chỉ gật đầu, đối với chuyện này hai nàng cũng quá quen thuộc rồi.

Đi một lúc đến căng phòng khá lớn dành để ăn sáng, dù cho mọi người đều có tu vị thì không cần ăn uống, lên nguyên anh thì không cần ăn uống nữa chỉ cần hấp thụ linh khí thiên địa thì có thể tồn tại. Nhưng cho dù tu vị cao thì cũng cần ăn uống để thỏa mãn ham muốn của chính mình, dù cho thân tiền cũng có ham muốn được ăn uống mà phải không.

Sau khi vào phong này thì, trong phong có 3 bàn ăn, trên bàn ăn có mấy vị trưởng lão theo thứ tự: Đại trưởng lão Lâm Tiểu Cường, nhị trưởng Lâm Dương, ngũ trưởng lão Lâm Minh Giám, Lục trưởng Lão Lâm Mộng Tinh, Thất trưởng lão Lâm Thi Âm. Năm tên này có ý định soán ngôi gia chủ của Lâm thống nhất, bởi vì Lâm thống nhất không có con trai, cho nên bọn chúng có lý do chính đáng để cướp đoạt ngôi vị gia chủ, chỉ cần Lâm thống nhất chết là được, nhưng hiện tại tu vị của bọn chúng không bằng Lâm thống nhất, tên đại trưởng lão có tu vị kim đan hậu kỳ thời còn chưa tới đỉnh phong, còn mấy tên trưởng lão còn lại chỉ là sơ kỳ và trung kỳ thời, còn Lâm thống nhất thì có tu vị kim đan đỉnh phong, chung kiến kỳ tu vị của hắn, nhưng những tên này đều nắm giữ một phần tài sản của lâm gia, cho dù Lâm thống nhất muốn diệt chúng cũng không dễ dàng, nếu không sử dụng lâm gia rồi loạn thừa cơ cho các gia tộc khác xâm chiếm, cho nên đối với người ngoài thì hòa hợp vui vẻ, nhưng bên trong thì đấu đá lung tung, cục diện này chỉ cần Lâm thống nhất chết thì lâm gia sẽ thành chiến trường để nhưng tên này tranh quyền đoạt lợi.

Khi thấy đoàn 3 người vào thì tên đại trưởng lão đứng dậy ôm quyền nói.

– Chào phu nhân, chúc phu nhân một ngày tốt lành.

– Ta cũng chúc mấy vị trưởng lão buổi sáng tốt lành.

Hai người chào, mỗi mỉm cười nhưng ai cũng biết nôm đặc mùi thuốc súng.

– Đây là con nuôi của thiếu phu nhân sao, khuôn mặt thật dễ thương như con gái nha, mong rằng nó sẽ sống an phận thủ thường.

Long tiểu Cường cười nói, nhưng trong giọng nói của hắn ta đầy tính uy hiếp.

– Đại trưởng lão, người nói cái gì.

Hồ Bích Trâm trầm giọng nói.

– Ta chỉ chúc ngao nhi sống an nhàn, vô lo vô nghĩ mà thôi.

Hắn mỉm cười nói.

– Người nên nhớ, người chỉ là trưởng lão thôi đấy, hừ, chúng ta đi.

Hồ Bích Trâm hừ giọng nói, sau đó dẫn 2 người đi ra ngoài.

– Đại trưởng lão.

Nhị trưởng lão nói.

– Không sao, để cho chúng vui chơi vài ngày đi, chờ tên sát thủ nguyên anh mà chúng ta bỏ một số tiền lớn mới đi để giết Lâm thống nhất sống thì, hai người nàng ta, ta sẽ bắt lại cho chúng ta thưởng thức khác khác...

– hahaha.

Cả bọn cười dâm dăng.

Long Ngao đang đi với Hồ bích Trâm và Lan Như Nguyệt ra ngoài, thì lập tức dừng lại, quay đầu nhìn chằm chằm vào căn phòng ăn, được lắm các người dám đánh chủ ý đến người nữ của ta, chúng mày nhất định phải chết, mà bị goku cảm sủng mà chết khặc khặc, hoài này vừa đi vào phòng ăn thì hệ thống lập tức ban ra hai nhiệm vụ rất có tính khiêu chiến.

– Đỉnh! Nhiệm vụ chính tuyến, Cầm sủng đại trưởng lão, chinh phục và làm tính với 5 bà vợ của hắn. Thưởng: 1 vé quay thưởng, 1 cái mũ tàng hình(tác dụng dưới nguyên anh), tuyệt chiêu kamehameha của goku, 1 vé du lịch thế giới anime bất kỳ, 1 thanh kiếm linh khí thượng phẩm, thời hạn một tháng. Thất bại: hệ thống đóng băng 1 năm.

Khặc khặc, hắn cười dê tiện trong lòng, đại trưởng lão ơi đại trưởng lão nếu người bắt nhân thì đừng trách ta bất nghĩa, những người vợ của người ta nhân.

Sau đó 3 người trở lại gian phòng của Hồ bích Trâm.

– Chúng thật quá đánh dám uy hiếp chúng ta.

Lan như Nguyệt tức giận mắng.

– Cũng chịu thôi lúc này nhất nhĩ hắn đi lịch lâm vẫn chưa về, nên chúng không thể vọng động, nếu không chúng ta sẽ thiệt thòi.

Hồ bích Trâm trầm giọng nói.

– Vậy, bây giờ chúng ta nên làm thế nào đây.

– Không gấp, chỉ cần nhất nhĩ trở về rồi tính.

– Vâng

– Được rồi, Nguyệt nhi con dẫn ngao nhi đi dạo thành mua cho nó những thứ cần thiết đi, ta cảm thấy mệt rồi, muốn nghỉ ngơi một tý.

Hồ bích Trâm mệt mỏi nói.

– Dạ, ngao nhi chúng ta đi thôi, để bà bà ngủ một giấc.

Nàng ta dẫn hần ra khỏi phòng hồ bích trầm.

– Đi thôi ta dẫn chàng đi dạo trong thành.

– Chờ đã nguyệt nhi, vào phòng nàng đi, ta có chuyện quan trọng muốn nói.

Long Ngao trầm giọng nói.

– Ủ, ta nghe lời chàng.

Sau đó hai người vào trong phòng.

– Lão bà, nàng có biết 5 bà vợ của tên đại trưởng lão không, kể ta nghe về họ đi.

– Chàng hỏi họ làm gì, không lẽ...

Lan Như Nguyệt nói với giọng bất ngờ.

– Nàng còn chưa biết ta cũng có một khả năng đặc biệt, là có thể nghe được người ta nói chuyện dù rất xa, hoá này lúc ba chúng ta ra ngoài phòng thì nghe bọn đại trưởng lão nói chuyện...

Sau đó long ngao kể lại nhưng gì tên đại trưởng lão nói cho lam như Nguyệt nghe, sau khi nghe xong nàng ta giận dữ nói.

– Chúng thật quá đáng dám nói những lời ô nhục ta.

– Đáng thế, hần ta dám đánh chủ ý lão bà của ta, ta phải khiến hần cảm sùng đầy đầu mới được.

Long Ngao hùng hồn nói.

– Hừ, chàng chỉ giỏi viện cớ.

Lan Như Nguyệt hừ một tiếng nói, nhưng vẫn kể tường tận lại cho Long Ngao nghe.

Theo Lan như Nguyệt kể, hần ta có một chính thê và 4 tiểu thiếp theo thứ tự là: chính thê Bạch vũ Mị, 4 tiểu thiếp là: Lý tiểu Di, Hoa thiên thiên, Đường Linh, Hương thiên thiên. Theo lời kể của Lan như Nguyệt thì mỗi người đều có tu vi Luyện khí đỉnh phong, đều làm chủ những cửa hàng mà tên đại trưởng lão nắm giữ, nghe rằng ta nói tên đại trưởng lão này có 1 đứa con trai do chính thê bạch vũ mị sinh ra tên Lâm Vĩnh Hạo, một tên quân là áo lụa điển hình, nhờ danh hào, ý cha hần là đại trưởng lão, cho nên bên ngoài khi nam phách nữ khuyến người dân cảm tức nhưng không làm gì được, tên này có cái tật là chỉ khi dễ người yếu, nếu gặp người mạnh thì van xin, sau đó tìm người trả thù. Còn 4 người tiểu thiếp thì không sinh cho hần đứa nào, chắc là hần bộ phận kia của hần bị hỏng rồi hay sao mà suốt 2 năm nay chưa vào phòng một người vợ nào của hần, không biết các cô nàng có ngoại tình sau lưng hần hay không.

Khi nghe Lan Như Nguyệt kể thì, hần cũng đang lập kế hoạch làm sao để chinh phục các nàng ta, nếu các nàng lâu rồi chưa làm chuyện vợ chồng thì, mình chỉ đúng thời điểm khiêu khích dục vọng các nàng là được, đến lúc thu phục được các nàng thì lợi dụng để đối phó với tên đại trưởng lão mới được. Hần đang tà ác lập kế hoạch trong lòng.

Lan nguyệt Như kể một lúc lâu rồi mới xong.

– Thiếp chỉ biết bao nhiêu đó thôi, còn lại tùy thuộc vào chàng ấy.

Nàng ta nói xong rồi nhìn long ngao.

– Nguyệt nhi lão bà, nàng thật tốt dù cho sau này ta có bao nhiêu phụ nữ đi chăng nữa, thì nàng vẫn đứng thứ nhất trong lòng ta, cho nên nàng có thể yên tâm

Long Ngao Hứa hẹn nói.

– Ủ, chỉ cần chàng đối xử tốt với thiếp là được, thiếp không quan tâm chàng có bao nhiêu phụ nữ.

Lan như Nguyệt dịu dàng nói.

Nghe nàng ta nói vậy, long ngao cảm động, nếu không có hệ thống, hần ta có thể yêu mình nàng.

– Ủ.

Lan Như Nguyệt đột nhiên bị long ngao tấp kích miệng.

– Chàng, chàng bây giờ là buổi sáng mà.

– Ta mặt kệ, chúng ta làm một lần đi nào kaka.

– Nương tử ta tới đây.

Thế là hai người lại làm thêm một hiệp mây mưa một lần nữa.

.....

Tác: cấp bậc vũ khí phẩm khí, linh khí, bảo khí, Thượng bảo khí, thiên khí, thánh khí, bán tiên khí, tiên khí. Mỗi cái chia 10 cấp. Từ cấp 1 đến cấp 10.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nữ tử bán thân (1)

Mấy mưa xong, hai người đi tắm sau đó, Lan Như Nguyệt dẫn Long Ngao đi trong thành để tham qua hồi trước khi vào thành Long Ngao cũng không chú ý lắm, bây giờ đi dạo có thời gian quan sát kĩ, đi trên đường khá nhiều cửa hàng bán đang được nhỏ, tất cả đều là sản nghiệp của 3 gia tộc về buôn bán đan được, nói là gia tộc đan được là không đúng lắm bởi vì ở những chỗ này chỉ bán đan được cấp thấp tới thể đan, dưỡng huyết đan, tình tâm đan, trị thương đan, ở chỗ này chỉ bán những được liệu từ cảnh giới luyện thể đến luyện khí mà thôi. Còn có người nào muốn đan được cao cấp hơn để mua. Ba gia tộc này mỗi gia tộc đều có một cửa hàng lớn của chính mình theo thứ tự: Lâm gia Phường của Lâm gia, Hoa được các của Hoa gia, Lan Tâm phường của Lan gia. ba cửa hàng của ba gia tộc này đều đặt ở trung tâm thành, đó là nơi nhộn nhịp nhất của thành. Trong thành không chỉ có ba gia tộc thiên về đan được này mà còn có hai gia tộc về luyện khí là Vương gia và Hạ gia mỗi gia tộc đều có một luyện khí sư cấp 1 tọa trấn (cấp phân chia cảnh giới luyện khí sư: Học đồ luyện khí, luyện khí sư, luyện khí đại sư, luyện khí tông sư, luyện khí thiên sư, luyện khí thánh sư, Bán tiên Sư và Tiên khí sư), hai luyện khí sư cấp một này đều là người của gia tộc họ cho nên lợi thế hơn nhiều 3 gia tộc luyện đan kia, bởi vì ba gia tộc không có luyện đan sư nào cả, mà phải mua đan được ở các tông môn về đây bán lại, cho nên lợi nhuận kiếm được thấp hơn hai gia tộc luyện khí, những cũng không thấp hơn quá nhiều bởi vì đan được có nhiều mặc lợi hơn binh khí, nhưng mà những đan được này là mua lại của tông môn, cho nên có nhiều lúc tông môn không có đan được để bán cho ba gia tộc này, khuyến cho lượng đan được cung cấp cho thị trường trong thành không ổn định như hai gia tộc luyện khí sư tọa trấn, lúc nào cũng có hàng liên tục không gián đoạn, khiến cho hai cửa hàng của hai gia tộc này lợi nhuận tăng cao hơn ba cửa hàng bán đan được của ba gia tộc kia.

Bây giờ Long Ngao đang đi trên đường ngắm nghía xung thì dừng thì phía trước òn ào, hình như đang có chuyện gì thì phải.

– Nguyệt nhi hình như có chuyện gì ở phía trước thì phải, chúng ta qua đó xem nào.

Long Ngao quay lại nói với Lan như nguyệt.

– Ủ, đi thôi.

Sau đó hai người đến, Long Ngao thấy đồng người như thế cũng không quan tâm lấy hai tay đẩy những người khác một bên, cho dù nghe nhưng người bị đẩy ra chửi ầm lên, nhưng thấy hần nhẹ nhàng đẩy mình ra thì ngậm miệng, biết đó là cao thủ không nên tạo phiền phức cho mình thì hơn.

Khi Long ngao qua được đám đông thì Đạp vào mặt hần là tấm bảng

"Bán thân nuôi con".

Long Ngao nghĩ hồi hân còn sống ở trái đất đã xem rất nhiều phim ảnh, tiểu thuyết chỉ có "bán thân chôn cha", chứ làm gì có dụ "bán thân nuôi con" hân chưa thấy bao giờ.

Bên cạnh tấm bảng gỗ là một nữ tử đang dắt tay một bé gái khoảng chừng 4, 5 tuổi. Xung quanh mọi người đang đàm tiếu, chỉ trỏ vào hai người này.

Long Ngao suy nghĩ một chút, thầm nghĩ, chẳng lẽ đây là chủ nhân của tấm bảng "bán thân nuôi con"? Nữ tử này mới nhìn thì cũng chỉ 16, 17 tuổi so với hân 3,4 tuổi, như thế nào lại có con lớn như vậy?

16, 17 tuổi tại tiền thế của hân thì cũng chỉ là một nữ sinh đang học trường trung học mà thôi.

Đáng tiếc đây lại là thời đại vô pháp vô thiên, một cô gái chỉ bao nhiêu tuổi như vậy mà đã có con 3, 4 tuổi lại phải chịu để cho người khác thỏa mạ, miễn sao bán được thân nuôi được con.

Tình mẫu tử quả thật là vĩ đại!

Long Ngao biết rằng tại thời đại này nữ tử không thể tùy tiện xuất đầu lộ diện như vậy mà bán thân, hành vi này sẽ bị cho là hạ lưu vô sỉ, thậm chí so với các nữ tử trong thanh lâu còn hạ tiện hơn. Nhưng nữ nhân chưa trưởng thành này vì muốn nuôi con mình mà đứng ở đây bán thân, quả là đáng khâm phục.

Long Ngao nhìn kỹ trên tấm biển gỗ thì thấy ghi "Giá ba mươi kim tệ."

"Mẹ, con đói bụng, mẹ ơi con đói bụng."Đang im lặng bỗng nhiên tiểu cô nương đột nhiên khóc rống lên đòi ăn.

Đáng thương cho người mẹ trẻ tuổi kia, giờ phút này lấy gì mà cho con mình ăn đây. Trượng phu của nàng mắc bệnh lao đã mấy năm nay, cơ nghiệp dành dụm bấy lâu đều dành để chữa bệnh cho chồng, nhưng cuối cùng cũng không thể giữ được tính mạng, sau cùng nhà cửa đều phải bán đi để an táng cho trượng phu. Bấy giờ hai mẹ con nằng chẳng còn gì nữa, đã hai ngày nay đều không có gì để ăn, nằng không còn cách nào khác phải đứng giữa đường bán thân, hy vọng có thể nuôi sống nữ nhi. "Lành nhĩ, đừng khóc, mẹ sẽ nhanh chóng kiếm tiền, sẽ mua thức ăn ngon cho con, con hãy ráng nhẫn nhịn một chút." Người mẹ trẻ cố gắng nén sự đau đớn trong lòng để khỏi rơi nước mắt, nhẹ giọng an ủi đứa con của mình.

Tiểu cô nương cũng ngoan ngoãn, mặc dù đói không chịu được nhưng nghe mẹ nói vậy cũng không khóc nữa, khẽ nhào vào lòng người mẹ trẻ.

Long ngao nhất thời bị cảnh tượng trước mắt làm cho cảm động.

Cũng ngay lúc này một giọng nói đầy ác ý chọt vang lên:

-Thật là không biết xấu hổ, nữ nhân mà không biết giữ thể diện, thật là hạ tiện.

Long Ngao quay đầu nhìn lại lập tức nhìn thấy một nữ tử trung niên đang hướng tới người mẹ trẻ phun ra một bãi nước bọt, vẻ mặt vô cùng hung ác.

Nhưng điều làm cho hân bất ngờ nhất chính là thái độ của đám đông xung quanh tựa như rất đồng tình với thái độ của nữ tử trung niên mới xuất hiện.

Tiểu cô nương mặc dù còn rất nhỏ nhưng cũng nhận biết những người này đang mắng nhiếc mẹ của mình.

Một cô gái bé nhỏ như vậy cũng không biết lấy đầu ra đỡ đỡ, nó chọt la lớn:

-Các người, các người đều là người xấu.

"Tiểu tiện tì kia, mới nhỏ như vậy mà đã hung dữ, lớn lên tất sẽ là ác phụ!" nữ tử trung niên tiếp tục quát mắng, đám đông xung quanh tiếp tục phụ họa.

Long Ngao cũng không cách nào giải thích được điều này. Cùng là người dân bình thường, thường ngày cũng đều phải lao động khổ cực tại sao hai mẹ con đáng thương như vậy mà cũng không buông tha.

"Chát!"

Một âm thanh vang lên, Long Ngao không thể nhìn được lập tức tưởng cho nữ tử trung niên một tát.

Long Ngao vẫn dụng chút linh lực vào cái tát, trung niên nữ tử là người thường làm sao chịu nổi cái tác linh lực. Lập tức trung niên nữ tử như bị rần rần, lăn lộn trên mặt đất, kêu lên thống thiết:

-A. a, ai da.

Từ trong miệng ả phun ra một ngụm máu, nhìn kỹ thì trong đó còn có vài cái răng rớt ra.

Đám chúng xung quanh nhất thời không hiểu được vì sao Lưu Phong lại ra tay đánh ả, còn có mấy người bất bình lên tiếng chỉ trích Lưu Phong không đúng.

Long Ngao nỗ hòa bùng bùng không khách khí, người nào chỉ trích thì nhất nhất tặng cho người đó một tát tai lần quay ra mặt đất.

— "Ta chính là "Vân sáng" của toàn bộ nữ nhân trên thiên hạ này. Các người có còn là người không vậy? Một đám đông lại đi hiếp đáp hai mẹ con yếu ớt, như vậy là anh hùng ư? Ta thấy các người so với lang sói cũng giống nhau. Biết điều thì cắt hết cho ta, đừng để cho ta thấy lần nữa, thấy một lần ta sẽ trừng phạt một lần." Long Ngao lúc này mới phát hiện ra việc thỏa mạ người khác quả nhiên là có thể làm cho tâm tình của hân sáng khoái hơn rất nhiều.

Mọi người ở bốn phía xung quanh đều là lương dân, bị Long Ngao mắng xong đều có chút xấu hổ, thêm nữa cũng bị thần uy của hân làm cho sợ hãi vội vàng lảng lạng rời khỏi.

Tuy nhiên có một người vẫn to gan lớn mật đứng lại nhìn hân một lúc, cuối cùng cố nén sợ hãi, tiến đến về mặt hiếu kỳ hỏi"

— Vị thiếu gia này, xin cho tại hạ hỏi "vân sáng" là ý nghĩa như thế nào.

Lưu Phong thấy người này vẫn là người tương đối có lương tâm, liền nhẹ nhẹ vỗ vai hân, cười cười giải thích:

-"Vân sáng" có ý nghĩa là an ủi, che chở.

Người thanh niên này, nghe vậy, khuôn mặt biến thành trầm tư, suy nghĩ một lúc đoạn nói:

-Công tử thật là tài cao, một từ có ý nghĩa thâm sâu như vậy mà cũng có thể ngộ ra. Thì ra ý tứ của người là sẽ an ủi, quan tâm đến tất cả các nữ tử trên thiên hạ. Công tử thật là người tốt nhất trên đời. Lưu Phong cố nén cười, nét mặt nghiêm trang đạo gặt đầu nói:

— Vị huynh dài này quả nhiên là thông tuệ hơn người. Nói ít hiểu nhiều, tương lai tiền đồ sẽ nhất định vô cùng sáng lạn đây.

Người thanh niên này thấy Lưu Phong khích lệ như vậy trong lòng cảm động, cung thân hành lễ với Lưu Phong:

-Công tử già, tiểu nhân sẽ lập tức về nhà "Vân sáng" mẹ tiểu nhân ngay, không quấy rầy người nữa. Long Ngao tùy ý phát tay lên, ý bảo hân có thể rời đi, nhìn theo lưng của thanh niên từ từ nhỏ dần, lập tức chửi:

-Súc sanh, ngay cả mẹ người mà cũng, đi chết đi là vừa. Hà hà thật là thông khoái.

Chửi một đù là thông khoái, nhưng nghĩ lại mình cũng có hơn hân ta đâu mà chửi hân. Long Ngao đang chuẩn bị lấy ra kim tệ cho hai mẹ con đau khổ kia thì bên cạnh hân vang lên một giọng nói:

— Được, ngoại hình cũng không tệ lắm. Hoa Toàn, cấp cho à ta mười kim tệ, đem à về nhà cho dọn dẹp nhà xí cũng được.

"Hả? Không có lương tâm à? Một thiếu nữ xinh đẹp đáng thương như vậy mà kêu người ta chà toilet, xem ra tên này cũng không phải là hảo nhân." Long Ngao nghĩ vậy, bất giác trong lòng hứng thú nổi lên, lâu rồi không vận động hôm nay có cơ hội rồi.

Quay người sang bên cạnh, Long Ngao đã thấy tổng cộng cả chủ cả tớ là bốn người. Cầm đầu chính là một vị công tử tướng mạo tầm thường khoảng 24, 25 tuổi, trên người đeo dây đồ trang sức, thật là giống mấy tên pê-đê ở kiếp trước. Bắt quả tên pê-đê này cũng có chút bản lĩnh, hân quang trên song nhân không ngừng chiếu xạ ra, khuôn mặt cực kỳ lạnh lẽo, làm cho người ta có cảm giác hân là một khối băng thật khó để gần gũi. Phía sau hân là hai tên thị vệ khoảng hơn 30 tuổi, bốn mặt lạnh lẽo nhìn chăm chăm vào Lưu Phong. Đứng bên phải pê-đê chính là một nam tử nhỏ tuổi, người này đáng vẻ hên mọn bị ới chắc là người hầu của hoa phục công tử.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệt Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Nữ tử bán thân (2)

Tiểu đồng cũng liếc mắt nhìn Lưu Phong một cái, nhưng không thêm để ý đến hắn, cảm mùi lượng đến trước mặt người mẹ trẻ, quát:

-Đây là mùi kim tệ, mau đi theo chúng ta.

Người mẹ trẻ vừa nhìn mấy nén bạc trắng xóa vừa đưa mắt nhìn Long Ngao, tựa hồ có chút không tình nguyện. Long ngao trong lòng cảm thấy nao nao: "Chẳng lẽ thiếu phụ này muốn đi theo ta".

Nghe vậy trong lòng Long Ngao như nở hoa cười thầm hắc hắc, chẳng lẽ ta cũng giống như trong truyền thuyết có khí thế của bá vương, thánh hiền. Chỉ gặp nhau một lát mà đã làm cho người mẹ trẻ xinh xắn này động lòng muốn đi theo hắn.

Người mẹ trẻ thực ra là không phải như hắn vừa nghĩ, chẳng qua là vừa rồi thấy Long Ngao ra tay nghĩa hiệp, nói giúp đỡ lời cho mẹ con nàng, nếu nàng biết được trong lòng Long Ngao nghĩ vậy, phỏng chừng còn có thể phát sinh ác cảm đối với hắn.

Người mẹ trẻ đã cảm biến bán thân nuôi con cũng đã lâu, bây giờ thấy có người chịu xuất ra kim tiền, liền hai tay run run đón lấy mùi lượng bạc, ôm lấy tiểu hài tử dưới đất, chuẩn bị đi theo chủ nhân mới về nhà.

Hoa phục công tử cẩn thận liếc mắt đánh giá thái độ của người mẹ trẻ, xem ra hắn cũng hài lòng, bắt quả ánh mắt của hắn lúc này lại chuyển sang nhìn bé gái trong tay của người mẹ trẻ, sắc mặt cũng theo thể mà biến đổi, cao giọng nói với tên tiểu đồng theo hầu:

Hoa phục công tử cẩn thận liếc mắt đánh giá thái độ của người mẹ trẻ, xem ra hắn cũng hài lòng, bắt quả ánh mắt của hắn lúc này lại chuyển sang nhìn bé gái trong tay của người mẹ trẻ, sắc mặt cũng theo thể mà biến đổi, cao giọng nói với tên tiểu đồng theo hầu:

-Lan Toàn (là họ hoa nhé), tìm ai đó đem cho bé gái này đi, bốn công tử không nuôi những người thừa.

Tên hầu nhỏ nghe vậy liền tiến lên giằng bé gái khỏi tay người mẹ trẻ, nữ tử thấy vậy sắc mặt tái nhợt đi, vội vàng lui về phía sau, ôm chặt nữ nhi của mình, van xin:

– Đại lão gia, xin người, xin người hãy ban phát thiện tâm để cho thiếp đem theo Linh nhi, thiếp đã có kim tệ, cũng không để Linh nhi làm hao tổn tiền bạc của ngài đâu.

Hoa phục công tử hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý đến lời van xin của người mẹ trẻ, nói với tên hầu nhỏ:

– Lan Toàn, đừng nghe nó lái nhai nữa, mau đem đứa bé kia bán vào ký viện cho ta.

Người mẹ trẻ nghe vậy, sắc mặt đại biến, đặt lại mấy nén bạc xuống đất:

-Ta không cần kim tệ của các người nữa, ta không bán thân nữa, để cho mẹ con ta đi.

Tên hầu nhỏ cười to lên vài tiếng, đoạn nói:

-Xú nương kia, đã lọt vào mắt xanh của công tử nhà ta thì hôm nay người không muốn bán thân cũng phải bán.

Nói xong y tiến lên đành lấy đứa bé trong tay nữ tử.

"Bốp!"

Một âm thanh vang lên đồng thời với tiếng kêu đau đớn của tên hầu nhỏ, nhìn lại thì đã thấy hắn nằm dưới mặt đất.

Một gã thị vệ đứng sau lưng hoa phục công tử lập tức nói:

– Công tử, vị tiểu ca kia thân thủ bất phàm, không biết là đệ tử của vị cao nhân nào, hay là chuyện này bỏ qua đi. Ta thấy nếu chúng ta cứng rắn đối đầu sẽ nhận lại thất bại. Hắn đi theo cha của tên công tử này lâu nên ánh mắt cũng rất chính xác,thấy Long Ngao xuất thủ cực nhanh, thân pháp kỳ quái, ắt có lai lịch không tầm thường nên lên tiếng nhắc nhở thiếu gia.

Hoa phục nam tử đối với lời nhắc nhở của hai tên hộ vệ có chút không hài lòng, hừ lạnh một tiếng rồi nói:

-To gan, phụ thân ta thu dụng các người để bảo vệ cho ta nhưng các người lại đề cao chí khí người khác, tự hạ uy phong của mình, thật là đồ vô dụng, tổn cơm tổn gạo. Ở trong thành Lâm thiên này có rất ít người có thể cản được trò được ta.

– "Xú tiểu tử, người là ai? Đã biết ta là ai hay chưa? Dám can thiệp vào chuyện của ta, có lẽ người đã chán sống rồi, song vệ mau bắt hắn cho ta." Hoa phục nam tử quả thật là không thêm để mắt đến Long Ngao chút nào, công tâm mà nói thì trong thành Lâm thiên ngoại trừ các trưởng lão ra thì hắn không sợ ai.

Song vệ mặc dù biết Long Ngao bản lĩnh không tầm thường nhưng chủ nhân một khi đã lên tiếng cũng không dám cãi lại. Hai người lập tức chia ra, một người tiếp tục bảo vệ hoa phục công tử, một người lập tức tiến lên đối phó với Long Ngao.

– "Vị công tử này, thân thủ không kém, xin hỏi sư thừa xuất xứ từ đâu?" Song vệ mặc dù làm việc cho Lan gia nhưng vẫn còn giữ lại rất nhiều tác phong của giang hồ tu sĩ. Biết rõ trước khi động thủ nên biết rõ lai lịch của đối phương, nếu không ra tay sát hại ắt sẽ bị tổn thương đối phương tìm đến gây phiền toái.

Nếu là người bình thường, khi đối thủ hơi nhũn vậy ắt sẽ đối đáp vài câu, thế nhưng Long Ngao hôm nay trong lòng bực bội, làm sao còn tâm trí để đối thoại cơ chứ:

– Được rồi đại thúc, nhìn người cũng không giống chó săn lắm, mau động thủ đi đừng nhiều lời nữa.

"Chó săn" đây chính là điều đại kỵ của song vệ, lúc trước kia khi đầu thân vào Lan gia đã bị không ít người nói bọn chúng chỉ có thể làm cho săn mà thôi, dần dần mọi người cũng đã quen dần nên không ai nói gì nữa.

Thị vệ nhất thời sắc mặt trầm xuống, ánh mắt phát ra hàn quang băng lãnh, quát lên một tiếng, xuất chiêu công kích sử dụng chín thành lực đạo, một đạo chuồng ánh trong nháy mắt ập đến trước mặt Lưu Phong.

Lưu Phong mỉm cười chế nhạo, trở tay nghiêng tiếp, chỉ sử dụng ba thành lực đạo.

"Bốp!"

Một âm thanh khê vang lên, chỉ thấy thân thể thị vệ run rẩy bị đánh bay ra ngoài ba trượng, người ở không trung há mồm phun ra một ngụm máu tươi, sau khi rơi xuống đất thân thể tiếp tục lăn vài vòng mới đứng lên được.

Thị vệ sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, lộ ra ánh mắt kinh hãi, khẽ liếc nhìn hoa phục công tử, đoạn chuyển thân lui về phía sau.

Những người đứng từ xa quan sát cũng biến sắc kinh hãi, không ai nghĩ ra vị công tử anh tuấn thư sinh này lại lợi hại như vậy. Hoa phục công tử này là ai đương nhiên họ biết rất rõ, thân phận chủ nhân như vậy, ắt thủ hạ cũng phải tương xứng, trong thành cũng có danh vọng không nhỏ, không ngờ chỉ một chiêu duy nhất đã bị công tử đẹp như con gái này đánh cho học máu, thật sự là thú vị.

Gã thị vệ còn lại lập tức lên tiếng khuyên nhủ:

-Công tử, hôm nay chúng ta đã gặp phải cao nhân, không phải là đối thủ của hắn, không nên gây chuyện nữa.

Hoa phục công tử hậm hực nhìn thủ hạ bị thương của mình, đoạn nhìn Long Ngao trừng mắt nói:

– Bốn công tử hôm nay có việc quan trọng. không tính toán với người nữa, sau này sẽ tìm người tính sổ sau.

Nói xong liền vội vã rời khỏi, có thể một chiêu đã thương thị vệ của mình tuyệt đối không nên nán lại lâu.

Linh nhi lúc này đang trong vòng tay của mẫu thân, ngây thơ nói với mẫu thân của mình:

-Mẹ ơi, vị đại ca ca này thật là lợi hại, lại con rất đẹp, nếu là cha của hài nhi thì tốt biết mấy.

Một hài tử bốn, năm tuổi vốn là chưa hiểu rõ như thế nào mới là phụ thân, nó chỉ thấy vị ca ca trước mắt thật là tốt, nếu có thể trở thành phụ thân của nó tất sẽ có thể bảo vệ cho hai mẹ con. Suy nghĩ của tiểu hài tử chỉ là đơn giản như vậy mà thôi.

Người mẹ trẻ vội vàng bịt miệng Linh nhi lại, thầm nghĩ nữ nhi bảo bối của mình thật là khéo tưởng tượng. vị công tử này thật xinh đẹp mà con lại hại nữa chứ. làm sao lại có thể để ý đến một người đã hoa tàn nhụy rữa như mình, thật là mình không xứng với người ta, vội vàng mắng nó:

-Linh nhi đừng nói bậy, Đại ca ca nghe vậy sẽ không vui đâu.

Linh nhi mặc dù không hiểu tại sao mẫu thân của mình không cho mình nói những lời như vậy nhưng cũng ngoan ngoãn nghe theo. Bất quá trong lòng nó vẫn khao khát Long Ngao trở thành phụ thân của nó, hơn nữa khát vọng này càng ngày càng mãnh.

"Chờ một chút." Luru Phong quát lên một tiếng, lạnh lùng nói:

-Ta đã đồng ý cho các người đi lúc nào?. các người cho rằng đây là nơi nào mà muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, không hỏi qua gia gia của các người à?

Người mẹ trẻ thấy vậy, trong lòng cảm buồn cười, nói này vốn chỉ là một cái chợ thôi mà.

Hoa phục nam tử cũng suy nghĩ như vậy:

Hoa phục nam tử cũng suy nghĩ như vậy:

-Nơi này là đường xá của muôn người, ta muốn đến thì đến, muốn đi thì đi, không cần người đồng ý hay không.

Luru Phong khinh bỉ liếc nhìn hoa phục nam tử, đoạn nói:

-Người nói đúng là đường xá của muôn. Nhưng Hành vi của người hôm nay làm cho lão tử rất khó chịu. Đơn giản mà nói là ta không có ai chơi đùa cho nên người đừng hòng rời khỏi đây.

Hoa phục nam tử sắc mặt đành lại, nghiêng răng nói:

-Xú tiểu tử thì ra là người cổ tình làm khó ta.

Long Ngao cười lớn, bộ dạng dương dương tự đắc:

-Không sai, hôm nay lão tử chính là muốn kiểm chuyện với người, nếu người không phục thì lại đây mà cắn ta. Thật là đồ phế vật, rác rưởi. Nếu không có hai tên đi theo báo vệ thì người còn làm được trò chống gì chứ?

Đáng thương cho hoa phục nam tử thường ngày ngạo thị thiên hạ, coi trời bằng vung, hôm nay lại bị tổng si và như vậy, lập tức quyền đầu nắm chặt lại, nghiêng răng mím lại, mắt tròn tròn nhìn Long Ngao.

"Mẹ ơi, người xấu kia tức tối kia." Linh nhi ngả đầu vào lòng mẫu thân của mình, ánh mắt vui vẻ nói.

Long Ngao nghe vậy quay lại trêu mếu nhìn tiểu nữ tử, mỉm cười sau đó nói:

– Thật là cái đầu heo ngu ngốc, ngay cả một tiểu hài tử ba bốn tuổi cũng biết người là người xấu, lại còn muốn hung hăng nữa sao.

"Bốp!"

Một âm thanh vang lên, hoa phục nam tử lao đảo lui lại mấy bước rồi té phịch xuống đất, miệng rống lên như heo bị cắt tiết.

Tên thị vệ lênh lênh vốn định lao ra ngăn cản Long Ngao, nhưng bị tên thị vệ bị thương giữ chặt lại:

– Lão nhĩ, chúng ta chỉ luyện khí tăng 3, hai bên quá cách biệt, hấn vừa rồi mới chỉ dùng ba thành công lực, xem ra đối với ta đã hạ thủ lưu tình rồi, người bấy giờ lại muốn chọc giận hấn, e là cái mạng nhỏ của chúng ta cũng không giữ được.

"Các vị, có thù ắt phải báo thù, có oán ắt phải báo oán." Long Ngao vốn là định tiến lên ra tay nhưng lại nghĩ giết heo thì cần phải hiệu triệu mọi người cùng mổ heo, cùng nhau hi hi hỏ hỏ thì mới vui.

Bất quá lần này không ai dám lên tiếng hưởng ứng lời kêu gọi của hấn. Xem ra lần này kẻ sách cùng nhau ném đá xuống giếng của hấn đã không còn hiệu nghiệm nữa.

Long Ngao đang suy nghĩ thì người mẹ trẻ lên tiếng:

-Công tử, cảm ơn người đã rất trọng nghĩa cứu giúp, chúng ta mau đi thôi, nếu không nhanh chóng rời khỏi, đến khi Lan Toàn đem thêm viện binh của Đại trưởng lão Lan gia đến thì chúng ta sẽ gặp phiền toái lớn.

"Viện binh của của Lan gia?" Luru Phong nghĩ lại hình như là nguyệt nhi là con gái của gia chủ Lan gia thì phải.

– Viện binh của Lan gia sao! Ta không sợ, đến nhiều ta đánh bấy nhiêu, hấn nghĩ "nếu người Lan gia đến, thì bảo nguyệt nhi ra mặt thì được thôi".

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Nữ tử bán thân (3)

Người mẹ trẻ vội vàng giải thích:

-Công tử, người có điều chưa biết, Người này tên là Lan Tuấn đặt là con trai của Đại trưởng lão Lan gia Lan Tuấn Phi, ngày thường trong phạm vi thành Lâm thiên đều quen thói hoành hành bá đạo, gặp nam tử thì bức hiếp, gặp nữ tử thì trêu ghẹo, sàm sỡ. Không ai quản được.

Thì ra là vậy, không trách được không ai hưởng ứng lời hiệu triệu đại hội giết heo của hấn. Tên gia hỏa này thì ra là có lai lịch không nhỏ. Bất quá trong mắt của hấn thì chẳng là gì cả.

– Đại trưởng lão lớn hay Gia chủ lớn?

Người mẹ trẻ không hiểu tại sao Long Ngao lại hỏi vậy nhưng vẫn trả lời hấn:

-Trên lý thuyết thì Gia chủ lớn hơn tuy nhiên cũng phải coi vị gia chủ kia có tu vị cao không đã, có những gia tộc có đại trưởng lão tu vị cao hơn gia chủ, rồi không lâu thì vị gia chủ này có thể bị xoán vị không chừng.

Long ngao chỉ cần biết Gia chủ so với đại trưởng cao hơn là được, lập tức tiến lên đá Lan Tuấn Đặt mấy đá, giọng trào phúng nói:

-Lão tử chính là người của Lan gia chủ nhà người, hôm nay thay mặt Đại trưởng lão của người giáo huấn cho người, ha ha.

Người mẹ trẻ vội hỏi:

-Công tử chính là người của Lan gia?

Long Ngao đã lơ lăm mặt đây, nghiêm trang nói:

– Tại hạ là cháu ngoại của Lan gia chủ Lan Như Ngọc, con trai của Lan như Nguyệt Vực Lâm thống Nhất.

Linh nhi gương đôi mắt to ngây thơ hỏi:

-Đại ca ca, Người có thể làm phụ thân của linh nhi không?

"Á."

Người mẹ trẻ kêu lên một tiếng, vội vàng bịt miệng Linh nhi lại, lớn tiếng mắng:

-Không được nói bậy!

Long Ngao khẽ mỉm cười:

-Hài tử này còn nhỏ, không cần phải la mắng như vậy. Đùng rồi cha con Lan Tuấn đặt chắc sẽ không bỏ qua chuyện này, nếu như cô nương có thể tin tưởng tại hạ thì mau theo ta rời khỏi đây.

Người mẹ trẻ gật đầu nói:

-Thiếp xin nguyện ý theo hầu công tử, chỉ xin công tử chấp thuận cho thiếp mang theo Linh nhi, nếu không đồng ý thì thiếp cũng không đi.

Long Ngao mỉm cười đưa tay khẽ vuốt đôi má phúng phính của Linh nhi rồi nói:

-Mặt đứa bé ngoan ngoan xinh xắn như vậy ta như thế nào lại không thu nhận chứ. Cả hai người cùng đi theo ta, ta sẽ chăm sóc nuôi dưỡng cả hai mẹ con nàng.

Người mẹ trẻ trong lòng khẽ run lên, vội vàng đi theo Long Ngao, trong đầu vẫn đọng lại câu nói của Long Ngao: "Ta sẽ chăm sóc cả hai mẹ con nàng."

"Đây có phải là lời hứa của một nam tử hán hay không?"

"Chờ một chút." Long Ngao đi vài bước đột nhiên quay lại, tiện thể đá một cước vào bụng Long Ngao đoạn:

– Lần sau mà còn dể cho ta thấy người khi nam, phách nữ thì ta sẽ đập vỡ trứng của người, nghe rõ chưa?

"Cuồng đồ lớn mặt, mau đứng lại cho ta."Ngay khi Long Ngao và người mẹ trẻ đang định rời khỏi thì tiếng một nữ tử từ phía sau khẽ truyền đến.

Xoay người nhìn lại chỉ thấy một nữ nhân đang tròn mắt nhìn mình. Long Ngao lập tức đoán biết đây rất có thể là người thân của Lâm Tuấn Dật liền mỉm cười.

–Người đang nói chuyện với ta hay sao?

Nữ tử tròn mắt, hung dữ nói:

–Người là ai. Vì sao người lại đã thương đại ca ta? Không lẽ không biết đến Lan gia ta hay sao?

Long Ngao nhếch mép cười hắc hắc. Tiểu cô nương quả nhiên là người nhà Lan gia, xem ra cũng không tệ lắm, mặt mũi cũng thanh nhã tú lệ, dáng vóc mặc dù nhỏ nhắn nhưng cũng mềm mại là lướt, bộ ngực mặc dù chỉ là như thiếu nữ mới nhú nhưng xem ra cũng khá tròn trĩnh. Cặp mông mặc dù không thể sánh bằng người mẹ trẻ thế nhưng xem ra cũng căng tròn ngồn ngộn. Tuy không thể gọi là thiên tiên mỹ nữ thế nhưng cũng là xinh đẹp hiếm thấy.

Nữ tử tựa hồ không nghĩ ra nam tử trước mặt cứ thân nhiên không hề kiêng kị, nhìn chăm chăm vào thân thể của mình, liền hắng giọng:

–Đồ vô sỉ, vô lại, lưu manh. Xem ta thu thập người.

Người mẹ trẻ vội vàng nhắc nhở Long Ngao:

–Công tử, đây là muội muội của Lan Tuấn Dật, Lan linh Tuyệt. Nghe nói từ nhỏ đã theo cao nhân tu luyện, công phu cũng không tầm thường, công tử nên cẩn thận.

Long Ngao mỉm cười nói:

–Người bề Linh nhi lui ra xa một chút, ta sẽ tự biết giải quyết.

"Dưới kiếm của bốn tiểu thư không giết kẻ vô danh, tên sắc lang vô lại kia, mau báo danh tánh." Lan Linh Tuyệt giờ mũi kiếm chỉ vào mặt Long Ngao truy vấn, cặp mắt tóe lửa nhìn hấn.

Hai con người của Long Ngao khẽ đảo một vòng, ngao ngễ cười nói:

– Ta tên là Long Ngao.

"Long Ngao?" Vương Đồng Đồng quát lên:

– Dâm tặc xem kiếm.

Nói xong nàng ta lập tức xuất thủ, trường kiếm trong tay khẽ lay động, phảng phất như độc xà đâm tới Long Ngao.

Lưu Phong khinh miệt mỉm cười, cái này mà gọi là công phu sao? Một chút công phu tầm thường này có lẽ còn chưa được xếp vào dạng có sát thương lớn. Chỉ thấy thân hình hấn khẽ chớp động lập tức trở thành con ốc xoay tròn tránh được kiếm chiêu.

"Cố gì thì đừng chạy." Lan Linh tuyệt nhìn thấy lợi kiếm trong tay mình xuất chiêu không động được cả chéo áo của hấn, thẹn quá hóa giận, kiếm chiêu phát ra càng ngày càng hiểm độc.

Tiểu cô nương, nhìn người kia, làm gì mà nghiêm trọng như vậy, ra tay quả là muốn sát nhân đoạt mạng."

Long Ngao vốn chỉ nghĩ đùa cợt với nàng một chút thôi, không ngờ người này hoàn toàn không kiêng dè, chiêu nào phát ra cũng nhắm vào tử huyệt, trong lòng hấn không khỏi nổi giận, lấy tay nhanh chóng chớp lấy thân kiếm của Lan Linh tuyệt.

Tiểu cô nương thấy Long Ngao ngang nhiên sử dụng nhục chương đón bắt lợi kiếm của mình, trong mắt khẽ hiện lên vẻ đắc ý.

Chính mắt nhìn thấy bàn tay của Long Ngao chuẩn bị bị trường kiếm chém đứt thành hai đoạn thì Lan Linh Tuyệt bỗng nhiên phát hiện ra trường kiếm trên tay dần dần không thể khống chế được nữa tựa như bị một lực vô hình ngăn cản lại triệt tiêu toàn bộ lực công kích, dần dần bị hấp lực lôi kéo về phía Long Ngao.

Lan linh tuyệt vội vàng cầm chặt chuôi kiếm trong tay, cố nén sự đau đớn từ hỏ khẩu truyền lên, nhất quyết không chịu buông tay ra.

Long Ngao khòe miệng nở một nụ cười, lập tức tăng thêm một chút nguyên linh khí lên hữu thủ.

Chỉ nghe"keng" một tiếng, Lan linh tuyệt rút cuộc chịu được sự đau đớn, ngọc thủ buông ra, trường kiếm cũng theo thế bay ra xa rớt xuống mặt đất.

Lan Linh Tuyệt khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này đã tức giận đến đỏ bừng, gương đôi mắt trong veo nhìn Long Ngao, bộ ngực vun cao khôn ngừng phập phồng theo hơi thở.

– Ác tặc, người khi dể đại ca ta, bây giờ lại làm nhục ta. Vương gia ta nhất định sẽ không tha cho người.

– Tặc bì nương, quả nhiên là không được dạy dỗ, phải biết rằng nếu lão tử không thương hương tiếc ngọc thì không chỉ đơn giản đoạt kiếm của người đâu, tới thiểu cũng phải phể đi cánh tay cầm kiếm của người.

"Tiểu bì nương, người có biết vì sao ta ra tay giáo huấn cho tên Lan đầu heo ca ca của người không?" Long Ngao lạnh lùng hỏi.

–"Là Lan Tuấn Dật, không phải là Lan đầu heo." Lan linh Tuyệt song nhãn tròn tròn, bộ dạng như sắp sửa liều mạng với hấn:

–Không cho người vũ nhục ca ca ta.

– "Ý thế hiếp người, ức hiếp lương dân ta gọi hấn là Lan đầu heo xem ra đã là nhân nhượng lắm rồi, nếu đứng ra thì phải gọi hấn là đồ rác rưởi." Long Ngao tại kiếp trước vốn đã không quen nhìn thấy cảnh ý thế hiếp người. Tại tiền kiếp hấn cũng chỉ là người bình thường nên không dám lên tiếng thế nhưng thời thế bây giờ đã đổi khác. bản thân mình bây giờ chỉ dựa vào tu vi bản thân cũng đủ giáo huấn mấy tên mục hạ vô nhân này rồi.

"Nói láo, người nói láo, ca ca ta từ bé chỉ thích đọc sách hay. học thuộc lễ giáo đối nhân xử thế, như thế nào lại làm việc ác nhân như lời người nói chứ." Lan Linh tuyệt phẫn nộ quát lên.

"Thì ra là thời đại này nữ nhân cũng có người hồ đồ, ngu ngốc như người. Lan đầu heo là người như thế nào mọi người đều biết, người thân là muội muội của hấn chẳng những không thấy xấu hổ mà còn bao che cho hấn, thật là làm cho người ta thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Phi lễ Lan Linh Tuyệt

Sự thật thì Long Ngao cũng có chút hiểu lầm Lan Linh Tuyệt. Lan Tuấn Dật mặc dù là luôn ý thế hiếp người thế nhưng trước mặt muội muội của mình lại tỏ ra rất nghiêm trang chỉnh tề, tri thủ đại lễ. Hơn nữa Lan linh Tuyệt theo cao nhân, thời gian ở nhà rất ít cho nên đối với những chuyện nhà ca ca gây ra cũng không hề biết đến. Cho nên trong lòng nàng thì ca ca mình chính là một hình tượng hoàn mỹ.

– "Người quả thật là không biết phân biệt trắng đen, thốt ra những lời vô sỉ. Nếu ta không đến đây không thấy ca ca người ra tay ức hiếp hai mẹ con nữ nhân xinh đẹp kia thì ta cũng chẳng thêm giáo huấn Lan đầu heo kia đâu." Long Ngao

nói, tay chỉ về phía người mẹ trẻ.

Lan linh Tuyết lạnh lùng nhìn người mẹ trẻ, khinh thường nói:

-Người nói vậy, nữ nhân trong Lan gia của ta còn nhiều người đẹp hơn vị cô nương này, ca ca ta như thế nào lại thêm đề ý đến nàng?

—"Người, người cũng là người xấu." Linh Nhi từ trong lòng mẹ lộ đầu ra, khuôn mặt nhỏ bé hồng hồng trũng mắt, le lưỡi nhìn Lan linh

Tuyết mà nói.

Lan linh Tuyết hôm nay vốn là đã bị Long Ngao si nhục một trận, nay lại thấy một đứa bé ba tuổi cũng chọc tức mình, lửa giận bùng bùng nổi lên:

-Người còn nhỏ biết gì mà nói, cẩn thận kéo ta rách lỗ tai người lên đây.

Tiểu bì nương đã sai lại càng sai, ngay cả một hài tử nhỏ xíu mà cũng muốn bức hiếp. Long Ngao giận dữ, thân thể rung lên, chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện ở sau lưng Lan Linh Tuyết, không để cho nàng phản ứng đã sử dụng đôi tay ôm eo nhắc bóng nàng lên, tay phải thuận thế vỗ xuống cặp mông căng tròn của nàng.

—"Người muốn làm gì?" Lan linh Tuyết chỉ thấy từ cặp mông mịn màng của mình truyền đến một cảm giác nóng rát đau đớn, thân thể mềm mại khe khẽ run lên, nước mắt bắt đầu rom róm chảy ra.

Long Ngao cười lạnh một tiếng nói:

-Hừ, dung nhan xinh đẹp như hoa, nhưng tâm lại như rắn rết, ngay cả một đứa bé ba tuổi cũng không buông tha, hôm nay ta nhất định hảo hảo giáo huấn người một phen." Vừa nói Long Ngao vừa đánh xuống cặp mông mềm mại của nàng Lan Linh Tuyết vừa thẹn vừa tức, lúc này lập tức khóc như mưa.

"Người, buông ta ra, ta chỉ là hù dọa đứa trẻ mà thôi, không hề có ý định ra tay." Lan Linh tuyết lên tiếng cầu xin Long Ngao.

Long Ngao lúc này chỉ thấy khoái trá đét xuống cặp mông đàn hồi của nàng mà thôi, không để ý đến lời nói của nàng nữa.

Có mấy người đi đường lớn gan đứng xem thấy vậy lập tức la lớn:

-Mau đến xem, thiên kim tiểu thư của Đại trưởng lão Lan gia bị người ta đét vào mông.

Tên công tử của đại trưởng lão vốn tại đây luôn luôn ức hiếp lương dân, hôm nay được dịp thường thức em gái của hắn bị đét đất, trong chốc lát người xem đã kéo đến đông nghịt.

Lan Linh Tuyết xấu hổ không biết chui đi đâu cho hết thẹn vội vàng quát:

-Cút ngay, cút hết cho ta, người nào còn ở đó nhìn, ta sẽ gọi cha ta đem bọn người ra công thành chém đầu hết.

Lời này vừa nói ra dân chúng chung quanh quả nhiên sợ hãi, lập tức chạy đi không dám ngoảnh đầu lại.

Người mẹ trẻ cũng có chút lo âu vội vàng nhắc nhở hân:

-Công tử, chúng ta cũng nên nhanh chóng rời khỏi đây, lát nữa người của Lan gia sẽ đến đây đây.

Long Ngao cười hắc hắc nói:

-Không cần vội, ta đã có đối sách.

"Người buông ta ra nếu không phụ thân ta sẽ giải người ra công thành chém đầu." Lan Linh Tuyết khua tay loạn xạ, miệng không ngừng kêu la sử dụng thủ đoạn lúc này uy hiếp Long Ngao.

"Chát"

Long Ngao cười lạnh, lại đánh xuống mông nàng một cái. Lan Linh Tuyết càng kêu to hắn càng đánh mạnh xuống.

"Tiểu sắc lang, người nhớ cho kỹ, hôm nay khi nhục ta, sau này nhất định ta sẽ bắt người trả lại gấp bội." Lan linh tuyết vốn là nữ tử ngang ngạnh, lại tu luyện từ nhỏ, kiên quyết không van xin hân.

Long Ngao cười hắc hắc, vừa đánh vừa nói:

-Trả lại gấp bội? Nếu người sau này cũng muốn vuốt mông của ta thì ta đương nhiên cũng sẽ không ngại.

Long Ngao thăm nghĩ nếu như được đôi tay mềm mại của Lan linh tuyết xoa bóp mông của hắn thì cũng là một loại khoái cảm đáng hưởng thụ.

—"Vô sỉ, vô lại." Lan linh tuyết có nén đau, cắn răng mắng hân.

"Chát"

Lan Linh Tuyết càng gào thét hân càng đánh mạnh, đôi lúc còn thuận tay bóp một cái vào lằn da non nót trắng mịn trên đồn bộ của nàng, không chút thương hương tiếc ngọc.

"Tiểu bì nương, người cho đến bây giờ vẫn chưa tỉnh ngộ, đề ta thay cha người dạy dỗ người." Long Ngao vừa được ôm mỹ nhân vào được tùy tiện đây vò cặp mông tròn trĩnh của nàng, quả thực là thống khoái. Cứ thế làm cho đồn bộ của nàng trở nên nóng rực.

—"Long Ngao ác tặc, ta nhất định phải đem người băm vằm thành trăm ngàn mảnh. A a a. Người là tên bại hoại, ta, ta nhất định sẽ giết người, ta sẽ giết người. A a a." Đột nhiên nàng bỗng im bật, nghĩ lại bộ mông của mình từ trước đến giờ chưa ai chạm vào, không ngờ hôm nay lại bị tên bại hoại này hủy hoại hết sự trong sạch, sau này phải làm thế nào chứ. Nghĩ vậy bất giác nàng khóc rống lên.

Người mẹ trẻ thấy bộ dạng của Lan linh Tuyết như vậy cũng cảm thấy bất nhẫn, tiến lên khuyên nhủ:

-Công tử, người hãy thả Linh Tuyết tiểu thư ra, mông của nữ nhân, thật không thể tùy tiện làm như vậy.

Đề cập đến "mông" của nữ nhân, người mẹ trẻ cũng không tránh khỏi chút ngại ngùng, khuôn mặt phút chốc đã chuyển thành đỏ hồng.

Ánh mắt Long Ngao liền theo thể dừng ngay trên cặp mông của tiểu bì nương, hân lập tức nhận thấy dù đã có mấy lớp quần áo ngăn cách thể nhưng lúc này cặp mông tròn trĩnh của tiểu bì nương đã sung vù lên, phồng chùng vài ngày nữa đi lại cũng sẽ rất khó khăn đây.

"Tiểu bì nương, nể mặt vị nữ nhân thiên lương, ôn nhu này đứng ra xin cho người, ta tạm thời tha cho người, nếu sau này còn đề ta thấy người làm việc ác thì sẽ trừng phạt người bằng thủ đoạn tàn ác hơn gấp thập bội ngày hôm nay." Long Ngao bàn tay đặt lên mông của tiểu bì nương, lớn tiếng nói.

Lan Linh Tuyết vốn là định tiếp tục lên tiếng nhục mạ nhưng nghe hân nói sau này nếu gặp lại sẽ thi triển thủ đoạn còn ác độc hơn, bất giác sợ đến mềm nhũn người, vội vàng lí nhí nói:

-Ta biết sai rồi, sau này sẽ không dám nữa.

Long Ngao tự nhiên là biết những lời này hoàn toàn không phải là chân tâm, đích thị là hân muốn chết bắt quả đang nằm trong tay mình nên đánh phải xuống nước mà thôi.

Long Ngao hôm nay vốn chỉ đi ngang qua đây thôi, bây giờ cũng đã thỏa mãn, đối với việc sau này có bị trả thù hay không cũng không thêm đề ý đến.

—"Hôm nay giáo huấn người cũng đủ rồi, tạm thời cho người đi." Nói xong Long Ngao lập tức đặt Lan Linh Tuyết xuống, ai ngờ đánh vào mông thật là lợi hại, nàng ta vừa mới đứng lên tức thì thân thể mềm nhũn, thiếu chút nữa đã té lăn ra đất.

Long Ngao được dịp lên tiếng trêu chọc:

-Người làm sao thế, không phải người là người tu sĩ sao, như thế nào mà ngay cả đứng lên cũng không vững là sao?

Lan Linh tuyết bị Long Ngao nhục mạ, nước mắt chực trào ra, miệng mím lại, cúi đầu lầm lũi bước đi.

Long Ngao cười hắc hắc, quay sang nói với người mẹ trẻ:

-Không còn việc gì nữa, chúng ta đi.

Chương 16: Đại trưởng lão phần nộ

Long Ngao dẫn hai mẹ con đến chỗ Lan Như Nguyệt, hồi này lúc hắn đánh tên Lan Tuấn đặt thì biết tên này là con đại trưởng lão Lan gia, cho nên đã truyền âm báo không được nhún tay vào việc này, cho dù có thấy Lan linh Tuyết bị tét mông cũng không xen vào, dù cho là con của đại trưởng lão thì cũng không bằng Long Ngao, nàng không muốn thấy hắn giận nàng, cho nên nàng đứng trong một góc không cho ai nhìn thấy, xem diễn biến sự việc, khi thấy hắn đánh mông Lan Linh Tuyết, thì biết việc này không xong rồi, đường nào đại trưởng lão cũng dẫn người đến Lâm gia cho mà coi.

– Mẫu thân.

– Thấy Lan Như Nguyệt thì Long Ngao kêu lên.

– Long Ngao người thật là, lần này phiền phức rồi đấy nha.

Lan Như Nguyệt cười nói.

– Không phải còn có mẫu thân sao.

– Người đấy, được rồi có gì thì ta sẽ nói với mẫu thân ta, nhưng mà cái chuyện người đánh mông Linh Tuyết là không dễ giải quyết đâu nha.

– Kệ nó đi, đến chừng nào lo chừng ấy.

Long Ngao không quan tâm.

– Người đấy thiệt là.

Nói xong nàng quay qua hai con mà Long Ngao cứu.

– Hai người tên gì?

– Xin lỗi phu nhân đã gây ra rắc rối cho công tử.

– Thôi không sao, bọn hắn không làm được gì chúng ta đâu.

– Vâng, tiểu nữ tên là Phương Mỹ Tâm, đây là con gái của tiểu nữ tên là Phương Linh nhi.

– Được rồi từ này về sau người có thể làm nha hoàn của Long Ngao, ta sẽ sắp xếp phong cho người, mà người cũng không cần làm nhiều đâu, bởi vì hiện tại long ngao đang ở cùng lão phu nhân.

Lan Như Nguyệt nói xong rồi dẫn hai mẹ con và Long Ngao về Lâm gia.

.....

Lan gia, bên trong phòng Đại trưởng lão.

Lan Tuấn phi chứng kiến nhi tử mình bị người khác đã thương thành bộ dạng này, cực kỳ giận dữ tay trái đập xuống bàn, một góc bàn lập tức biến thành những mảnh vụn nhỏ bay tung tóe. Có thể thấy được hắn đang phần nộ cùng cực và tu vi của bản thân cũng thâm sâu như thế nào.

–“Lan Toàn, rốt cục thì chuyện gì đã xảy ra?” Lan Tuấn Phi ánh mắt chuyển hướng đến tên gia nô Lan Toàn. Trong mắt ánh lên đóm lửa giận dữ.

Lan Toàn trước giờ chưa từng thấy qua Đại trưởng giận dữ như vậy, nhất thời bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân run run, kêu lên một tiếng quỵ té đập đầu xuống đất nhưng ngay cả một câu nói cũng không thốt nên lời.

–“Phế vật, thật sự là phế vật vô dụng, không biết Đại Nhi như thế nào lại thu dụng một lũ phế vật các người?” Lan Tuấn Phi hừ lạnh một tiếng, không hề để ý đến cái trán đã rướm máu của gia nô, mà hướng ánh mắt về hai vị thị vệ, Lan Khai, Lan Sơn: “Đến tột cùng là chuyện gì đã xảy ra? Đối phương là ai mà có thể an nhiên đã thương hai người thành bộ dạng như thế này?”

Hai vị thị vệ Lan Khai, Lan Sơn chính là do một tay Lan Tuấn Phi lựa chọn hộ vệ cho nhi tử của mình. Hai người này đã đi theo hắn bên người mấy năm nay, chẳng những tu vi tinh tiến, hơn nữa trải qua nhiều lần chém giết, vị tất một tu sĩ bình thường có thể là đối thủ của họ. Có thể đánh họ thành bị thương như vậy, Lan Tuấn Phi dám chắc đây không phải là hạng vô danh tiểu tốt. Lan Khai, Lan Sơn vội vàng thuật lại mọi chuyện đã xảy ra, hơn nữa còn khuyến cáo Lan Tuấn Phi trước hết không nên nóng lòng báo thù. Không biết đến lai lịch của Long Ngao như thế nào, chỉ nói đến một thân tu vi như vậy cũng đã kinh người.

Hào an ủi vài câu, Lan Tuấn Phi để cho hai hộ vệ, Lan Khai, Lan Sơn đi xuống, an tâm tĩnh dưỡng.

Lúc này, Lan Tuấn Dật cũng đã chuyển tình nhìn thấy gia phụ vội vàng đứng lên: “Cha, người nên vì con báo thù a. Người nên vì con làm chủ a?”

Lâm Tuấn Phi nhìn thoáng qua đứa con nghịch tử này. Bình thường vẫn báo hắn chuyển tâm tu luyện, ai ngờ hắn hết lần này đến lần khác đều không nghe, suốt ngày chỉ biết tiêu hoa ghẹo nguyệt, cùng đám lưu manh làm những chuyện không ra gì, cuối cùng bị giáo huấn một trận.

Bất quá, nhi tử của ta thì dễ Lan Tuấn Phi ta giáo huấn, người khác dựa vào cái gì mà giáo huấn nó. Nghĩ vậy Lan Tuấn Phi quát một tiếng nói: –“Bảo Nhi, người cũng biết lai lịch tên đó? Cha nhất định làm chủ cho con, chỉ cần tra rõ ràng thân phận hắn, ta lập tức mang người kéo đến toàn gia nhà hắn, trả thù cho người hết giận.” Lan Khai, Lan Sơn đã sớm khai báo, nhưng cũng chỉ là biết nguyên nhân chứ không hề biết lúc sau Long Ngao đã nói ra lai lịch của mình.

Lâm Tuấn Dật suy nghĩ một lúc, mặt biến sắc nói: –“Phụ thân đại nhân, lần này đích thực là phiền toái lớn, hắn nói hắn là con trai của Lan Như Nguyệt cô cô.”

– “Lan Như Nguyệt?” Lan Tuấn Phi sắc mặt biến đổi, hình như mình nghe nói Lan Như Nguyệt mấy hôm trước có nhận một đứa con nuôi thì phải.

– “Dật Nhi, người có chắc hắn nói là con của Lan Như Nguyệt?”. Lan Tuấn phi vội vàng hỏi tới.

Lan Dật Tuấn gãi gãi trán, cẩn thận suy nghĩ một chút rồi nói: “Cha, ta nhớ ra rồi, người đó trước khi đi tựa hồ còn nói nếu gặp lại ta thì đá vờ trượng của ta.”

–“Đồ hỗn đản. Người là nghịch tử, ngày thường nói người thu liễm một chút, tính tâm học một chút bản lĩnh, nhưng người lại hết lần này tới lần khác không nghe, đi sinh sự khắp nơi. Người khác người không chọc vào, lại chọc vào cái tên con trai mà mấy hôm trước Lan như Nguyệt nhận về nữa chứ, đã thế còn không đánh lại người ta nữa chứ. Lần này phiền toái rồi, Lan Như Nguyệt là con của gia chủ Lan Như Ngọc, cho dù cho ông ta là gan cũng không dám động đến cháu nàng ta, nàng ta còn cái tính bao che nữa, càng chết nữa chính tên nghịch tử nhà mình làm sai trước, cho dù đường nào thì hắn cũng không có cửa thắng.

–“Cha, họa do con gây ra, do con gánh chịu hậu quả, con bây giờ đi Lâm gia, muốn sống muốn chết tùy hắn định đoạt”.

Trước kia đều là Lâm Tuấn Phi đánh người, hôm nay lại bị người đánh, trong lòng vốn có uý khuất, không ngờ cha chẳng những không muốn vì mình xuất đầu mà còn trách mình không hiểu sự, hắn phần nộ đứng lên, lập tức muốn rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lan Như Ngọc

Người được rồi, nếu như hắn không trì cứu nữa thì thôi vậy, ta thấy hắn cũng chẳng để ý đến người.

Lan Dật Phi thờ dài.

– Cha có một chuyện ta ko biết nói với người như thế nào?. Lan Dật Tuấn nghĩ mình phải đem chuyện muội muội bị đánh vào mông nói ra. Như vậy mới có thể khiến cha tức giận. Chỉ có thể khích lão tức giận mới có thể báo được mối thù bị

lặng nhục.

Lan Dật Phi nhìn nét mặt kỳ lạ của nhi tử, tựa như muốn nói rồi lại thôi, liền gắng hỏi: – Tuấn Nhi, nhìn người áp a áp ứng, có chuyện gì còn giấu ta?.

Lan Dật Tuấn làm bộ rất khó khăn và sợ hãi. Do dự mãi mới nói cùng cha hẳn.

– Cha muội...muội...muội ấy cũng bị đánh.

– Người nói cho rõ ràng xem nào, có chuyện gì xảy ra với muội muội người?.

Lan Dật Tuấn hiểu được chuyện không đơn giản vội vàng quát ra cửa:

– Lăng bá, nhanh gọi người tới nội viện, xem tiểu thư đã về tới chưa?.

Lan Dật Tuấn vội vàng nói:

– Cha, người đừng vội, nghe ta nói đã. Lúc đầu muội muội cũng bị bệnh vực hải nhi mà xuất hiện, ai ngờ muội tử cũng không phải là đối thủ của tên kia. Cuối cùng bị hắn làm nhục, muội muội tính tình quật cường, hải nhi sợ nó bị người ta làm nhục rồi làm chuyện đại đột.

Đến đây thì Lăng bá đã từ nội viện quay ra:

– Đại nhân, tiểu thư không có mặt trong phòng, bọn nha hoàn ở nội viện cũng nói là cả ngày hôm nay không thấy tiểu thư đâu cả.

Lan Dật Phi nghe xong liền nóng nảy, con gái mình là người tu luyện, tính tình cương liệt. Bây giờ chuyện xảy ra như vậy chính mình cũng không biết nên làm thế nào.

– Lăng Bá, người mau mang theo mấy tên gia đinh đi tìm bằng được tiểu thư về đây cho ta.

– Tuấn Nhi, vậy tên Long Ngạo kia đã lăng nhục muội muội người như thế nào?.

Lan Dật Phi đột nhiên nghĩ tới vấn đề quan trọng này.

Lan Dật Tuấn không suy nghĩ chút nào nói ngay:

– Cha, lúc ấy hải nhi thấy rõ ràng là hắn ôm muội muội vào ngực và lấy tay đánh tới tấp vào mông nàng.

– Cái gì hắn đánh mông Tuyệt Nhi?

Lan Tuấn Phi cả kinh nói.

– Người kể tường tận ta xem nào.

Sau một hồi nghe Lan Dật Tuấn kể, thì hẳn đã biết, tên nghịch tử của mình gây chuyện bị tên kia đánh, thế là Tuyệt nhi thấy vậy lao vào giúp mà không hỏi chuyện gì, thế là bị người ta đánh bại, mông cũng bị người ta đánh một trận, bên cạnh còn bị một đám người nhìn thấy nữa chứ.

– Bây giờ người nói phải làm thế nào bây giờ hả, sau này ai dám cười nó nữa.

Lâm Dật Phi thở dài.

– Thì qua làm gia hoi cưới cho muội muội.

Lâm Dật Tuấn không cho là đúng.

– Qua Lâm gia hoi cưới, người nói nghe dễ nghĩ, hai anh em người ban ngày gây ra việc xấu bị người ta đánh cho một trận, bay giờ còn có mặt mũi qua hoi cưới, tên Long Ngạo đã có ác cảm với Linh Tuyệt, nếu đám hoi cưới không thành bị hắn từ chối thì ta còn mặt mũi nào nữa hả, còn nữa hoài giờ có đời nào nhà gái qua hoi cưới nhà trai không hả?.

Lan Dật Phi càng nghĩ càng tức, chửi ầm lên Mặt Lan Dật Tuấn.

– Bây giờ làm sao bây giờ, nếu không làm gì thì tiếng nhơ này Linh Tuyệt và chúng ta phải gánh thôi.

Lan Tuấn Dật lúng túng nói.

– Còn làm sao nữa, bây giờ ta phải đi tìm tộc trưởng đề bàn bạc việc này, xin nàng có thể hoi cưới dứt Tuyệt nhi chứ còn sao nữa.

Lâm Dật Phi tức giận nói, đứa con trai của mình này đúng là tên phế vật, hằng ngày chỉ biết phá phách khi nam phách nữ thôi, không chịu đọc sách đến những tình huống thế này lại quẩn bách, thật là "hỗ phụ không sinh hổ tử" mà.

– Dừng rồi, sao mình không nghĩ ra nhi, đi nhanh đi cha.

Lâm Dật Phi thấy đứa con của mình như thế, cũng chỉ có thể thở dài, rồi quay đầu đi không muốn nhìn đứa con "bất học vô tài" này nữa.

.....

Khuôn viên của gia chủ Lan gia.

Trong khuôn viên này có cảnh rất đẹp có cỏ cây hoa lá muôn màu muôn vẻ tỏa ra khắp nơi, khuôn viên này trang đầy sức, ở phía trong những là một hồ nước khá lớn có nhiều loài cá khác nhau đang lượn quanh qua lại trong hồ nước tạo nên một khung cảnh giống như tranh, ở ngay giữa hồ nước là một cái đình hình tròn như trong phim kiếm hiệp, ở giữa căn đình là một cái bàn làm bằng đá, trên có một bộ ấm trà xinh đẹp có hình phượng hoàng xinh xắn, càng đáng xem hơn là ngồi bên cạnh bàn đá là một tuyệt sắc mỹ nữ,có mái tóc bạc trắng, mặc một bộ đồ cổ trang cũng màu trắng, nhìn nàng như một tiên nữ lạc xuống phàm gian, đôi mắt của nàng trong suốt, giống như mọi chuyện trên thế gian này không đáng để nàng quan tâm, nhưng chứa đựng trong ánh mắt đó là một chút gì đó tình mạch, cô đơn, khiến cho người ta cảm thấy yêu thương nồng đậm, chỉ muốn ôm lấy nàng mãi mãi không buồn.

Khuôn mặt nàng trắng đẹp tinh xảo xinh đẹp, hàng mi cong cong, chiếc mũi nhỏ nhắn và đôi môi đỏ hồng xinh đẹp tạo cho người đứng cạnh nàng cảm thấy dễ chịu.

Phía dưới là một đôi vù, dù không to lớn bằng Lan Như Nguyệt, nhưng cũng không nhỏ tạo cho người ta như thế đã vừa với dáng nàng rồi, bởi vì chịu hơi thở của nàng cho nên cặp vú cứ gợn lên gợn xuống như sóng biển im lặng trước một đợt sóng lớn chuẩn bị nổi lên, dưới đôi vú là chiếc eo nhỏ nhắn, đôi mông cân mọng và hai đôi chân thon thả.

Bây giờ nàng đang ngồi nhâm nhi chén trà trong tay mình và ngắm những bông hoa xinh đẹp đàn tỏa sắc đẹp của chúng và những chú cá nghịch ngợm đang nhảy tung tăn lên mặt nước, khiến cho mặt nước gợn sóng.

– Gia chủ, Đại trưởng lão xin gặp mặt.

Lan như Ngọc đang nhắm nhìn những thứ xinh đẹp này thì bên ngoài có tiếng thị nữ vọng vào, khiến nàng nháu mày.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Về Lâm gia

Dẫn dẫn ở ngoài có tiếng bước chân dồn dập, đằng xa thì Lan Dật Phi vội vàng chạy tới sau lưng Lan Như Ngọc.

– Chào gia chủ.

– Ủ, hôm nay làm sao mà người vội và như thế hả.

Lan như Ngọc quay đầu lại mỉm cười hỏi.

Dù cho thấy nàng ta đẹp như thế nhưng, Lan Dật Phi cũng không dám nhìn lâu, bởi vì nàng là gia chủ Lan gia, còn quan trọng hơn là nàng có tu vi cao hơn hẳn khá nhiều.

– Gia chủ à, hôm nay ta đến đây có chuyện muốn nhờ gia chủ ra mặt giúp.

Lan Dật Phi dè dặt nói.

– Ở có chuyện mà đại trưởng lão người không ra mặt được mà còn nhờ đến ta à, cái này hiếm đấy nha.

Lan Như Ngọc cười nói.

– Là thế này gia chủ, chuyện này liên quan đến hạnh phúc cả đời của tiểu nữ.

– Hà, cái gì mà liên quan đến hạnh phúc của tuyệt nhi thế, kể ta nghe thử xem nào.

Thế là Lan Dật phi kể tường tận từ việc Lan dật Tuấn ép hai mẹ con bán thân, xong cho đến việc Lan Dật Tuấn bị người ta đánh bầm dập, rồi đến việc Lan Linh Tuyết bị Người ta đánh mông. Một hồi sau thì hân ta rớt cuộc cũng kể xong.

– Đại trưởng lão này, chuyện chỉ thế này mà người cũng tìm ta.

– Già chủ không đơn giản như người nghĩ đâu.

Lan Dật Phi bắc đất dĩ nói, nếu chỉ đơn giản là một tên tu sĩ bình thường thì hân đã đem tên này chằm thành cám cho cá ần rồi còn chò chờ tìm nàng sao.

– À chẳng lẽ tên này có bối cảnh to lớn à.

Lan Như Ngọc ngạc nhiên hỏi cho dù là con của các trưởng lão của các gia tộc khác thì Lan Dật Phi cũng xử lý được, làm gì có chuyện hân đến tìm nàng, như thế nàng nghĩ người này có bối cảnh lớn hơn các gia tộc trong thành.

– Già chủ à cái tên đánh nữ nhi của ta, chính là con nuôi mà Như Nguyệt nhận hoài vài ngày trước đó.

Lan Dật Phi Xấu hổ nói, dù gì con mình cũng 17,18 tuổi rồi mà tu vị chẳng tới đâu, mà còn bị người ta, mà người đánh hân chỉ có 12 tuổi thôi, thật là nếu không vì hạnh phúc của Tuyết nhi thì hân cũng không muốn kể chuyện này ra đâu.

– À, là thằng nhóc mà Nguyệt Nhi mới nhận sao, tao còn tưởng nó chỉ là một đứa trẻ bình thường được Nguyệt Nhi nhận chứ, không ngờ còn có tu vị cao thế, đúng là thiên tài.

Lan Như Ngọc ngạc nhiên sau đó vui mừng nói.

– Già chủ này, chúng ta hình như nói lạc chủ đề rồi.

Thấy rằng ta vui mừng thế, hân cảm thấy bất đắc dĩ, hình như hân đến đây là vì chuyện của tuyệt nhi mà.

– À, Ủ, người nói chuyện này có liên quan gì đến hạnh phúc của Tuyệt Nhi hà.

– Là thế này già chủ, Tuyệt nhi do không biết chuyện xấu của Dật Tuấn làm nên mới xen vào, bây giờ nó bị Long Ngao đánh mông ngay giữa đám đông thế này, làm dao sau này nó có thể lấy chồng được nữa, lần này ta đến đây cũng nhờ già chủ nói với Như Nguyệt tiêu thư một tiền, có thể hay không cho Tuyệt nhi về làm vợ, con nàng.

Lan Dật Tuấn nói đây cảm thấy xấu hổ, hân không nghĩ tới có lúc mình phải đi xin những chuyện thế này.

– Là chuyện này sao, được rồi đề ta kêu Nguyệt Nhi về Lan Gia đề hỏi, nếu được thì kêu nó dẫn theo tên Long Ngao kia luôn, tới đó thì ta sẽ chuyện này giúp người.

Lan như Ngọc nghĩ một chút rồi nói.

– Cảm ơn già chủ.

Lan Dật phi cam tạ nói.

– Được rồi người đi ra đi, ta sẽ kêu người hầu tới Lâm gia nói cho Nguyệt nhi biết đề nó qua đây.

– Vâng, thôi ta cáo lui.

Thấy hân ta đã đi rồi thì nàng nhìn xuống hồ rồi nói con

– Tên nhóc này thật thú vị mới tuổi đó mà có tu vị cao hơn đồng lứa, thật không đơn giản.

.....

Lâm gia phủ.

Sau khi nhận hai mẹ vợ Phương về Lâm gia thì đề cho nàng làm nha hoàn của Long Ngao, nàng ta cũng không phản đối, dù sao hiện dờ mẫu thân hai người người không có chỗ ở, ở lại đây làm nha hoàn còn có cái ăn, chứ ở ngoài thì có nước chết đói.

Sắp xếp sống cho hai mẹ con sống bên cạnh phòng mình thì Lan Như Nguyệt dẫn Long Ngao đến phong Hồ Bích Trâm.

– Cóc cóc cóc.

Lan Như Nguyệt đến trước cử Hồ Bích Trâm gỗ.

– Nguyệt nhi đây à.

– Vâng con đây.

– Dẫn Long Ngao tham sao mới về à.

– Ủ vào đi con.

Được sự cho phép thì, Lan Như Nguyệt đẩy cửa phòng vào, sau khi vào thì thấy Hồ Bích Trâm đang ngồi trên Giương, trên Người còn mang một bộ đồ ngủ màu hồng, trưng lên cơ thể quyến rũ của nàng.

Long Ngao nhìn thấy thế thì say mê nhìn nàng, nhưng chợt thấy bên hông mình nổi đau, tỉnh lại thì thấy Lan Như Nguyệt đang dùng tay捏o hông mình, con mắt thì tròn tròn nhìn mình như muốn nói" chàng đúng là tên sắc lang".

Bởi vì lúc này Hồ bích Trâm đang cúi đầu đọc sách cho nên không nhìn thấy ánh mắt say mê của Long Ngao. Nếu thấy không biết nàng vui mừng hay tức giận nữa?.

Hồ Bích Trâm úp quyển sách trên tay xuống rồi ngược đầu lên nhìn hai người rồi hỏi Long Ngao.

– Hôm nay đi dạo thành có gì vui không kể cho bà nghe nào.

Hồ bích Trâm dịu dàng hỏi Long Ngao.

– Việc vui thì không có, nhưng việc nghĩa thì có.

– Việc gì thế?

Hồ bích Trâm tò mò hỏi.

– Chuyện là thế này hôm nay cháu đi trên đường bỗng nhiên nhìn thấy một cô dân nữ đang bị tên ác bá "Hà hiệp" giữa ban ngày ban mặt, thế nên cháu đã xông vào đánh với tên ác bá 300 hiệp, tuốt cuộc chính nghĩa đã thắng, cháu đã đánh bại hân và cứu cô dân nữ ra khỏi nguy hiểm.

Long Ngao hùng hồn kể, tạo cho mình một hình tượng anh hùng chính nghĩa "thấy ác không sờn".

– Hahaha...cháu ta thật dũng cảm nha.

Hồ bích Trâm cười run cả người khuyến cho đôi ngực của nàng gợn sóng mãnh liệt.

– Mẫu thân người đừng nghe hân bịa đặt.

Lan Như Nguyệt nói.

– Không Phải thế sao?

Hồ bích Trâm hoài Nghi hỏi.

– Khúc đầu thì hân kể đúng rồi đấy dù hơi phóng đại một tý, nhưng hân lại chưa kể phần còn lại.

– Phần còn lại? Ở chuyện này còn có phần còn lại nữa à, kể ta nghe nào Nguyệt Nhi.

Hồ Bích Trâm ngạc nhiên nói.

– Là thế này, sau khi đánh tên kia xong, thì muội muội hẳn đến, không hỏi gì đã xong vào đánh Ngao nhi, nhưng không đánh lại, nhưng tên ngao nhi của chúng ta quá đáng, dám nhất nàng ta lên đánh mông người ta be bép, khuyến con gái người ta khóc lóc thế thật mới chịu buồn tha.

Lan Như Nguyệt nhìn như đang kể thêm chuyện công giúp, nhưng thật ra đang kể tội hẳn dám đánh mông người ta giữa đám đông.

– Có chuyện này thật hả Ngao Nhi.

Hồ Bích Trâm ngạc nhiên nói.

– À thì, thật đúng là có chuyện này.

Long Ngao xấu hổ nói.

– À, người thật là sao có thể đánh mông người ta như thế, mà tại sao lại đánh khuyến người ta đến khóc thế hả.

– Dạ à, thì, do lúc đánh mông nàng cảm thấy mềm thật thỏa mái cho nên con đánh đến mức quên luôn.

– Đúng là tên tiểu sắc lang.

Hồ Bích Trâm tròn mắt nhìn hẳn, không ngờ cái lý do mà đánh nàng ta đến khóc là thế.

– A...hìhìhì.

Long Ngao cười.

– Thế hai anh em kia là con cái của ai, nếu không coa bối cảnh mà dám ra đường "khí nam phách nữ" à.

– Dạ là hai đứa con của Đại trưởng lão Lan gia.

Lan Như Nguyệt xấu hổ nói, dù đi cũng là người nhà mẹ nàng mà.

– Là con của Lan Dật Phi à, đúng là ta nghe bên ngoài thường nói đến thẳng còn trai"quần là áo lụa" của hẳn.

Hồ Bích Trâm hơi ngạc nhiên nói.

– Mẫu thân à, chuyện Long Ngao đánh Dật Tuấn có thể Lan Dật Phi sẽ bỏ qua nhưng chuyện Linh Tuyết bị đánh mông thì...

Lan như Nguyệt nhập ngừng nói.

– Kệ đi chừng nào người hẳn tới thì để ta ra mặc cho, đúng lo, nếu không được thì người tìm mẹ người giải quyết.

– Vâng.

– Thôi, trời cũng tối rồi, con về nghỉ ngơi đi.

– Dạ, con đi đây.

Trước khi đi còn quay lại tròn mắt nhìn Long Ngao một cái.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Âm dương bát quái đao – đèn bin thu nhỏ

Sau khi thấy Lan Như Nguyệt ra khỏi phòng thì Hồ Bích Trâm quay lại nói với hẳn.

– Ngao nhi, suốt ngày đi chơi chắc mệt lắm, đi tắm đi.

– Dạ, con đi tắm đây.

Thấy hẳn đi vào phòng tắm nàng đưa tay vào quần của mình, hồi này nàng đang tự an ủi mình, vì lần trước thấy dương vật của Long Ngao khuyến nàng nhớ lại cảm giác bị Lâm Phú làm nàng khi hẳn còn sống. Cho nên nàng cảm thấy ngứa cho nên không biết lúc nào nàng đã hai tay vào áo và vẩy ngu của nàng đè thủ râm, nàng ảo tưởng đến cái dương vật to lớn của Long Ngao đang ở trong mình mà đâm vào, khi lên đỉnh đang cảm giác sướng, không ngờ nghe tiếng gõ cửa bên ngoài khuyến nàng dặt mình, sau đó sửa soạn lại quần áo và lấy cái mềm đắp lên chân cho hai người bọn họ không phát hiện cái quần lót của nàng đã ước sùn, và lấy thêm cuốn sách để đọc.

Nhưng nàng không ngờ rằng cái tên cháu trai kia của nàng mang trong mình huyết mạch sắc dục, rất nắn cảm với các thứ có chứa dục vọng. từ khi vào phòng thì hẳn đã ngửi được cái mùi dâm thủy lli con gái lên đỉnh rồi, trong phong chỉ có ba người, hẳn và Lan Như Nguyệt mới về còn chưa làm gì mà có mùi dâm thủy, thế nên là hẳn đoán ngay là Hồ Bích Trâm vừa thủ râm lên đỉnh.

– Kaka bà bà à bà bà người cũng thật là, thủ râm mà không chịu dọn để mùi dâm thủy bay trong phòng.

Nếu Hồ Bích Trâm nghe hẳn nói thế chắc chửi khóc thếp lên, không phải nàng không dọn mà chưa kịp dọn thì bọn hẳn đã vào, còn thời gian đâu mà dọn với chả đẹp, nàng điều chỉnh khuôn mặt không quá đỏ trước mặt hai người là gọi lắm rồi.

Sau khi hẳn vào phòng tắm thấy nước tắm đã chuẩn bị xong thì lòng cảm thấy ấm áp, ở kiếp trước hẳn là một cô nhi trong cô nhi viện, nghe viện trưởng nói lúc nhỏ hẳn bị bỏ ở trước cổng viện nên người mới mang hẳn về nuôi, từ nhỏ cho đến lớn ở trong cô nhi viện, cho dù nhận được tình thương, nhưng rất ít dù gì trong đó không chỉ có mình hẳn còn rất nhiều người mồ côi cha mẹ, cho nên khi lớn một tí thì những công việc như tắm rửa thì hẳn phải tự chuẩn bị. Lúc nhỏ hẳn hẳn thấy người ta có cha mẹ yêu thương đây dù thì ghen tỵ, tại sao người ta có cha mẹ còn mình thì không, nhưng dần lớn thì hẳn cũng không quan tâm đến việc cha mẹ mình là ai, tại sao lại bỏ mình ở cổng cô nhi viện. Còn lúc này thì mình được trọng sinh đến cái thế giới còn ác liệt hơn cái thế giới trước kia, nhưng hẳn lại nhận được tình yêu thương của hai người phụ nữ, khuyến hẳn cảm thấy cảm động và cũng cảm thấy mình dần dần như một thành viên của thế giới này mà không còn là người xa lạ nữa.

– Ta...Long Ngao hiện giờ lấy thiên địa làm chứng, hứa, dù có bao nhiêu sống gió đi nữa, dù cho sau này ta có bao nhiêu người phụ nữ đi chăng nữa, thì ta sẽ luôn luôn yêu thương và bảo vệ hai nàng bằng tất cả khả năng của ta, nếu quy phạm lời thề thì sẽ bị thiên kiếp đánh chết.

Long Ngao nhắm mắt của mình lại và thề với thiên địa.

– Râm Râm Râm

Trên bầu trời của Hồ Bích Trâm bỗng nhiên có tiếng sấm xẹt to lớn kêu lên, để chứng giám cho lời thề của Long Ngao.

Ở thế giới tu tiên này, lời thề rất quan trọng một khi đã dùng thiên địa làm chứng thì, nếu không làm được thì sẽ bị thiên địa giáng thiên kiếp trừng phạt, cho dù người có chạy tới đâu đi chăng nữa cũng sẽ bị thiên kiếp toàn lực tiêu diệt, cho nên ở thế giới tu tiên này rất ít người dám thề độc mà lấy thiên địa làm chứng, nếu không thực hiện đúng sẽ bị trời giáng thiên kiếp đánh cho hồn phiêu phách tán.

– Râm Râm Râm

– chuyện gì, chuyện gì vậy.

– Chuyện gì xảy ra, tại sao trời lại có tiếng sấm

– Chẳng lẽ có tên nào độ kiếp trúc cơ sao.

– Nhìn không giống lắm.

Tất cả mọi người trong Lâm Gia đều giật cả mình khi thấy trên trời bỗng nhiên có sấm chớp, giống như có thiên kiếp dán xuống.

– Đây là, ba hồi sấm chớp này hình như ta đã đọc hay thấy ở đâu thì phải.

Dại trưởng lão Lâm gia Lâm tiểu Cường lăm bằm nói.

Hoa gia.

Hoa thiên Long đang ngồi trong mật thất tu luyện thì nghe tiếng sấm, thì mờ mắt nhìn lên.

– Đây là...

Lan gia.

Lan như Ngọc đang ngồi trên ghế đá bỗng nhiên nhìn thấy 3 cái tia chớp tia thì giật mình.

– Đây là, không ngờ nó lại xuất hiện một lần nữa, không biết lần này là ai.

Trong mắt Lan Như Ngọc tỏ ra ưu thương, giống như nhớ lại chuyện gì đó.

Trình gia.

Trịnh Khiêm đang nói chuyện với vợ mình thì nghe thấy tiếng sấm chớp.

– Đây là "tam linh chứng lời kiếp", không biết tên nào có gan dám dùng thiên địa để chứng dám cho lời hứa, thật đúng là chuyện đời không ai đoán trước được đều gì.

Vương gia.

.....

Trịnh gia.

.....

.....

– Tai sao lại có ba tiếng sấm thế này, mà còn xuất hiện ở trên đầu phòng ta nữa chứ.

Hồ Bích Trâm nghĩ ngờ nói, nàng ta không biết "tam linh chứng lời kiếp" cho nên không biết đây là chuyện gì.

Long Ngao không biết rằng cái lời thề của hắn đã được thiên địa giáng "tam linh chứng lời kiếp", đã làm cho các thể lực trong thành Lâm thiên chú ý.

Hiện giờ, sau khi hứa xong, hắn cúi đầu sau đó bài tắm, sẵn tiền vào không gian hệ thống xem LaLa một tí.

Sau khi nhắm mắt bước vào không gian hệ thống, thì hắn thấy một cô gái tóc hồng đang ngồi buồn bã trong góc, đây không phải LaLa thì còn ai vào đây nữa?

– LaLa, nàng làm sao thế?.

Long Ngao thấy nàng như thế liền gọi.

LaLa đang buồn bã vì ở trong này không có ai nói chuyện, mà Long Ngao lâu như thế mà chưa đến đón mình. Chợt nghe thấy thanh âm của Long Ngao, khiến nàng mừng rỡ ngóc đầu dậy, thấy Long Ngao đang lo lắng nhìn nàng, thấy hắn lo lắng cho mình như thế thì nàng cũng vui đi đi cảm giác gần, khi hắn lâu thế không vào thăm nàng.

– Long Ngao sao lâu thế người không vào đoán ta.

LaLa gần hôn nói.

– Hà mới có một Ngày rưỡi thôi mà.

Long Ngao ngạc nhiên nói.

– Cái gì mà một Ngày rưỡi đã 20 mười ngày rồi, dù không có ánh sáng nhưng tay vẫn tính chính xác.

LaLa tròn mắt nhìn hắn.

– À, sao lại thế, ada ta quên mất thời gian bên trong này chuyện lệch khá nhiều bên ngoài, cho nên ta ở ngoài có 1 ngày rưỡi mà nàng trong này là 20 mười ngày.

– Chuyện này chàng cũng quên được à, chàng có biết ta ở trong này buồn lắm không

LaLa đáng thương nói.

Đến bây giờ thì hắn mới nhớ ở trong truyện Tu Love Ru, thì LaLa là người hiểu đông sao có thể chịu được cảnh ở một mình trong đây 20 mười ngày chứa.

– LaLa này, nàng chờ một tí để ta tìm cách đưa nàng ra khỏi đây nhé.

Long Ngao dịu dàng nói.

– Ừ.

Thấy thế long Ngao liền bật màn hình hệ thống lên kích vào thông tin của chính mình.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 6 hậu kỳ.

– Kinh nghiệm: 4155/5000 exp.

– Bình khí: súng lục anagonda.

– Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm

– Tấn công: 728

– Phòng thủ: 821.

– Nhanh nhẹn: 734

– may mắn: 50.

– Mị lực: 85.

– Tiểu YY: 7 cm(đã được giao hợp).

– Hậu cung: Lan Như Nguyệt.

– Đang có hảo cảm: Lala (75%), Hồ Bích Trâm (85%), 100% có thể đẩy ngã.

– Điểm sắc dục: 1009.

Long Ngao thấy trong thông tin hệ thống có thêm mục hảo cảm nữa, coa thêm mục này thì hẳn có thể cảm nhận được tình cảm của các nàng dành cho hắn, đến 100% hẳn có thể đẩy ngã. Xong thì hắn nhìn xuống điểm sắc dục của mình, đã có 1009. Phải vào cửa hàng mua một thanh dao đã, có vũ kỹ mà chưa có vũ khí thì không được.

Thế là hắn kích vào cửa hàng, bên trong có nhiều hạn mục "công pháp", "vũ kỹ", "vũ khí", "đạn dược", "Dị năng" và "Tuyệt cầm đồ". Thấy sáu hạng mục có nhiều loại đồ vật hết sức phong phú của rất nhiều bộ truyện. Nhưng hắn không nhìn những thứ kia, hắn chỉ kích vào ô "vũ khí" thôi, bây giờ không có nhiều tiền "kích" vào chỉ gây thêm cảm giác đắng lòng vì không mua được. Sau khi "kích" vào ô "vũ khí" xuất hiện trước mặt hắn có rất nhiều vũ khí, nhưng hắn không nhìn những vũ khí nhiều điểm, chỉ nhìn những vũ khí dưới 1000 điểm thôi, bên dưới hàng 1000 điểm thì chỉ có những vũ khí từ phạm cấp đến linh khí cấp hai thôi.

Hắn nhìn một hoài thì chú ý đến một thanh dao phụ trên thanh dao khắc hình âm dương bát quái. Nhìn xuống giới thiệu công dụng và giá tiền của nó thì thấy bên dưới diễn.

– Âm dương bát quái dao: thanh dao được tạo ra bởi lò bát quái của Thái Thượng Lão Quân, nhưng thất bại làm cho thanh dao tiên khí này vỡ vụn, tạo thành các thanh dao cấp bậc khác nhau từ tán khắp nơi, thanh dao này là một trong số chúng.

– Tác dụng: tập trung âm dương chi khí trong thiên địa vào đạo, tạo thành sát trường, không thể chữa khỏi, nếu không có âm dương thảo.

– Cấp bậc: Linh Khí Cấp hai.

– Giá tiền: 700 điểm sắc dục.

Nhìn cái giới thiệu về thanh dao, khi thấy nói đến Thái Thượng Lão Quân thì thấy bất phàm rồi.

Thái thượng Lão Quân là ai chứ? Ông ta chính là vị Thần tiền tổ cao của đạo giáo, chính là Đạo Đức thiên tôn trong Tam thanh.

Vũ khí ông ta rèn bên trong lò bát quái dù cho là hàng thất bại nhưng vẫn phi phàm với tên chi có tu vị Luyện khí Tầng 6 như hắn.

Hắn không do dự liền "kích" vào ô mua vật phẩm.

– Đỉnh! Chủ nhân đã mua Âm Dương Bát Quái dao trong cửa hàng "vũ khí", trừ 700 điểm sắc dục còn 309 điểm.

Khi hắn mua xong thì thấy điểm mình chỉ còn 309, nhưng hắn không tiết chỉ cần ra ngoài, chịch thì sẽ có điểm.

Bây giờ còn 309 chỉ thôi còn cái gì để giúp mình đưa LaLa ra ngoài mà không bị người phát hiện không, hắn biết nàng là người hiểu động, không thể để nàng trong nhà không gian được.

Thế hắn nhìn lên xuống để tìm, sau khi tìm một hoài, thì phát hiện bên phải trong góc có một vật phẩm khiến hắn sáng mắt.

– Đèn bin thu nhỏ.

– Cấp bậc: Phẩm khí cấp 7.

– Giá cả: 225 điểm sắc dục.

– Đèn bin thu nhỏ: Xuất xứ thế giới đôremon, là sản phẩm của thế kỷ 22.

– Công dụng: thu nhỏ các vật phẩm hoặc người có tu vị từ trúc cơ trở xuống.

Khi nhìn thấy vật phẩm này thì hắn mừng như điên, nếu lấy cái này thu nhỏ LaLa lại rồi bỏ nàng vào trong ngực mình dẫn nàng đi tham quan thành thì không lo bị ai phát hiện nữa.

Xong hắn kích vào ô giá tiền của đèn bin thu nhỏ.

– Đỉnh! Chủ nhân mua được đèn bin thu nhỏ trong Cửa hành "vũ khí", trừ 225 điểm sắc dục còn 85 điểm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Nhẫn không gian sự sống

Khi mua xong hai vật phẩm, thì hắn quay qua nhìn lala nói.

– Lala này bây giờ chúng ta ra ngoài nhé.

– Ừ.

Lala vui mừng đáp.

– Nàng thả lỏng tâm thần ra, rồi đưa tay cho ta.

Long Ngao nói với lala.

Lala nghe hắn nói thế, liền làm theo, sau đó nàng cảm thấy, chân mình nhấc lên khỏi mặt đất.

– ừm

Lala không ngờ mình vừa ra khỏi không gian kia, thì lại rơi vào trong nước, do bất ngờ nên miệng của nàng con mở, thế là bị uống một bụng nước.

Long Ngao thấy lala như thế vội vàng, ôm nàng lên mặt nước.

– Lala nàng không sao chứ.

Long Ngao quan tâm nói.

– Ta...ta không sao, mà đây là chỗ nào.

Lala được Long Ngao kéo lên khỏi mặt nước, vì bị ngợp nước cho nên bây giờ khuôn mặt nàng rất đáng yêu.

– Không sao là tốt, à chỗ này là bồn tắm của ta, bây giờ ta đang tắm mà.

– Thế người hồi nãy ở trong kia không phải là chàng sao.

– À, người trong đó cũng là ta, nhưng mà đó chỉ là thần thức của ta mà thôi, còn bây giờ mới là thực thể.

Long Ngao giải thích cho nàng hiểu.

– Ủ, thì ra là thế, thật là một không gian kỳ diệu.

Lala cảm khái.

– Được rồi lala đừng cảm khái nữa bây giờ nàng tắm không tắm chung với ta.

Long Ngao đề tiện nói

– À được.

Lala được, không phải nàng ta dễ dãi mà vốn nàng ta đã có tính cách ngây thơ như thế rồi.

– Thế, để ta cởi áo cho nàng nha.

– Ủ.

Thế là Long Ngao dầm tặc của chúng ta giang tay ôm nàng vài lòng rồi dùng hai tay để kéo cái khóa ở sau chiếc áo của nàng, chiếc áo dần dần bị cởi xuống, lộ ra đôi đôi ngực to lớn ở trong cái nịt ngực màu hồng phấn, thêu vài bông hoa, hân không dừng lại ở đó tiếp tục vòng tay sau lưng nàng cởi nốt cái áo ngực xuống lộ ra đôi vú căng đầy không một chút sệ xuống và hai điểm đỏ hồng trên ngon đỏ.

– LaLa ngực của em đẹp quá.

Long Ngao nhìn chăm chăm vào đôi ngực nói của lala cảm khái nói.

– Người ta xấu hổ, chẳng đừng nói như thế.

Lala đỏ mặt nói.

– Nhưng mà nó đẹp thật mà.

– Thật không?

– Thật, ngực nàng rất đẹp, đến nỗi ta muốn sờ nắn nó.

– Chẳng, chẳng xấu lắm.

– Lala Đây chỉ ta sờ một tý nhé.

Long Ngao dụ dỗ nàng nói.

– Được rồi, chỉ một tý thôi đó, không được nhiều hơn đâu đấy.

Lala đỏ mặt do dự nói.

– Được.

Long Ngao thấy nàng đồng ý thế là đưa bàn tay của hắn chạm nhẹ lên nhũ hoa, khuyến người lala run nhẹ, tiếp theo hắn soa soa nhũ hoa một cách nhịp nhàng.

– Ủ, Long...long Ngao chẳng dừng làm như thế, ta nhột.

Lala không chịu nổi Long Ngao dùng ngón tay vân vê nhũ hoa của mình.

– Không sao, LaLa ngon nào ca ca sẽ nhẹ nhàng thôi.

Long Ngao tiếp tục dụ dỗ lala, thậm chí ca ca cũng được hắn kêu ra.

– Vâng, ca ca nhẹ nhàng thôi lala nhột lắm.

– Ca ca sẽ nhẹ nhàng thôi, một hồi nữa sẽ thấy sướng thôi.

Sau đó hắn dùng tay trái soa đầu ti, bóp ngực trái của nàng, còn đầu vú bên kia bị hắn lấy miệng ngậm vài, dùng lưỡi của mình liếm quanh đầu vú, khiến cho nàng ta rên rỉ vì sung sướng, sau một hồi liếm láp thì lala ruột cuộc cũng lên đỉnh.

– A...á...a....Ta không chịu nổi rồi...a

Lala rên lớn rồi gục đầu vào ngực Long Ngao.

– Lala thoải mái không?

Long Ngao cười hì hì hỏi.

– Thoải mái..

Lala xấu hổ nói, chuyện này từ trước đến nay chưa bao giờ nàng được trải nghiệm, khuyến nàng say mê.

– Được rồi lala ngon, lần sau ca ca sẽ làm một việc khiến muội thoải mái hơn nữa được không.

– Được.

– Bây giờ tắm xong, ta đưa nàng vào nhà không Gian ở một đêm nha.

– Cái gì lại vào bên trong kia nữa hả.

Lala sợ hãi nói.

– Không phải, nhà không gian cũng giống như trong đó, có thể chứa sự sống nhưng thời gian trong đó như thế giới bên ngoài, cho nên nàng không cần lo lắng, chỉ một đêm thôi, mai ta dẫn nàng đi dạo được không.

Long Ngao khiến nhũ Lala, bay giờ là đang ở trong phòng Hồ Bích Trâm, nếu bị nàng phát hiện thì không ổn.

– Được rồi, lần thì thiếp nghe lời chàng.

Sau đó hai người tắm sơ qua rồi mặc quần áo, Long Ngao lấy bộ quần áo của thế giới này cho lala mặc, nàng mặc đồ của thế giới này thật đẹp.

Mặc đồ xong thì Long Ngao bảo Lala thả lỏng tinh thần như hoài này.

Thế là hai người biến mất tại chỗ.

Khi tỉnh lại Lala đứng dậy, thì thấy khung cảnh bên cạnh mình thật là đẹp, phía trên cao có các đồi núi, bên dưới hình thành một thác nước đổ xuống, những dòng suối chảy trong những khe đá....những khung cảnh này giống hệt như tiên cảnh vậy.

– Lala.

Lala nghe tiếng gọi nàng thì quay lại thấy Long Ngao đang mỉm cười nhìn nàng.

– Long Ngao ca ca đây là đầu vậy.

Lala vội hỏi, nàng thật không biết, sao lại có một nơi như thế.

– Đây là bên trong hẳn không gian của ta.

Lúc mới đầu thấy khung cảnh này hẳn cũng ngạc nhiên lắm, nhưng nghĩ lại đây là của sự phụ nữ thân cho mình nên hẳn cũng không ngạc nhiên lắm.

– Thế, nàng có thể ở đây một đêm được không.

– Được nhưng mà ta phải ở chỗ nào đây.

Lala nghĩ hoạt nhin chỗ này tuy đẹp, nhưng cũng không bắc nàng ở ngoài được.

– Nàng Nhìn chỗ kia đi.

Hắn mỉm cười dùng tay chỉ về hướng nam không xa, ở đó có một ngôi nhà nhỏ màu hồng dễ thương, bên cạnh ngôi nhà là những đóa hoa tỏa ra những mùi thơm ngát.

– Oa... Ngôi nhà dễ thương qua, từ nay muội muốn ở chỗ này.

Lala hưng phấn nói.

– Ủ, chỗ này sẽ là nơi ở của muội, buổi sáng ta dẫn muội đi chơi đến tối, muội ngủ ở đây được không.

– Dạ được.

– Thôi ta đi đây, muội nghỉ ngơi sớm, sáng mai ta Vào đón muội.

Nói xong hắn biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Kịch tình

Ra khỏi mặt nước lấy ra trong nhẫn một bộ đồ ngủ màu đen sau đó mặc vào, sau đó đi ra khỏi nhà tắm, đi tới giường của Hồ Bích Trâm, hiện tại nàng ta đang ngồi bên giường với bộ đồ ngủ màu trắng, bên trong nàng không mặc áo lót lộ ra hai điểm nhỏ màu hồng xinh xinh, khi thấy Long Ngao tới giường thì gọi.

– Ngao nhi sao còn tắm lâu thế.

– Để tắm cho sách sẽ ảy mà.

Long Ngao trả lời.

– Ủ, thôi con lên giường nằm đi.

– Vâng.

Rồi hắn leo lên giường, trên giường vẫn là cái mùi hương dễ chịu của Hồ Bích Trâm khiến hắn thoải mái.

– Giường của bà thơm quá.

Long Ngao buộc miệng nói.

– Con nói cái gì thế.

Hồ Bích Trâm thấy hắn nói thế cảm thấy xấu hổ.

– Bà ơi mùi thơm trên giường giống như mùi thơm trên người bà, khiến cháu cảm thấy thoải mái.

Xong hắn ôm chầm lấy Hồ Bích Trâm, cái đầu của hắn vùi vào khe ngực của nàng, ngực nàng vừa lớn, vừa mịn màng.

– Bà ơi vú bà mềm quá, giống của mẹ ruột cháu hoài xưa.

– Bà, cho cháu chạm vào sờ ngực bà một tý nhé, hoài xưa mẹ cháu thường cho cháu sờ.

Long Ngao bắt đầu dụ dỗ nàng.

– Không được.

Hồ Bích Trâm lắc đầu.

– Chẳng lẽ bà không thương cháu.

Long Ngao rung rung nước mắt nói.

– Bà thương cháu, nhưng mà...

Hồ bích Trâm thấy hắn sắp khóc có chút do dự.

– Bà, cho cháu sờ một tý, một tý thôi nhé.

– Được rồi một tý thôi đấy.

Thấy rằng đồng ý, Long Ngao lấy tay thò vào áo ngủ của nàng ta, sau đó bàn tay chạm đến cái đỉnh núi mềm mại, ấm áp, hắn dùng tay bóp vú của nàng, khiến nàng nóng lên, sau đó bàn tay của hắn chạm đến hạt đào đỏ của nàng, vãn về chuyển nó dần dần cứng lên.

– Ngao nhi...không...không được...không được chạm vào nơi đó.

Hồ Bích Trâm bị hắn xoa nắn ngực khiến cho khoái cảm tưởng chừng như đã ẩn sau bên trong nàng bắt đầu trỗi dậy mạnh mẽ.

Long Ngao không dừng lại ở đó mà dùng hai tay của mình cởi cái áo ngủ của nàng, khiến cho hai đôi vú đầy đặn lộ ra trong không khí, thế là hắn dùng môi mình ngậm lấy núm vú bên phải còn bàn tay bên trái thì xoa hạt đào còn lại, sau khi nắm bắt một hồi, cái miệng của hắn chuyển lên trên hôn cái cổ nhỏ xinh của nàng, rồi tới tai nàng sau cùng là áp cái môi của hắn lên môi của nàng.

Hồ Bích Trâm không ngờ rằng đứa cháu của mình lớn gan như vậy, mình nói chỉ cho hắn sờ một tý thôi mà tên này còn ngậm lấy núm vú mình mà mức còn xoa nắn nữa chứ, hiện giờ không ngờ hắn dám hôn mình, Hồ bích Trâm lập tức phản kháng, nhưng mà Long Ngao đã đưa lưỡi của hắn quấn lấy môi của nàng mà nút, một hồi thì nàng cũng không phản kháng nữa tùy ý cho hắn muốn làm gì làm, hình như nàng cũng quên rằng mình có tu vị cao hơn hắn.

Sau khi rút lưỡi Hồ Bích Trâm đến lúc không thở được nữa, thì hắn mới nhả ra.

Hắn nhìn thấy nàng thở gấp gấp từng ngụm vì thiếu dưỡng khí, thì ôm nàng vào lòng.

– Bà, bà thật đẹp.

Long Ngao nói.

– Người nói gì?

Hồ Bích Trâm vì đang thờ gấp nên không nghe rõ hẳn nói.

– Ta nói bà ta thật đẹp.

– Người tên tiểu tử kia chỉ biết nịnh nọt, bà già rồi, không còn đẹp nữa đâu.

Hồ Bích Trâm buồn bà nói.

– Ai nói bà không đẹp, cháu sẽ đánh hẳn một trận.

Long Ngao hùng hồn nói.

– Người...Được rồi không nói chuyện này...hoài nãy sao người có thể làm thế với ta.

Hồ Bích Trâm xấu hổ nói.

– À...là do...là do bà đẹp quá nên cháu không kiềm chế được cảm xúc.

Long Ngao xấu hổ nói.

– Thật không?

– Thật.

Nói xong hẳn lại ôm lấy nàng hôn tiếp là cho Hồ Bích Trâm chỉ phát ra được những tiếng.

– Ô...ô...ô...ô.

Hôn một hồi hẳn còn chưa thỏa mãn được thế là hẳn đem tay mình thò vào trong quần nàng.

Hồ Bích Trâm đang trong mơ màng liền cảm giác có một bàn tay luồn vào trong quần nàng, nàng lập tức lấy chân kẹp tay đang tác quái của Long Ngao lại.

– Ngao nhi...không được...cháu không được làm thế với bà.

Hồ Bích Trâm dùng hai chân ngăn trở Long Ngao sau đó yếu ớt nói.

– Bà, cho cháu đi mà, cháu không chịu được nữa rồi, cho cháu đi được không.

Hồ Bích Trâm thấy hẳn mặc đồ như máu, nàng cũng không đành lòng nhìn hẳn khổ sở liền thả lỏng chân ra cho hẳn.

Thế là Long Ngao luồn tay vào quần nàng chạm nhẹ đến quần lót, dù cho ở bên ngoài nhưng vẫn cảm giác mềm mại, ở giữa khe suốt chảy ra một chút nước, hẳn liền dùng tay cời quần lót nàng ra, lúc đầu thì Hồ Bích Trâm chống cự một cách yếu ớt sau đó cũng mặt hẳn cời quần lót của nàng.

Hiện ra trước mắt của hẳn là một cái âm đạo được bao phủ bởi một chùm lông đen dày đặt bên ngoài.

– Nơi đây của bà đẹp quá.

Long Ngao khen ngợi nói.

– Ú...mắc cỡ chết mất.

Hồ Bích Trâm xấu hổ nói.

– Ta nói thật mà nơi đây của nàng đẹp quá.

Sau đó hẳn dùng đầu lưỡi như giao long của mình liếm quanh mép âm đạo của nàng, khuyến cho âm đạo nàng chảy ra, sau đó đầu lưỡi của hẳn bắt đầu đi sau vào bên trong mép âm đạo liếm láp, khiến nàng rên rĩ.

– À...ta ngứa...ngứa chết đi mất...ngao...ngao nhi người đừng liếm nữa...á liếm mạnh vào...à...Bích Trâm thôi mái...á...Bích Trâm ra đây....a...á.

Một hồi rên rĩ thì Hồ Bích Trâm cũng lên đỉnh, dâm thủy tràn ra, nhưng Long Ngao không Tránh mà dùng môi uống hết tất cả những dâm thủy mà nàng tiết ra.

– Người..

Hồ Bích Trâm thấy hẳn dâm uống cái thứ nước mà mình mới tiết ra trong âm đạo, vừa thấy xấu hổ, vừa cảm thấy ấm áp, điều ấy có thể chứng minh hẳn không chỉ thích thân thể mình.

– Không sao nước của bà tiết ra rất ngon.

Long Ngao cười nói.

– Người còn gọi người ta là bà bà.

– Ú, Trâm nhi.

– Ú.

Nàng cảm thấy xấu hổ mình là người phụ nữ gần 50 tuổi mà còn bị một đứa trẻ mới 12 tuổi kêu Trâm nhi.

Khi nàng thấy Long Ngao cời quần ra, thì lập tức thấy một con giao long to lớn bật ra khỏi quần chỉ về phía trước, gân xanh nổi lên.

– Sao...sao nó lớn thế.

Hồ Bích Trâm thấy cái thứ kinh khủng đó thì kinh hô.

– Sao nó lớn lắm à, đề ta làm nó nhỏ lại.

Long Ngao già vờ nói.

– Không...không cần.

Hồ Bích Trâm thấy hẳn nói thế, thì liền dùng hai tay tóm lấy dương vật.

– Ngậm nó dùm ta đi.

Long Ngao nói với nàng.

Hồ Bích Trâm Do dự một chút, sau đó há miệng nhỏ nhắn ngậm lấy cái dương vật to lớn, lúc đầu thì nàng không quen làm cho Long Ngao hơi đau, sau đó nàng quen rồi, khuyến cho hẳn sướng run lên.

– Thoái mái...á...Trâm nhi nàng làm tốt lắm...á...ta....ra....đấy...á.

Long Ngao gầm lên một tiếng sau đó bắn tất cả vào trong miệng nàng.

Khi tình trng của Long Ngao bắn vào miệng nàng, khuyến nàng bị sặc, nàng muốn nhổ ra, nhưng nghĩ lại hoài này Long Ngao cũng uống hết của mình, thì nàng sao lại nhổ ra, thế là nàng nuốt hết.

– Trâm nhi, mùi vị thế nào?

Long Ngao hiểu kì hỏi.

– Hừ...ta không cho chàng biết.

Nàng không cho hắn biết, vì cái tội dám bắn vào trong miệng nàng.

– À, được rồi bây giờ tới việc chính.

– Việc chính gì?

Hắn không trả lời nàng, mà đứng dậy.

Nàng cảm thấy hết hồn, vì thấy dương vật vẫn còn cứng như lúc ban đầu.

– Chàng...chàng...sao thứ đó vẫn còn cứng thế.

Nàng đỏ mặt nói.

– Nàng có phải nói lời công rất lợi hại không.

Long Ngao xấu xa nói

– Chàng...chàng...bại hoại.

Nghe nàng xấu hổ một cách dễ thương như thế, hắn liền huyết mạch sôi trào, ôm lấy nàng, lật người nàng lại, sau đó tách ra hai chân nàng ra, lộ ra cái âm đạo màu hồng rậm rạp còn đang ước sùng, thấy thế hắn liền nhin không được nữa, nắm lấy cái dương vật nhắm thẳng vào cái lỗ nhỏ xinh của âm đạo nàng một cái.

– Á.

Hồ Bích Trâm bất ngờ bị hắn tập kích, khuyến cho cơ thể nàng mềm nhũn.

Long Ngao không hề thương hoa tiếc ngọc mà dùng dương vật nhấn thật mạnh vào âm đạo.

– Bạch Bạch Bạch.

– Á...ừ.....ngao nhi mạnh vào...á ừ..

Một đêm này hai người không biết đã làm bao nhiêu lần, và ra bao nhiêu lần sau khi một mỗi không chịu nổi nữa thì hai người ôm nhau ngủ, chung quanh đều là tinh dịch của hai người là ra khuyến khung cảnh chung quanh thật là dâm dăng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: CỬU LONG BÁ THIÊN QUYỀN

Sáng hôm sau.

Tối hôm qua hai người làm đến tận 3 canh giờ, sau đó một mỗi ôm nhau ngủ, thật ra Long Ngao vẫn chưa thỏa mãn nhưng hắn thương Hồ Bích Trâm cho nên không tiếp tục nữa, cho nàng nghỉ ngơi, thời gian còn dài, nếu làm quá nhiều sẽ gây ảnh hưởng cho Hồ Bích Trâm.

Mí mắt của hắn dần dật, rồi mở mắt nhìn trần nhà, sau đó nhìn sang bên cạnh thì thấy một thân thể ngọc ngà đang cuộn mình thành một con mèo nhỏ trong lòng mình. Nhìn thấy gương mặt tươi cười dễ thương của nàng, khuyến hắn càng ngày càng yêu thương nàng hơn, nàng là một trong hai người hắn yêu thương nhất trong cái thế giới thực lực vì tôn này. Hắn nhìn thấy nàng ngủ ngon thế cũng không nỡ đánh thức nàng.

Hắn nhớ từ lúc mình nhận được ngũ hành nghịch thiên quyết đến bây giờ thì hắn chưa tu luyện một lần nào. Nghĩ thế hắn liền nhẹ nhàng tách Hồ Bích Trâm ra khỏi người mình, sau đó ngồi xếp bằng, hít thở thật sâu, sau đó vận công theo lộ tuyến của ngũ hành nghịch thiên quyết, từng luồng linh khí ngũ hành trong thiên địa đang dùng mảnh tiến vào trong cơ thể hắn, sau đó chạy dọc kinh mạch, rồi sau đó hoại tụ tại đan điền, nhưng có chỗ khác người ở đây là, xung quanh đan điền của Long Ngao đang được bao quanh bởi 5 vòng xoáy nhỏ có màu sắc khác nhau, theo thứ tự vòng xoáy màu trắng tượng trưng cho thuộc tính kim, màu xanh lá tượng trưng cho thuộc tính mộc, màu xanh dương tượng trưng cho thuộc tính thủy, màu đỏ tượng trưng cho thuộc tính hỏa, màu vàng tượng trưng cho thuộc tính thổ. Năm màu này tượng trưng cho năm loại thuộc tính nhận được khi tu luyện ngũ hành nghịch thiên quyết, hiện giờ năm vòng xoáy quanh khả chậm bên ngoài đan điền mặc dù trong cơ thể có năm thuộc tính tồn tại nhưng chúng không xung kích nhau, mà xoay quanh đan điền một cách có quy luật không va chạm vào nhau, bây giờ chúng đan từng chút từng chút một hấp thu nhưng tia linh khí ngũ hành mà Long Ngao đan tu luyện để gia tăng kích thước của vòng xoáy, hiện giờ Long Ngao chỉ mới luyện khí, cho nên hắn không thể nội thị cơ thể để xem, cho nên hắn không biết hiện giờ trong cơ thể mình đan tồn tại năm vòng xoáy linh lực.

Hắn tu luyện khoảng một canh giờ, thì cảm giác trong cơ thể bành trướng rồi.

– Âm.

Một tiếng nổ lớn trong cơ thể, đó là quá trình biến lớn của 5 vòng xoáy từ to bằng ngón út đến to bằng ngón cái, đây là tu vị từ luyện khí tầng 6 đến luyện khí tầng 7, do Long Ngao lần trước đã tiếp cận đỉnh phong, cho nên lần này tu luyện một tỷ luyện đột phá, bởi vì tốc độ của nghịch thiên quyết gấp 10 lần người thường, nó sẽ tăng dần theo cấp độ của Long Ngao.

Long Ngao mở mắt cảm thấy cơ thể của mình mạnh hơn lúc này khá nhiều.

– Đây là luyện khí tầng 7 sao, không ngờ mạnh hơn tầng 6 gấp ba lần.

Long Ngao cảm nhận cơ thể cơ thể của mình lắm lắm nói.

Sau đó hắn lại nhắm mắt vào không gian hệ thống mở màng hình hệ thống lên.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 7 sơ kì.

– Kinh nghiệm: 5/10000 exp.

– Binh khí: súng lục anagonda, âm dương bát quái đao.

– Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm.

– Tấn công: 820

– Phòng thủ: 898.

– Nhanh nhẹn: 810

– may mắn: 61.

– Mị lực: 85.

– Tiểu YY: 7 cm (đã được giao hợp).

– Hậu cung: Lan Như Nguyệt, Hồ Bích Trâm.

– Đang có hảo cảm: Lala (95%), Hồ Bích Trâm (100%), Lan Như Nguyệt (100%) 100% có thể đẩy ngã.

– Điểm sắc dục: 3650.

Sau khi nhìn thấy thông tin của mình hằm căm thấy hài lòng, chỉ là thấy chỉ số exp đúng là cao không biết tu luyện hoặc sẵn yêu thủ đến chừng nào mới có thể thành cao thủ đây, nhưng hắn cũng không quá thất vọng mình có công pháp nghịch thiên còn có thể giết quái tấn cấp, nhưng tình hình trong Lâm gia ngày càng bất ổn, nếu hắn đoán không sai thì cũng không lâu nữa thì Lâm Thống Nhất có thể bị giết chết, hắn phải tính toán một chút, đầu tiên mình phải tìm cách tiếp cận mấy bà vợ của tên đại trưởng lão, sau đó tìm cách chiếm lấy phương tâm của các nàng, xong rồi mới biến các nàng thành nữ nhân của mình mới hoàn thành nhiệm vụ được, nếu tình hình trong Lâm gia có biến, thì mình sẽ đem các nàng vào trong nhân sau đó chạy trốn, chứ không có thực lực ở lại chỉ chịu chết, mình chắc chắn, Lâm Tiểu Cường không chỉ mình hắn chắc chắn có sự giúp đỡ của một trong số các gia tộc trong thành, trừ Lan gia ra những gia tộc còn lại đều đáng khả nghi. Hiện giờ hắn tu vi không đủ nếu miêng cường đối kháng chỉ có con đường chết, bây giờ hắn không có thời gian lịch lãm để xem biến chuyển trong thành xem sao, nếu mà Lâm Thống Nhất chết thật thì trong thành chắc chắn sẽ có một hoài gió tanh mưa máu để tranh đoạt địa bàn lâm gia, nhưng tên trưởng lão của gia tộc này đều điên hết rồi, không ngờ không quan tâm đến gia tộc của mình, mà vào thời gian này dám muốn sát thủ ám sát Lam Thống nhất chứ, đúng là ngu không tả được.

Suy nghĩ một hoài cũng không thấy khả quan lắm, thời cứ đến bước nào tính bước đó, thế là hắn lại kích vào ô cửa hàng để coi có gì để mua không, có nhiều điểm sắc dục như thế, không kiếm vũ khí hoặc vũ kỹ mạnh mẽ thì có lời với bản thân qua.

Cũng như lần trước "kích" vào bên trong liền hiện ra 6 hạn mục "công pháp", " vũ khí", "vũ khí", "đan dược", "Dị năng" và "Tiệm cầm đồ". Lần này thì hắn không vào kho vũ khí mà lần này hắn "kích" vào hạn mục vũ kỹ, lần này hắn dự định sẽ chọn một bộ quyền pháp và một bộ cước pháp. Sau khi nhìn một lượt thì hắn chú ý đến một bộ quyền pháp có tên là Cửu Long Bát Thiên Quyền và một bộ cước tên là Vô Ảnh Cước.

– Cửu Long Bát Thiên Quyền: một bộ quyền pháp cực kỳ bá đạo nó chia làm chín quyền, nhất quyền đến cửu quyền, nhất quyền có thể tung ra một đầu long ảnh to lớn trên không trung, tạo ra khí thế của long tộc khuyến cho địch nhân bị hù dọa mất cảnh giác và sau đó bị trúng quyền khuyến cho địch nhân bị thương nặng, như thế nhị quyền là hai đầu Long ảnh, càng về sau thì dần dần tăng lên đến 9 đầu long ảnh, đến lúc đó có thể tung ra quyền pháp cực hạn của bộ quyền pháp này "Cửu Long Bát Thiên Quyền" có thể tấn công diện rộng còn có thể hợp chín đầu Long Ảnh lại thành nhất long có sức mạnh của 9 đầu Long ảnh để tấn công chính diện một địch nhân, tạo ra sức mạnh hủy thiên diệt địa.

– Cấp Bậc: Thiên Cấp Thượng Phẩm (có thể tấn cấp thần).

– Giá Cả: 2000 điểm sắc dục.

– Vô Ảnh Cước: Một bộ quyền cước khá bá đạo, bộ quyền cước này chú trọng vào chữ "nhanh", tung ra một cú đá nhanh, chuẩn, độc khuyến cho đối thủ không thể phòng bị kịp.

– Cấp Bậc: Địa cấp trung phẩm

– Giá cả: 400 điểm sắc dục.

Nhìn thấy phần giới thiệu khá chi tiết của hai bộ vũ kỹ trên, hắn cảm thấy hài lòng nhất là bộ Cửu Long Bát Thiên Quyền cực kì bá đạo kia, mỗi lần đều có thêm một đầu Long ảnh, với tình trạng hiện giờ hắn chỉ có thể tung ra một đầu long ảnh mà thôi, nếu miêng cường sử dụng sử dụng nhị Long có thể khuyến hắn bị trong thương nặng. Còn bộ quyền cước kia cũng khá mạnh, có thể phòng những trường hợp bất trắc, nếu địch nhân không phòng bị.

– Định! Chủ nhân quyết định mua Cửu Long Bát Thiên Quyền và Vô Ảnh Cước hay không?

– Quyết định.

Quyết định mua xong hai bộ vũ kỹ, thì một luồng thông tin khổng lồ truyền vào đầu Long Ngao khuyến hắn đau nhức, nhưng hắn cũng quen rồi, chịu đựng một hoài liền hết.

Sau đó trong cơ thể tuôn ra một sức mạnh như giao long gầm thét, như muốn thoát khỏi cơ thể hắn, thấy thế hắn liền dùng linh lực trấn áp nguồn sức mạnh trong cơ thể, khuyến nó trấn tĩnh lại

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Dị năng thay đổi gương mặt

Trần áp được nguồn sức mạnh đang mặt kiểm soát bên trong cơ thể xong. Sau đó hắn liền dùng thời gian dần dần làm quen với nguồn sức mạnh mới này, khoản một lúc sau thì hắn mới làm quen được với nguồn sức mạnh to lớn này. Hắn nhìn hai tay của mình hắn cảm giác hai tay hắn hiện giờ đang tụ tập một đầu long ảnh, chỉ cần hắn điều động linh lực vào bàn tay và tung quyền, thì nguồn sức mạnh này sẽ thoát ra và tạo ra sát thương lớn với địch nhân hoặc có thể phá hủy một ngôi nhà hai tầng thành mảnh vụn.

– Thật là một bộ quyền pháp bá đạo, từ nay về sau mình đã có thể chân chính trở thành tu sĩ rồi, còn bộ quyền này sẽ là sát chiêu cuối cùng của mình.

Sau khi thần thực được hai bộ vũ kỹ này rồi, thì hắn nhìn lại bản thông tin của mình.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khôi phục máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 7 sơ kì.

– Kinh nghiệm: 5/10000 exp.

– Binh khí: súng lục anagonda, âm dương bát quái đao.

– Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm, Cửu Long Bát Thiên Quyền, Vô Ảnh Cước.

– Tấn công: 820

– Phòng thủ: 898.

– Nhanh nhẹn: 810

– may mắn: 61.

– Mị lực: 85.

– Tiểu YY: 7 cm (đã được giao hợp).

– Hậu cung: Lan Như Nguyệt, Hồ Bích Trâm.

– Đang có hảo cảm: Lala (95%), Hồ Bích Trâm (100%), Lan Như Nguyệt (100%) 100% có thể đẩy ngã.

– Điểm sắc dục: 250.

Nhìn thấy số liệu của mình đã có sự thay đổi, có thêm hai bộ vũ kỹ mới và điểm sắc dục đã giảm xuống 250, còn 250 không biết có thứ gì hữu ích không, "kích" vào ô "Dị Năng" trước mặt hắn xuất hiện nhiều dị năng mà hắn chưa thấy bao giờ, nào là Dị Năng "Dịch Chuyển Tức Thời", Dị năng "Thay đổi Gương mặt", Dị Năng "Bắt Từ Kim Thân", Dị Năng "Dịch Chuyển Không Gian", Dị Năng "Bay", Dị Năng "Tốc Độ",..... Có nhiều loại xuất hiện làm cho Long Ngao hoa cả mắt nhưng giá cả của mỗi cái làm cho Long Ngao há hốc mồm, nhất là cái Dị Năng "Bắt Từ Kim Thân" giá cả 1 tỷ điểm sắc dục, nhìn thấy cái giá này hắn trợn mắt cái giá này biết chừng nào hắn mới đủ, có nước phải Chịch nữ cao thủ từ Xuất khiếu ki mới may ra còn có cơ hội để nhận được cái điểm không lồ này, chưa nói có được hay không, ngoài việc tiếp cận cũng là một vấn đề rồi, nói chi đến muốn nâng ta làm vợ mình. Bỏ qua cái Dị Năng có thể làm mình oái mếu này, nhìn qua, nhìn lại, nhìn lên nhìn xuống, coi thử có cái Dị Năng nào hợp nào có ích mà giá rẻ không. Nhìn một hồi hắn thấy chỉ có cái Dị Năng "Thay đổi gương mặt" là mình có thể chịu được.

– Dị Năng "Thay đổi gương mặt": dị năng này có thể thay đổi hoàn toàn gương mặt của chủ nhân, khuyến cho người khác không nhận ra bộ mặt thật của chủ nhân, mặc nạ này chỉ có tác dụng dưới xuất khiếu ki, trên xuất khiếu ki vô tác dụng, nhược điểm của dị năng này không có, bởi vì là đồ của hệ thống cho nên không có cái nhược điểm sợ nước. Dị năng có thể thay đổi bất cứ gương mặt nào chủ nhân thích. Hệ thống khiến cho chủ nhân nên mua thêm Dị Năng "Thay đổi thân xác" thì không còn gì bằng.

– Giá Cả: 244 điểm sắc dục.

– Đỉnh! Chủ nhân có đồng ý mua Dị Năng "Thay đổi gương mặt" hay không?

– Đồng ý.

– Đỉnh! Chủ nhân mua thành công Dị Năng "Thay đổi gương mặt", điểm sắc dục còn lại 6.

Một luồng năng lượng âm áp tràn vào cơ thể, sau một hồi vòng quanh thân thể rồi tập hợp lại nơi gương mặt.

Long Ngao cảm nhận được, nếu mình muốn thì có thể thay đổi bất cứ gương mặt nào mà mình nhìn thấy, có dị năng này thì mình có thể làm gì cũng được không sợ có người phát hiện gương mặt thật của mình, cho nên mình có thể thay đổi gương mặt của những tên mình ghét sau đó đổ thừa cho chúng kaka.

Hồi này hình như hệ thống có nhắc nhở mình mua thêm Dị Năng "Thay đổi cơ thể" thì phải, nhìn trên bảng dị năng, ruột cuội cũng tìm ra được ô Dị Năng "Thay đổi thân xác", nhưng nhìn cái bảng giá của nó thì hắn ngần ra.

– Giá cả: 10000 điểm sắc dục.

Nhìn cái bản giá, hắn thật bất ngờ, Dị Năng "Thay đổi gương mặt" chỉ có 244 thôi, tại sao Dị Năng "Thay đổi thân xác" lại cao như thế.

– Hệ thống sao cái Dị năng "Thay đổi thân xác" có giá cao thế?

Long Ngao hỏi hệ thống?

– Thưa chủ nhân, bởi vì thay đổi cơ thể này là thay đổi toàn bộ cơ thể từ tay, chân, bụng.... Nói chung là thay đổi hết kể cả nếu kí chủ muốn biến thành con gái cũng được, kết hợp với dị năng "Thay đổi gương mặt" sẽ khiến chủ nhân biến đổi một cách hoàn mỹ, vậy nên giá cả nó cao hơn thể cũng hợp lý.

Hệ thống giải thích.

Long Ngao nghe hệ thống giải thích như thế cũng không nào gì, đúng như vậy nếu kết hợp hai cái này lại thì dưới xuất khiếu thì không ai nhận ra khuôn mặt mình cả.

Thôi để lần sau kiểm tra điểm sắc dục thật nhiều rồi sẵn tiện mua luôn cái dị năng này.

Bây giờ cũng đến lúc mình ra ngoài rồi.

Nhắm mắt lại hắn lập tức biến mất trong không gian hệ thống.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệt Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Các nữ gặp nhau

Mờ mắt ra thì nhìn thấy Hồ Bích Trâm còn đang ngủ say, nhưng điểm nổi bật trên thân thể nàng lộ ra trong không khí khiến cho Long Ngao say mê không thôi, cho dù lúc tối đã ăn nàng, nhưng lúc ấy chưa nhìn tường tận thân thể nàng, bây giờ nhìn lại cảm thấy thật đẹp.

Hắn đưa tay bóp vào ngọn đồi to lớn của nàng, khiến nó biến đổi thành nhiều hình dạng khác nhau.

Hình như Hồ Bích Trâm cũng cảm thấy có ai đó đang chơi đùa thân thể mình, cho nên nàng dật dật đôi mắt, rồi sau đó mờ mắt ra thì nhìn thấy Long Ngao đang cười hì hì nhìn mình, còn cái tay của hắn đang nhào nặn hai ngọn núi no đủ của mình.

– Chàng...chàng...mới sáng sớm không cho người ta ngủ, lại muốn khi dễ người ta nữa à.

Hồ Bích Trâm giận dỗi nói.

– Đầu có đau nào.

Hắn rút tay mình lại cười hì hì nhìn nàng.

– Hừ, chàng vô lại, ta không lý đến chàng nữa.

Nàng nói xong thì trằm mền lại giả bộ không lý đến hắn nữa.

– Nào, nào, lão bà ngon, lão công không chọc nàng nữa.

Nói xong hắn dùng tay vén chân của nàng ra, sau đó ôm vào ngực mình.

– Người Lão bà ta vừa mềm, vừa thơm khiến ta thật thoải mái.

Long Ngao khen nàng nói.

– Chàng...chàng chần lè chi quan tâm cơ thể thiếp thôi sao, vậy chừng thiếp già rồi xấu đi, thì chàng không cần thiếp nữa sao?

Hồ Bích Trâm nghe hắn nói thế thì tưởng lầm hắn chỉ quan tâm cơ mình thôi.

Long Ngao không ngờ nàng lại hay cảm như thế, thấy nàng khóc thế, hắn cảm thấy đau lòng, ôm chặt nàng lại.

– Không phải Trâm nhi vừa rồi ta chỉ khen nàng thôi, ý ta không phải như nàng nghĩ đâu, nàng phải tin ta, chỉ cần nàng là nữ nhân của ta thì dù có xấu hay đẹp thì ta vẫn yêu cầu, còn nữa ta sẽ không để nàng xấu đi, ta sẽ kiểm soát nhan sắc công hiệu vĩnh hằng cho nàng, cho nàng có nhan sắc xinh đẹp vĩnh viễn.

Long Ngao nói một hơi dài.

Hồ Bích Trâm nghe hắn nói vậy thì hiểu hoài này là mình hiểu lầm chàng ấy.

– Chàng, chàng cho ta xin lỗi đã hiểu lầm chàng.

Hồ Bích Trâm cuối đầu đáng thương nói.

– Cô gái ngốc này, ta đã yêu nàng còn chấp những chuyện này sao.

– Bây giờ ta nói với nàng một chuyện, nàng không được tức giận đâu đó.

Sau đó hắn kể lại quan hệ của hắn với Lan Như Nguyệt từ cuộc gặp gỡ của hắn và nàng trong rừng, cho đến việc nàng bị Trương Thiên Hồ hạ được mình phải cứu nàng, sau đó hai người trở thành vợ chồng, vì che mắt người đời thì hắn phải nhận nàng làm mẹ nuôi.

Kể một hoài xong, hắn nhìn khuôn mặt của Hồ Bích Trâm, thì thấy nàng cũng không biểu lộ quá nhiều khiến hắn bất ngờ.

– Trâm Nhi này, nàng không bắt ngờ hay giận sao.

Long Ngao ngờ vực hỏi.

– Chẳng tưởng ta không biết à, những cử động của hai người vào mắc ta mà còn trốn thoát được sao, ta cũng là người từng trải đó.

Hồ Bích Trâm hứ hứ nói.

– Nhưng nhưng cử động đó cũng không thể chứng minh ta và nàng ấy coa quan hệ, cũng có thể là quan hệ mẹ con không chừng.

– Đúng vậy, nếu chỉ như thế làm sao có thể chắc chắn chứ, chẳng có nhớ lúc mà ta kêu nàng dẫn chàng đi ngoài thành đạo không. Lúc hai người đi ra không lâu, thì ta ngoài trong phòng thêu khăn tay nhưng hết vải, cho nên ta phải đi ra ngoài lấy vải trong lúc vô tình đi qua gian phòng của Nguyệt nhi thì nghe thấy âm thanh kỳ lạ, thì ta đi tới nghe thử, thì nghe thấy nên trong van ra tiếng rên rĩ, lúc đầu ta tưởng Nguyệt Nhi ngoại tình, chuẩn bị phá cửa vào, ai ngờ đầu âm thanh của chàng lại van ra, thế là thấp d-c một cái lò nhĩ để nhìn thử. Thấy được cảnh bên trong thật không còn gì để tả hứ hứ.

Hồ Bích Trâm kể lại với giọng điệu tức giận.

Long Ngao cảm thấy xấu hổ, không ngờ lúc mình đang làm chuyện ấy với Lan Như Nguyệt thì bị người khác phát hiện, may là người phát hiện là Hồ Bích Trâm, nếu là người khác thì không biết hậu quả thế nào nữa?

– Thế nàng có chấp nhận nàng ấy luôn không?.

Long Ngao nhìn mặt hỏi nàng.

– Còn chấp nhận hay không nữa, ta và nàng ấy đã cho tên khốn nhà chàng rồi còn chấp nhận hay không gì nữa, chỉ cần chàng đối xử tốt không bỏ rơi ta thì chàng có bao nhiêu thì ta cũng mặc.

Hồ Bích Trâm nhu thuận nằm trong ngực hắn nói.

Thấy nàng nói thế hắn thật cảm động, đây là lần thứ hai hắn nghe câu nói này lúc trước là của Lan Như Nguyệt, còn lần này là Hồ Bích Trâm.

– Nàng yên tâm, cho dù thiên trường địa cửu, sông cạn đá mòn. Thì ta vẫn yêu nàng, nàng có nguyện ý đi cùng ta không?.

Long Ngao thâm tình nói.

– Vâng thiếp đồng ý.

Hồ Bích Trâm e thẹn nói.

– Cóc cóc cóc.

Hai người đang nói chuyện mặn nồng thì bên ngoài lại quan lên tiếng gõ cửa.

– Mẫu thân ta đến vấn an người. Tiếng của Lan Như Nguyệt bên ngoài vọng vào.

– Nguyệt nhi đến rồi, chẳng mẫu mặc quần áo vào.

Hồ Bích Trâm luôn cuốn tay chân sợ Lan Như Nguyệt thấy mình trong tình cảnh thế này.

– Nàng sợ cái gì, chúng ta đã xác lập quan hệ rồi, dù đi sau này nàng cũng biết, để bây giờ nàng biết trước cũng đâu sao.

Long Ngao thấy Hồ Bích Trâm luôn cuốn thì buồn cười nói.

– Chàng còn cười, cũng tại chàng, cũng tại chàng.

Hồ Bích Trâm lấy hai tay đánh thùm thụp vào ngực Long Ngao, hai tay của nàng không có linh lực cho nên không gây tổn thương cho Long Ngao, chỉ giải ngứa cho hắn mà thôi.

– Mẫu thân vào đi.

Long Ngao nói với Lan Như Nguyệt.

Thấy Long Ngao kêu Lan Như Nguyệt vào, Hồ Bích Trâm xấu hổ lấy cái chân đạp lên người nhưng không được, cái chân đã bị Long Ngao giữ chặt.

Lan Như Nguyệt thấy Long Ngao bảo nàng vào, thế là nàng đẩy cửa vào. Đập vào mắt của nàng là mẫu thân Hồ Bích Trâm đang giành giật cái chân trong bộ dạng trần truồng, còn Long Ngao đang cười tùm tùm nhìn nàng.

– Các Người...các người

Lan Như Nguyệt đỏ mặt khi thấy cảnh trước mắt, lời nói lắp bắp không ra lời. Ở trong này nàng cũng cảm nhận được cái mùi vị sau khi ân ái để lại, nàng biết mẫu thân của mình đã vào tay giặc.

– Nguyệt nhi, còn không mau tới đây với phụ quân.

Nghe Long Ngao nói vậy thì Lan Như Nguyệt xấu hổ nhìn qua Hồ Bích Trâm

Hồ Bích Trâm thấy Lan Như Nguyệt Nhìn mình thì.

– Vào đây nào Nguyệt Nhi, hai người chúng ta đều xa vào vòng tay của hắn rồi còn xấu hổ cái ý nữa chứ.

Hồ Bích Trâm tron nấc nhìn hắn nói.

Nghe Hồ Bích Trâm nói thế thì, nàng biết nàng ta không giận mình, thì vui vẻ đi bên cạnh Long Ngao.

Long Ngao lập tức ôm lấy nàng, sau đó thì tay vào áo của nàng vắn về ngực nàng.

Lan Như Nguyệt không Ngờ Long Ngao to gan như thế dám thò tay vào áo mình ngay trước mặt Hồ Bích Trâm.

Hồ Bích Trâm thấy Long Ngao lộ liễu như thế thì trợn mắt nói.

– Chàng đúng là đồ háo sắc, trước mặt ta chàng còn dám làm lộ liễu như thế.

– Có sai đâu hai là này nàng là nữ nhân của ta cơ mà.

Long Ngao vô si nói.

– Chàng...hứ...hứ.

Nàng ta tức giận quay đầu chỗ khác.

– Được rồi, Trâm nhi bây giờ Nguyệt Nhi cũng đến rồi chúng ta bắt đầu nói chính sự.

Long Ngao nghiêm túc nói.

Thấy Long Ngao tỏ vẻ nghiêm túc thế thì nàng cũng không giận hơn nữa.

– Chuyện gì mà nghiêm túc thế chàng?

Lan Như Nguyệt hỏi.

– Các Nàng còn nhớ lúc các nàng dẫn ta vào phòng ả không.

Long Ngao hỏi các nàng.

– Nhớ ta dẫn hai vào phòng ả, nhưng gặp bọn Đại Trưởng lão nên quay về.

Hồ Bích Trâm trả lời.

– Đứng thế sau khi ta ra ngoài, bởi vì ta có năng lực đặc biệt cho nên đã nghe được một thông tin quan trọng mà chúng vui ý tiết lộ.

Hắn kể lại nhưng gì mà những tên trưởng lão bàn bạc, từ việc bọn chúng bỏ ra giá lớn thuê sát thủ Nguyên anh kì ám sát Lâm Thống Nhất đến việc có ý định làm nhục hai nàng.

– Bọn chúng thật quá đáng, dám thuê sát thủ ám sát Thống Nhất, chẳng lẽ bọn chúng không biết rằng nếu Thống Nhất chết thì Lâm gia sẽ hỗn loạn hay sao. Lại còn muốn làm nhục chúng ta nữa chứ.

Hồ Bích Trâm thở hổn hển nói.

– Đứng vậy bọn chúng thật quá đáng.

Lan Như Nguyệt cũng nói theo.

– Đứng vậy cho nên ta ta đang tính toán nếu Lâm gia có biến thì ta sẽ lập tức đưa các nàng trốn Yêu Thủ Sâm Lâm, để trốn một thời gian, chừng nào đủ sức mạnh thì về báo thù bọn chúng.

Long Ngao tính toán nói.

– Chàng, chúng ta phải trốn sao.

Lan Như Nguyệt Nói.

– Ủ, ta không thể để các nàng bị tổn thương được, nhưng nếu cứ như vậy trốn đi ta cũng không cam lòng, Trâm nhi lúc nữa nàng chỉ ta địa phương cất giấu bảo khố của Lâm gia đi.

– Để làm gì?

– Cướp chưa để làm gì, nếu chúng ta phải chạy trốn, thì ta muốn chúng phải trả giá, ta muốn cướp hết tất cả đồ trong kho của Lâm gia cho bọn chúng tức chết.

Long Ngao âm hiểm nói.

– Ủ, để lúc nữa ta nói với chàng.

Hồ Bích Trâm đồng ý nói.

Hiện bây giờ nàng cũng không quan tâm đứa con ruột của mình đang bị truy sát, nàng chỉ cần quan tâm người đàn ông trước mặt này là đủ.

– Hai các nàng tới đây và nhắm mắt lại ta đưa các nàng tới một nơi.

Long Ngao thần bí nói.

Hai nàng thấy hắn cười bí hiểm thế, cảm giác ngờ vực không biết hắn dẫn mình đi đâu. Nhưng vẫn nghe lời hắn nhắm mắt lại.

Long Ngao ôm lấy hai nàng, sau đó biến mất trong phòng.

.....

Khi mở mắt ra thì hai nàng phát hiện mình đang ở một nơi tuyệt đẹp có thác nước, sông suối, cây cỏ, hoa lá...đủ thứ tại cho nơi này thành một tiên cảnh.

– Đây...đây là nơi nào, sao đẹp thế này.

Lan Như Nguyệt lắp bắp nói.

– Đây là không gian bên trong nhãn của ta.

– Nhãn của chàng?

Hồ Bích Trâm khiếp sợ. Trên thế gian này làm gì có nhãn không gian chứa sự sống, trên đại lục này chỉ có túi trừ vật và nhãn trừ vật thôi, nhưng chúng không thể chứa được sự sống. Nếu có chỉ có thể là của thần tiên thôi.

– Đứng nhãn của ta.

Long Ngao mỉm cười nói.

– Nhãn của chàng ở đâu ra.

Lan như Nguyệt hỏi.

– Của sư phụ ta tặng.

– Của sư phụ chàng, không lẽ sư phụ chàng là thần tiên.

Hồ Bích Trâm khiếp sợ nói.

– Đến lúc gặp người thì nàng sẽ biết, bây giờ ta giới thiệu với các nàng một người.

Sau đó hắn dẫn hai người các nàng đến căn nhà xinh đẹp của Lala, bây giờ Lala đang đứng trên ban công nhìn trời, khi thấy Long Ngao tới thì vui mừng.

– Ngao ca ca.

Nàng ta vui mừng nhảy tung tăng chạy đến bên Long Ngao, nhảy lên ôm hắn.

– Trâm Nhi, Nguyệt Nhi giới thiệu với các nàng đây là LaLa, cũng là một nữ nhân của ta.

Long Ngao giới thiệu Lala cho hai người.

Lala thấy hắn nói mình là nữ nhân của hắn thì xấu hổ chôn vào trong ngực Long Ngao.

– Lala đây là hai nữ nhân của ta, bây giờ sẽ ở lại đây cùng nàng.

Long Ngao giới thiệu hai người cho Lala.

– Vui quá, từ nay về sau ta có thêm bạn ở cùng rồi

Thế là ba người chụm nhau lại nói chuyện trên trời dưới đất, không quan tâm đến Long Ngao nữa.

– Lala nàng muốn ra ngoài tham quan không?.

Long Ngao hỏi.

– Thôi để bữa khác đi, hôm nay có thêm hai tỷ, ta phải bồi tiếp hai người mới được.

Lala nói.

– Được rồi thôi để lần sau vậy, thôi ta ra ngoài đây, các nàng tâm sự vui vẻ.

– Ủ.

Xong rồi Long Ngao biến mất trong không gian.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Ăn phương mỹ tâm

Hắn thoát ra không gian nhần thì dự định đi hoàn thành nhiệm vụ, mình từ lúc tới nay chưa bao giờ thấy gương mặt của mấy bà vợ của Đại Trưởng Lão thì lấy gì của mấy nàng chứ, phải đi gặp và tìm cách tán tỉnh các nàng mới được. Nhưng trước khi đi mình phải đến thăm mẹ con Phương Mỹ Tâm cái đã.

Thế là hắn đi đến phía tây phong của Phương Mỹ Tâm, bảy giờ mới có 5 giờ sáng không biết nàng ta có thức dậy chưa.

Đi tới Phòng của Phương Mỹ Tâm thì thấy bên ngoài không có ai chuẩn bị gõ cửa nàng, nhưng không ngờ chuẩn bị gõ thì phía trong phát ra âm thanh khe khẽ giống như rên rĩ. Nghe thấy thế hắn nghi nghe đưa tai vào sát cửa nghe cho rõ.

Bên trong Phương Mỹ Tâm không ngờ rằng Long Ngao đang ở bên ngoài.

Hai tay nàng đang vân vê đôi ngực to lớn của mình và rên rĩ khe khẽ.

– Long Ngao thiếu gia, đừng...đừng chạm vào...chỗ đó...ừ...đừng...chạm vào...thiếp ngứa...ừ chàng...mạnh vào...ừ...ừ.

Bên trong Phương Mỹ Tâm rên rĩ không biết rằng bên ngoài Long Ngao tròn mắt há mồm nhìn cảnh này, hắn không ngờ Phương Mỹ Tâm đang thăm du, mà người nàng tưởng tượng tượng để thăm du không ngờ là mình. Nhìn nàng rên rĩ con dục vọng bị dập tắt bởi Hồ Bích Trâm lại trời dấy mạnh mẽ. Hắn lập tức đẩy cửa vào.

Phương Mỹ Tâm bên trong rên rĩ, tâm thần mơ hồ không cảm thấy Long Ngao mở cửa vào mà vẫn rên rĩ, tiếng rên rĩ của nàng ngày càng to.

– Long Ngao thiếu gia...ừ...mạnh vào...mạnh vào nữa...á...á...thiếp không chịu nổi nữa rồi...a...ừ...thiếp ra...aaa.

Phương Mỹ Tâm rên rĩ thật lớn xong rồi dưới chỗ tư mật của nàng bắn mạnh một dòng nước ngay vào mặt Long Ngao.

Khi Phương Mỹ Tâm hoảng phục lại từ con khoái cảm thì mở mắt, thì thấy một cảnh tượng làm nàng hết hồn.

– Long...Long...Long ngao thiếu gia, ngài...ngài sao lại tới đây.

Phương Mỹ Tâm hết hồn, miệng lắp bắp nói.

– Sao, nàng dám tự an ủi mà Dùng tên ta, mà không cho ta vào à.

Long Ngao lấy tay lau những giọt nước từ chỗ tư mật của nàng xuống rồi đưa vào miệng.

– Ủ, có mùi vị ngọt ngọt.

Long Ngao nhắm nháp đánh giá.

– Thiếu...thiếu gia...ngài..

Phương Mỹ Tâm thấy Long Ngao uống nước từ chỗ tư mật mình tiết ra thì ngượng ngùng và một chút ít vui mừng, vì thấy thiếu gia uống nó cho thấy thiếu gia cũng không chê mình.

– Mỹ Tâm này, nàng muốn làm nương tử ta không, sau này không cần làm những việc này nữa.

Long Ngao đi tới ôm nàng, mùi hương cơ thể nàng toát ra xông vào mũi hắn khiến hắn dễ chịu.

– Nhưng nô tỳ không còn trong sạch nữa sợ không xứng đáng với công tử.

Phương Mỹ Tâm buồn bã nói.

– Ta không cần nàng còn trong trắng, chỉ cần sau này nàng không phản bội ta là được rồi.

Long Ngao dịu dàng nói.

– Cảm ơn thiếu gia đã không chê nô tỳ, nhưng nô tỳ muốn làm người hầu của thiếu gia suốt đời, mong thiếu gia tọa nguyện.

Phương Mỹ Tâm kiên quyết nói.

Long Ngao thấy nàng kiên quyết như thế hắn cũng không ngăn cản, chỉ cần về sau đối xử tốt với nàng như những người khác là được.

– Ủ ta chiều ý nàng.

Hắn ôm nàng ta nằm xuống giường, sau đó lấy tay cởi áo nàng ta dần dần chiếc áo ngủ màu xanh đã bị Long Ngao cởi xong, xuất hiện trước mắt hắn là hai đồi núi to lớn đang ưỡn cao ngạo nghễ về phía trước, không một chút xệ xuống.

– Ngực của Tâm nghi thật đẹp.

Long Ngao cảm khái.

Phương Mỹ Tâm xấu hổ, nhưng vui mừng lớn hơn vì thiếu gia không chê cơ thể mình.

– Thiếu gia, người thích thì cho người đó, Tâm nhi cái cơ thể này, cái gì cũng cho người đó, cho người hết đó.

Long Ngao thấy nàng nói như thế thì nóng máu lên, dùng hai tay vân vê ngực nàng một cách nhẹ nhàng, không thô bạo.

– Tâm nhi thoải mái không.

Long Ngao hỏi.

– Thoải mái lắm thiếu gia.

Phương Mỹ Tâm ngượng ngùng nói.

Thấy nàng nói như thế hắn cũng không kiên nhẫn gì nữa, thì dùng hai tay ấn mạnh vào ngực nàng và vân vê hai nhũ hoa màu đỏ hồng trên đỉnh ngọn đồi, vân vê một hồi thì thấy nó đã cương cứng lên.

Hắn dùng môi hôn hôn môi nàng. Phương Mỹ Tâm đã lâu rồi chưa được ai hôn kể từ khi chồng chết, thế cho nên thấy Long Ngao hôn mình thì nàng tích cực phối hợp. Thấy nàng phối hợp như thế thì Long Ngao hưng phấn dùng lưỡi của mình tách hai hàm răng trắng ngần của nàng ra, lưỡi của hắn tấn công vào miệng nàng vẫn lấy chiếc lưỡi của nàng múc lấy những giọt nước bọt thơm tho của nàng.

Phương Mỹ Tâm thấy hắn nút lưỡi mình như thế nàng cũng không yếu thế, cũng lấy lưỡi của mình vẫn lấy lưỡi của hắn.

Hai người nút lưỡi một hoài lâu, cho đến khi hai người không thở được nữa thì mới tách ra.

Long Ngao dùng tay đưa xuống, từ ngực nàng xuống bụng, rồi sau đó xuống chỗ tư mật của nàng, do hoài này nàng đã ra một lần cho nên bây giờ chỗ tư mật của nàng đã ướt đầm. Hắn lấy tay dúc vào bên trong chỗ tư mật của nàng, bên trong chỗ tư mật của nàng thật là khít, chỉ đủ hắn đưa một ngón tay vào mà vẫn thấy khít.

– Tâm nhi chỗ tư mật của nàng thật khít

Long Ngao dùng tay đâm vào chỗ tư mật của Phương Mỹ Tâm rồi nói với nàng.

– Ừ, do chỗ này đã lâu rồi không có ai chạm vào mà.

Phương Mỹ Tâm ngượng ngùng nói.

– Thế bây giờ nó là của ta đúng không.

Long Ngao cười xấu xa nói.

– Ừ, bây giờ nó là của chàng, chàng muốn làm gì thì làm.

Nghe nàng nói thế thì Linh Ngao cũng không chịu nổi nữa rồi. Hắn cởi quần mình lộ ra con giao long to lớn, trên thân nổi gân xanh.

Phương Mỹ Tâm nhìn thấy cái thứ đó thì hết hồn, nàng không ngờ người đàn ông mình mới có 12 tuổi mà cái thứ này lại to lớn như thế, không biết khi đút vào thì thế nào.

– Ta vào Nhé?.

Long Ngao hỏi nàng.

– Ừ, chàng vào đi.

Nàng dùng tay che mặc e lệ nói.

Thế là Long Ngao đưa cái thứ to lớn ấy vào chỗ tư mật của nàng, bên trong nàng thật khít, khít đến nỗi hắn muốn ra ngay lập tức, nhưng hắn ngừng lại kiên.

Long Ngao đâm vào rồi lại ra liên tục khiến cho nhưng âm thanh khiến người ta xấu hổ quan lên "ba ba ba" liên tục.

Hai người ân ái mà không biết rằng một đôi mắt nhỏ nhắn đang mở to, ra vẻ tò mò nhìn hai người, không biết hai người đang làm gì...

.....

Mây mưa tan, hai người ôm lấy nhau, nhìn vào mắt nhau say đắm.

– Công tử.

Phương Mỹ Tâm kêu.

– Tâm nhi.

Long Ngao cũng kêu.

– Ba Ba, ma ma.

Hai người đang tâm tình gọi nhau thì một thành âm ngọt ngào ngây thơ vang lên khiến cho bầu không khí lãng mạn bị phá vỡ ngay lập tức, người nói không ai khác chính là con gái 5 tuổi của Phương Mỹ Tâm, Phương Linh Nhi?.

– Linh nhi, con...con thức dậy từ bao giờ.

Phương Mỹ Tâm kinh hãi, nàng quên bên đi mất là ngủ bên cạnh mình còn có con gái nàng nữa, thế mà nàng dám cả gan ân ái trước mặt con gái nữa chứ.

– Ba ba người từ này về sau làm baba của Linh nhi nhé.

Linh Nhi Ngây thơ nói.

– Tại sao ta phải làm baba của Linh nhi.

Long Ngao cười hỏi.

– Bởi vì người đã nằm ngủ trên giường của mẹ mẹ, thì sẽ là baba của Linh nhi.

Linh nhi ngây thơ đáp.

– Ừ từ này về sau ta sẽ làm baba của Linh nhi.

Long Ngao cười nói sau đó ôm linh nhi vào lòng, cơ thể linh Nhi nhỏ nhắn mà còn thơm nữa chứ.

– Baba này hoài này hai người làm gì thế, còn thấy mẹ mẹ rất xung sướng, con có thể được làm không.

Linh nhi mở to mắt hỏi Long Ngao.

– À...Linh Nhi à chuyện này là chuyện của người lớn, chừng nào linh nhi lớn mới được biết những chuyện này.

Long Ngao bối rối giải thích.

– Baba ơi, khi Linh Nhi lớn lên cũng muốn được baba làm như thế được không.

Linh nhi hỏi một câu làm hai người giật mình.

– Linh nhi này không được nói bậy, coi chừng mẩu thân giận đó.

Long Ngao nghiêm mặt nói.

– Nhưng Linh Nhi muốn được baba làm cơ?

Linh nhi đáng thương nói.

Long Ngao thấy linh nhi nói thế, liền quay lại nhìn Phương Mỹ Tâm xin giúp đỡ nhưng không ngờ rằng nàng lại nói một câu làm hắn ngà ngửa.

– Linh Nhi đừng lo, chờ Linh Nhi lớn thêm 2 3 tuổi nữa thì mẫu thân sẽ nói ba ba làm linh Nhi được không.

Phương Mỹ Tâm dịu dàng nói.

– Thật không mẫu thân?.

Linh nhi vui mừng hỏi.

– Thật chứ sao không.

– Hìhi hoan hô, chờ linh nhi lớn thêm thì có thể làm chuyện này cũng baba.

Long Ngao thấy Phương Mỹ Tâm nói thế với Linh Nhi thì trừng mắt nhìn nàng nói.

– Sao nàng lại nói thế với Linh Nhi.

– Thì Linh Nhi là con của thiếp mà, thiếp là của chàng thì nó cũng là của chàng đó, thiếp không còn trong trắng để cho chàng thì có nó bù lại

Phương Mỹ Tâm nghiêm túc nói.

Long Ngao thấy nàng nghiêm túc thế thì không còn gì để nói, thôi để sau này khiến nàng cũng được.

– Thôi được rồi, hai mẹ con nhắm mắt lại để ta đưa hai mẹ con vào nơi ở mới.

Sau đó hắn ta đưa hai mẹ con nàng vào không gian của hắn và giới thiệu cho các nàng làm quen, sau đó hắn đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Tới lan gia

Ra khỏi phong Phương Mỹ Tâm chuẩn bị đi ra đường đến các tiệm được liệu tìm 5 bà vỵ của tên Đại Trưởng Lão để hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng đang đi được vài bước thì bên ngoài chạy vào một tên gia nô hốt ha hốt ha chạy đến trước mặt hắn nói.

– Thiếu gia, ngoài kia có người của gia chủ Lan Gia mời ngài và phu nhân đến phủ gặp mặt.

Nghe tên gia nô nói thế thì hắn biết chức là việc của Lan Linh Nhi rồi, hiện giờ Lan Như Nguyệt đang ở trong không gian, bây giờ chỉ còn một mình. Thôi kệ dù đi Lan Như Ngọc cũng là mẫu thân của Lan Như Nguyệt, chắc sẽ không làm khó mình đâu. Hắn vức một kim tệ cho tên gia nô.

– Đi đi, ta sẽ ra gặp người của Lan gia còn mẫu thân ta hiện giờ đang bận một việc không thể đi được.

Thấy Long Ngao vức cho mình một kim tệ thì tên gia nô mừng quá cỡ, vội vàng kêu.

– Vâng. Vâng thuộc hạ xin cáo lui.

Sau khi thấy tên gia nô đi rồi hắn cũng đi ra ngoài cổng của Lâm gia thì thấy bên ngoài là hai người một nam một nữ, nam thì khuôn mặt khá xấu xí, đầu tóc gọn gàng mặc quần áo gia nô, nữ thì khuôn mặt thanh tú, xinh xắn, cao khoảng 1m65, mặc đồ nô tỳ. Thấy hai người đang đứng, hắn đoán chắc là chờ mình.

Hai người của Lan Gia thấy một thiếu niên có khuôn mặt xinh đẹp bước ra từ cửa của Lan Gia, thì đoán Là Long Ngao, bởi vì khi đến đây thì gia chủ đã dặn dò đặc điểm của Long Ngao, cho nên khi thấy hắn thì hai người lập tức nhận ra. Nhưng dù nhận ra thì hai người cũng đặt mình không ngờ lại có người con trai đẹp như con gái như thế.

– Hai người nhìn đủ chưa?

Long Ngao thấy hai người nhìn chăm chăm mình thì cũng có chút đắc ý, nhưng cũng phải nhắc nhở hai người.

– À.

Hai người lập tức tỉnh lại. Không ngờ mình lại thất thần nhìn Long Ngao.

Long Ngao cũng không ngờ mị lực của mình lại lợi như vậy trai gái đều có tác dụng. Nhưng hắn không phải để cho nên tên gia nô nhìn hắn không quan tâm chỉ quan tâm người nô tỳ này thôi.

– Xin lỗi công tử.

Người nô tỳ vội vàng xin lỗi.

– Ừ, không có gì, thôi lên xe đi để còn tới sớm.

Long Ngao hoá hắn không muốn tốn thời gian quá nhiều ở Lan Gia, hắn còn muốn hoàn thành nhiệm vụ nữa.

– Vâng, mời thiếu gia lên xe.

Người nô tỳ tạo dáng mời Long Ngao lên xe.

Long Ngao bước lên chiếc xe ngựa, nói là xe ngựa cũng không giống bởi vì vật cưỡi là một con yêu thú giống như tê giác, nó có cái tên cũng có chữ giác tên là Phi Long Giác, con yêu thú này là yêu thú cấp bậc luyện thể đỉnh phong, có tốc độ cao hơn tu sĩ luyện thể đỉnh phong bình thường so tốc độ. Loại yêu thú này rất khó có thể tiến cấp lên luyện khí, bởi thế, nó được mọi người ưa thích làm thú cưỡi.

Long ngao từ trong xe ló đầu ra ngồi xe.

– Đây vị tỷ tỷ này vào đây nói cho ta chút chuyện về Lan phủ nào.

Long Ngao kêu vị nô tỳ kia.

– Nô tỳ không dám, đây là xe của gia chủ, nô tỳ không dám vào trong đâu.

Vị nô tỳ kia kinh sợ nói.

– Không sao, cứ vào đi có chuyện gì ta sẽ nói giúp cho.

Long Ngao ôn nhu nói.

Vị nô tỳ kia thấy Long Ngao nói chuyện nhẹ nhàng như thế thì thấy bất ngờ, nàng chưa bao giờ thấy vị thiếu gia nhà quyền quý nào ôn nhu như thế, toàn là bọn mượn danh hào của nhà mình ra ngoài làm ác, hà hiếp bách tính thôi.

– Đây Tiểu Dung mau vào đứng để công tử chờ lâu.

Tên gia nô bên cạnh thúc dục.

Thì ra vị gia nô này tên là Tiểu Dung.

Tiểu Dung Thấy tên gia nô kia kêu mới hoàn hồn, lập tức chui vào xe.

Thấy tiểu Dung đi vào thì hắn cũng đóng cửa lại nhìn nàng hỏi.

– Người tên gì, đang hầu hạ ai.

Long Ngao hỏi.

– Dạ thưa công tử nô tỳ Tên Lan Tiểu Dung, hiện tại đang là nô tỳ của gia chủ Đại Nhân.

Lan tiểu Dung sợ sệt nói.

Long Ngao thấy nàng sợ sệt như thế thì buồn cười nói.

– Ta có ăn thịt người đâu mà sợ ta như thế, cứ như bình thường đi ta không phải như những tên con nhà quan úy thế hiếp người đâu.

Lan Tiểu Dung Thấy Long Ngao hòa đồng như thế thì cũng thả lỏng, không còn sợ như lúc ban đầu nữa.

– Đứng rồi Tiểu Dung người có biết gia chủ gọi ya đến Lan gia có chuyện gì không.

Long Ngao dò hỏi nàng ta.

– Thiếu gia, mặc dù nô tỳ không rõ lắm nhưng cũng biết sơ sơ. Nghe mọi người trong Lan Gia nói hình như là vì việc thiếu gia ở ngoài đường đánh mông Linh Tuyết Tiểu thư đấy.

Lan Tiểu Dung nói.

– Ồ là vì việc đó sao, ta tưởng việc gì nếu là việc đó thì ta không sợ, ai biểu nàng ta giúp ca ca cầm thú của nàng ta hà hiếp dân nữ làm chi.

Long Ngao hùng hồn nói.

Lan Tiểu Dung nhìn thấy Long Ngao hùng hồn nói thì chút nữa tròn mắt. Người trông trị nàng ta thì được, nhưng cũng không cần đánh mông nàng chứ, còn đánh cho nàng ta khóc lóc thê thảm nữa chứ.

– haha, được rồi Tiểu Dung, nói cho ta biết Gia chủ có còn con cái nào nữa không.

Đến bây giờ Long Ngao mới chú ý đến điểm này, nếu Lan Như Ngọc còn có con thì mình phải Làm quen mới được.

– Thiếu gia, Gia chủ Nhủ Nguyệt tiểu thư ra còn có một người con gái nữa đó là Như Vân tiểu thư nữa.

Lan Tiểu Dung nói với Long Ngao.

– Ta còn có một tiểu di nữa à, à mà tiểu di ta có chồng hay không.

Long Ngao suy nghĩ rồi hỏi.

– Chuyện này à, hiện giờ Như Vân tiểu thư chưa có chồng, bởi vì không biết vì chuyện gì mà tiểu thư ghét đáng ông lắm, hồi xưa chỉ cần có đảng ông ve vãng hoạt tiếp cận nàng thì nàng lập tức biến người đó thành thái giám, từ đó về sau dần dần cần ít người truy cầu tiểu thư, tính tới bây giờ thì chắc không còn ai theo đuổi nữa đâu, nhiều lần gia chủ nói đến chuyện cưới chồng thì nàng lập tức từ chối.

Lan Tiểu Dung nghiêm trọng nói.

Nghe Lan Tiểu Dung kể thì Long Ngao đoán, trong qua khứ nàng có tổn thương nào đó rất sâu sắc khuyến cho nàng không tiếp nhận đàn ông. Nếu mình muốn tán tỉnh nàng thì phải tìm ra được cái thứ gì trong quá khứ đã làm nàng tổn thương mới được.

Trong khi hai người đang nói chiếc xe nhừơc đã chạy gần đến Lan Gia rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Bị thương

Xe ngựa chạy một hồi lâu, dần dần phía trước xuất hiện một trạch phủ Lan Gia lớn như Lâm phủ nhưng nhìn bên ngoài thì kiến trúc khác Lâm phủ.

Dần xe ngựa đi đến trước cửa Lan Gia, phía trước Trạch Phủ Lâm Gia cũng có hai bức tượng yêu thú như Lâm gia, hình như các gia tộc khác trong Thành Thiên Lâm cũng có hình yêu thú này trước phủ, chắc đây là một truyền thống không chừng.

Xe ngựa dừng lại. Long Ngao bước xuống xe ngựa nhìn về phía trước thấy trước phủ có hai con yêu thú giống Lâm gia, phía trên có tấm bảng ghi: "Trạch Phủ Lan Gia" như rồng bảy phương múa, trong mỗi chữ được ghi trên tấm bảng đó, Long Ngao cảm nhận được có một nguồn sức mạnh nào đó từ đây truyền ra, khuyến cho hắn cảm nhận được thật thần bí, nếu hắn đoán không lầm thì sức mạnh trong tấm bản này là ý cảnh của một vị cao thủ nào đó, ít nhất cũng là Nguyên Anh tu sĩ. Nhưng hắn nghĩ, tại sao Lâm gia không có cái sức mạnh thần bí này trên bảng mà ở Lan Gia lại có.

Long Ngao đang ở một chỗ trầm tư, thì không biết trong cửa Lan Phủ bước ra hai nô tỳ ăn mặc giống như Lan Tiểu Dung, đang bước về phía hắn.

Long Ngao thấy tấm bảng thần bí thì hiểu kì. Dùng thần thức của mình xâm nhập vào không gian của tấm bảng. Sau khi vào trong này, hắn mở mắt thấy mình đang đứng giữa không gian màu trắng vô biên. Hắn hiểu kỳ nhìn quanh nơi này một hồi thì thấy phía trước của hắn xuất hiện một bóng người màu trắng không biết là nam hay nữ đang ngồi đó. Khi hắn định đi tới đó thì cái bóng màu trắng dường như đã phát hiện ra hắn, quay người nhìn hắn một cái khiến hắn đầu dön, thần thức lập tức bị đánh tan.

– Phụt...

Long Ngao phun ra một ngụm máu, đầu gối khụy xuống đất.

– Thiếu gia người không sao chứ.

Hai người tỳ nữ đang đi tới bên Long Ngao chuẩn bị hành lễ và Lan Tiểu Dung đều giật mình hét toán lên, lập tức chạy tới đỡ lấy Long Ngao.

– Ta...ta không sao.

Mặc dù Long Ngao nói không sao nhưng sắc mặt hắn vẫn trắng bệch, hắn không trong tấm bảng này lại có một bóng người trong đó, mà đáng sợ hơn là người đó chỉ nhìn mình một cái mà khiến cho hắn trọng thương, cái bản này chắc chắn có bí mật nào đó.

– Thiếu gia, người bị thương rồi mà nói không sao.

Lan Tiểu Dung hốt hoảng đến nước mắt rưng rưng.

– Ta không sao thật mà, người không cần lo lắng.

Long Ngao an ủi nàng.

– Thật sao.

Lan Tiểu Dung Nghi ngờ nói

– Không sao, nhưng mà người đưa ta đến một gian phòng, để ta vận công một chút là xong.

Long Ngao nói với Lan Tiểu Dung

– Vâng, thiếu gia đi theo ta, ta đưa thiếu gia đến gian phòng của ta.

Lan Tiểu Dung lập tức dìu Long Ngao đi vào Lan Gia.

– Hai vị tỷ, nói với bà bà ta, chờ một tí nữa ta sẽ đến vấn an người.

Đang đi vào cổng Lan Gia Long Ngao quay lại nói với hai nô tỳ còn ngầy người ở đó.

Nhờ Long Ngao kêu hai người mới tỉnh lại trong khiếp sợ, nếu hoải này Long Ngao xảy ra chuyện gì thì, thật không dám nghĩ tới.

— Vâng ta lập tức đi nói với gia chủ.

Hai người thấy Long Ngao cũng không bị thương nhiều lắm thì thở phào, nhưng sau đó lập tức nghi hoặc, tại sao thiếu gia tự nhiên lại phun máu vậy? Mặc dù nghi hoặc nhưng cũng phải đi bẩm báo với gia chủ biết mới được.

Long Ngao được Lan Tiểu Dung đưa đến một gian phòng nhỏ ở phía đông đây là nơi ở của các tỳ nữ Lan Gia. Trong phòng cũng không nhiều đồ lắm chỉ có cái giường bằng gỗ thô sơ nhưng chắc chắn, một cái bàn, hai cái ghế, một tủ quần áo...nói chung nơi đây mặc dù đồ vật đều thô sơ, nhưng trong phòng đều sạch sẽ, chứng tỏ chủ nhân của nơi này là một người thích thích sạch sẽ.

— Dung Tỷ ty ra ngoài đi, ta ở trong này vận công trị thương một tỷ rồi theo tỷ đi gặp bà bà ta.

Long Ngao nói với Lan Tiểu Dung, hẳn không muốn người khác biết được bí mật của mình.

— Vâng thiếu gia.

Lan Tiểu Dung Thấy Long Ngao nói vậy cũng đi ra ngoài, sau đó đóng cửa lại.

Long Ngao thấy nàng đi ra ngoài rồi, thì ngồi trên giường xếp bằng lại vận chuyển Ngũ Hành Nghịch Thiên Quyết. Hoải này, chỉ một ánh mắt thôi mà có thể đánh tan thâm thức của Luyện Khí Tầng bảy ngay lập tức, chứng tỏ cái bóng kia rất mạnh. Thâm thức bị thương nếu không chữa trị sớm sẽ gây ra tác hại không thể tưởng tượng được cho tâm thần. Nếu tâm thần bị tổn thương thì sẽ không thể lĩnh ngộ được ý cảnh đề tấn cấp Đại cảnh giới. Tấn cấp đại cảnh giới không chỉ cần tích súc đầy đủ lực lượng mà còn phải lĩnh. Ngộ ý cảnh, nếu tâm thần bị tổn thương nó sẽ làm cho tâm thần không cách nào lĩnh ngộ được ý cảnh, từ đó sẽ bị kẹt lại ở cảnh giới hiện tại mãi mãi.

May mà Ngũ hành Nghịch thiên quyết không chỉ có năng lực cắn nuốt mà còn có một chức năng phụ trợ là chữa thương, cho dù bị thương ở chỗ nào thì nó vẫn có thể chữa trị được.

Long Ngao vẫn chuyển công pháp đến nào hải thì thấy trong không gian nào hải của mình xuất hiện những vết nứt như mạng nhện (mặc dù cảnh giới Luyện thể không nội thị được đan điền, nhưng vẫn nội thị được không gian nào hải của mình) thì hết hồn, hẳn không ngờ chỉ một cái liếc mắt thôi mà khuyến cho Tâm thần bảo hải của mình xuất hiện vết nứt, thật đáng sợ, may mà hắn tu luyện ngũ hành nghịch thiên quyết, không thì hậu quả không thể tưởng tượng được, đúng là "hiếu kỳ có thể hại chết con voi" mà.

Hắn rùn mình nghĩ.

Vẫn chuyển pháp quyết, một nguồn sức mạnh êm dịu len lỏi qua từng vết nứt ở không gian tâm thần, khuyến cho các vết nứt ấy dần dần hồi phục lại.

Long Ngao mở miệng phun ra một ngụm trọc khí rồi sau đó mở mắt ra.

— Đáng là, xém chút nữa thì đi đời nhà mà rồi, về sau không được hiếu kỳ kiểu thế này nữa, không khéo là chết như chơi.

Long Ngao run sợ nghĩ trong Lòng.

Hắn ta đứng dậy chuẩn bị đi gặp bà bà tiện nghĩ của hắn, dù đi nàng cũng là bà bà trên danh nghĩa của mình, không thể khiến nàng có ác văn với mình được.

Thế là hắn mở cửa ra thì thấy Lan Tiểu Dung đang khăn trương trừng đôi mắt về phía cánh cửa.

— Dung Tỷ người sao thế, sao lại khăn trương như vậy.

Long Ngao thấy nàng khăn trương như vậy thì buồn cười.

— Thiếu gia người...người không sao chứ.

Lan Tiểu Dung khăn trương nhìn mặt hắn hỏi.

— Không sao Dung tỷ đừng lo, chỉ bị ngoại thương tỷ thôi bây giờ thì không sao rồi.

Long ngao thấy nàng khăn trương như thế liền nhẹ nhàng nói.

— Không sai là tốt, không sao là tốt.

Lan Tiểu Dung vỗ vò lên bộ ngực khá lớn (khoản C cúp) của mình thở phào.

Long Ngao trừng lớn đôi mắt nhìn hai cái bánh bao đang lên xuống của nàng một cách nhip nhàng.

Vồ một hoải thì Lan Tiểu Dung thấy gì đó không đúng, liền nhìn sang thấy Long Ngao đang trừng lớn đôi mắt nhìn ngực nàng. Thấy thế nàng xấu hổ che ngực mình lại.

— Thiếu gia.....

Lan Tiểu Dung đỏ mặt lí nhí gọi Long Ngao.

Long Ngao bây giờ mới ý thức được mình thất thố.

— A hem, được rồi Dung tỷ người đưa ta đi gặp bà bà đi thôi, chắc bây giờ đang chờ chúng ta đó.

Long Ngao nói sang chuyện khác.

— Đùng rồi, đi mau nếu không gia chủ tức giận thì ta không chịu được đâu.

Lan Tiểu Dung gạt mình hét lên nói.

— Không sao, có gì ta nói dùm tỷ cho đừng lo.

Nghe hắn nói vậy thì nàng cung yên tâm, thế là Lan Tiểu Dung dẫn Long Ngao đến chỗ ở của Lan Như Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 28: Gặp mặt Lan Như Ngọc

Được Lan Tiểu Dung dẫn đường tiến về phía sau của Lan Gia trên đường hắn thấy những kiến trúc cũng không có mang mùi xa hoa như Lâm Gia mà mang một mùi vị mộc mạc đáng đi, trên đường hai người đi được trồng rất nhiều loại hoa hiếm lạ, tia ra mùi hương thơm ngát khiến tâm hồn người vẫn thấy dễ chịu bình yên.

— Dung tỷ này, tại sao Lan Gia lại trồng nhiều loại hoa đến thế.

Long Ngao nghi hoặc hỏi, dù đi đây cũng là một gia tộc, trồng làm cảnh hoặc để nếu trồng để thưởng thức thì trồng trong phòng chứ. Tại sao ở đây đầy đường đều là hoa thế này.

— Thiếu gia ngài không biết những loại hoa này là những loại hoa mà gia chủ từ bên ngoài đem về trồng, chúng có tác dụng làm tâm thần dễ chịu, cho nên toàn gia tộc đều ủng hộ việc trồng các loại hoa này của gia chủ.

Long Ngao giải thích.

—À...

Long Ngao không ngờ bà bà của mình là một người thích hoa như thế, thích đến mức trồng đầy trồng gia tộc thế này.

Hai người một đường đi dần dần đi tới một tiểu viện, bên ngoài cửa nó cũng thấy đầy những loài hoa khác nhau đang khoe hương khoe sắc, bên trong tiểu viên là một căn nhà bằng gỗ đơn sơ mộc mạc giản dị được bao bọc bởi nhưng loài hoa. Ở phía xa căn nhà gỗ có một hồ nước, trong nước có những chú cá nhiều màu sắc đang bơi qua bơi lại vui vẻ có nhưng con còn nhảy lên mặt nước uống lượng một cách uyển chuyển rồi rớt xuống, bên trong giữa hồ là một cái đình viên nhỏ hình ngũ giác có bốn cột chống, bên trong có một cái bàn hình tròn trên bàn là một ấm trà có hình phượng hoàng xinh đẹp và bốn chén trà, ngồi bên cạnh chiếc bàn là một người phụ nữ có mái tóc trắng xóa, nếu sự phụ Huyền Yếu Mị của Long Ngao có mái tóc là bạch kim thì người phụ nữ trước mặt này có mái tóc trắng xóa giống người già, nhưng nhìn thể nào nàng ta cũng là một tuyệt sắc mỹ nhân nguyên nước nguyên thành chưa có chút gì giống một người già đấy, nàng có khuôn mặt trắng nõn không tý vết, nhưng mà trong đôi mắt hình như có sự tan thương khó có thể phát giác trông đôi mắt nàng, trên người nàng cũng là một bộ đồ o màu trắng, nếu không phải đôi mắt nàng màu đen và không có lạnh lùng nếu không người ta có lầm tưởng nàng là nữ thần băng tuyết không chừng.

Đường như cảm nhận được có người tới đây thế là nàng quay người lại.

Nhìn thấy khuôn mặt nàng ta Long Ngao cũng ngờ người ra, không ngờ trên đôi này lại có người con gái đẹp như vậy, nàng không chỉ có khuôn mặt xinh đẹp, vóc người bốc lửa mà khí chất của nàng ôn nhu, điềm đạm, cho người ta vẫn thấy không có cái gì trên thế gian có thể khiến nàng quan tâm cả, nàng cứ nhìn những sự vật trên thế gian này một cách điềm tĩnh như vậy.

– Gia chủ nô tì đã mệnh Long Ngao thiếu gia đến rồi.

Lan Tiểu Dung cuối người trước Lan Như ngọc nói.

– Ủ người lui xuống đi, xuống phòng thu ngân nhân 3 kim tệ đi.

Lan Như Ngọc điềm đạm nói với Lan Tiểu Dung.

– Dạ, cảm ơn gia chủ, cảm ơn gia chủ.

Lan Tiểu Dung mừng quá đỗi, nàng ở Lan Gia làm nô tỳ mỗi tháng chỉ nhận được 1 kim tệ thôi, mà lần này được gia chủ cho 3 kim tệ bằng ba tháng tiền lương của mình rồi, sao không khiến nàng vui mừng được.

Sau khi Lan Tiểu Dung đi ra ngoài, bên trong chỉ còn lại hai người Long Ngao và Lan Như Ngọc. Hai người không nói gì cứ nhìn chăm chăm nhau như thể không ai nói chuyện.

Long Ngao nhìn nàng là vì nàng xinh đẹp khiến hắn cảm thấy kinh diễm, nhưng về mặt ở ngoài cũng không biểu lộ gì cả.

Còn Lan Như Ngọc nhìn Long Ngao xem coi có thể nhìn ra cái gì trong ánh mắt không, nhưng làm nàng thất vọng là tên này cứ trưng ra cái bộ mặt ngây thơ qua chân thật khiến nàng ta không nhìn ra chút gì.

Hai người mắt to mắt nhỏ trừng nhau một hồi, rốt cuộc Lan Như Nguyệt cũng không chịu nổi cái ánh mắt ngây thơ đó của Long Ngao, nó khiến nàng cảm thấy đứng trước mặt hắn nàng như bị lộ trần.

– Người...người là Long Ngao?

Lan Như Ngọc không chịu nổi ánh mắt soi mói của Long Ngao nữa rốt cuộc cũng chịu lên tiếng phá hủy không gian im lặng của hai người.

– À...vâng là cháu đây ạ.

Long Ngao thấy nàng lên tiếng thì không nhìn nàng nữa mà trả lời câu hỏi của nàng.

– Sao hỏi nãy con nhìn ta chăm chăm thế.

Lan Như Ngọc hỏi hoài nãy nàng nhìn hắn là muốn xem hắn có chỗ khác người nào không. Còn hắn nhìn chăm chăm mình làm gì?

– À...là bởi vì con thấy người nhìn chăm chăm con thế, thì con cũng con cũng bắt chước người nhìn lại.

Long Ngao ngây thơ nói.

Nghe Long Ngao nói thế chút nữa thì ngã ngửa, cái lý do gì thế này, chỉ vì nàng nhìn hắn, mà cũng cũng bắt chước nhìn lại, thật là bất khả tự nghị.

– Bà Bà có chuyện gì à.

Long ngao nhìn thấy nàng tròn mắt nhìn mình nói.

Lan Như Nhọc thấy mình thất thố vội vàng nghiêm mặt lại.

– Người là đưa con mà nguyệt nhi nhận làm con nuôi sao?

– Dạ vâng.

– Tôi đây kể cho ta nghe vì sao nguyệt nhi lại nhận con làm con nuôi.

Lan Như Nguyệt cũng không gấp gáp hỏi về chuyện đính hôn của Lan Linh Tuyết mà hỏi về chuyện của Nguyệt nhi trước.

– Vâng.

Thấy nàng kêu mình thì hắn cũng lập tức ngồi bên cạnh nàng, thì ngay sau đó một mùi hương thơm cơ thể nồng đậm lang truyền trong không khí, làm cho Long Ngao vô tình hít sâu một hơi vào mũi, khiến cho hắn thoải mái.

– Đây Long Ngao, sao thế.

Lan như Ngọc nhướn mày.

– Dạ không có gì!

Long Ngao vội vàng che đi lũng túng trên khuôn mặt của mình.

– Được rồi, kể cho ta nghe chuyện của hai đứa đi nào.

Nghe thấy Lan Như Ngọc không đề ý chuyện hồi nãy thì cũng thờ phào, lập tức kể lại câu chuyện của hắn và Lan như Nguyệt, nhưng không phải kể hết hắn đã loại bỏ một số chi tiết và thêm mắm, thêm muối vào câu chuyện. Hắn kể lại câu chuyện cũng giống như lúc kể lại với Hồ Bích Trâm như thế này. Gia đình của hắn sống trong ngôi làng nhỏ, trong gia đình hắn chỉ có một con, sống một cuộc sống bình thường như bao người khác. Nhưng một ngày mọi thừa đã thay đổi vào một ngày nọ, hắn trong một lần đi lên rừng hái thuốc để bán kiếm chút tiền cho giúp thêm cho gia đình thì, lúc hắn hái thuốc về thì một cảnh tượng mà hắn không thể nào tin được cả ngôi làng mà hắn sinh sống đã biến thành biển lửa vô tận, xác người nằm lại lảng, thấy cảnh tượng đó hắn gào khóc chạy về nhà mình thì thấy thi thể của cha mẹ nằm dưới đất hắn gào khóc thê lương vài ngày, thì chôn xác cha mẹ và nhưng người trong làng, rồi sau đó hắn đi vào trong rừng để sinh sống. Một ngày nọ hắn gặp được một ông lão tóc trắng thấy hắn có tư chất tốt liền nhận làm đệ tử. Hai người sống với nhau 6 tháng thì sư phụ nói hắn có chuyện quan trọng phải làm nên đã đi, trước khi đi còn để lại chút đan dược cho hắn dùng để đề cao cảnh giới. Trong một ngày nọ lúc hắn đang đi săn mồi trong rừng thì bỗng nhiên nghe thấy tiếng đánh nhau, thế là hắn chạy tới thì thấy một người phụ nữ trên người đầy máu đang nằm bất tỉnh còn bên kia là một người đang ông chết bên cạnh, thế là hắn đến nhìn xem thì thấy người phụ nữ còn thở, thế là hắn cố gắng ta đi vào nhà của mình, hai hôm sau nàng ta tỉnh lại, nghe được hoàng cảnh bị thương của hắn, thế là nhân hắn làm con nuôi và đưa về Lâm gia. Long Ngao kể chuyện quá chuyện nghiêm, trên khuôn mặt biến đổi liên tục khi đang kể chuyện khi thì bị thương, đau đớn, cô đơn... Lan Như Ngọc ở bên cạnh nghe cũng nước mắt tuôn trào.

Nàng không ngờ một đứa trẻ lại có quá khứ bị thương như thế.

– Ôi! Con thật đáng thương, không ngờ con lại trải qua những chuyện như vậy!.

Lan Như Ngọc ôm lấy hắn khóc rung rung.

Long Ngao hắn không nhờ khiếu kể chuyện của hắn lại chuyện nghiệp như thế mỗi lần kể chuyện đều khiến người ta khóc, lần trước là Hồ Bích Trâm lần này là Lan Như Ngọc, hắn thật tự hào về chính mình.

– Bà ơi con không sao, giờ đây con được mẫu thân và mọi người yêu thương thì con mãn nguyện rồi.

Long Ngao cũng bắt chước nặn ra nước mắt rồi nói.

– Ủ, từ nay về sau ai dám làm hại con, con cứ nói với bà, bà sẽ trừng phạt chúng.

Lan Như Ngọc nghiêm túc nói.

– Vâng, con cảm ơn bà.

Long Ngao cảm ơn nói.

– Ủ, mà sao lần này tới đây chỉ có mình con thể, mẫu thân con đâu.

Lan như Nguyệt bây giờ mới nhớ ra mình hình như cũng gọi cả Như Nguyệt nữa mà, tại sao chỉ có mình Long Ngao tới đây thế này?.

– Dạ là thế này, mẫu thân cảm giác trong người không khỏe nên bảo con qua đây vấn an bà ạ

Long Ngao buồn bà nói.

Hắn chỉ có thể nói thế thôi, chẳng lẽ nói mình có không gian có thể chứa sự sống sao, mặc dù Lan Như Ngọc bề ngoài nhìn như yêu thương hắn, sau khi nghe nói hắn có chiếc nhẫn có chứa sự sống không biết thái độ sẽ thế nào. Không phải hắn không tin tưởng Lan Như Ngọc mà là phải phòng bất trắc không có chuyện ý trên thế giới này là chắc cả, thế nên hắn không thể nói cho nàng biết việc này được.

– À, Nguyệt nhi có sao không, có nặng không, có cần ta đi thăm không.

Nghe Long Ngao nói Lan như Nguyệt bị thương thì nàng thay đổi sắc mặt trở nên lo lắng.

– Không sao đau bà ạ, mẫu thân chỉ nói thân thể có chút mệt mỗi thôi không có việc gì nghiêm trọng đâu.

Long Ngao thấy nàng lo lắng như thế thì an ủi.

– Không sao là tốt, haz cũng lâu rồi ta chưa đi thăm Nguyệt Nhi để vài bữa nữa đi thăm nó mới được.

Lan Như Nguyệt thờ dãi nói

– Thưa gia chủ Đại Trưởng Lão đã đến bên ngoài.

Hai người đang nói chuyện thì bên ngoài có một tỷ nữ vào báo cáo.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Cãi nhau

– Đại trưởng lão?

Lan như Nguyệt giật mình tỉnh, không phải mình gọi Long Ngao qua lại đây để giải quyết cái việc hắn đánh "Mông" Pan Linh Tuyệt sao, hoài này giờ ngồi nghe chuyện của Long Ngao mà quên bén đi cái vụ này mất luôn.

– Mời đại trưởng lão vào!

Lan Ngao phản phó tỷ nữ ra mời Tền đại trưởng lão vào.

Long Ngao thấy tên đại trưởng lão Lan Dật Phi vào, biết chắc là vì cái việc của con nhỏ Lan Linh Tuyệt. Vì thế hắn đan tay ôm chặt hông của Lan Như Ngọc còn cái đầu thì vùi vào ngon dỗi dỏ xộ của nàng.

– Ngao nhi, người...người làm gì thế, mau thả bà ra nào!.

Lan Như Nguyệt giật mình vì hành vi của Long Ngao.

– Bà bà Ngao nhi sợ!

Long Ngao đáng thương nói

– Người sợ cái gì?

Lan Như Nguyệt nhìn khuôn mặt đáng thương của hắn buồn cười nói.

– Ngao nhi nghe người ta nói người kêu ngao nhi qua đây để trừng trị việc Ngao Nhi đánh "Mông" con nhỏ vô lý kia.

Long Ngao đáng thương nói

– Cái gì mà con nhỏ vô lý chứ hả? Nó đã làm gì con hà.

Lan Như Nguyệt dù biết nhưng vẫn cố tình mỉm cười hỏi hắn.

– Có ta không có làm gì con, nhưng mà cô ta lại giúp những kẻ ác làm ác.

Long Ngao cảm phần nói

– cái gì mà giúp những kẻ ác làm ác chứ.

– Còn cái gì nữa chứ, cô ta dám giúp người ca ca quần là áo lụa của cô ta khi để hai mẹ con đáng thương.

– Người nói vậy.

Bỗng nhiên trong lúc Long Ngao đang thao thao bất tuyệt về việc của mình, thì ngoài kia cất lên thanh âm thanh thúy nhưng tràn ngập tức giận.

– Nói vậy cái gì mà nói vậy, không phải lúc đó ca ca của người làm vậy bị ta đánh, người còn xen vào đánh ta nữa chứ, còn nói gì "Gia tộc của ta thiếu gì gái đẹp, mà ca ca ta lại tìm nàng ta" nữa chứ, rõ ràng người không phân trắng đen mà còn bao che việc ác lại giúp cho kẻ làm ác nữa chứ, ta đáng Mông người là nhẹ lắm rồi.

Long Ngao chặt thẳng thừng vào mặt Linh Tuyệt khiến khuôn mặt nàng lúc đó lúc trắng, bàn tay chỉ vào Long Ngao lắp bắp nói không ra lời.

– Người...người.

– Người cái gì mà người, thật không ngờ người có khuôn mặt xinh đẹp như thế lại có lòng dạ độc ác như thế, không giúp người hiền lành mà còn giúp kẻ ác bá hủ hủ..

Long Ngao tức giận hừ hừ, thật ra hắn đã điều tra và biết, chuyện này Lan Linh Tuyệt thật ra nàng ta bị oan nàng ta không biết những chuyện khi nam phách nữ của Lan Dật Tuấn, nàng cứ tưởng Lan Dật Tuấn là một ca ca thông tri đặt lẽ làm sao có thể làm việc không bằng cảm thù như thế. Nhưng bây giờ cho dù mình biết cũng già vô như không biết, nếu không trong chuyện này mình sẽ chịu thiệt.

– Người..

Lan Như Nguyệt thật ra lúc về nhà đã điều tra thì biết thì ra ca ca mình tôn sùng là một gã ác bá chuyện ác nào cũng làm khiến cho nàng tức giận, phẫn nộ nhưng không biết làm. Hôm nay phụ thân nói Lòn Ngao đến đây, nghe phụ thân nàng nói sẽ hứa gì mình cho tên Long Ngao này. Lúc đầu thì nàng kịch liệt phản đối, nàng không thể gả cho một gã đã làm nhục nàng ngoài đường này được. Nhưng mà một hoài nghe phụ thân mắng, nói cái gì nếu không gả cho hắn thì gả ai, nào là con nếu không gả thì hắn sẽ khiến chúng ta không còn mặc mũi... Nghe phụ thân nói ra một đồng hậu quả nếu không gả cho hắn khiến nàng không chịu nổi, rồi cuộc cũng đồng ý, không ngờ vừa vào đến nơi lại nghe Long Ngao nói xấu mình, nàng cái lại không ngờ Long Ngao lại nói mình thành người phụ nữ long dạ độc ác như thế.

– Huhuhu ta không phải người phụ nữ độc ác...huhuhu người nói vậy...hít hít...

Lan Linh Tuyệt gào khóc lớn.

Long Ngao cũng sùng sốt không ngờ chỉ vì câu nói này của mình mà khiến nàng ta khóc lớn như thế. Trong cuộc đời hắn nhục điểm yếu nhất là thấy phụ nữ khóc.

– À, ta cũng chỉ nói chút thôi, làm gì mà khóc giữ thế.

Long Ngao luôn cuốn tay chân từ trong ngực Lan Như Ngọc nhảy ra chạy đến chỗ Lan Linh Tuyết có ý định đỡ nàng ta.

– Hừ...hít hít, ta không cần người quần tâm, cái tên xấu xa người chỉ biết ức hiếp ta thôi huhuhu, chuyện lần trước ta không biết, không ngờ người lại mắng ta như thế huhuhu.

Lan Linh Tuyết hất tay Long Ngao ra, rồi vừa chửi, vừa khóc thương tâm, từ nhỏ tới lớn có lúc nào mà nàng biệt khuất như lúc này không. Vừa bị phụ thân ép làm vợ kẻ mình ghét. Còn cái tên mình ghét lại chửi nàng là người phụ nữ độc ác nữa chứ. Không khiến nàng khóc to mới lạ.

– Được rồi từ nay ta không chửi người nữa được chưa, nín khóc đi nào.

Long Ngao một bên an ủi nàng ta nói.

– Ai cần người quan tâm, ta là người phụ nữ độc ác đó, người muốn chửi thì chửi đi huhuhu.

Nghe Long Ngao nói thể năng càng khóc lớn thêm, tựa hồ không quan tâm lời an ủi của Long Ngao.

– Được rồi ta đầu hàng, từ này về sau ta không ức hiếp người nữa, ta có thể nghe lời người sai bảo một ngày nếu không quá đáng, được chưa nín khóc đi nào.

Rốt cuộc Long Ngao cũng tung sát chiêu.

Nghe thấy hần đầu hàng mình còn cho mình mệnh lệnh cơ thể sai bảo hần một ngày nữa chứ.

– Thật không? Người không gạt ta đấy chứ?

– Thật mà ai gạt người làm gì, chỉ cần sau này người không được khóc nữa.

– Ừ...

Đúng là con gái khóc nhanh đi cũng nhanh, nghe lời hứa của Long Ngao thì Lan Linh Tuyết lập tức tươi cười trở lại như chưa từng khóc đấy.

Long Ngao thấy nàng ta nín nhanh như thế thì nguy hoặc, không lẽ nàng ta đã bỏ cuộc để lừa mình.

Tac: dobay gió trời toi tac qua buôn ngu cho nen chi chuơng nay ít sang mai bu lại

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đồng ý

Từ này tới giờ Đại Trưởng Lão Lan Dật Phi vẫn không nói gì, mà chỉ đứng một bên quan sát. Từ lúc hần đi vào thì thấy Long Ngao đang trong ngực Lan Như Ngọc, thì hần thấy không ổn rồi. Thấy gia chủ của mình yêu thương Long Ngao như thế thì chuyện mình hỏi cưới cho Tuyết nhi, nếu bị Long Ngao từ chối thì hần cũng không biết làm sao. Giết hần? Thực lực không bằng Lan Như Ngọc, ép hần cưới Tuyết nhi? Cũng không được mình không có cái thực lực để ép, nếu chỉ Long Ngao thôi thì không sao, bây giờ có Lan Như Ngọc rồi.

Không biết phải làm sao. Khi bước vào trong dinh viện thì chợt nghe Long Ngao nói xấu Tuyết Nhi của Hần, hần nổi giận định mắng. Ai ngờ Lan Linh Tuyết đã lên tiếng trước hần, đi đến cái với Long Ngao, nhưng mà không chịu nổi những lời nói độc địa của Long Ngao khiến cho khóc âm lên.

Thấy thế hần định nổi giận định giáo huấn Long Ngao một trận. Nhưng mà bị Lan Như Ngọc liếc một cái, hần liền ngậm miệng không nói nữa, gia chủ đã ra hiệu là không được xen vào rồi, hần nào dám trái lệnh, chỉ có tức giận đứng một bên nhìn chăm chăm Long Ngao thôi, nếu ánh mắt có thể giết chết, thì Long Ngao đã chết cả ngàn lần rồi.

Thấy con gái khóc thế, hần cũng thương tâm lắm chứ, nhưng không làm gì được chỉ có đứng một bên nhìn thôi. Mấy mà tên Long Ngao đáng ghét này vẫn có chút lương tâm tới an ủi Tuyết nhi làm nó nín khóc.

– Gia chủ...

Lan Dật Phi nhìn Lan Như Ngọc nói.

– Ừ...

Lan Như Ngọc chỉ ừ mà thôi.

– Chuyện của tuyết nhi...

Lan Dật Phi nhập ngừng nói.

– Ừ, ta biết rồi để ta Hối Long Ngao thử đã, nếu hần đồng ý thì thôi, nếu nó không đồng ý thì....

Lan Như Ngọc nói một hoài rồi ngừng nhìn mặt Lan Dật Phi.

Lan Dật phi sao lại không biết chứ, nếu đồng ý thì không sao, nếu không đồng ý chúng ta không được làm khó hần chứ gì.

– Vâng, ta hiểu rồi gia chủ...

Lan Dật Phi bắt đầu đi trả lời.

– Long Ngao, Linh Tuyết hai đứa con qua đây nào.

Lan Như Ngọc lên tiếng kêu hai người Long Ngao và Lan Như Tuyết tới.

– À, vâng

Thấy bà bà (gia chủ) gọi thì hai người chạy đến bên người Lan Như Ngọc.

– Bà bà có chuyện gì ạ.

Long Ngao giả vờ nghi ngờ hỏi, mặc dù biết nàng gọi hần đến đây chắc chắn là vì việc của Lan Linh Tuyết rồi.

– Người đấy đã biết còn giả vờ có hỏi nữa chứ.

Lan Như Ngọc bắt đầu đi nhìn hần nói.

– Con giả vờ gì chứ, con không biết thật mà.

Long Ngao vẫn giả ngu, tội gì mà thừa nhận chứ.

– Được rồi, ta kêu người đến đây là vì việc của Linh Tuyết.

– Việc gì?

Long ngao ngó người.

– Là việc người đánh mông Linh Tuyết bên ngoài chứ còn việc gì nữa.

Lan Như Ngọc tron mắt nhìn hần đến bây giờ tên này còn già vờ được ạ, đúng là mặt dày mà.

– À, là việc đó sao, không phải cháu ra tay vì nghĩa trừng trị kẻ ác sao.

Long Ngao tro bộ mặc chính nghĩa ra nói.

– Người...

Lan Linh Tuyết đứng bên cạnh tức giận nhìn hần, đến bây giờ mà tên này vẫn coi mình là kẻ ác nữa chứ.

– Được rồi, người trừng trị kẻ ác là đúng, nhưng người cũng không nên đánh mộng con gái người ta giữa ban ngày ban mặt chứ, lúc đó rất nhiều người nhìn thấy, sau này cháu nói Linh Tuyết làm sao ra đường gặp người hả.

Lan Như Ngọc giận giải cho Long Ngao hiểu.

– À, như thế à, thế bây giờ bà muốn cháu làm gì.

Long Ngao gửi đầu nói

– Làm gì là làm gì. Con phải cưới Linh Tuyết chứ làm gì nữa, con đã phá hỏng sự trong trắng của người ta thì con phải chịu trách nhiệm chứ.

Lan Như Ngọc trừng mắt nhìn hần.

– À...chuyện này...chuyện này.

Long Ngao bên ngoài thì già vờ do dự, chứ bên trong thì mừng thầm có gái đưa đến cửa mà không nhận là thẳng ngu. nhưng cũng không quá lộ liễu, trưng cái bộ mặc dâm tất ra bên ngoài được.

– Người...người còn do dự nữa, ta chết cho người xem huhuhu...

Lan Linh Tuyết thấy hần do dự thì đôi mắt xinh đẹp trào nước mắt khóc lớn.

– À, được rồi, được rồi, ta đồng ý lấy nàng được chưa, đừng khóc nữa mà.

Long Ngao thấy nàng khóc thì luôn cuốn tay chân chạy lại ôm nàng.

– Hử...không cần người quan tâm huhuhu...

Lan Linh Tuyết không quan tâm hần rồi tiếp tục khóc to hơn nữa.

Thấy nàng ta khóc to thế thì Long Ngao luôn cuốn không biết làm gì, vội vàng ôm chặt nàng lại dùng môi hần hôn lên môi nàng.

– O o o...o

Lan Linh Tuyết tron to đôi mắt xinh đẹp, nàng không ngờ tên này to gan đến thế dám trước mặt hai vị trưởng bối mà hôn nàng.

Hai người Lan Như Ngọc và Lan Dật Phi cũng tron mắt nhìn cảnh này, hai người không ngờ Long Ngao cả gan như thế dám trước mặt hai người cường hôn Lan Linh Tuyết.

Long Ngao hôn nàng một hồi lâu, thấy nàng khó thở thì nhả môi nàng ra, nhìn gương mặt đỏ như trái cà chua của nàng, hần cảm thấy thật đáng yêu.

– Thế này được chưa, sau này không được khóc nữa đó.

Long Ngao dùng tay gạt đi những giọt nước mắt trên mặt nàng.

– Ủ......

Lan Linh Tuyết xấu hổ từ một tiếng rồi úp mặt vào trong ngực Long Ngao, không dám nhìn hai người kia.

– Ahem, hai đứa này thật là không biết tôn ty trật tự gì cả, sao lại làm thế trước mặt chúng ta chứ.

Lan Như Ngọc cũng đỏ mặt nói, nàng từ lâu rồi chưa có chứng kiến cái cảnh hôn nhau thế này, từ khi tên phụ bạc ấy đi...

– Dạ vâng.

Thấy Lan Như Ngọc nói thế hần cũng chỉ nói cho có lệ thôi, nhưng vẫn còn ôm Lan Linh Tuyết.

– Được rồi, tên này thật là, thế con có đồng ý cưới Tuyết Nhi làm vợ không.

Lan Như Ngọc nói đến việc chính.

Thấy gia chủ hỏi Long Ngao, thì Lan Linh Tuyết khẩn trương nhìn hần không biết hần có đồng ý không.

Long Ngao thấy ánh mắt chờ mong của nàng thì thấy mềm lòng, dù sao trong lòng mình cũng không ghét nàng ấy, mặt dù tình vẫn chưa sâu nặng nhưng mà có thể bù đắp theo thời gian, nghĩ thế hần liền nói.

– Được rồi, con đồng ý, nhưng mà...

Long Ngao nói đến một nửa rồi ngừng lại.

– Nhưng mà cái gì?

Lan Linh Tuyết tức giận nhìn hần, cái tên đáng ghét này, lúc nào cũng làm nàng tức chết cả.

– Nhưng mà, ta đồng ý cưới nàng, nhưng mà trước hết chúng ta phải bồi dưỡng tình vãn cái đã, rồi mới lấy nhau được không, Tuyết Nhi.

Long Ngao cười nói.

Nghe hần nói thế cũng đúng, nàng không biết gì về hần cả, ngay cả hần thích gì nàng cũng không biết thì cưới sinh cái gì chứ?.

– Được rồi, hai đứa dẫn nhau đi chơi đi, từ này về sau thì ta cho hai đứa bên nhau, để tìm hiểu nhau, chừng nào muốn cưới cũng được.

Lan Như Ngọc cười nói.

– Nhưng mà gia chủ...

Lan Dật Phi do dự nói, nếu không cưới sớm sẽ ảnh hưởng không tốt đến Lan Linh Tuyết.

– Không sao đâu, để hai đứa nó tìm hiểu tính cách của nhau, chứ không cưới về mad không hiểu gì về nhau thì không tốt đâu.

Lan Như Ngọc ưu thương nói, hình như đang nói đến chuyện gì đó khiến nàng thương tâm

– Vâng ta nghe lời gia chủ.

Lan Dật Phi cũng không còn gì để nói, thấy Long Ngao đồng ý thì hần cũng thấy nhẹ nhõm rồi cũng không cần quá gấp gáp.

– Thôi các người đi ra ngoài đi, ta muốn nghỉ ngơi một chút.

Lan Như Ngọc tỏ ra mệt mỏi nói.

– Bà ơi bà không sao chứ?.

Long Ngao thấy nàng tỏ ra mệt mỏi thể thì lo lắng hỏi.

– Ta không sao chỉ thấy mệt một tý thôi, nghỉ một lát là khỏi ấy mà, con đưa Linh Tuyết ra ngoài thành dạo đi.

Lan Như Ngọc thấy hần lo lắng cho mình thì thấy ấm áp, dù sao cũng lâu rồi không có ai quan tâm nàng trừ hai chị em Lan Như Nguyệt và Lan Như Vân cả. Còn cái con người phụ bạc kia nữa....

– Vâng chúng cháu ra ngoài đây, buổi tối cháu tới chỗ bà ngủ ngủ được không.

Long Ngao đáng thương nói.

– Cháu không cần về Lâm Gia à.

Lan Như Nguyệt do dự hỏi, dù sao phòng mình cũng chưa có nam nhân nào vào dù cho là một đứa trẻ.

– Dạ mẫu thân bảo cháu qua đây thăm bà sẵn tiện ở lại đây chơi vài ngày rồi về cũng được.

Long Ngao làm sao quan tâm Lâm Gia chứ, nhưng người phụ nữ của hần đã ở trong nhà rồi, hần làm sao còn quan tâm Lâm gia chứ, Lâm gia có chuyện gì hần cũng mặc kệ.

– Được rồi con dẫn Linh Tuyết đi chơi đi buổi tối có thể ở lại chỗ ta ngủ.

Thấy nàng đồng ý, trong lòng hần mừng thầm phải tìm cách tán bà bà xinh đẹp này mới được.

Sau đó hần đi ra khỏi đây cũng hai cha con Linh Tuyết. Rồi hần dẫn Lan Linh Tuyết vào trong thành dạo chơi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Cổ Sự Của Lan Như Ngọc

Thấy bọn người Long Ngao và Đại Trưởng lão đi ra thì nàng thờ dài. Năm xưa nàng cũng có một mối tình khắc cốt ghi tâm, nhưng mà người tình không bằng trời tính cái cuộc tình của nàng lại kết thúc một cách bí ẩn.....

..... 33 năm trước....

Lan Như Ngọc nàng là một thiên chi kiều tử của Lan gia, là một thiên tài trăm năm có một của gia tộc, 12 tuổi luyện khí, 15 tuổi luyện khí đỉnh, 17 tuổi trúc cơ được người ta nói là đệ nhất nhân trong Thiên Lâm thành đập ngã tất cả thiên tài trong thành, có cơ hội tiếng vào tông môn cao hơn đề tu luyện. Ngoài ra bởi vì nàng có dung mạo xinh đẹp mà được rất nhiều con em quyền quý trong thành truy cầu nhưng nàng luôn luôn từ chối, cho dù những người đó có biểu hiện cái gì trước mặt nàng thì nàng cũng ngo mắt làm như không để ý đến, nhưng rồi một ngày.

..... Yêu thú Sơn mạch.....

– Gào Gào Gào.

Tiếng kêu gào giữ của một con yêu thú nào đó khiến cho những những yêu thú cấp thấp hoảng sợ chạy tán loạn.

Phía trước có một cô gái trên thân mang một bộ đồ màu trắng, tóc đen, khuôn mặt xinh đẹp, thân hình nóng bỏng. Nhưng bây giờ khuôn mặt nàng tái nhợt không còn chút máu, quần áo rách nhiều chỗ, nhìn là biết là nàng bị thương nặng, cô gái này là Lan Như Ngọc chứ còn ai vào đây nữa?.

– Gào Gào Gào.

Ầm thanh găm thép gần giữ của một con yêu thú và nó đang đuổi theo Lan Như Ngọc.

Vi sao nó lại đuổi theo nàng? Đáp án là...

Hồi trước không lâu Lan Như Nguyệt trên đường đi vào Yêu Thú Sơn Mạch lịch lãm. Khi đi qua một sơn động, bỗng nhiên ngửi thấy một mùi thơm ngát thể là nàng hiếu kì đi vào trong động xem thử, khi đi sâu vào trong sơn động, phía trước nàng xuất hiện một hồ nước trong suốt, phía trên hồ nước xuất hiện một đóa hoa có hai màu đỏ trắng, nhìn thấy đóa hoa có hai màu này nàng không còn bình tĩnh nữa.

– Đây là.... Băng Hỏa Lam Tiên Hoa.

Lan Như Ngọc làm sao không biết loài hoa này được. Đây là loại hoa rất nghịch thiên có thể cải tạo cơ thể người xuất hiện hai thuộc tính Băng Hỏa. Như mọi người biết rồi đó. Băng Hỏa không bao giờ có thể dung hợp với nhau được, một khi cố ý dung hợp sẽ khiến cho người đó chịu đau đớn như cực hình của hai loại thuộc tính này mang lại, cho đến khi người đó bị chúng nó hủy diệt.

Nhưng là nếu có Băng Hỏa Lam Tiên Hoa, không chỉ giúp cơ thể có thể xuất hiện hai thuộc tính băng hỏa mà còn giúp chúng dung hợp lại với nhau mà không khiến cho cơ thể bị tổn thương. Loại Tiên Hoa này nàng tưởng chỉ xuất hiện trong truyền thuyết không ngờ lại xuất hiện trước mắt nàng. Còn là một đóa hoa chỉ còn một chút nữa thì trưởng thành.

Thấy nó sắp trưởng thành thì Lan Như Ngọc hồi hộp bên trong chờ nó đến giờ trưởng thành.

Một hồi khoan một canh giờ thì đóa hoa trong nước bỗng nhiên tỏa sáng hai màu xanh và đỏ rực rỡ chung quanh, khiến cho không gian rực rỡ.

Lan Như Nhọc thấy đóa hoa đã thành thúc thể là nàng bay nhanh lại mặt nước chuẩn bị ngắt lấy nó, nhưng nàng không ngờ rằng nơi đây có kì hoa sao lại không có yêu thú cường đại canh giữ chứ.

– Gào Gào Gào.

Tiếng rống gào giữ truyền đến khuyến cho Lan Như Ngọc chuẩn bị ngắt lấy hoa, lộn bị tiếng gào ấy đánh bay ra.

– Phụt...

Nàng bị tiếng gào đẩy khiến cho lực phụ ngũ tạng như muốn bị vỡ nát. Nàng cố gắng đứng dậy nhìn thì thấy cái tiếng gào ấy phát từ con yêu thú khổng lồ như con hổ đang trước.

– Đây là...Thiết Huyết Lôi Minh Hồ.

Lan Như Ngọc nhìn thấy con yêu thú phía trước thì giật mình tỉnh lại. Bây giờ nàng mới nhớ mỗi một loại thiên tài địa bảo trong thiên nhiên đều được một loài yêu thú cường đại bảo vệ. Băng Hỏa Lam Tiên Hoa là được Thiết Huyết Lôi Minh Hồ bảo vệ.

Thiết Huyết Lôi Minh Hồ, là một loài yêu thú dạng hồ hung ác, loài yêu thú này rất thiết huyết vô tình, một khi đã làm địch của nó thì đừng hòng thoát được.

Nghĩ đến thế, Lan Như Ngọc sử dụng hết tất cả các thủ đoạn của mình có thể thoát khỏi nơi đây, kể cả huyết phủ của phụ thân nàng cho nữa.

Huyết phủ là một phủ lực mà cường giả lấy huyết dịch quý giá để khắc vào, chỉ có những tu sĩ vào Kim Đan đỉnh phong mới nể cường làm một tấm thời, như thế cho thấy phụ thân nàng thương nàng như thế nào.

Nàng sử dụng cả phủ lực để chạy trốn nhưng mà nàng vẫn quá xem thương Thiết Huyết Lôi Minh Hồ, nó là một Yêu thú có ru vị Kim Đan tăng 3 sao lại có thể để một đối Trúc Cơ chạy trốn chứ, thể là nó tăng tốc đuổi theo.

Dù cho Lan Như Ngọc đã sử dụng phủ, nhưng mà nàng làm sao có thể thoát được chứ, nếu chỉ là yêu thú Kết Đan thì nàng còn có thể thoát được nhưng kim Đan thì không, dù đi huyết phủ này cũng chỉ được khắc bằng một giọt huyết dịch mà thôi, làm sao có thể thoát khỏi Thiết Huyết Lôi Minh Hồ được chứ?.

– Gào Gào Gào.

Thiết Huyết Lôi Minh Hồ gầm gừ gào thét đuổi theo Lan Như Ngọc.

Lan Như Nguyệt thấy con yêu thú đang đuổi theo mình thì tuyệt vọng, nàng không ngờ trong một phúc tham lam lại khuyến cho nàng lâm vào tuyệt cảnh thể này.

– Gào.

Thiết Huyết Lao Minh Hồ hưng phấn khi thấy nhân loại nhỏ bé đem to gan cướp Tiên Hoa của mình đã kiệt sức, nó găm lên dơ móng vuốt sắt bén vào tới chỗ Lan Như Ngọc.

– Ta sẽ chết sao...

Lan Như Ngọc Nhắm mắt lại tuyệt vọng nghĩ, không ngờ mình lại chết ở đây.

– Nhiệt súc to gan dám đuổi giết nhân loại ta, xem kiếm.

Lan Như Nguyệt trong cơn tuyệt vọng nghĩ không ngờ vào lúc ngàn cân treo sợi tóc thế này lại có người cứu mình.

Nàng mở mắt ra thì thấy một người đang ông anh tuấn tiêu sai, khí độ hiên ngang đang cầm kiếm chiến đấu với Thiết Huyết Lôi Minh Hồ.

Chiến đấu diễn ra một hồi lâu người đàn ông cứu nàng đã chiếm thượng phong, con Thiết Huyết Lôi Minh Hồ bị đẩy xuống hạ phong.

Thiết Huyết Lôi Minh Hồ cũng biết nhân loại trước mắt này có tu vị cao hơn nó, bởi thế nó chạy ra xa găm lên vài tiếng sổng và chạy vào rừng.

Người đàn ông kia không đuổi theo Lôi minh Hồ mà quay sang bên cạnh Lan Như Nguyệt ân cần hỏi thăm.

– Cô nương nàng không sao chứ.

Lan Như Ngọc thấy người đàn ông tuấn tú kia quay sang ân cần hỏi thăm nàng thì đỏ mặt như trái táo, dù sao hồi giờ nàng đâu có được người đàn ông nào ân cần với mình thế trừ cha nàng ra.

– Ta...ta không sao cảm ơn chàng đã cứu giúp, xin hỏi quý tính đại danh của chàng.

Lan Như Ngọc đỏ mặt cảm hấn và hỏi tên của hắn.

– À, ta tên là Tống Thanh Thư, còn nàng.

Tống thanh Thư cười nói.

– Ta...ta tên là Lan Như Ngọc.

Nàng ta đỏ mặt nói.

– Đúng là cái tên hay, đúng với con người của nàng.

Tống Thanh Thư mở miệng khen.

– Cảm ơn chàng đã khen.

– Được rồi ta đưa nàng đi trị thương.

Rồi hắn dịu dàng đi trị thương.

Bởi vì thương thế của Lan Như Ngọc rất nặng nên, Tống Thanh Thư đã đưa nàng đi tới chỗ hắn ở trong rừng để dưỡng thương.

Thời gian trôi qua, hai người ngày nào cũng ở bên nhau, con người không phải là cỏ đá, thời gian lâu dần hai người đã có tình cảm sâu đậm với nhau.

Hai người tự tổ chức một hôn lễ nhỏ để chứng minh tình yêu của hai người.

Cuộc sống với nhau thật hạnh phúc, nàng sinh cho hắn hai đứa con gái xinh đẹp tên là Tống Như Vân và Tống Như Nguyệt, nhưng rồi cuộc sống hạnh phúc đó đã bị phá hủy vào cái ngày định mệnh ấy.

Hôm nay trời xanh gió mát, bỗng nhiên trước căn nhà gỗ của hai vợ chồng họ lại xuất hiện một đoàn người mặc đồ binh lính đứng bên ngoài, đi đầu là một người phụ nữ tóc đỏ, mặt một bộ cung trang sắc sảo.

– Đây Tống Thanh Thư có bên tròn đó không.

Người con gái có mái tóc màu đỏ kiểu ngao quát vào mặt Lan Như Ngọc, nhìn nàng không khác gì con kiến.

– Chàng ấy...chàng ấy đi ra ngoài rồi.

Lan Như Ngọc sờ hải nói.

– Cái gì? Hắn ta ra ngoài rồi sao.

– Còn người, người là gì của hắn ta.

Cô gái tóc đỏ quát Lan Như Ngọc.

– Ta...ta là nương tử của chàng ấy.

Lan Như Ngọc sợ hãi nhìn nàng trả lời.

– Người...người là nương tử của hắn, chết cười ta mắt, đã không biết bao nhiêu cô gái đã bị hắn lừa gạt làm nương tử rồi, bây giờ không ngờ vẫn có người bị hắn lừa gạt nữa chứ, hắn ta chỉ có ta là nương tử thôi các người chỉ là những người bị hắn lừa gạt thôi hahaha...

Cô gái tóc đỏ nhìn Lan Như Ngọc cười nhạo nói.

– Người nói vậy...người nói vậy, tất cả không phải là sự thật.

Lan Như Ngọc nghe nàng ta nói thế thì nàng không tin, nàng không tin người chồng nàng, người đã sống với nàng ba năm nay là người như thế.

– Nói vậy, hahaha, ta nói vậy hay không thì chính người nghĩ đi, hắn sống với người có bao giờ nói với người về lai lịch của hắn hay không hahaha.

Cô gái tóc đỏ cười nhạo nhìn Lan Như Nguyệt nói.

– Không, không thể như vậy được.

Lan Như Ngọc ôm đầu nói nàng quyết định không tin những gì cô gái này nói.

– Không tin thì người chờ hắn về rồi người sẽ biết.

– Dĩ...Tống Thanh Thư người còn không ra đây còn chờ ta ra đoán người à.

Cô gái tóc đỏ trừng mắt nhìn trong bụi cỏ nói.

– Thanh Thư là chàng sao, chàng hay ra nói với thiếp tất cả những gì nàng ta nói là không phải là sự thật đi.

Lan Như Ngọc nói với Tống Thanh Thư từ trong bụi cỏ đi ra.

Nhưng Tống thanh Thư không để ý nàng mà diện bộ mặt nịnh nọt nói với người phụ nữ trước mặt.

– Vợ Công chúa của ta, ngọn gió nào đã đưa nàng tới đây thế.

Hắn diện bộ mặt vô sỉ đó, bộ mặt mà Lan Như Ngọc chưa bao giờ thấy nó xuất hiện trên khuôn mặt của hắn suốt na năm qua.

– Hừ...ngươi còn nhớ ta là vợ ngươi sao, lại ra ngoài ba năm không về, lại còn tìm một người phụ nữ, đây là lần thứ mấy hà.

Công chúa tức giận nói.

– Vợ của ta nàng đừng tức giận, ta chỉ chơi đùa với nàng ta mà thôi, ta định không lâu nữa sẽ về với nàng mà.

Tổng Thanh Thư bộ mặc bộ sí nói.

– Thế là tốt còn không mau qua đó nói với cô ta đi.

Trong cuộc đời Lan Như Ngọc chưa bao giờ thấy cái trần cảnh như thế này, cho nên nàng cũng không bieee phải làm thế nào với tình cảnh trước mắt cả, nàng thật không ngờ người mà người phu quân mà nàng hết mực thương yêu là người như thế này.

– Đây Lan Như Ngọc, Ba năm qua ngươi được ở bên ta nên hãy cảm giác vinh hạnh đi, bởi vì ta là phò mã của công chúa tiểu vương quốc Nguyệt Quốc. Đây là một chút tiền để cho ngươi đấy, hào hào mà nhận đi.

Tổng Thanh Thư móc ra mấy vạn kim tệ vẫn trước mặt Lan Như Ngọc rồi đi về bên cạnh công chúa Nguyệt Quốc.

– Công chúa như thế đã được chưa.

Hắn chạy qua bên công chúa nện một con chó, chứ làm gì có đáng của một người đang ông tri thư đạt lễ chứ.

– Được rồi chúng ta về thôi, lần sau mà bị ta bắt gặp một lần nữa thì ta sẽ từ ngươi.

Công chúa cảnh cáo hắn sau đó nhìn Lan Như Ngọc.

– Hahaha bây giờ thì ngươi đã biết rồi chứ, ngươi chỉ là một món đồ chơi của hắn mà thôi hahaha.

Công chúa nhìn Lan Như Nguyệt cười hahaha dẫn đoàn người đi.

Tổng Thanh Thư không quay lại nhìn nàng dù chỉ một cái, như chứng nhân lời nói của cô công chúa, nàng chỉ là một món đồ chơi của hắn.

Khi thấy bọn người công chúa đi rồi thì nàng khuy xuống đất ôm mặt khóc, trong lòng bọn họ nói nàng không hề lên tiếng, bởi vì nàng đã chết lặng vì tổn thương quá lớn, bị người mình thương yêu nhất lại xem nàng là món đồ chơi mà thôi.

Đêm đó nàng ôm hai đứa con của nàng khóc, khóc đến thiên hôn địa ẩm.

Không biết phải tổn thương quá lớn hay không mà sáng hôm sau mái tóc màu đen đẹp đẽ của nàng lại biến thành màu trắng xóa, chứng tỏ nàng đã trải qua một vết thương quá lớn.

Không lâu sau nàng đem hai đứa con của nàng về Lâm Thiên Thành. Khiến cho Toàn thành bị bạo động. Không ngờ một thiên chi kiều nữ bị mất tích ba năm của Lan Gia lại trở về, còn mang theo hai đứa con gái. Khiến cho gia chủ Lan Gia Lan Khiếu Thiên tức giận vô cùng nhưng lại bị Lan mẫu mẹ Lan Như Ngọc cản lại.

Lan Khiếu Thiên hỏi hai đứa con của nàng là của ai, nàng không trả, cũng không nói nàng mất tích ba năm đã đi đâu. Khuyến cho Lan Khiếu Thiên vô cùng tức giận.

Chuyện này trong gia tộc trở thành mộ loại si nhục, không ngờ con của gia chủ Lan Gia Lan Như Ngọc lại có con trước khi kết hôn mà lại có con khiến cho Lan Gia chịu si nhục với các gia tộc khác tròn thành.

Nhưng mà bởi vì tu vị của Lan Như Ngọc tăng vô cùng nhanh, từ Ba năm trước là Trúc cơ, không ngờ sau ba năm lại đến kết đan đỉnh phong, đứng là một thiên tài đích thực. Bởi vì thực lực của nàng nên chuyện này cũng dần bớt đi.

10 năm sau gia chủ Lan Gia và Lan mẫu trúng một loại độc kỳ lạ mà qua đời.

Chức vị gia chủ để trống, những trưởng lão trong Lan Gia ra sức tranh dành.

Nhưng Lan Như Ngọc dùng sức mạnh của mình mà chiếm lấy chức vị gia chủ, lúc ấy tu vị nàng là Kim đan Trung kỳ Đỉnh, bởi thế không ai đủ sức mạnh tranh giành với nàng cả.

Kể từ đó chuyện nàng có con cũng không còn ai nhắc tới nữa, bởi vì không ai ngu mà chọc một vị gia chủ của một gia tộc hùng mạnh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Oán gia ngõ hẹp

Hai người Long Ngao chia tay Lan Dật Tuấn, rồi dắt tay nhau chuẩn bị đi vào trong thành dạo chơi.

Trên đường đi các nô tỳ và nô bộc trùng mắt, không thể tin được những gì mình thấy. Tiểu thư ngang ngược nhà chúng ta lại có thể kéo một người đàn ông (bây giờ Long Ngao cao khoảng 1m67 có thể là một người trưởng nha mọi người) vui vẻ như thế trong Lan Gia, nàng ta không sợ người ta dị nghị sao.

– Nhìn cái ý mà nhìn, đây là chồng sắp cưới của ta sau này các ngươi phải gọi là cô gia.

Lan Linh Tuyết không biết xấu hổ lập tức tiên bố Long Ngao là chồng của nàng ta.

– Kính chào cô gia.

Bọn nô tỳ và nô bộc kính sợ với những gì Lan Linh Tuyết nói vì thế vội vàng khom người hành lễ.

– Không có gì đứng dậy đi, hiện tại ta không phải cô gia của các ngươi không được gọi vậy, tránh người ta nói ra nói vào.

Long Ngao bắt đầu đi nói với bọn họ.

– Vâng thưa thiếu gia.

Bọn họ cũng không dám cãi lời của Long Ngao vì thế chuyển từ cô gia trở lại thành thiếu gia.

– Được rồi các ngươi ai đi làm việc nấy đi, đứng ở đây làm tốn thời gian.

Lan Linh Tuyết thấy không còn gì để nói nữa thì đuổi bọn họ đi.

– Vâng tiểu thư.

Bon người hầu lập tức lui xuống, ai làm việc nấy.

– Ngao cả chúng ta đi vào thành chơi nào.

Lan Linh Tuyết hưng phấn kéo Long Ngao đi về phía trước.

Nhìn Lan Linh Tuyết hiếu động như thế long ngao cảm thấy bất đắc dĩ, đây có chỗ nào là tiểu thư của Lan gia cảm kỳ thi họa chứ, đây là một cô gái bình thường trong tuổi ham chơi mà.

Long Ngao cũng không nói gì mặt kệ cho Lan Linh Tuyết kéo hắn đi.

Bỗng nhiên ở phía trước xuất hiện một thân ảnh quen thuộc khiến Long Ngao mỉm cười.

Ở phía trước Lan Dật Tuấn cũng thấy hai người, mắt hắn trừng lớn, hắn thật không ngờ muội muội của mình lại kéo tay cái tên đã đánh hai người tàn bạo một cách vui vẻ như thế.

– Muội muội người...người đang làm gì thế hả?

Long Dật Tuấn khuôn mặt đen tím lên nói với Lan Linh Tuyết.

– Muội đang làm gì? Thì muội đang dẫn Ngao ca ca vào thành chơi.

Lan Linh Tuyết bình tĩnh nhìn Lan Dật Tuấn, từ khi biết cái tên ca ca của mình là người khi nam phách nữ như thế, thì nàng không còn đối xử thân mật như trước với hắn nữa mà lạnh nhạt hẳn đi.

– Cái gì? Muội gọi hắn là Ngao ca ca, hắn là người đã đánh hai người chúng ta ra nông nỗi này, mà muội còn gọi thân mật hắn là ngao ca ca hả?

Lan Dật Tuấn vô cùng tức giận nói, hắn không ngờ muội muội của mình lại đối xử thân mật với địch nhân mà lạnh nhạt với hắn.

– Không phải cũng tại huynh sao, không phải tại huynh ra ngoài khi phụ dân chúng thì ta cũng không bị Ngao ca ca đánh.

Lan Linh Tuyết tròn mắt nhìn thân ca ca của mình.

– Ta...ta...nhưng thế thì thế nào, cũng không liên quan đến việc này, ta không cho phép muội thân mật với tên này, ta không đồng ý.

Lan Dật Tuấn ngang ngược cái bướng.

– Mặt kệ huynh, huynh không đồng ý thì cũng không sao, phụ thân đại nhân đã đồng ý rồi ta cho Ngao ca ca rồi.

Lan Linh Tuyết hừ lạnh nhìn hắn.

– Cái gì? Phụ thân sao lại hồ đồ đến thế, tại sao lại gả muội cho tên này chứ.

Lan Dật Tuấn tức muốn điên lên, không ngờ cái tên đáng ghét đã đánh mình, mà phụ thân còn gả muội muội cho hắn nữa chứ.

– Hồ đồ cái gì mà hồ đồ, phụ thân làm qua đúng đấy chứ!

Lan Linh Tuyết tròn mắt lên nhìn hắn.

– Muội..

Lan Dật Tuấn nghẹn hồng, không biết phải nói gì nữa.

– Đây tên đầu heo kia, người gan lớn lắm dám chặn đường bốn đại gia à, có tính ta lại đánh cho người tàn phế luôn không hả?

Long Ngao hỏi này tới giờ vẫn chưa lên tiếng. Một khi lên tiếng đã uy hiếp trắng trợn Lan Dật Tuấn.

– Người...ta...người...ta.

Lan Dật Tuấn bây giờ mới đặt mình tĩnh lại, cái tên đáng ghét đã đánh mình đang còn ở đây.

– Người...người không được làm vậy đây là Lan Gia, nếu người đánh ta cha đã sẽ không dễ yên cho người đâu.

Lan Dật Tuấn nhìn hắn đằng đằng sát khí nhìn mình thì lập tức lùi cha hắn như mọi ngày ra uy hiếp, mà không biết rằng chính cha hắn đã gả muội muội mình cho Long Ngao.

– Cái gì? Người muốn uy hiếp ta, cha người to lắm sao, bà bà của ta là gia chủ Lan gia này, đã thế mà ta còn chưa nói, người là cái thá gì muốn uy hiếp ta hả?.

Long Ngao trợn to mắt nhìn hắn uy hiếp nói.

Nhìn thấy Long Ngao như hung thần áp sát uy hiếp mình, tuốt cuộc hắn cũng chịu hết nỗi nữa, nước tiểu trong quần cũng chảy ra.

– À, mới có nói mấy câu mà đã sợ đến tiểu cả trong quần, đúng là tổ chất yếu quá.

Long Ngao thấy hắn tiểu ra quần thì khinh bỉ nói.

– À, hơi quá đi mất.

Lan Linh Tuyết bên cạnh đã không an ủi thì thôi mà còn bật mồm lại câu này nói.

– À, đúng là hơi thiệt.

Long Ngao thấy nàng nói thế cũng phụ họa nói.

– Các người...hai người các người.

Lan Dật Tuấn chỉ vào hai người mà nói không ra lời, hắn không ngờ muội muội của hắn lại làm vẻ mặt chán ghét nhìn hắn như thế. Hắn không chịu nổi nữa phun ra một bùm máu hôn mê.

– Phụt..

– À, Đại ca tạo tự dừng lại ngắt thế.

Lan Linh Tuyết thấy Lan Dật Tuấn ngắt như thế thì kinh sợ.

Lân Ngao nghe nàng nói thế thì tròn mắt, không phải do nàng sao, ai mà nghe muội muội mình dùng đôi mắt như thế nhìn mình mà chả ngắt, đôi lại là hắn cũng thế, nói chi đến Lan Dật Tuấn.

– Nô tỳ kia toi đây ta bảo.

Long Ngao thấy đằng kia có một nô tỳ thì vội vàng gọi.

– Công tử, ngài có gì phân phó.

Người tỳ nữ kia thấy Long Ngao gọi mình thì vội vàng chạy tới, đây là cô gia đây, sao mà nàng dám chậm trễ được.

– Là là thế này Dật Tuấn đại ca của ta không biết vì sao lại động kinh ngắt chỗ này, ta kêu người đến đây để đưa đại ca về phòng.

Long Ngao tỏ ra phiền muộn nói.

– À...

Người tỳ nữ nghe hắn nói thế thì quay sang nhìn Lan Dật Tuấn. Nhìn xong mí mắt nàng dật dật, nhìn thế nào cũng không giống động kinh, nhìn thế nào cũng thấy bởi vì sợ hãi và sốc quá mới có tình trạng hiện nay của Lan Dật Tuấn, à mà động kinh là gì ấy nhỉ? Dù nghĩ hoặc nhưng nàng vẫn đi Lan Dật Tuấn đi.

Mùi hôi thối do nước tiểu của hắn làm nàng nhũn mảy, nhưng nàng chỉ là một tỳ nữ không dám làm kháng lệnh chủ nhân được.

Thấy Lan Dật Tuấn được đưa đi rồi thì hắn quay đầu nhìn Lan Linh Tuyết nói.

– Đi thôi, chúng ta vào thành.

– Vâng

Hai người nắm tay nhau đi ra ngoài cổng.

Chương 33: Vương Việt

Hai người cùng nhau đi vào trong thành.

Thành Lâm Thiên vẫn náo nhiệt như mọi ngày, các cửa hàng đan dược và vũ khí lúc nào cũng người ra ta vào tấp nập. Lần trước Long Ngao vào trong thành chưa kịp thăm thú gì cả vì chuyên Thương Mỹ Tâm mà bị trì hoãn chưa được thăm thú các nơi trong thành. Lần này nhất quyết phải đi vào thăm thú cho thỏa thích mới được.

Hai người Long Ngao đi dạo khắp nơi. Chợt Long Ngao hỏi Lan Linh Tuyết.

– Tuyệt nhi này có nơi nào khác để đi không, cứ đi quanh quẩn trong thành như thế này thì chán quá.

– Cũng đúng, đi ra dẫn chàng đi một nơi này.

Lan Linh Tuyết kéo tay Long Ngao đi về phía đông thành.

Đi đến nơi thì xuất hiện trước mặt căn nhà nhỏ, phía trước đứng hai tên canh gác mặt đỏ đến.

Khi thấy hai người Long Ngao mặc đồ quan trọng thì có một tên bên phải đi ra nói.

– Kính chào hai vị đã đến, xin xuất ra 50 kim tệ để đi vào.

– Đây là 50 kim tệ của người.

Lan Linh Tuyết móc ra 50 kim tệ đưa cho hắn sau đó kéo Long Ngao đi, đối với việc này hình như nàng cũng đã quen.

Thấy như thế Long Ngao cũng hiểu kỳ hỏi.

– Tuyệt nhi chúng ta đang đi đâu thế.

– Chúng ta đang đi vào chợ đen, chợ đen này bán đủ loại mà ở ngoài không có.

Lan Linh Tuyết thấy hắn hỏi liền nói.

– Chợ đen?

Long Ngao giật mình nói, theo cách của hắn chợ đen chắc là bán những thứ bị cấm, hoặc những thứ không được bán.

Hai người đi vào phong thì thấy một tên áo đen giống hai tên ngoài kia, đang đứng đó cúi chào hai người rồi sau đó mở cánh cửa bên cạnh hắn ta.

– Mời hai vị vào chúc hai vị mua được những thứ mình cần.

Hai người thấy hắn mở ra liền bước vào. Khi bước vào thì ánh sáng chói mắt khiến họ phải lấy tay che sau khi mở mắt ra thì thấy phía trước của họ là một không gian rộng lớn người mua người bán tấp nập người mua người bán ồn ào giống như bên ngoài. Nhưng cái đặc biệt ở đây là họ bán những thứ mà bên ngoài không bán. Ví dụ như buôn bán nô lệ, độc dược, dâm dược, ngoài những thứ này ra ở chợ này người ta còn bán những vũ khí, công pháp mà bên ngoài không có bán... bởi vì nghe mọi người nói chủ nhân của nơi này là một vị Nguyên Anh kì vì vậy cho nên các gia tộc trong thành mới mất ngủ mất ngủ để nó tồn tại mà không quản, không có ai rảnh hơi đâu mà đắc tội với một Nguyên anh cả.

– Đỉnh! Hệ thống kích hoạt chức năng tầm báo.

– Đỉnh! Phát hiện Thượng Cổ Thánh Khí Ma Long Kiếm hư hại.

– Đỉnh! Đề nghị chủ nhân mau mau thu hồi.

Long Ngao đang đi bỗng nhiên nghe hệ thống nói. Cái hệ thống Tầm báo sao, Long Ngao sững sờ. Cái hệ thống của mình còn có cái công năng này sao.

– Hệ thống ở đâu có Thanh Khí.

Long Ngao nghe hệ thống kích hoạt chức năng tầm báo mà còn phát hiện thánh khí nữa chứ.

– Chủ nhân bên kia.

Nhờ hệ thống nhất nhờ Long Ngao quay qua bên kia, thì thấy bên kia là một là một cửa hàng cực bạo.

Cực bạo là một phương thức cá độ ăn may, nó giống như cực ngọc ở trái đất vậy. Chỉ cần mình bỏ kim tệ ra chọn một khối đá để đập nếu may mắn thì có thể đập ra một bảo vật như ngọc châu, linh thạch, vũ khí thời thượng có cả khi còn đập ra cả công pháp nữa, nhưng những cái này ít khi đập được bởi vì đa phần toàn là những cục đá trống không ít khi đập được đồ lắm, dù như thế nhưng vẫn có rất nhiều người trong chờ vào vận may của mình mà liều mạng đem tiền của tích góp được để chơi cái trò chơi này.

– Tuyệt nhi này chúng ta qua bên kia xem thử đi.

Long ngao hỏi Lan Linh Tuyết.

– Bên nào?

Lan Linh Tuyết quay lại nhìn hắn.

– Bên kia kia, cửa hàng cực bạo đó.

Long Ngao chỉ chỉ về cái cửa hàng đằng kia.

– Cái gì, cửa hàng cực bạo, không được đâu, mấy cái đó toàn là lừa người thôi, lần trước mọi người cũng đã chơi cái trò này khá nhiều lần rồi, nhưng đều không trúng cái gì cả, bên trong toàn trống rỗng.

Lan Linh Tuyết mở miệng khiến Long Ngao dừng nên chơi cái trò lừa bịp này.

Nhưng Long Ngao làm sao chịu nghe nàng nói? Hắn có hệ thống chỉ, làm sao sợ không cực được bảo chứ, chỉ cần lấy được Thánh khí kia là được, mặc dù nó là hư hại. Nhưng mình có hệ thống mà. Không sợ không sửa được nó.

– Nàng đừng lo, ta chỉ qua chơi một chút thôi đừng lo, nhớ đâu cực trúng đồ thật thì sao.

Long Ngao mỉm cười tà mị.

Lan Linh Tuyết thấy hắn tự tin như thế cũng không nói gì, dù sao sau này hắn cũng là phu quân mình mà, hắn muốn làm thì để hắn làm.

– Được rồi chúng ta đi.

Thế là hai người bước tới cái cửa hàng cực bạo.

Khi hai người tới thì thấy đám đông đang quay quanh một vài thanh niên, hình như đang hò hét cái gì đấy.

– Vương thiếu gia cô lên, lần này nhất định sẽ đập ra bảo vật.

Một tên mặc đồ gia nô đang hướng người nịnh nọt tên thiếu gia có thân hình béo mập đứng trước.

– Tất nhiên rồi, lần này nhất định phải đập ra bảo vật, những lần trước chỉ vì xui đồ thôi.

Cái tên béo được gọi là Vương thiếu gia tỏ ra tự tin hết mức dù nhiều lần đập không trúng cái gì.

Tên này tên là Vương Việt con của Vương Vinh, cha hắn Vương Vinh chỉ có mình hắn là con trai thôi, nhưng tên này có cái tật lười biếng thích ăn rồi ngủ hoặc là đem tiền ra ngoài chơi bạc hoặc đi kỹ viện khiến cho cha hắn Vương Vinh phiền muộn không thôi, dù nhiều lần bảo hắn tu luyện như được vài ngày rồi, thì đầu lại vào đây. Vương Vinh rất bất đắc dĩ không biết làm thế nào, Vương Việt là con độc đinh của hắn, hắn làm sao nỡ đánh hắn chứ.

Thế nên cho đến bây giờ thì cái tên này càng ngày càng không ra gì, ngày nào hắn không đi kỹ viện hoặc đi chơi bạc thì chất trời sập, bởi thế cái tên này ở trong thành được mọi người đặt cho cái tên "Phá Da Công Tử ", nghĩa là tên này lúc nào đem tiền đi chơi bạc thì không lúc nào thắng, bởi thế các sòng bạc cá cược coi hắn là thần tài gia của mình, lúc hắn đến thì mặt mày hơn hờ.

Khi Lòn Ngao nhìn thấy cái tên Vương Việt này tròn mắt, bởi vì sao hắn tròn mắt? Bởi vì cái thân hình của Vương Việt làm hắn tròn mắt.

Cái thân hình như cái lu, đôi mắt thì hắt lại, cái cổ của hắn không nhìn thấy được bởi bị lớp mỡ của hắn ép xuống. Tên này đúng là Thần hình xe lu trong truyền thuyết!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Linh thạch trung phẩm

Vương thiếu gia, xin hỏi ngài chọn cái nào để cược bảo ạ.

Cái tên chủ quán có ánh mắt hèn mọn đứng trước mặt Vương Việt nói.

– Chọn cái này đi!

Vương Việt chỉ vào cái to nhất trong những khối đá ở đây.

– Thưa thiếu gia cái khối đá này được người của chúng ta, tần tần vạn khổ đào được trong một di tích thượng cổ ở nam vực để có được nên giá nó hơi cao.

Tên chủ quán có ánh mắt hèn mọn nhìn Vương Việt nói.

– Không cần lo lắng, tiền thì ta không thiếu giá cả nào thì ta cũng trả được, nói đi, bao nhiêu.

Vương Việt bắt cảm lên trời nói, cha hắn là Vương Vinh gia chủ của Vương gia, còn là con một nữa chứ, chỉ cần muốn thì năn nỉ xin mẫu thân hắn thì bao nhiêu chẳng có.

– Vâng, thiếu da khối đá này theo giá thị trường là 5 vạn kim tệ.

Tên chủ quán hèn mọn trực tiếp báo ra trên trời cho Vương Việt chỉ để mua một khối đá.

– Cái gì?

Vương Việt cũng cả kinh tròn mắt không ngờ khối đá bề ngoài xấu xí như thế mà có giá 5 vạn, không phải quá mất đi chứ.

Long Ngao đứng ở ngoài cũng tròn mắt, không ngờ tên chủ quán này chém mạnh bạo như thế, cho dù là tên này là dạng "Phá Da Chi Tử" cũng không chịu nổi cái giá mà hắn báo ra luôn đấy chứ.

– Sao...mà giá của Khối đá này cao như thế, không phải người chém giá ta đấy chứ?

Vương Việt tròn mắt nhìn tên chủ quán.

– Thiếu gia nói đùa, ta nào dám chém giá ngài chứ, ta nêu giá thật sự đó chứ, ngài xem bởi vì khai quật khối đá này mà đội ngũ của ta chết hết hai người, bị thương mấy người, bảo giá đó không phải cho ta, mà con phải bồi thường tiền cho người nhà hai người bị chết còn những người bị thương nữa. Nếu không ai dám giá nhập cùng chúng ta đi khai quật Hóa thạch chứ.

Tên chủ quán tròn mắt lên nói dối. Đi khai quật thì đúng rồi, nhưng không có tội tệ như hắn kể là chết hai người, cùng lắm là bị thương vài người do bị yêu thú cấp thấp tấn công mà thôi. Làm gì có người chết như hắn nói. Tên này đúng là gian thương đích thực mà.

– Được...được rồi tiểu La mau lấy 5 vạn lượng đưa hắn.

Mặt dù đau lòng một chút bởi vì trên người hắn cũng lắm chỉ có 10 vạn thôi, bây giờ dùng để cược khối đá này, nếu nó mà trống không thì sẽ mất đi năm vạn một cách vô ích.

Sau khi lấy được 5 vạn thì hắn cười thầm trong bụng, khối thạch này đúng là bọn chúng khai quật trong di tích thượng cổ, nhưng mà cái di tích ấy đã bị các tông môn chiếm hết bảo vật rồi còn đâu, làm gì còn cái gì nữa mà cho bọn hắn khai quật chứ, cái khối đá này chỉ là bọn hắn trong lúc vô tình nhặt được vì thấy nó to và có hình thù kỳ lạ mà thôi.

– Đây, đây là khối thạch của thiếu gia, mong thiếu gia sẽ đập được bảo vật.

Tên chủ quán nhận khối thạch đầu từ trong tay người hầu rồi đưa cho Vương Việt.

– Được rồi, Tiểu La người cùng Tiểu Phu qua bên đó đập cái khối thạch đầu này cho ta.

Vương Việt nhận khối thạch đầu từ tên chủ quán, rồi đưa cho tên người hầu Tiểu La và tên người hầu Tiểu Phu bên cạnh.

– Vâng thưa công tử.

Hai tên người hầu tiếp nhận khối thạch đầu từ Vương Việt, đi sang cái bàn bên kia đặt khối thạch đầu bàn, sau đó lấy ra hai chiếc búa được luyện khí sư chế tạo, dù chưa được cấp bậc linh khí nhưng để đập cái khối thạch đầu này thì còn dư sức.

– Bình! Bình! Bình!...

Hai tên người hầu dùng sức của mình cũng chiết búa trên tay đập liên tiếp lên khối thạch.

– Bình! Bình! Bình!...

Nhìn thấy hai tên người hầu của mình đập tới tấp vào khối thạch mà mình bỏ ra giá cao để mua.

Bây giờ khuôn mặt của hắn đang hết sức khản trương, nắm chặt hai tay lại, miệng lẩm bẩm dạng như đang dái thần dái Phật để cho hắn trúng được bảo vật.

– Bình! Bình! Bình!

– Kết...

Sau khi một hồi đập khối thạch thì rốt cuộc khối thạch cũng có vết nứt, thấy hình như khối thạch sắp vỡ thì hai tên người hầu vận dụng nhiều sức mạnh hơn nữa.

– Bình! Bình! Bình!

– Kết! Kết! Kết.

Sau một hồi đập đá, thì trời không phụ lòng người tốt cuộc khối thạch đầu cũng vỡ ra.

– Chối mắc quá.

Bên trong khối thạch đầu bỗng nhiên chiếu ra một nguồn sáng làm cho tầm mắt của mọi người bị hạn chế.

Sau khi mọi người thích ứng được với ánh sáng thì nhìn thẳng vào khối thạch, coi thử là vật gì mà phát ra ánh sáng chói như vật.

– Đây là...

Khi nhìn thấy vật trong khối thạch đầu thì có người kinh hô lên.

– Đây...đây là...đây không phải là một khối linh thạch hay sao.

– Đúng là Linh thạch rồi.

– Thật là linh thạch.

– Lần này Vương thiếu gia thật may mắn.

– Đúng đây, đúng đây, thật may mắn.

Khi mọi người thấy linh thạch thì kinh hô rồi sau đó hăm mộ.

Linh thạch là thạch đá được thiên địa dưỡng dục hấp thụ không biết bao nhiêu linh khí để hình thành Linh thạch.

Linh thạch là tài nguyên tu luyện của tu sĩ không thể thiếu, đa số mọi tu sĩ đều có ít hoặc nhiều một số lượng linh thạch, ở thành Thiên Lâm này chỉ có một mỏ linh thạch hạ phẩm mà thôi. Mỗi gia tộc sẽ được chia 1,5 phần mà thôi, còn một phần còn lại thì sẽ đem đi đấu giá cho các tân tu trong thành mua lại bằng kim tệ để họ không dị nghị.

– Không đúng...đây không phải là linh thạch hạ phẩm

– Đây là...đây là linh thạch trung phẩm

– Trời đất quý thần ơi, không ngờ lại là một viên linh thạch trung phẩm

– Lần này Vương Việt thiếu gia phát tài rồi.

– Không ngờ lần này hẳn lại may mắn đến thế cực được luôn linh thạch trung phẩm

Đúng vậy là linh thạch trung phẩm, loại linh thạch này cao cấp hơn hạ phẩm gấp trăm lần, linh lực trong đó cũng cao hơn linh thạch hạ phẩm trăm lần.

Bởi vì nếu tính theo trị giá của kim tệ, thì một linh thạch hạ phẩm có giá 1 vạn kim tệ, mà cũng rất ít người lấy linh thạch đổi lấy kim tệ. Huống chi Linh thạch hạ phẩm còn cao cấp hơn không thể lấy kim tệ để tính nữa (1 linh thạch trung phẩm = 100 thạch hạ phẩm).

– Hahaha không ngờ lần này bốn thiếu gia lại may mắn đến thế lại cực được linh thạch trung phẩm

Đến bây giờ thì Vương Việt mới hoàn hồn lại sau khi khiếp sợ, rồi sau đó cất tiếng cười to.

Còn tên chủ quán thì đau đến đứt ruột đứt gan, không ngờ lại là linh thạch trung phẩm. Nếu biết trong đó có linh thạch trung phẩm thì hẳn đã không lấy ra rồi. Nhưng trên đời này không có thuốc hồi hận. Mặc dù đau lòng nhưng vẫn phải chịu, người ta là con của Vương Vĩnh mà hẳn không dám dặt tội.

.....

Cách chia giá trị linh thạch:

– 1 linh thạch trung phẩm = 100 linh thạch hạ phẩm

– 1 linh thạch thượng phẩm = 100 linh thạch trung phẩm và = 1000 linh thạch hạ phẩm

– 1 linh thạch cực phẩm = 100 linh thạch thượng phẩm = 1000 linh thạch trung phẩm và = 10000 linh thạch hạ phẩm

.....

Tác: cảm ơn hai đạo hữu kunpro và tdp1988 mỗi người đã ủng hộ truyện 100 tỉ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Đánh cuộc

Chúc mừng Vương thiếu gia, đập được linh thạch trung phẩm, ở Lâm thiên thành linh thạch trung phẩm cũng không có nhiều.

Lão chủ quán cố gắng nặng ra nụ cười tiến đến chúc mừng vương Việt.

– Cảm ơn Hân ĩao đã chúc mừng.

Vương Việt mặc mày rợn rờ nói, hẳn thật không ngờ lần này mình lại trúng lớn như thế, mặc dù chỉ một viên nhưng mà giá trị to lớn. Khuyến hẳn cười không ngấm miệng được.

– Hử... Chỉ đập trúng một linh thạch trung phẩm có đáng gì chúc mừng.

Bỗng nhiên trong lúc Vương Việt đang đắc ý vui mừng thì đột nhiên không biết tiếng nói the thé khinh thương quan lên.

Mọi người nghe thấy âm thanh này này thì quay lại, nhìn thấy từ một chỗ không xa đi tới bốn người ba nam một nữ.

Một nam một nữ đi đứng trước. Nam thì anh tuấn tiêu sai, ngọc thụ lâm phong, phong độ ngời ngời nhưng nhìn vào mặt thì cái bộ gian kiêu ngạo đã phá vỡ hết phong cảnh. Còn người nữ thì, nói sai nghĩ, nàng có mái tóc đen, khuôn mặt trái xoan tinh xảo trắng nõn, đôi mắt long lanh như những ánh sao, để người ta nhìn thấy trong đôi mắt đó là sự tinh nghịch, ham chơi, chỉ là ngực của nàng ta gần như sấn bay, khuyến cho bọn nam nhân tiết nữ. Còn hai tên phía sau, nhìn là biết là hai tên người hầu, bởi vì trên thân mặc đồ dành cho người hầu.

Vương Việt quay đầu lại trừng mắt nhìn thanh niên mới tới trừng mắt quát:

– Hạ Bá Thiên người nói cái gì?

– Ta nói ngươi đó, chỉ có đập được một viên linh thạch mà vui mừng như thế, thật mất mặt.

Hạ Bá Thiên khinh thường nhìn Vương Việt.

– Hạ Bá Thiên, đây không phải thiên tài 100 năm khó gặp của Hạ gia sao?

– Đúng vậy chính là hắn.

– Nghe nói hắn tu vị của hắn, bây giờ đã luyện khí tầng 10 rồi.

– Mà bây giờ hắn mới 16 tuổi thôi.

– Đúng là yêu nghiệt mà.

.....

Nghe mọi người bàn tán về mình thì Hạ Bá Thiên đắc ý vênh mặt lên trời, như mọi người trong thế gian không có ai có thể bằng hắn cả.

– Hạ Bá Thiên người đừng có khinh người qua đáng, nếu được thì người dám qua đập thử có bảo vật không...hử...hử...

Vương Việt tức giận hừ hừ nhìn Hạ Bá Thiên.

– Có gì mà không dám.

Hạ Bá Thiên nhìn Vương Việt kiêu ngạo nói.

– Được nếu như người dám nói thế, thì người còn dám đánh cuộc không.

– Đánh cuộc cái gì.

Hạ Bá Thiên Hỏi Vương Việt.

– Đánh cuộc, nếu như vật người đập không có bằng của ta hoặc không có gì thì, người phải nói trước mặt mọi người là người không bằng ta.

Vương Việt lớn giọng nói với Hạ Bá Thiên, còn cổ lớn tiếng muốn cho mọi người nghe rõ.

– Cái gì Vương thiếu gia muốn đánh cuộc với Hạ thiếu gia.

– Lần này có chuyện vui rồi hìhìhì.

.....

Nghe thấy vương việt nói thế, Hạ Bá Thiên cũng tức giận nói, hỏi giờ làm gì có chuyện hắn không bằng người khác, nhưng hắn vẫn cố nhịn dù sao ở đây cũng nhiều người, hắn không ngu đến hỏi từ chối, nếu không tên Vương Việt nói mình không bằng hắn thì toi.

– Thế nếu như người thua thì làm sao.

Hạ Bá Thiên nén cơn giận trong lòng trừng mắt nhìn vương Việt.

– Thì ta nhân ta không bằng người.

Vương Việt trả lời.

– Cái gì? Người đang đùa ta phải không, người vốn không bằng ta rồi, người nhận cũng không ai nói gì, còn ta nói lại chịu thiệt, người tưởng ta là thằng ngu hả.

Hạ Bá Thiên giận giữ nhìn Vương Việt, không ngờ tên này ghe tòm như vậy dám hồ mình.

– Được rồi, nếu không được ta thua ta đưa người viên linh thạch trung phẩm này, được chưa.

Vương việt nói xong chỉ chỉ viên linh thạch trên tay mình.

– Linh thạch này...nhưng không đủ.

Hạ Bá Thiên suy nghĩ một chút, hắn thấy viên linh thạch này đúng có giá trị, bên trong nó có linh khí tinh thuần hơn linh thạch hạ phẩm, lại còn gấp trăm lần. Nhưng hắn vẫn nói không đủ. (tên này lòng tham vô đáy).

– Cái gì? Linh thạch trung phẩm cũng không đủ, người đừng có tham lam.

Vương Việt trừng mắt nhìn Hạ Bá Thiên.

– Cái gì mà tham lam, một viên linh thạch của người làm sao đáng giá bằng lời nói của ta chứ.

Hạ Bá Thiên cũng trừng mắt, hắn vẫn thấy một viên linh thạch trung phẩm sao đáng giá bằng lời nói "ta không bằng người " của đệ nhất thiên tài của Lâm Thiên Thành chứ.

– Người...người thế người muốn làm sao.

Vương việt nén giận nhìn Hạ Bá Thiên, hắn thật không ngờ tên này tự ki đến mức này, người tưởng lời nói của người đáng giá lắm sao, ta phi vào.

– Thế này đi nếu người thua thì ngoại trừ viên linh thạch trung phẩm kèm theo lời nói "ta Vương Việt là đầu heo " thật lớn cho mọi người nghe.

Hạ Bá Thiên nói chuyện như là hắn sẽ không bao giờ thua vậy.

– Hạ Bá Thiên người đừng có quá đáng.

Vương Việt tức giận đến thổ huyết, không ngờ tên này quá đáng như thế mình đã đem linh thạch đánh cuộc mà tên này dám kêu mình tự nói mình là đầu heo, làm sao mà hắn chịu được.

– Hử...hử...chẳng lẽ người sợ, không dám đánh cuộc với ca ca ta.

Hạ Bá Thiên của chưa lên tiếng thì cô gái bên cạnh hắn đã lên tiếng, giọng nói của nàng tựa như chim hót, thật dễ nghe.

– Hạ Ngán Vi người nói cái gì, ta làm sao mà sợ hắn được, chẳng quá hắn hơi quá đáng thôi, hắn tưởng lời nói của hắn đáng giá lắm sao, ta phi vào.

Vương Việt khinh miệt phun một bãi nước miếng.

– Người nói gì?

Hạ Bá Thiên nghe hắn nói thế thì cũng tức giận hỏi giờ chưa bao giờ có người nói thế với hắn, có bao giờ bị người khinh miệt như thế đâu.

– Ta nói thế thì thế nào, nếu người muốn chơi thì phải bỏ ra cái giá đi, cái lời nói của không bằng cái rắm trước mặt ta.

– Người...được rồi thế người muốn sao.

Hạ Bá Thiên nén giận nói.

– Nếu ta bỏ ra cái giá là Linh thạch và nói "ta là đầu heo ", còn người ngoài nói " người không bằng ta ", thì nếu người không có linh thạch trung phẩm thì lấy 100 hạ phẩm linh thạch ra đánh cuộc được chứ, thế là công bằng.

Vương Việt nói.

– Được nếu người nói thế, thì ta chơi với người đến cùng. Trong này có ai không ra đây làm trọng tài cho bọn ta đánh cuộc.

Hạ Bá Thiên nói xong thì nhìn xung quanh, tìm kiếm một người có địa vị để làm trọng tài, chứ cái đám chỉ hùa theo thế này, thì làm tích sự gì.

– Nếu không ai làm thì để ta làm vậy.

Trong lúc Hạ Bá Thiên đang tìm kiếm thì bên trong đám người quan ra một giọng nói, sau đó từ trong đám người bước ra một thanh niên khoảng 14-15 tuổi có khuôn mặt xinh đẹp khiến cho Hạ Ngán Vi đứng bên cạnh Hạ Bá Thiên cũng tròn mắt, nàng rất tự tin vào dung mạo mình, nhưng nhìn tên này thì cảm thấy chút xấu hổ, không ngờ mình lại không đẹp bằng một nam nhân.

– Người là...

Hạ Bá Thiên Nghĩ hoặc nhìn, cách ăn mặc của tên này đúng là phú quý. Như từ hắn lại chưa gặp bao giờ, nếu là con cháu nhà giàu trong thành thì hắn phải biết chứ, nam nhân trước mặt này hắn chưa gặp bao giờ.

– Ta là Long Ngao.

Long Ngao Mím cười nói.

– Long Ngao, Long Ngao, hình như ta đã nghe ở đâu thì phải.

– À ta nhớ rồi, người là đưa con nuôi mà Lâm phu nhân Lâm gia mới nhân cách đây không lâu phải không.

Hạ Bá Thiên chợt kêu lên, tên này cũng không tầm thường đâu, mấy ngày trước ngang nhiên giữa đường đánh con trai đại trưởng lão Lan Gia một trận toi đời, mà bây giờ vẫn còn đứng đây, thật không đơn giản.

– Người biết ta sao, thế là được rồi ta có thể làm trọng tài cho các người, các người đồng ý không.

Long Ngao nói, thật là làm trọng tài là phải lấy Thượng Cổ Thánh Kiếm là chính. Hắn không muốn người ta nghi ngờ sinh ra phiền toái, lợi dụng việc làm trọng tài sẵn tiền đập thạch lấy thánh kiếm luôn một thể.

– Nếu Ngao hình nổi thể thì được, vậy thì để Ngao hình làm trọng tài vậy.

– Đây là 100 linh thạch hạ phẩm để chị hình, nếu ai thắng thì đưa cho người đó.

Hạ Bá Thiên nói xong thì lấy Linh Thạch đưa cho Long Ngao.

– Đây là Trung Phẩm linh thạch của ta.

Vương Việt thấy Hạ Bá Thiên cũng đưa linh thạch cho Long Ngao rồi thì hắn cũng móc linh thạch ra đưa cho Long Ngao.

– Được rồi thế thì đánh cuộc bắt đầu.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Hỏa linh ngọc

Bắt đầu đi.

Long Ngao Nghiêm trang nói, dù sao cái vụ cơ cuộc này không thể lơ là được, đây là hai đại thiếu gia của hai gia tộc, không thể sơ xuất gây phiền tới cho mình được.

– Vì nhĩ đi cùng đại ca tìm coi cái thạch đầu nào, có khả năng có bảo vật nhất.

Hạ Bá Thiên quay sang nói với Hạ Ngân Vi.

– Vâng đại ca chúng ta đi.

Nói xong thì hai người đi sang nơi đặc các khối thạch đầu, bởi vì lần trước Vương Việt đã chọn thạch đầu to nhất cho nên bây giờ những thạch đầu còn lại có kích cỡ khá bằng nhau, kho lòng mà phân biệt được, dù sao chơi cái trò này đa số đều dựa vào may mắn là nhiều. Nếu muốn chắc chắn tìm được bảo vật thì phải đi mời một tên giám bảo sư đến hỗ trợ mới được.

Mà giám bảo sư là ai? Là những tên giàu nứt vách, bọn chúng có kỹ năng có thể phân biệt thạch đầu nào có bảo vật hoặc thạch đầu nào không có bảo vật. Nhưng mà giá cả để mời bọn họ rất đắt. Bởi vì tầm bảo sư cũng có phân chia cấp bậc.

– Giám bảo sư cấp 1: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới luyện thể.

– Giám bảo sư cấp 2: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới luyện khí.

– Giám bảo sư cấp 3: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới trúc cơ.

– Giám bảo sư cấp 4: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới kết đan.

– Giám bảo sư cấp 5: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới Kim đan.

– Giám bảo sư cấp 6: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới nguyên anh.

– Giám bảo sư cấp 7: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới xuất khiếu.

– Giám bảo sư cấp 8: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới hợp thể.

– Giám bảo sư cấp 9: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới đột kiếp.

– Giám bảo sư cấp 1: Có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới đại thừa.

– Bán bảo thần sư: có thể nhìn ra các bảo vật ở cảnh giới bán tiên.

Nói cho dễ hiểu nếu trong này có một khối nguyên liệu luyện khí cấp 5, thì chỉ có cấp năm trở lên mới có thể phát hiện, còn dưới cấp năm thì chắc không thể phát hiện. Cấp bậc giám bảo rất chặt chẽ không có dụ tầm bảo sư cấp 4 mà có thể phát hiện ra bảo vật cấp 5 được trừ khi là may mắn phát hiện, còn không thì đừng bao giờ mơ tưởng.

Bởi thế mỗi vị giám bảo sư đều vô cùng giàu có, bởi vì bọn họ có thể được người khác mời đi giám bảo coi thử có phải là giả không hoặc mời đi qua trợ giúp cuộc thạch như thế này.

Nhưng giá cả mời giám bảo sư vô cùng cao, toàn là những người giàu có mới mời nổi họ, nhưng người mời phải đưa tiền trước thì họ mới đồng ý đi. Bởi vì nếu bảo vật bọn họ giúp giám bảo là giả thì sợ chủ nhân không trả tiền, bởi thế không phải lúc nào giám bảo sư cũng hữu dụng. Cũng có lúc có thể khuyên người ta bán da bại sản bởi lời nói của họ. VD nếu người dùng tất cả tài sản để mua một vật gì đó, sau thì mời giám bảo sư nghiệm giám, kết quả tên giám bảo sư phán cái đồ vật của người là giả. Thì cái đồ vật đó lập tức mất đi giá trị của nó dù là thật hay giả, khuyến cho gia đình đó tàn lụi. Bởi vì một khi giám bảo sư nói nó là giả thì không một ai tin nó là thật cả, vì thế vật đó sẽ mất giá trị. Cũng vì vậy nếu muốn mời giám bảo sư thì phải mời người có uy tín một chút. Nếu không gặp những tên giám bảo tham lam thì chết, đã không được bảo còn tiền mất tật mang.

Hai anh em nhà họ hạ đi qua đi lại một hồi rồi, sau đó chọn một thạch đầu to bằng cái bát.

– Hai người các người mau đi qua bên kia đập thạch đi.

Hạ Bá Thiên phản phó hai hạ nhân của mình qua bên kia.

– Hừ...hừ Hạ Bá Thiên người chịu thua đi, cái thạch đầu nhỏ bé đoạ thì có cái gì bảo vật chứ.

Vương Việt thấy Hạ Bá Thiên chọn lấy một cái thạch đầu to bằng cái, thì khinh thường nói.

– Ai mà biết được lỡ may trong đó có bảo vật thì sao.

Hạ Bá Thiên thần bí cười.

– Hừ, ta chờ.

Vương Việt hừ lạnh một tiếng.

Long Ngao thấy Hạ Bá Thiên cười thần bí thì tò mò, không biết hắn ta lấy đầu ra tự tin như thế.

– Bình! Bình! Bình.

Những tiếng đập quan lên khi chiếc búa tiếp xúc với thạch đầu, nhưng mà Long Ngao nhìn thấy Hạ Bá Thiên vẫn bình tĩnh như trước, coi việc trước mặt này như không phải của mình vậy, nhìn một hồi Long Ngao cứ thấy Hạ Bá Thiên cứ nhìn Hạ Ngấn Vi cười tủm tỉm, Hạ Ngấn Vi cũng vậy quay sang cười với hắn. Long Ngao càng nhìn thì càng thấy chuyện này có mùi âm mưu.

– Hệ thống, trên đời này có chức nghiệp nào có thể phát hiện bảo vật không.

Long Ngao dùng ý niệm nói chuyện với hệ thống, bởi vì dùng ý niệm cho nên bên ngoài hắn không có ý thay đổi cả.

– Có thưa chủ nhân.

Hệ thống trả lời.

– Là chức nghiệp gì.

Long Ngao vội hỏi.

– Là Giám bảo sư.

Hệ thống trả lời hắn.

– Giám bảo sư?

Long Ngao nghi hoặc hỏi, trên thế giới này thật có giám bảo sư sao.

– Hệ thống, người có bán thông tin về giám bảo sư không.

– Vậy truyền cho ta tin tức đi.

– Được.

Sau đó một luồng thông tin khá nhiều tràn vào đầu Long Ngao, bởi vì lần này thông tin không nhiều lắm cho nên về mặt bên ngoài của hắn cũng không thay đổi gì mấy.

Khi hấp thụ tất cả tin tức về giám bảo sư, thì hắn biết được trên thế giới này có những người có thể nhìn ra đồ vật thật giả. Rồi sau đó hắn nhìn sang Hạ Ngấn Vi, hình như hắn đã đoán ra cái gì rồi, nhưng hắn không nói chuyện này không liên quan đến mình, đại gì mà tìm phiền phức chứ.

– Bình! Bình! Kết.

Trong lúc Long Ngao đang suy tư thì thạch đầu đã bị hai tên hạ nhân đập cho nứt hình như chuẩn bị vỡ ra rồi.

Long Ngao cũng tỉnh dậy trong dòng suy nghĩ rồi nhìn sang phía thạch đầu phát hiện nó đã nứt chắc sắp vỡ rồi, tên Vương Việt kia chết chắc rồi.

– Bình! Kết! Kết....

Những tiếng kết kết chứng tỏ chứng tỏ nó sắp vỡ đến nơi rồi.

– Kết.

– Vỡ rồi.

– Vỡ rồi.

– Không biết trong đó là cái gì.

– Cái gì cũng được, nhưng chắc chắn trong hai vị công tử ở đây nhất định sẽ có một người thua.

....

Thấy mọi người ngụy luận thế, tên Vương Việt lộ ra vẻ mặc vờ cùng tự tin, hắn không tin ở đây có cái gì có thể quý giá hơn linh thạch trung phẩm của hắn.

– Kết.

Tiếng nứt lớn phát ra từ thạch đầu, lần này cũng như lần trước phát ra ánh sáng chói mắt khiến cho mọi người phải lấy chồng tay che lại, nhưng lần này không như lần trước phát ra ánh sáng màu vàng, lần này phát ra là màu đỏ.

Sau khi ánh sáng mờ dần thì thị giác của mọi người đều trở lại, lập tức tất cả mọi người ở đây đều đưa mắt nhìn sang thạch đầu bên cạnh xem thử cái gì có thể phát ra ánh sáng đỏ chói mắt như thế.

– Đây là...đây là...

– Chúng ta không nhìn lắm chứ.

– chúng ta chắc chắn không nhìn lắm.

– Đây là hóa linh ngọc.

– Trời ơi hôm nay là ngày gì thế này, sao toàn đập được bảo vật thế này.

Mọi người tròn mắt há mồm nhìn kể cả tên chủ quán, chẳng lẽ hôm nay thần may mắn giáng lâm nơi này, thật bất khả tự nghĩ.

Nói về hồi linh ngọc Long Ngao cũng biết được thông qua hệ thống, đây là một loại khoáng thạch giống như linh thạch, nhưng nó khác linh thạch ở điểm nó chỉ chứa một nguyên tố duy nhất mà thôi, còn linh thạch thì linh khí vô nguyên tố có thể chuyển hóa thành bất kỳ nguyên tố nào của người sử dụng nó lại không tính chuyển bằng Linh Ngọc, tất cả linh thạch dù thấp hay cao đều có ít nhiều tạp chất bên trong. Loại linh ngọc này hấp thụ linh khí nguyên tố ở những địa phương đặc biệt nên không có tạp chất VD như hóa linh thạch này nó chỉ sinh ra ở các nơi có sức nóng khủng khiếp như miệng núi lửa...bởi thế linh khí nguyên tố trong nó rất tinh thuần, mỗi một viên linh ngọc đều vô cùng quý giá với người tu luyện, thường thường sẽ đợi đến lúc tấn cấp đại cảnh giới mới lấy ra dùng, khi đó mới có hiệu quả tốt nhất. Bởi vì độ quý giá của nó hầu như không ai đem ra ngoài bán, nhưng nếu bán thường thương họ sẽ đem vào đấu giá để đấu giá, để giá của nó được nâng cao hết mức.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Vương Việt Nhục nhĩ

Trong lúc tất cả mọi người sợ bản tán vệ Hạ Bá Thiên cực được hóa linh thạch, thì Vương Việt cũng từ trong khiếp sợ tỉnh dậy, hắn không ngờ tên Hạ Bá Thiên này lại có thể may mắn cực được hóa linh thạch. Hắn biết hóa linh thạch cấp hai này chắc chắn có giá trị hơn Linh Thạch trung phẩm của hắn. Bởi thế hắn lên lúc cũng hai tên hạ nhân của mình chuẩn bị đảo tẩu.

– Vương Việt người đi đầu thế.

Đoàn người vương việt chuẩn đi chạy ra cửa bỗng nhiên ở sau âm thanh của Hạ Bá Thiên quan lên khuyên cho tất cả mọi người từ trong khiếp sợ tỉnh lại quay đầu nhìn vương việt, mọi người biết chuẩn bị xảy ra chuyện gì, nhưng không ai nói cả.

– Ta...ta đi vệ sinh.

Wương Việt cảm thấy chột dạ nói.

– Vệ sinh bên kia mà, người đi ra ngoài cửa làm gì.

Hạ Bá Thiên thán nhiên nói, mặc dù hắn biết tên này muốn quyết nợ nhưng hắn không nói.

– Ta muốn đi về nhà vệ sinh.

Vương Vương hắn giọng nói

– Còn vụ cá cược chúng ta thì sao, chẳng lẽ vương viết người định quyết sao.

Hạ Bá Thiên vẫn thán nhiên nói.

– Cái gì mà quyết chứ, linh thạch ta cũng đưa người rồi còn gì.

Vương Việt biết hắn nói cái gì nhưng vẫn cố làm như mình không biết.

– Người đừng có đùa chuyện linh thạch thì ta không nói, ta nói chính là chuyện người cá cược nếu thua thì phải nói "ta là đầu heo" trước mặt mọi người kia.

Hạ Bá Thiên ra vẻ nhất nhỡ Vương Việt.

– Cái gì? Có chuyện đó sao.

Vương Việt lộ vẻ ngạc nhiên vô si nói.

– Người đừng giả bộ, ở đây mọi người đều thấy, kể cả Ngao huynh đây cũng nghe thấy rõ ràng, nếu người không nói thì đừng hòng ra khỏi đây.

Hạ Bá Thiên lạnh lùng nói.

– Người...người đừng quá đáng.

Vương Việt mặc dù lên, hắn mà làm theo lời hứa nói mình là đầu heo thì sau này làm sao ra đường gặp người được.

– Người cái gì, nếu không tuân thủ lời hứa thì hôm nay ta sẽ đánh người một trận.

Hạ Bá Thiên cười khinh miệt nói.

– Người dám...

Vương Việt tức giận nói.

– Ta sao không dám đã cược thì phải chịu, thiên kinh địa nghĩa, cho dù ta đánh người, thì cha người cũng không nói gì.

Hạ Bá Thiên nhìn mặc hắn cười ta ác nói.

– Ta đi, coi người làm gì được ta.

Vương Việt cao ngạo nói sau đó cất bước đi ra cửa.

– Người đi không được.

Hạ Bá Thiên khinh thường nói xong thì tung người lên không tung một chương với ba phần sức mạnh ép tới Vương Việt.

Vương Việt cảm thấy sau lưng có một luồng sức mạnh ép tới mình thì quay lại, thì cảm thấy hết hồn, bởi vì phía trên có một chương ấn ép tới hắn. Hắn chỉ là luyện khí tầng hai đỉnh phong làm sao ngăn được chương ấn chứ.

– Hai người các người ngăn hắn lại cho ta.

Vương Việt sợ hãi kêu lên.

Mặt dù hai tên người hầu không muốn, nhưng mà đây là chủ nhân của mình, bọn hắn không muốn cũng không được, thế là hai người đứng trước người tung chương của mình để ngăn chặn lại chương ấn của Hạ Bá Thiên.

– Phụt Phụt.

Nhưng mà hai người chỉ có tu vị luyện khí tầng ba, một trung kì, một sơ kì làm sao có thể ngăn chặn sức mạnh của luyện khí tầng mười chứ, dù là chỉ có ba phần sức mạnh, nhưng không phải người như bọn họ có thể chịu được.

– Không biết tự lượng sức.

Hạ Bá Thiên khinh thường nhìn hai tên người hầu bị đánh cho phun máu, bay ra đ-ng vào tường kia, sau đó hắn quay lại nhìn Vương Việt.

– Bay giờ thì nói đi, nói to vào, nếu không hắn chính là kết quả của người.

Hạ Bá Thiên Lạnh lùng cười nhìn vương việt.

Khuôn mặt của vương việt bây giờ đã trắng bệch rồi, hắn không nhớ lại xảy ra chuyện, hắn không nhớ hôm nay cược trúng linh thạch trung phẩm là chuyện đáng mừng không ngờ lại đ-ng phải tên Hạ Bá Thiên này, thế mà mình còn khiêu khích hắn cược thạch nữa chứ, đúng là "tấy đá đập chân mình mà".

– Được coi như người thắng, ta nói, ta nói.

Vương Việt cắn răng nói.

– Còn không mau nói.

Hạ Bá Thiên trừng mắt nhìn hắn.

– Ta...ta Vương Việt là đầu heo, ta vương việt là đầu heo.

Vương Việt sắc mặt đỏ lên lớn tiếng nói, hắn hôm nay cảm thấy nhục nhã, nhưng không biết làm sao, cái tên này mạnh hơn hắn, hắn đánh không lại, nhưng nếu kêu cha báo thù cũng không được, Hạ Bá Thiên cũng là con trai của Hạ Thiên Long, tu vị không kém gì cha hắn kêu cũng vô dụng.

– Ta kêu rồi người vừa lòng chưa.

Vương Việt kêu song giận giữ nhìn Hạ Bá Thiên.

– Ủ, Vương Việt đầu heo, ta đã thoải mái rồi.

Hạ Bá Thiên cười nói, hắn nhấn mạnh từ đầu heo khuyến cho Vương Việt tức điên.

– Người chờ đấy, chuyện này chưa xong đâu.

Vương việt trước khi đi còn kêu lên một câu đe dọa quen thuộc, nhưng mà Hạ Bá Thiên không quan tâm, hắn là ai chứ là đệ nhất thiên tài của Lâm Thiên thành mà phải sợ lời đe dọa của một tên phế vật sao.

– Ngao huynh lần này vẫn ôn Ngao huynh làm trọng tài rồi.

Hạ Bá Thiên mỉm cười nói với Long Ngao, không phải hắn vô duyên vô cớ gọi Long Ngao là Ngao huynh, mà tại vì nhìn tu vị của hắn là luyện khí tầng bảy, mặc dù không bằng hắn, nhưng hắn nghe nói tên này bắt quá mới 12,13 tuổi mà thôi, ở tuổi này mà có tu vị như thế đã không kém gì hắn năm xưa rồi. Chỉ một tên phế vật làm sao khuyến hắn nhận huynh gọi đệ chứ.

– Thiên huynh khách khí rồi một chút việt nhỏ thôi

Long Ngao cũng cười nói, hần cảm giác tên này mặc dù cao ngạo, nhưng cũng rất tâm cơ, hần cũng không thích giao du với loại người này, nhưng mặt ngoài hần không biểu hiện ra.

– Được rồi, nếu huynh nói thế thì ta cũng không khách khí nữa, mà hồi này đến giờ chưa thấy huynh cuộc thạch, tiện thể ta tặng huynh một lần để cảm tạ vậy, huynh không nên khách khí

Hạ Bá Thiên cười nói.

Nhìn hần già nhân giả nghĩa nói, Long Ngao phi nhỏ nói, bên cạnh người có giám bảo sư đã xem hết trong này không còn bảo vật gì rồi. Còn ở đó già giọng hào phóng, mặc dù chán ghét nhưng mà hần cũng nhân. Tất nhiên cũng bỏ vì thánh khí. Mặc dù bị tàn phá nhưng không thể bị một giám bảo sư cấp hai phát hiện được.

– Nếu thiên huynh đã nói thế thì ta đây, khách khí không bằng tuân lệnh vậy.

Long Ngao mỉm cười đi đến chỗ của các thạch đầu, già vò xem xét, thật ra hần đã nhận định được thạch đầu nào có thánh khí, nhưng mà hần vẫn già vò đi loanh quanh để xem xét, để không bị nghi ngờ.

Đi một hồi, hần già vò vô tình đi qua nhìn thấy một thạch đầu, to bằng cái đầu, dài bằng bàn tay cầm lên.

– Thôi ta chọn cái này vậy, ta đã Thiên huynh đã nhọc long rồi.

Lôn Ngao cầm thạch đầu lên mỉm cười nhìn Hạ Bá Thiên.

– Ngao huynh còn khách khí cái gì, qua kia đập thử bên trong có bảo không nào.

Hạ Bá Thiên mỉm cười nói, nhưng trong lòng hần nghĩ" Còn bảo vật gì cho người nữa chứ, các thạch đầu đều được muối muối ta xem qua cả rồi".

– Thế thì ta không khách khí

Nói xong Long Ngao đi qua cái bàn bên kia chuẩn bị đập thạch.

.....

Tác: Tới Cường Phán phái Hệ thống (dịch), mọi người vào đọc bộ này và đánh giá dùm mình nha... Cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đấu giá hội

Bình! Bình! Bình...

Nhưng tiếng đập thạch lại quan lên trong phòng đập cuộc, hôm nay đúng là một ngày vi diệu, đầu tiên Vương Việt con trai gia chủ Vương Vinh đập được linh thạch trung phẩm. Sau đó lại cuộc với Hạ Bá Thiên con trai gia chủ Hạ Thừa Ân nhưng lại thua bởi vì Hạ Bá Thiên đập được hóa linh thấp. Sau đó Vương Việt trả tiền đặt cuộc tự gọi mình là đầu heo. Hôm nay đúng là một ngày không bình thường.

Bây giờ, thiếu gia Lâm gia Long Ngao lại cuộc thạch lần này mà còn cuộc được bảo vật thì chắc quán này phải đóng cửa mất.

– Bình! Bình! Bình!

– Kết!....

Rút cuộc thạch đầu cũng vỡ ra, nhưng nó không như hai lần trước là phát ra ánh sáng chói mắt mà lần này chỉ ló lên một chút ánh sáng, xong rồi từ trong thạch đầu rớt ra một thanh kiếm bị tang phá.

Thanh kiếm này không được tron ven, nó bị gãy ở phần mũi kiếm, lưỡi kiếm thì mẻ tung mảnh, trên mặt thanh kiếm có hình chân long uốn lượn không thấy rõ. Nói chung thanh kiếm này có thể nói là phế thải.

– À, lần này không phải bảo vật, chỉ là một thanh phế kiếm

– Đùng vậy, đúng vậy, nếu lại có bảo bối nữa chắc chúng ta cũng phải cuộc mới được.

– người từng bảo vật là rau cải à, muốn có thì có, chỉ là hai vị thiếu gia may mắn mới được thôi.

Mọi người xung quanh sau khi nhìn thấy phế kiếm thì mở miệng bàn luận, nhưng họ không biết rằng thanh kiếm mà bọn họ coi là phế vật ấy chính là một thanh thánh kiếm, cho dù bị tang phá đi nữa cũng sẽ khiến các cường giả có tu vị cao đó mất.

Long Ngao mặc kệ bọn họ, sau khi nhìn thanh kiếm một chút liền đem nó bỏ vào nhẫn không gian, để về nhà rồi từ từ nguyên cứu.

– Lần này chia buồn cho Ngao huynh rồi, không có đập được bảo vật.

Hạ Bá Thiên Mím cười đi qua nói với Long Ngao.

– Không có gì, không có bảo vật cũng không sao, ta chỉ đập cho vui thôi.

Không biết sao nhìn cái vẻ mặt của tên Hạ Bá Thiên Đây hần lại muốn đánh vào mặt thế không biết.

– Không biết lần này Ngao huynh có rảnh không cùng chúng ta đi tham gia đấu giá hội một năm một lần của Lâm thiên thành.

Hạ Bá Thiên cười nói.

– Đấu giá hội?

Long Ngao Nghi hoặc.

Thấy Long Ngao nghi hoặc như thế thì Hạ Ngân Vĩ bên cạnh Hạ Bá Thiên giải thích cho hần.

– Là thế này, trong chợ đen này, mỗi một năm vào ngày này đều tổ chức một lần đấu giá, để bán những vật phẩm của chính họ hoặc là có người gửi họ bán dùm, những vật phẩm của hội đấu giá rất đa dạng có linh dược, linh thảo, đan dược, binh khí, trang sức, đan phương.

..kể cả nô lệ cũng có bán nữa.

– Cả nô lệ cũng có bán, chẳng lẽ dùng người làm nô lệ.

Long Ngao nhũu này nói. Hần là người hiện đại, hần không thích dùng người khác làm nô lệ, cũng chẳng ưa cái phong tục nô lệ này chút nào.

– Ngao huynh nói gì vậy, sao có thể dùng người làm nô lệ được chứ, những nô lệ này là nhưng người tinh linh tộc, xà tộc... Những nô lệ này được những tên thợ săn bắt lại và đem bán cho những tên nhà giàu để làm nô lệ tình dục cho chúng. Bởi vì tinh linh tộc khó bắc nhất bởi vì họ ở sau trong yêu thú sơn mạch cho nên giá lúc nào cũng cao. Ta nghe nói lần đấu giá này có hai tinh linh tộc bị bắt bán, nghe nói hai tinh linh chi tâm khoảng 14,15 tuổi thôi.

Hạ Bá Thiên giải thích tường tận cho Long Ngao nghe.

À,đúng là bon súc sinh, chẳng lẽ tinh linh không phải là sinh mệnh có suy nghĩ, các người có cần ác độc thế không.

Long nghe thấm chửi rủa trong lòng.

– Sao thế Ngao huynh.

Hạ Bá Thiên thấy hần trăm mặt thì chột hời.

– À, không có gì, thế hội đấu giá này chừng nào bắt đầu.

Long Ngao hỏi.

– Khoảng một canh giờ nữa, hội đấu giá này sẽ miễn phí vé vào cửa cho nhưng con em của bảy gia tộc trong thành và còn đoạn một phòng vip cho họ nữa.

Hạ Bá Thiên trả lời hần.

– Được rồi, cảm ơn hai vị, lúc nữa ta sẽ tham gia hội đấu giá, còn bây giờ ta đi đây, tạm biệt.

Long Ngao vẫy tay tạm biệt bọn chúng, sau đó đi tới chỗ Lan Linh Tuyết.

– Đi thôi, tuyệt nhỉ, tìm một chỗ nào nghỉ chút, lúc nữa còn tham gia đấu giá hội nữa.

Long Ngao đi tới chỗ nàng nói.

– Ủ, được rồi trong chợ đen này cũng có cho mượn phòng ờ, ta dẫn chàng đi.

Lan Linh Tuyết thấy hần nói thế, liền dẫn hần đi đến một chỗ có hao cánh cử bên cạnh có hai cô gái mặc áo trắng xinh đẹp đang đứng.

– Chào hai vị, hai vị muốn mượn phòng loại nào.

Cô gái đứng bên trái hỏi.

– Chọn phòng trung phẩm đi.

Lan Linh Nhi nghỉ một chút rồi nói.

– Phòng trung phẩm giá 10 linh thạch hạ phẩm.

Cô gái bên trái cười nói.

– Của người đây.

Đưa linh thạch xong thì nàng kéo tay Long Ngao vào.

Cái gọi phòng trung phẩm đây là. Bên trong này phòng được chia làm ba đẳng cấp hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm. Hạ phẩm có giá 5 linh thạch, trung phẩm có giá 10 linh thạch, thượng phẩm 15 linh thạch. Do bên trong đây là chợ đen cho nên lúc nào cũng đông khách cả.

Lan Như Tuyết dẫn Long Ngao đến phòng 307, sau đó lấy chìa khóa mà cô gái kia đưa mở cửa, sau cánh cửa là một không gian khá rộng, bên trong tất cả đồ dùng đều đầy đủ lông lẩy đẹp đẽ.

– Được rồi, ta nghỉ ngơi một chút rồi chúng ta đi đấu giá hội.

Sau đó hần lên giường rồi nhắm mắt lại.

– Chàng...

Lan Linh Tuyết trợn mắt nhìn Long Ngao thế mà nằm lên Giường liền nhắm mắt ngủ, không thèm để ý đến nàng khuyến nảng tức giận vô cùng, nhưng cũng không làm gì được, chẳng lẽ bảo hần ngồi dậy làm gì nàng à.

Tức giận nàng chạy tới lên giường khác đánh vào cái gối.

– Long Ngao chết tiệt, Long Ngao thôi, không để ý đến người ta.

Lan Linh Tuyết vừa đánh, vừa chửi, nếu mà Long Ngao biết chắc là lên kêu oan? Hần nào không muốn để ý đến nàng, bởi vì vội quá nên không kịp nói với nàng mà thôi.

Sau khi nhắm mắt hần liền tiến vào không gian hệ thống.

– Hệ thống người có cách gì để sửa chữa thánh khí Ma Long Kiếm không.

Long Ngao vào không gian liền hỏi chuyên Thánh khí liền, đây là một thanh thánh khí đây nếu mà sửa được thì không còn gì bằng.

– Hệ thống sửa được, chỉ là cần một số lượng lớn điểm sắc dục để hệ thống "kích" hoặc năng lực sửa chữa là có thể sửa được.

Hệ thống nói.

– Cần Bao nhiêu.

Long nghỉ hí hửng nói.

– 50 vạn điểm.

Hệ thống sức khoát nói ra cái giá.

– Cái gì? Sao nhiều thế, biết chừng nào mới đủ.

Nghe cái giá này thiếu chút nữa té ngửa, tỏ cha nó, nhiều đến 50 vạn điểm biết chừng nào mới đủ, hần không thể có thể ở nhà hoan ái được, hần còn phải ra ngoài săn quái tăng tu vị nữa, làm gì đủ thời gian mà chịch gái chứ.

– Cái này hệ thống không quan tâm, cái này phải giữa vào kí chi, cái này hệ thống không quản.

Hệ thống vui tình nói.

– Người được, người ngu.

Long Ngao phục rồi, hần không ngờ hệ thống ra giá cao như vậy để sửa thánh kiếm.

– Chủ nhân đừng nói vậy, ngài có biết thánh kiếm mà được đưa ra ngoài, có thể gây ra bao nhiêu trận gió tanh mưa máu hay không. Hệ thống cho cái giá này tiện nghi quá còn gì. Chủ nhân chỉ cần hoan ái là có điểm rồi.

Nghe hệ thống nói, hần thấy có lý, mình có hệ thống mới có thể phát hiện được thánh kiếm, còn phải dựa vào nó để sửa sửa. Mình được lời quá nhiều rồi, người khác muốn cũng chẳng có, mình còn ở đây oán tránh gì nữa, nghỉ thông, hần đi tới bàn điều khiển nhấn vào thông tin của mình.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 7 sơ kì.

– Kinh nghiệm: 90/10000 exp.

- Bình khí: súng lục anagonda, âm dương bát quái đao, thánh khí Ma Long Kiếm (bị tàng phả).
- Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm
- Dị năng: Thay đổi khuôn mặt.
- Tấn công: 820.
- Phòng thủ: 898.
- Nhanh nhẹn: 810.
- may mắn: 61.
- Mị lực: 85.
- Tiểu YY: 7 cm (đã được giao hợp).
- Hậu cung: Lan Như Nguyệt, Hồ Bích Trâm
- Đang có hào cảm: Lala (95%), Hồ Bích Trâm (100%), Lan Như Nguyệt (100%), Lan Linh Tuyết (100%) 100% có thể đẩy ngã.
- Điểm sắc dục: 2300.

Nhìn vào bảng thông tin của mình, rồi sau đó nhìn khung hào cảm hẳn rất bất ngờ độ hào cảm của Lan Linh Tuyết lại là 100%, cái này khiến hẳn bất ngờ, hẳn và rằng chỉ mới gặp nhau hai lần thôi, thế mà độ hào cảm của nàng đối với mình lại đạt tới ta. Cái này không phải chứng minh, có thể đẩy ngã sao? Hắc hắc. Hiện giờ hẳn đang rất cần điểm, nếu có gái dẫn đến miệng thể kia, thì làm nàng càng ngày càng tốt.

Hắn sau đó lại nhìn số điểm của mình, chỉ có 2300 điểm không biết chừng nào mới được 50 vạn đây.

Hắn thở dài nghỉ.

Tác: do hôm qua có việc nên chậm trễ hôm nay mình viết dài hơn tý để bù lại hôm qua...cảm ơn các bạn đã yêu thích truyện.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diêm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Kịch tình lan linh tuyết

Ở trong không gian hệ thống một lúc thì hẳn đi ra ngoài.

Đi ra ngoài, hẳn lập tức mở mắt đứng dậy nhìn Lan Linh Tuyết đang nằm bên kia. Nàng hiện giờ đang nằm sấp, vì thế cái mông cân tròn của nàng vênh lên trên như hai cái bánh báo. Long Ngao nhìn thấy thế thì nuốt nước miếng đi đến bên cạnh nàng ngồi xuống bên giường. Dùng tay chạm nhẹ lên chiếc mông cân mịn của nàng khiến nó dấy sóng, hẳn cảm thấy bàn tay thật thỏa mái, hẳn không ngờ chiếc mông của nàng lại đàn hồi như thế. Tim hẳn đập bình bịch, lập tức dùng hai tay nhẹ nhàng xoa nắn hai chiếc mông của nàng.

– Um...

Mí mắt của Lan Linh Tuyết giật giật, hình như có giấu hiệu tình. Nhưng Long Ngao cũng không vì thế mà dừng lại. Độ hào cảm của nàng bị hệ thống cưỡng chế khóa ở mức 100% rồi, cho dù bây giờ mình lập tức làm nàng, thì nàng cũng không nói gì, nói gì đến chỉ sờ mông chứ, vì thế hẳn không kiên nhẫn gì dùng tay mạnh bạo trắng trợn xoa mông nàng.

Ruột cuộc Lan Linh Tuyết cũng tỉnh dậy, nàng từ từ mở mắt ra, đập vào mắt nàng là Long Ngao bây giờ đang đó rực dâm dăng, thấy vậy nàng lập tức nhìn xuống thì thấy Long Ngao đang trắng trợn xoa mông mình, thấy thế nàng ta lập tức đỏ mặt rồi hét lên.

– A...

Nghe thấy tiếng hét của Lan Linh Tuyết thì Long Ngao nuốt cuộc cũng dừng lại nhìn nàng đỏ mặt hết cả lên nhìn hẳn tròn tròn mắt nhìn hẳn.

Thấy nàng tròn tròn mắt nhìn hẳn thế, hẳn cũng không thẹn, mặt dày lập tức ôm lấy nàng nói.

– À Tuyết Nhi của ta tỉnh rồi sao.

Hắn ôm nàng ôn nhu nói, như việt vừa rồi không liên quan đến hẳn vậy.

– Chẳng...chàng đúng là đồ mặt dày, dám sờ mông người ta khi đang ngủ.

Lan Linh Nhi vừa thẹn vừa tức nhìn hẳn nói.

– Có sao đâu, dù gì nàng cũng là vợ chưa cưới của ta mà, sờ một chút có mất gì đâu.

Long Ngao vẫn mặt dày nhìn nàng nói.

– Chẳng...chàng đúng là tiểu sắc lang mặc đấy.

– Được rồi lão Bà đại nhân, dù sao chúng ta cũng sắp là vợ chồng mà, cho ta sờ một chút nha.

Hắn không đợi nàng nói hết câu lập tức dùng môi hẳn hôn lấy môi nàng, dùng lưỡi tách hai cặp răng của nàng ra, dùng lưỡi của mình vẩy lấy chiếc lưỡi thom tho của nàng mút từng giọt nước bọt ngọt ngào.

– Um...Um...nóng...nóng...Ngao...Ngao ca...sao ta cảm thấy nóng thế này.

Lan Linh Tuyết khép hờ hai mắt, lên tiếng nói mê sảng, trên khuôn mặt, phần gáy cùng bà vai trong trắng lộ hồng đỏ ửng xuất hiện.

Lẽ nào thật sự rất nóng? Nhìn đôi mắt mê ly của nàng thì thầm nghĩ có nên "thử" nàng luôn không. Nhưng hẳn lập tức phủ định chỗ này không được, phải để về đến nhà rồi mới phá trinh nàng, chứ ở chỗ này thì không được, chỉ có thể cho nàng ra thì còn được, chứ một lúc sau hai người còn phải đi tham gia đấu giá hội nữa. Nghĩ thông điểm này, hẳn và nàng bây giờ chỉ cần thỏa mãn là được.

Sau khi hôn một hồi khi không thờ được nữa thì hai người tách nhau ra.

– Tuyết nhi cời quần áo ra nào.

Long Ngao ôn nhu nói

– Nhưng...nhưng, mình còn ở khách sạn mà, hay để về nhà đi, thì tiện cho chàng hết.

Lan Linh Tuyết thẹn thùng nói.

– Nha đầu này, chẳng lẽ nàng tưởng ta không nghĩ đến điểm này sao, ta chỉ muốn thỏa mãn cho nàng thôi, hiểu chưa cời quần áo ra nào.

Long Ngao dụ dỗ nàng nói.

Nghe hẳn nói thế thì nàng cũng thẹn thùng làm theo. Lan Linh Tuyết đưa tay nhấc lên trên người cái áo, lộ ra toàn bộ cái yếm nhỏ chỉ đơn giản kéo một cái dây thắt là rơi xuống...

Long Ngao sáng mắt lên, đôi bầu vú giống như cái bát ngọc úp ngược, hai gò núi ngao nghể đứng thẳng, theo hơi thở hỗn hển của Lan Linh Tuyết rung động, trên da thịt trơn bóng, hiện ra nhàn nhạt màu đỏ, thật là băng cơ ngọc cốt!

Long Ngao hô hấp hầu như muốn dừng lại, thân thể dễ trần tuyệt diệu khuôn mặt của hắn muốn rớt ra...

– Ngao ca....

Lan Linh Tuyết e ấp nói.

– Ủ, ta tới đây.

Bàn tay vươn ra ở trước ngực nặng nề sờ soạn một cái.

Cảm giác, trắng mịn mà ấm áp, Long Ngao tay như là bị nam châm hút lại, không thể rời bỏ, khi tay hắn vừa mới d-ng tới phía trên bầu vú, Lan Linh Tuyết Ứ một tiếng, nâng từ nhỏ tới lớn chưa bao giờ bị sờ ngực thể này. Nhìn Long Ngao hai bàn tay lớn nắm bóp ngực khuôn nàng then thưng. Nàng biết người đang ông này sẽ bảo vệ và yêu thương nàng suốt đời. Bây giờ và cả tương lai cũng vậy, không ai có thể thay thế hắn trông tìm mình.

Long Ngao một hồi nắm bóp thoải mái, thì lấy đầu mình úp vào hai ngọn đồi của nàng cọ cọ khuôn nàng bị kích thích rên khẽ.

– Um...

Thấy Lan Linh Tuyết rên rì thì Long Ngao cũng nóng trong người, lập tức cời đồ ra, cái dương vật to _dài_ cứng thoát ra, trên dương vật gân xanh nổi lên cuộn cuộn trong thật giữ ton.

Lan Linh Tuyết thấy hắn cời quần thì mắt cứ che mặt lại, sau khi hắn cời quần xong thì nàng hé cạnh tay ra nhìn, thì thấy cái giường vật đáng sợ của hắn đang hùng dũng, hiên ngang trong không khí.

– A...cái kia...cái kia...sao...sao nó lại lớn như thế.

Lan Linh Tuyết hết hoảng nói, nàng thật không ngờ dương vật của hắn lại lớn đến thế. Nếu mà cái đó đâm vào âm đạo của nàng thì...nàng thật không dám nghĩ tới.

Lúc ở nhà mẫu thân nàng đã phổ cập chuyện này cho nàng rồi, mẫu thân nói rằng lần đầu của người con gái nào cũng rất đau dương vật càng lớn thì khi dứt vào âm đạo thì càng đau.

Bởi vì thế khi thấy dương vật của Long Ngao thì nàng hết hồn, nghĩ đến lời nói của mẫu thân khuôn nàng cảm thấy hơi sợ.

– À...thì nó lớn thế thôi, ta làm sao biết được, nào Tuyết nhi lên đây nào.

Long Ngao nói xong liền ôm nàng bụng mình, sau đó quay ngược nàng lại để cái chân thon đào nàng sát mặt hắn, lộ ra hai mép âm đạo nhỏ hẹp hồng hào với một ít cọng long mược mà mới chớm nở, một hạt đậu dỏ tình xạo khiến cho hooemon sinh lí nam sôi trào.

Hắn xoay hai chân nàng đến mặt mình thì tất nhiên mặt của nàng dưới kia cũng tiếp xúc với dương vật của hắn. Hắn làm thế tất nhiên là muốn thỏa mãn hai bên. Đó là nàng mút dương vật của hắn, hắn liếm âm đạo của nàng, hai bên đều có lợi.

– Tuyết Nhi cầm lấy nó và mút đi.

Long Ngao nói với Lan Linh Tuyết.

– Nhưng...nhưng mà thiếp...thiếp xấu hổ.

Lan Linh Tuyết cảm thấy xấu hổ, không ngờ Long Ngao lại bảo nàng ngậm cái thứ xấu xa này, khuôn nàng then đó mặt.

– Không để ta làm mẫu nha.

Nói xong, hắn không để nàng trả lời lập tức úp mặt mình vào âm đạo của nàng, dùng lưỡi liếm láp hai mép âm hộ khiến nó rì ra từng chút dầm thuy.

– Ứ...ngứa...ngứa...ứ...ứ.

Lan Linh Tuyết rên rì sung sướng khi hắn dùng lưỡi liếm âm đạo của nàng. Hắn dùng lưỡi đùa giỡn hạt đậu đỏ của nàng khuôn nàng sướng run người. Bất tri bất giác nàng đã dùng tay của mình cầm lấy dương vật của Long Ngao mà được lên trượt xuống.

– À...thỏa mái...Tuyết nhi mau nhậm lấy nó đi nào.

Long Ngao sung sướng nói.

Thấy hắn nói thế thì nàng do dự một tí rồi hé môi thơm của mình ngậm lấy dương vật của hắn. Lúc đầu thì nàng chưa thuần thực khuôn cho rắn cắn chạm trúng dương vật khuôn Long Ngao nghe rằng, nhưng một hồi thì nàng cũng thuần thực.

Thế là hai người cùng nhau, một người mút, một người liếm chỗ riêng tư của nhau. Khuẩn cho cả hai đều sướng rơn người.

– À...ta chịu hết nổi rồi...ta...ta ra đây à...

– Ta cũng không chịu nổi rồi, hai chúng ta cùng nhau ra.

Long Ngao và Lan Linh Nhi đều đến cực hạn, hai người đều ra cùng lúc.

Dâm thủy của Lan Linh Tuyết thì phun ra, Long Ngao cũng hé miệng nuốt hết không chứa một chút nào.

Còn Tinh trùng của Long Ngao bắn mạnh vào trong miệng của Lan Linh Tuyết khiến cho nàng bị sặc, nhưng vẫn cố nuốt hết, bởi vì nàng biết dâm thủy của mình phun ra đều được Long Ngao nuốt hết. Hắn thật sự yêu thương nàng, nàng không muốn lãng phí tinh dịch hắn, thế là nàng nuốt hết.

Sau khi ra hai người ôm nhau nằm một lúc, sau khi con sướng đi qua thì hai người mặt đỏ lên mở cửa đi về phía đầu giá hội.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 40: Đấu giá

Hai người cùng nhau đi ra khỏi phòng, nhưng mà khuôn mặt của Lan Linh Tuyết đỏ chót không phai mờ được.

Hai cô gái cạnh cửa nhìn nàng bằng ánh mắt mập mờ khiến nàng không biết tìm chỗ nào để cúi xuống, chỉ có thể úp mặt vào ngực Long Ngao để hắn dịu nàng đi.

Nhìn thấy hai cô nàng cạnh cửa nhìn vào bọn họ với ánh mắt mập mờ. Nhưng mà tên này là dạn mặt dày mà làm sao sợ các nàng nhìn chứ.

Nhìn thấy hai cô nhìn hắn lập tức quay lại cười nhìn hai cô một cái.

Hai cô nàng thấy hắn nhìn hai nàng cười, khuôn cho hai nàng đỏ mặt.

Đẹp trai quá, tại sao hắn nhìn mình một cái mà khuôn mình tím dáp thành thẹn thế này?.

Hai cô nàng nhìn hắn đi xa với ánh mắt si mê.

Long Ngao ôm Lan Linh Tuyết trong ngực với ánh mắt soi mói của mọi người đi đến địa điểm đấu giá.

Khi đi đến cửa của hội đấu giá thì một lão già với khuôn mặt tươi cười đi đến bên cạnh hắn.

– Hoan nghênh Long Ngao công tử, Lan tiểu thư đến với hội đấu giá, mời.

Lão già đi đến bên cạnh Long Ngao chào hỏi rồi mời Long Ngao vào. Thật ra trong hội đấu giá này đều có các bức họa của các công tử, tiểu thư của mấy gia tộc trong thành, cho nên vừa nhìn thấy hai người Long Ngao thì lập tức nhận

ra hai người ngay.

–Ồ...

Long Ngao cũng bắt ngờ lão già này nhân ra mình, nhưng cũng không nói gì ôm lấy Lan Linh Tuyết theo lão đi vào, nếu lão đã biết mình rồi thì khỏi cần giới thiệu chỉ cho tởn nước bọt.

Được lão già dẫn đi một lúc thì đến nơi đấu giá, nơi đấu giá này khá rộng lớn có thể chứa được khoản mấy nghìn người, đây chỉ là nền dưới thôi. Nghe lão già giới thiệu. Trong phòng đấu giá này có ba tầng. Tầng một là để cho những vị khách bình thường bỏ kình tệ mua vé vào, tầng hai là cho các con em của mấy gia tộc trong thành, còn tầng ba là để cho các gia chủ trong thành cùng với các tu sĩ Kim Đan kì ở.

Hiện tại lão già dẫn hai người Long Ngao lên lầu hai, đi vào một gian phòng, bên trong phong có hai chiếc ghế dựa, còn lại không có gì khác.

– Chúc hai vị mua được đồ mình mong muốn.

Lão già chào hai người sau đó thì đóng cửa ra ngoài.

Nhìn thấy lão già đi ra ngoài thì Long Ngao ôm Lan Linh Tuyết lên chiếc ghế.

– Sao Linh Tuyết lão bà của ta, lúc này có sượng không nào.

Hắn dễ dàng ngồi lên ghế, nhưng tay hắn không yên phần luôn tay vào trong áo nâng bóp hai cặp vú nảy nở của nàng.

– Chàng...chàng bại hoại, không được, chỗ này không được, bên ngoài còn có người đó.

Lan Linh Tuyết xấu hổ dùng tay mình đẩy cái tay xấu xa của hắn ra vuốt ngực mình nói.

– Không sao đâu, chỗ này chỉ có hai chúng ta, con bên ngoài thì không ai dám vào đâu.

Long Ngao không nghe nàng nói mà vẫn xoa ngực nàng.

Lan Linh Tuyết thấy hắn như vậy cũng bắt đầu dè dặt. Thời dễ mặc kệ hắn muốn làm gì thì làm, dù sao mình cũng là của hắn.

Trong này hai người chơi trò ân ái, còn ở tầng dưới bây giờ đang ngồi chật người. Ở dưới toàn là tu sĩ luyện khí trở lên không, nào là luyện khí tầng 6,7,5,4. Kể cả trúc cơ, kết đan cũng khoản mười mấy người. Quả thật hội đấu giá quá náo nhiệt. Bởi vì lần nào trong hội đấu giá cũng có bảo bối xuất hiện, cho nên nhưng người dưới tầng một đã tích góp tài sản để có dịp mua được những bảo vật trong hội đấu giá.

Trong lúc mọi người đang xì xào bàn tán thì trong cánh cửa sau sân khấu bước ra một lão già khoản 60,70 tuổi ốm yếu, nhưng đứng nhìn bề ngoài mà đánh giá, trên thân thể lão toác ra một luồng khí tức mà chỉ có Kim Đan kì mới có. Khi lão già này bước ra luồng uy áp kim đan tỏa ra khiến cho những người ở tầng một im lặng ngay.

Lão già thấy mình ra khiến cho bọn người tầng một sợ hãi im lặng thì hài Lòng.

– Chào tất cả mọi người đã đến tham gia hội đấu giá này, ta tên là Tiểu Hàn mọi người có thể gọi ta là Hàn Lão. Mọi người chú ý trong hội đấu giá này chỉ có ai ra giá cao hơn là có thể mua vật phẩm, không được đánh nhau, nếu không nhe thì phế tu vị dưới ra ngoài, nặng thì đánh chết tại chỗ. Mọi người nghe rõ chưa, nếu nghe rõ rồi thì..

– Hội đấu giá xin được bắt đầu.

– Vật phẩm đầu tiên được đem ra đấu giá là một bình Bồ Huyền Đan cấp 1, công dụng bồi bổ lại máu huyết mà tu sĩ bị mất. Giá khởi điểm 50 linh thạch hạ phẩm, lời lần tăng không ít hơn 10 viên linh thạch.

Hàn lão vừa nói xong thì phía dưới đã có người ra giá.

– Ta ra giá 60.

– Ta ra 75.

– 95.

– 110.

.....

Rút cuộc bình Bồ Huyền Đan đầu tiên của hội đấu giá được một trăn hán ra giá 160 linh thạch mua được.

– Vật Phẩm thứ hai được đấu giá là một gốc thảo dược cấp hai là Băng linh thảo, là nguyên liệu chính để luyện được sư luyện thành đan dược cấp hai băng linh đan, giá khởi điểm 100 linh thạch, mỗi lần tăng giá không thấp hơn 10 linh thạch.

– Ta ra 110 linh thạch.

– 120 linh thạch.

– 150.

– 165.

– 175.

.....

Gốc thảo dược Băng Linh Thảo này không thể lập tức phục dụng được, chỉ có thể luyện đan mới có thể phục dụng, cho nên lần này chỉ có các luyện được sư trên tầng ba được đấu giá mà thôi.

Gốc linh thảo được một người có giống nói là con gái mua được với giá 270 linh thạch, bởi vì tầng hai ba được che phủ bởi kết giới cho nên không ai nhìn được diện mục của họ cả.

– Bây giờ chúng ta sẽ đấu giá một vật phẩm khá hiếm có đó là.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Thanh tâm ngọc nhũ

Bây giờ chúng ta sẽ đấu gia một vật phẩm khá hiếm đó là.....Thanh Tâm Ngọc nhũ.

Thanh âm của Hàn Lão bình thân lan khắp nơi của trong hội đấu giá.

– Cái gì? Thanh Tâm Ngọc nhũ.

– không thể tin được.

– Không ngờ lại là thanh tâm ngọc nhũ.

– Chết tiệt lần này ta không đem đủ linh thạch rồi.

– Thật tức chết mà.

Nhìn mọi người la hét hàn lão cũng chỉ mỉm cười, trong mắt của hắn khung cảnh trước mắt là đương nhiên.

Thanh Tâm Ngọc nhũ. Như ý nghĩa, nếu có thanh tâm ngọc nhũ trong người, vào thời khắc độ kiếp nó sẽ khuyến cho tâm linh người độ kiếp trở nên thanh tịnh không bị tâm pha quấy phá, làm giảm nguy cơ bị tâm ma xâm lấn mà độ kiếp thất bại, bị lôi kiếp đánh hồn phiêu phách tán. Thanh tâm ngọc nhũ rất hiếm có, bởi vì thanh tâm ngọc nhũ được dựng dựng ở nơi không có người hoặc yêu thú qua lại linh khí trong lành không tạp chất, mỗi ngày thanh tâm ngọc nhũ hấp thụ linh khí chung quanh để sinh trưởng. Thanh tâm ngọc ngù trưởng thành có màu trắng, kích thước khoảng nắm tay trẻ em, bên trong chứa một loại chất lỏng màu xanh lá ảm chứa sức mạnh kì diệu khiến cho người độ kiếp uống vào sẽ không bị tâm ma xâm phạm, có cơ hội vượt qua thiên kiếp. Bởi vì thanh tâm ngọc nhũ sinh trưởng ở nơi không người hoặc yêu thú cho nên, nếu được người hoặc yêu thú tìm được ngọc ngũ, thì nơi sinh trưởng của nó sẽ không bao giờ sản sinh ra một ngọc nhũ thứ hai nào nữa. Bởi vì độ quý hiếm và khả năng khử trừ tâm ma, mà mỗi lần Thanh Tâm Ngọc nhũ xuất hiện sẽ gây ra một hoài gió tanh mưa máu, huyết chảy thành sông. Hiện giờ Thanh Tâm Ngọc Nhũ lại xuất hiện bên trong hoại đầu giả, nhìn thì không sợ qua thì không có chuyện gì, bởi vì đây là hoại đầu giả có nguyên anh ki tọa trần. Nhưng mà ra khỏi đây hoại đầu giả sẽ không quản. Đến lúc đó tình trạng cướp đoạt vật phẩm sẽ diễn ra.

— Thanh Tâm Ngọc nhũ?

Long Ngao nghỉ hoặc nghỉ.

— Hệ thống Thanh Tâm Ngọc Ngũ này có công dụng gì, sao ta thấy bầu không khí trong phòng lập tức thay đổi thế này.

— Chủ Nhân, hệ thống sẽ chuyển tư liệu về thanh tâm ngọc nhũ cho chủ nhân.

Sau đó một luồng thông tin được hệ thống chuyển vào não bộ của Long Ngao.

Khi đã xem xong những kí ức này thì hắn đã biết tại sao bầu không khí lập tức thay đổi rồi, bây giờ nhìn kĩ lại thấy toàn bộ người ở tầng một đều lộ ra ánh mắt tham lam như muốn ăn tươi nuốt sống viên thanh tâm ngọc nhũ dưới bàn kia. Kể cả Lan Linh Tuyệt mặt dù không lộ ra vẻ về tham lam nhưng trong ánh mắt hắn nhìn thấy sự ước ao trong đó.

— Hệ thống, người nói ta lúc độ kiếp có bị tâm ma xâm lấn không.

Long Ngao chợt hỏi.

— Không thưa chủ nhân, bởi vì ngài có hệ thống cho nên không một tâm ma nào có thể xâm nhập được vào cơ thể ngài cả.

Hệ thống nói.

— Thế thì tốt, à mà hệ thống trong cửa hàng có vật gì có thể khử trừ tâm ma không.

Long Ngao nghĩ, mình thì không bị tâm ma xâm lấn, nhưng nữ nhân của mình thì sao lỡ may các năng độ kiếp thất bại bị đánh hồn phiêu phách tán thì toi, đến lúc đó thì hẳn hối hận cũng không kịp, cho nên bây giờ phải hỏi hỏi hệ thống thử coi có thứ gì có thể khử trừ tâm ma không.

— Có thưa chủ nhân.

— Đó là cái gì?

Long Ngao vội vàng hỏi đây là sinh tử của nữ nhân của hắn, hắn không gấp sao được.

— Thưa chủ nhân trong hệ thống có hai loại đan được có tác dụng với tâm ma.

Thứ nhất Tâm ma đan: có thể ngăn chặn tâm ma ở mỗi cảnh giới nhưng sau này đến cảnh giới cao hơn nếu không có tâm ma đan cao hơn để ngăn chặn tâm mà thì, tâm ma của cảnh giới trước sẽ chồng chất lên tâm ma của cảnh giới này khuyến cho quá tình vượt qua tâm ma sẽ khó khăn hơn hơn. Thứ hai: Diệt Ma Tâm đan: đúng như tên đan được sẽ diệt đi tất cả tâm ma của người sử dụng đan được này đến cảnh giới độ kiếp, bởi vì sau cảnh giới độ kiếp sẽ không còn sự hiện diện của tâm ma nữa. Nhưng giá trị của mỗi viên Diệt Ma Tâm Đan rất đắt. 50 vạn điểm một viên Diệt Ma Tâm Đan. Còn Ma Tâm Đan, thấp nhất là 5000 một viên Ma Tâm Đan cấp 1, mỗi cấp tăng gấp đôi.

Nghe hệ thống nói, hắn nghe mà liều hết cả lưỡi một viên Diệt Thế Ma Tâm Đan lên đến 50 Vạn điểm một viên đúng là cắt cổ mà, còn Ma Tâm đan, viên thấp nhất cũng 5 ngàn, mình bây giờ trong người chỉ có hơn hai nghìn, chẳng đủ mua được một viên Ma Tâm Đan nói chi đến Diệt Ma Tâm Đan.

Hắn thở dài trầm nghĩ, về sau phải hoạt động nhiều hơn mới được, vì mình và cũng vì các nàng ấy.

— Tuyệt nhĩ muốn Thanh Tâm Ngọc Nhũ à.

Long Ngao thấy nàng ao ước thì thấy thương, hắn gian tay ôm nàng vào lòng hỏi.

— Không có...

Lan Linh Tuyệt áp ứng nói.

— Còn không có, nhìn mặt muội áo ước kia, đừng lo đến lúc muội độ kiếp thì huynh sẽ có cách ngăn cản tâm ma cho muội, cho nên muội cứ yên tâm tu luyện.

Long Ngao hôn môi nàng một cái an ủi nói.

— Ừ thiếp tin chàng.

Lan Linh Tuyệt tin tưởng hắn nói, bởi vì được hệ thống khóa hạo cảm của nàng ở mức 100% cho nên Long Ngao nói gì nàng đều vô điều kiện tin tưởng cả.

— Ừ, thế mới ngon.

Long Ngao vuốt đầu nói.

.....

Quay lại trên sân đấu giả, khi Hàn lão nói tên vết đấu giả và đem nó ra thì không khí phòng đột nhiên thay đổi, dưới tầng một thì nghị luận ầm ĩ và những ánh mắt nóng bỏng nhìn chiếc hộp đựng Thanh Tâm Ngọc Nhũ. Còn những nhân vật cấp bậc gia chủ, lão quý hoặc những con em gia tộc đạt được luyện khí đỉnh phong hoặc Kết đan đỉnh phong thì vẫn im lặng, họ biết người nào mà mua nó thì sẽ thành đối tượng cho tất cả chú ý. Nhưng người tu vị cao này tất cả chắc chắn đã sử dụng dịch thuật hoặc dịch dụng đan để thay đổi khuôn mặt mình rồi. Nếu có thể mua được Ngọc nhũ và thoát được sự truy sát của đám người còn thì sau này sử khó g ai nhân ra hắn là ai, sẽ không gây phiền toả không cần thiết cho bản thân. Những người này đa số đều là kim đan đỉnh phong bọn họ sắp phải độ kiếp, đang rất cần thanh tâm ngọc nhũ này. Bởi thế lần đây giả này chắc chắn sẽ rất náo nhiệt.

— Mọi người chắc chắn đã biết tác dụng của nó ta cũng không nói nhiều lời, giá khởi điểm của Thanh Tâm Ngọc Nhũ là 1 vạn linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá không dưới 1000 linh thạch. Đấu giá bắt đầu.

Khi Hàn Lão nêu cái giá 1 vạn linh thạch hạ phẩm thì tất cả những người ngoài ở tầng một liều lưỡi ảm đạm, bởi vì đa số bọn họ đều không đủ một vạn, cho dù có đủ một vạn cũng không mua được, cái thanh tâm ngọc nhũ này chắc chắn sẽ bị nâng lên rất cao.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Cạnh tranh kịch liệt

Dù giá Hàn Lão báo có cao đối với những người tầng một, nhưng đối với những gia chủ và những lão quái vật kim đan đỉnh phong không là gì cả. Bọn họ trong người ít nhất cũng cỡ 50 vạn linh thạch trở lên, bởi thế có thể thấy cuộc cạnh tranh này khá quyết liệt đấy.

— Ta ra 1 vạn 1000 Linh thạch.

Đợi một hồi lâu thì mới có người báo giá. Người báo giá này là một nam nhân trung niên ngồi trong góc trái dưới tầng một, tu vị trực cơ đỉnh phong, người này thân hình cao to, lực lưỡng, cơ bắp cuộn cuộn. Khí thế trên người hắn giống như bị hấn ép lại. Nhìn là biết hắn chuẩn bị độ kiếp rồi, chỉ cần hắn thả lỏng linh lực của đế nó xông phá lên cảnh giới Kết đan, chắc chắn sẽ kéo đến thiên kiếp. Cho nên hắn phải mua Thanh Tâm Ngọc nhũ này để tiêu diệt tâm ma của chính mình để có cơ hội vượt qua thiên kiếp. Nhưng liệu hắn có mua được hay không? Khi chỗ này ngồi đây rầy những người tu vị cao hơn hắn mà còn giàu hơn hắn nữa.

— 1 vạn 1000 linh thạch.

— 1 vạn 1000 linh thạch.

— Có ai ra cao hơn không.

– Thanh Tâm ngọc nhũ giúp ngăn chặn tâm ma.

Hàn Lão dùng búa đập đập bàn hô to lên, hẳn biết đây chỉ là bắt đầu trước cuộc cạnh tranh quyết liệt mà thôi.

– 1 vạn 1000 linh thạch lần thứ nhất.

– 1 vạn 1000 linh thạch lần thứ hai.

– 1 vạn 1000 linh thạch lần thứ....

– 1 vạn 5000.

Hàn Lão già vỡ chuẩn bị đọc lần thứ ba thì rút cuộc có người không chịu nổi lên tiếng. Đây là tiếng nói của một lão già ở tầng ba, giọng nói của hắn cũng truyền ra áp lực của tu vị Kim đan hậu kỳ đã gần sát cảnh giới đỉnh phong rồi.

Khi nghe được giọng nói này thì Long Ngao neho mắt lại, đây không phải cuồng của Đại Trưởng Lão Lâm Tiểu Cường của Lâm gia sao. Không ngờ hắn cũng tham gia hội đấu giá này, chuyện này càng ngày càng thú vị.

– 2 Vạn.

Một giọng nói trong trẻo trên tầng ba quan lên.

Khiến tất cả mọi người có mặt tại đây nhin vào. Bọn họ không ngờ trên tầng ba cũng có một cô gái với giọng nói tròn trẻo như thế, căn cứ theo giọng nói của nàng ấy, chắc hẳn chưa vượt qua 40 tuổi. Nếu đúng như mọi người dự đoán thì đúng là yêu nghiệt chưa đến 40 mà đã là Kim Đan tu sĩ thật là bất khả tự nghị.

– 2 vạn hai.

Trong phòng Lâm Tiểu cường, hẳn lại một lần nữa lên tiếng hẳn biết mình sẽ không dễ dàng có được thanh tâm ngọc nhũ như thế.

– 2 vạn 5.

Lại có một người nữa tham gia cuộc tranh đấu, lần này là giọng nói của một trung niên.

– 3 vạn 9.

Nữ tử trên lầu ba lại một lần nữa bình thản báo giá.

– 4 vạn 2.

Lại thêm một người nữa.

– 5 vạn.

– 5 vạn 5.

– 7 vạn 8.

Dần dần tất cả cường giả trên tầng ba đều tham gia cuộc tranh đấu này. Cuộc tranh đấu này ngày càng quyết liệt, thanh tâm ngọc nhũ được những người này đẩy lên đến 50 vạn rồi. Nhưng hình như nó vẫn còn tiếp tục tăng lên không có dấu hiệu ngừng lại.

– 70 vạn.

Lại là giọng nói của nữ tử trên lầu ba đó. Nhưng bây giờ giọng nói nó không còn bình thản như trước nữa mà trở nên gấp gáp. Hiện giờ trong người nàng chỉ có 100 vạn thôi, nếu giá thanh tâm ngọc nhũ mà bị nâng lên trên 100 vạn thì nàng cũng chịu thua.

– 80 vạn.

Lại là một cái giá cao chót vót, khiến cho những người ở tầng một phải liêu lười, còn những người tầng hai thì há hốc mồm, bọn họ không ngờ thanh tâm ngọc nhũ này lại được nâng lên cao như vậy. Hồi giờ bọn họ chưa bao giờ thấy vật gì được nâng lên cao như vậy.

– 100 vạn.

Một thanh âm hữu lực vang lên, khuyến cho không khí trong phòng đấu giá chợt im lặng, nhưng sau đó lại sôi trào lên.

– 100 vạn.

– Không ngờ thanh tâm ngọc nhũ này đã được đẩy lên 100 vạn.

.....

Phía dưới mọi người sôi trào bàn luận âm ỉ, còn ở trên tất cả tất cả không có ai nói chuyện, mà tất cả mọi người đều đưa ánh mắt sang gian phòng của người mới ra giá. Bọn họ nghe được âm thanh hữu lực từ người này. Nhưng bên trên không có ai kinh thường cả, bọn họ cảm thấy đối phương cũng có tu vị Kim Đan Đỉnh phong, nhưng hình như cơ thể của hắn không trụ được bao lâu nữa, thọ nguyên người sắp cạn rồi. Tất cả ánh mắt của tất cả mọi người tầng ba đều khóa chặt căn phòng của hắn lại. Chỉ cần hắn ra khỏi căn phòng này thì sẽ bị sự tấn công dồn dập của những người này để cướp thanh tâm ngọc nhũ.

– 100 vạn có ai ra giá cao hơn không.

– 100 vạn lần thứ nhất.

– 100 vạn lần thứ hai.

– 100 vạn lần thứ ba.

– Thành giao.

– Nhân viên của hội đấu giá sẽ mang vật phẩm đến và thanh toán tại chỗ.

Thanh âm của Hàn Lão quan lên phá vỡ không khí trầm mặc áp lực của phòng đấu giá.

Rốt cuộc thanh tâm ngọc nhũ cũng có chủ nhân, nhưng mà chủ nhân này chắc chỉ là tạm thời thôi. Mọi người đều biết sau hội đấu giá kết thúc, sẽ có một trận chiến giữa các lão quái này.

Sau khi đấu giá xong thanh tâm ngọc nhũ, thì không khí trong phòng trầm qua lâu, tiếp theo là những vật phẩm như linh thảo, đan dược, binh khí cấp thấp được các tu sĩ cấp thấp ở tầng một mua được.

– Bây giờ hội đấu giá sẽ đấu giá một cặp nô lệ Tinh Linh tộc cực phẩm được một nhóm dong binh bắt được ở phụ cận Yêu thú Sơn mạch.

– Giá khởi điểm 500 linh thạch, mỗi lần tăng không được thấp hơn 20 linh thạch.

– Đấu giá bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Đấu giá tinh linh tộc – nghiệm vụ

Gào thét, tiếng sỏi tru trong phòng đầu già vang lên thành từng mảnh, ở đại lục mỹ nữ có rất nhiều chủng loại, loly, xinh đẹp, gợi cảm, thanh thuần, thành thực, lãnh diễm, làm tức giận.v.v. Những người này mặc dù không phải rau cải trắng, tùy ý có thể thấy được, nhưng tóm lại là có thể tìm được. Mà mỹ nữ Tinh Linh Tộc lại rất ít thấy, thậm chí ở trung tâm đại lục trên cơ bản không có, những mỹ nữ ngoại tộc tộc như Tinh Linh Tộc này, rất ít ra ngoài đa phần đều ở trong lãnh địa của tộc mình thôi, bởi vì họ sợ bị con người bắt. Cho nên trường bối thường dẫn đó là không được ra thế giới loài người, nhưng thỉnh thoảng vẫn có một ít tộc nhân lên ra ngoài và bị bắt và đem bán như hai tinh linh tộc dưới sân kia. Ở dưới sự chờ mong của tất cả mọi người, hai thiếu nữ đáng người uyển chuyển thon dài, hai cái tai nhọn hắt để phân biệt là tinh linh, bị hai thị nữ kéo lên, hiện ra ở trong vô số ánh mắt lửa nóng.

– Còn không đẹp bằng thị nữ nhà ta nữa!.

Kỳ vọng càng cao, thất vọng càng lớn, đây là ý tưởng trước mắt của rất nhiều người.

–Nghe nói Tinh Linh Tộc mỹ nữ như mây, người này cũng quá bình thường đi!.

Có người đưa ra nghi vấn.

–Xem bộ dáng là một Tinh Linh Tộc bình thường, không có ý.

– 520 Linh thạch.

Thế giới này có nam nhân thích những thứ đặc thù, mặc dù không đẹp nhưng hai cái tai nhọn kia, sẽ hấp dẫn những người đó.

– 600 Linh thạch.

Đến khi giá kéo lên đến 1000 linh thạch, đã không có người nào đầu giá nữa, không có ai nguyện ý dùng nhiều tiền đi mua sắm một người nữ tử bình thường, dù nàng là tinh linh tộc.

Long Ngao khuyến cho người xem ngoài ý muốn ra giá.

– 1500 Linh thạch.

Linh thạch là hân hoi mụon Lan Linh Tuyết, hiện tại trong người hân chẳng có tý linh thạch nào cả, vì thế phải mụon nạng, mặc dù hơi xấu hổ nhưng vẫn phải mụon để mua. Bởi vì hời này Hệ thống phát hiện.

– Định! Hệ thống Phát hiện Dâm Dục huyết mạch.

Hệ Thống trong đầu Long Ngao quan lên.

– Dâm Dục Huyết Mạch?.

Long Ngao nghi ngờ hỏi.

– Thừa chủ nhân Dâm Dục huyết mạch, là một loại huyết mạch có dòng họ với Sắc Dục huyết mạch. Nhưng loại huyết mạch này chỉ dành cho phụ nữ. Người phụ nữ nào mang loại huyết mạch này rất hiếm. Nó hiếm có ở chỗ dân ông rất khó thỏa mãn được họ. Bởi vậy, những người dân ông có loại phụ nữ có huyết mạch Dâm Dục này rất có thể bị cầm sừng đầy đầu nếu không thỏa mãn được họ. Tác dụng rất đặc biệt của loại huyết mạch này là nếu có thể bắng vào lần đầu tiên của người phụ nữ đó khuyến nạng ra, thì sẽ khuyến cho tu vi của người dân ông cùng giao tăng cao. Theo sự hiểu biết của hệ thống về đại lục này, thì còn chưa có ai thuận phục được loại phụ nữ có huyết mạch này cả.

– Định! Nghiệm vụ bên lề! Mua và thuận phục hai nữ tinh linh tộc này. Ban thưởng một lược quay may mắn $\times 1$, một cặp tiền ma nhân, một bộ Thần Thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh của Mục Tôn Mục Trần, 2000 điểm sắc dục. Thất bại chết.

Long Ngao nghe hệ thống nói, nếu cưới loại phụ nữ này sẽ bị cầm sừng đầy đầu thì hết hồn, nhưng nghĩ lại mình mang trong mình chính tông sắc dục huyết mạch của Thần Nữ Sắc Dục mà con sơ cái huyết mạch chi nhanh này sao. Sau đó nghe phần thưởng thì sáng lên nhất là cái Tiền Ma Nhân và Thần Thông Nhất Khí Hóa Tam Thanh.

Nếu hân không nhớ lắm thì cái thần thông này của Mục Tôn có thể phân thêm hai Phần thần giống y chan bản tôn kể cả sức mạnh lẫn pháp quyết. Chính bộ thần thông này đã giúp Mục Tôn đăng phong "Thiên Khung Bàng" bước vào Chúa Tể Cảnh, đánh lui Thiên Tà Thần và Ngoại Vực Tà Tộc ra khỏi Đại Thiên Thế Giới, thống nhất Đại Thiên, hòa bình được lập lại. Nhưng theo hân biết là lúc Mục Tôn dùng 5 phần thần được tạo ra để đề tên mình lên "Thương Khung Bàng" thì bộ pháp Thần Thông này đã tan biến vào trong thiên địa rồi mới phải chứ, làm sao mà hệ thống lại có nó.

Mặt dù nghi hoặc hân cũng không hỏi. Có để mình sử dụng là được rồi hỏi làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 44: Thuần thú đan

Khi Long Ngao từ trong suy nghĩ tỉnh lại thì nhìn Lan Linh Tuyết hiểu kỳ nhìn xem Trương Hiểu Vũ, không rõ hân sao lại cảm thấy hứng thú đối với hai cái nữ tử Tinh Linh Tộc bình thường này.

Ngoại trừ Lan Linh Tuyết, những người ở trên lầu hai nhìn Long Ngao đều mang vẻ mặt kinh ngạc, thầm nghĩ trong lòng: Chẳng lẽ tên này có khẩu vị đặc biệt sao.

Ánh mắt hai thiếu nữ Tinh Linh Tộc đứng ở trên đài quảng về phía phòng Long Ngao, biểu lộ vốn bị thương mang theo chút ít nghi hoặc, đối với dung mạo của hai người thì hân sẽ không có ai muốn mua về nữa ấy chứ đằng này lại có người ra giá cao, mà còn là con nhà cao quý nữa chứ.

– 1700 linh thạch

Báo giá là một lão nhân nổi danh sắc lang của Lâm Thiên Thành, nghe nói là từ tôn của một phủ hào nào đó, sau khi hân tiếp nhận đã đem gia sản đập phá gần hết, trong đó đại bộ phận tồn ở trên người nữ nhân. Nữ nhân Tinh Linh Tộc này cho hân cảm giác không tầm thường, đây là trực giác sinh ra trong vài chục năm năm trên người của hân.

– 2000.

Long Ngao hạ quyết tâm, nhất định phải mua hai nàng cho bằng được, không thể để tên nào mua được hai nàng. Đây là một đồng tu vi của hân đấy, sao có thể để người khác mua được chứ.

Lão nhân kia có chút thịt đau, chần chờ vài cái, cuối cùng không có đầu giá tiếp.

– 2000 linh thạch lần thứ nhất.

– 2000 linh thạch lần thứ hai.

– 2000 linh thạch lần thứ ba.

– Thành giao.

– Chúc mừng vị công tử trên lầu hai mua được cặp đôi Tinh Linh Tộc này.

Có thể bán được 2000 linh thạch đã qua mục tiêu dự trù, Hân lão cảm thấy rất hài lòng, ban đầu hân tưởng không được một ngàn linh thạch nữa đấy chứ.

Long Ngao cười khò một tiếng, 2000 linh thạch hạ phẩm này cơ hồ là tuyệt đại bộ phận Linh thạch của hân mụon của Lan Linh Tuyết rồi, nếu để cho cho lão sư phụ Lan Linh Tuyết biết linh thạch của hân cho nàng tu luyện lại cho tên này mua gái không biết sẽ cảm thấy thế nào nữa.

Lan Linh Tuyết cảm thấy hứng thú hỏi:

– Ngao ca tại sao huynh lại...

Long Ngao cắt đứt lời nàng:

– Đừng hỏi, ta cũng không biết chỉ cảm thấy hai nàng này bắt phạm mà thôi.

Ồ! Nhìn ra Long Ngao không muốn nói, Lan Linh Tuyết thức thời không có hỏi lại, dù sao ai cũng có bí mật mà.

–Vật phẩm kế tiếp là chuyên môn chuẩn bị cho những người muốn thu phục tọa kỵ, đan được cấp 4: Thuần Thú Đan, nhờ máu lên đan được sau đó ném vào miệng Yêu thú muốn thu phục, có 80 % có thể thu phục được yêu thú đó (giống bánh thuẫn chùng của draemon).

Ngồi ở trên vị trí cách phong Long Ngao không xa, Hạ Bá Thiên nhìn tình sáng lên, ánh mắt nóng rực gắt gao nhìn chăm chăm lên trên đài.

Ai mà chẳng muốn thu phục một đầu yêu thú làm tọa kỵ chứ, nhưng yêu thú là loài hung hãn, rất ghét con người rất khó có thể bắt chúng kỉ kết khế ước chủ tớ lắm, bởi thế Thuần Thú đan là cách hữu hiệu nhất để thu phục chúng. Nhưng Loại đan được này cũng có nhược điểm, đó là phải ném miệng chúng nếu không thì vô dụng. Đã có không ít người có đan được này, nhưng chưa kịp ném đã bị yêu thú vô chết rồi.

Mặc dù có cái nhược điểm đó nhưng người ta vẫn không quan tâm lần nào có loại đan được này ra cũng có nhiều người nguyện ý ra giá cao để mua cả.

Đầu giá rất nhanh đã bắt đầu, giá khởi điểm là 1000 linh thạch.

Hạ Bá Thiên mơ miệng kêu giá lên.

– 1500 linh thạch.

Thoảng cái từ 1000 linh thạch đã bay lên 1500 linh thạch một cách nhanh chóng, Hạ Bá Thiên dứt khoát làm cho rất nhiều người âm thầm tắc lưỡi.

– 1700 linh thạch.

Báo giá là một trung niên gương mặt có chút âm độc, trong mắt cũng là một mảng lửa nóng.

Hạ Bá Thiên ánh mắt co rụt lại nói.

– Người này là người của Thiên Dương Môn, môn phái chuyên lấy nữ tử làm đỉnh lỗ để tu luyện công pháp thái âm bổ dương.

– 2000 linh thạch.

Hạ Bá Thiên mặt không biểu tình kêu giá.

– 2500 linh thạch.

Tên này không nhượng bộ Hạ Bá Thiên Chút nào. Hắn là người của Thiên Dương môn tông chủ là Nguyên anh kì, thì sao phải sợ những người ở trong thành này chứ.

– 4000.

Hạ Bá Thiên là thiên tài được tất cả mọi người trong Lâm Thiên Thành này công nhận mà, cho nên tài nguyên của hắn nhận được từ gia tộc rất cao, bởi thế hắn làm sao mà sợ một tên đệ tử của Thiên Dương Môn này chứ.

Hít hà, mọi người hít một hơi khí lạnh, Tên này thật quyết đoán.

Tên đệ tử Kết Đan tăng một của Thiên Dương Môn sắc mặt khó coi, lần này hắn tới chỉ chuẩn bị 4500 linh thạch thôi, xem ra cũng không đủ, quy củ phòng đấu giá là ngay sau khi kết thúc đấu giá là phải thanh toán, đây là chuyện không thể cho thay đổi.

– 4200 linh thạch.

– 4500 linh thạch.

–Trên người các người có tổng cộng bao nhiêu Linh thạch, toàn bộ cho ta mượn.

Tên này nói với mấy tên bên người mình mượn linh thạch. Nghe giọng nói của hắn. Chắc chắn ở Thiên Dương môn rất có địa vị thì phải.

Mọi người có chút chần chờ, hắn ta vay tiền không trả đã thành danh ở Thiên Dương môn, lần này bọn họ tới cũng mang theo không Linh thạch, cấp cho hắn quả là thiệt thòi rất lớn.

– Ta xxx nhanh lên, mẹ nó ai không cho mượn lão từ từ về giết chết hắn.

Tên này sắc mặt âm trầm, hung ác nói.

– Ta có 1200 linh thạch.

– Ta có 1500 linh thạch.

– Ta có 2000 linh thạch....

Thất thất bát bát cộng lại chừng 5500 nghìn linh thạch. Tên đệ tử Thiên Dương Môn hung ác nhìn chăm chăm phòng của Hạ Bá Thiên liếc, sau đó kêu lên.

– 7000 linh thạch

– 1 vạn linh thạch.

Hạ Bá Thiên mìa mai nhìn thoáng qua hắn ta.

Mạnh mẽ đứng lên, tên đệ tử Thiên Dương Môn chỉ vào căn phòng của Hạ Bá Thiên chửi ầm lên.

– Ta xxx, người cố ý chống đối ta phải không.

Tên này chửi xong thì cảm thấy một luồng uy áp phủ xuống thân mình khiến hắn khô g thờ nói.

– Đây là đấu giá hội, xin giữ im lặng, có gì thì đấu giá kết thúc thì muốn làm gì làm, còn bây giờ thì ngồi xuống.

Hàn Lão thả ra uy áp của chính mình lạnh lùng nói

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 45: Đấu Giá Nguyên Anh Đan

Tên đệ tử Thiên Dương Giáo cảm thấy ngạt thở. Hắn chỉ là một kết đan tăng 1 thôi, sao có thể chịu nổi luồng uy áp của một tu sĩ kim đan tập trung vào cơ thể mình chứ.

– Văn bối...văn bối không dám nữa.

Tên này khó khăn lắm mới cất tiếng nói được, cái uy áp này thật đáng sợ.

– Hừ, không có lần sau đâu đó.

Hàn lão rút lại uy áp đang giáng xuống người tên này lại.

Tên này đỏ mặt hồi lạnh đẩy mình, hắn cứ tưởng là chết rồi chứ.

– Bây giờ đấu giá tiếp tục, nếu không ai trả giá nữa thì Thuần Thú Đan sẽ là của vị khách trên tầng hai kia.

Hàn lão nhìn một hồi không thấy ai hết thì đập búa ba lần, Thuần Thú Đan được Hạ Bá Thiên mua được.

Sau Thuần Thú Đan thì hội đấu giá vẫn tiếp tục đấu giá một ít đan dược, bình khí lực vật được những người ở tầng một mua.

— Bây Giờ là vật phẩm áp trụ của lần đấu giá hôm nay.

— Nguyễn Anh đan.

Hàn Lão lớn cuống nói, giọng nói của hắn như có ma lực vậy, được truyền vào tai tất cả mọi người ở trong phòng nay.

Khi hàn lão báo vật phẩm thì những tu sĩ tầng một sôi trào nghị luận. Còn những vị khách tăng thì im lặng không lên tiếng hình như họ đã sớm biết vật áp trụ hôm nay là Nguyễn Anh Đan vậy.

— Nguyễn Anh Đan?

Long Ngao bắt ngờ nói, không ngờ lại có loại đan dược này ở phòng đấu giá này.

Lúc trước hắn xem ở cửa hàng đan dược ở trong hệ thống có thấy loại đan dược này.

Loại Nguyễn Anh Đan, có thể giúp tăng tỉ lệ độ kiếp thành công cao lên 3 thành, còn giúp cho sự hình thành nguyên anh nhanh hơn. Sau khi qua được thiên kiếp có thể giúp người dùng phục hồi lại một nửa sức linh khí trong thân thể đã tiêu hao trong lúc độ kiếp. Nguyễn Anh Đan này còn quý giá hơn Thanh Tâm Ngọc Nhũ nhiều, nó được Luyện đan sư cấp 6 luyện chế tỷ lệ thất bại rất cao, có lúc thất bại 10 lần thì mới ra được một lò thành công, cho nên nơi nào có Nguyễn Anh Đan xuất hiện thì nơi đó có cạnh tranh quyết liệt, gió tanh mưa máu nổi lên. Giá cả của Loại đan dược này vô cùng cao, luyện đan sư bán loại đan dược này thường sẽ tăng thêm giá cả của 10 lần thất bại lúc trước hợp vào mà bán ra. Mua Nguyễn Anh Đan này có thể tiêu tốn một nửa tài sản của một trong bảy gia tộc ở Lâm Thiên Thành này có kho còn cao hơn.

— Ngao ca.

Lan Linh Tuyệt lên tiếng đánh thức Long Ngao từ trong trầm tư ra ngoài.

— Có ý không tuyệt nhi.

Long Ngao nhìn Lan Linh Tuyệt nói.

— Ngao ca huynh xem hôm nay tại sao hội đấu giá này lại bán Nguyễn Anh Đan không phải họ có ý đồ gì đấy chứ.

Lan Linh Tuyệt lo lắng nói.

— Ý đồ gì.

Long Ngao nghi ngờ nói.

— Chẳng lẽ huynh không biết à, trong Thành Lâm Thiên của chúng ta có sáu gia tộc có kết đan ki tọa trấn và trịnh gia có tu vị Nguyễn Anh ki tọa trấn để quản lý sáu gia tộc còn lại. Huynh nghĩ xem nếu Nguyễn Anh Đan này mà rơi vào tay một trong sáu gia tộc kia thì sao. Nếu có thêm một gia tộc nữa có Nguyễn Anh tọa trấn nữa thì huynh có biết hậu quả thế nào không. Nó sẽ phá vỡ thế cân bằng vốn có của các gia tộc trong thành, Trịnh Gia làm sao có thể để chuyện này xảy ra được chứ. Chắc chắn sẽ bóp nát từ trong trứng, không để chuyện này xảy ra ảnh hưởng đến sự thống trị của trịnh gia bị lung lay.

Lan Linh Tuyệt phân tích lợi hại của chuyện này.

Nghe Lan Linh Tuyệt phân tích như thế thì, long mỳ của Long Ngao nhăn lại.

Nếu để đan dược này rơi vào tay sau gia tộc còn lại trong thành thì tất nhiên sẽ gây ra một hoài chiến tranh gia tộc. Hiện giờ mình tu vị không đủ mạnh, nếu chỉ bảo vệ bọn người Lan Như Nguyệt thì không sao, mình có thể để bọn họ vào nhàn rồi chạy. Nhưng đằng này còn Lan Như Ngọc Gia chủ Lan Gia nữa nếu để chuyện này phát sinh chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến Lan gia, mình không thể ích kỷ buộc nằng theo mình mà bỏ gia tộc được. Nhưng hiện tại chuyện này mình cũng không có khả năng làm chủ, chỉ có thể đến bước nào tính bước đó thôi.

— Ngao ca, huynh chuẩn bị xem đi lần tranh đấu này chắc chắn kịch liệt hơn lần đấu giá Thanh Tâm ngọc nhũ nhiều.

Lan Linh Tuyệt nhìn xuống bên dưới một chút rồi lại nói tiếp.

— Các Đại thể lực trong Thành Lâm Thiên này mỗi một vị gia chủ gia tộc đều có tu vị Kim đan ki Đỉnh, nhưng mà ở cảnh giới Kim Đan thọ nguyên của họ chỉ có 500 thôi. Trong sáu gia tộc trừ Như Ngọc gia chủ chúng ta là thiên tài trăm năm có một trước khi đến 50 tuổi đột phá kim đan. Còn năm gia chủ còn lại đa số thọ nguyên của họ không còn nhiều. Nếu muốn mượn Nguyễn Anh Đan này để đột phá Nguyễn Anh Kì, phải biết kim đan kì nhưng chỉ có 500 năm thọ nguyên, nhưng một khi đột phá Nguyễn Anh kì thì thọ nguyên của họ tăng gấp ba lần là 2000 năm thọ nguyên, huynh nói xem bọn họ không điên cuồng mới lạ.

Nói đến đây Lan Linh Tuyệt còn ra hiệu cho Long Ngao nhìn lên các phòng tầng ba.

— Những người này đến đa phần để dịch dung để đến, để nếu có thể mua được Nguyễn Anh Đan mà có thể thoát được sự truy sát của những người còn lại thì không ai biết bọn họ là ai mà để đi cướp Nguyễn Anh Đan nữa. Không có ai ngu mà dùng chân dung của mình mua Nguyễn Anh Đan cả.

— Muội dám nói, nếu người nào hoặc gia tộc nào mua được Nguyễn anh đan này, chắc chắn sẽ bị vây công cướp đoạt.

Lan Linh Tuyệt nhìn xuống sân đấu gia trầm giọng nói.

— Nói như vậy, sau hội đấu giá này, chắc sẽ xảy ra một trận huyết chiến.

Long Ngao Nhú mày nói.

— Trên lý luận là thế.

Lan Linh Tuyệt gật đầu nói.

— Cho nên các đại thể lực đến đây tham gia bán đấu giá người, đều dốc hết toàn lực che giấu dung mạo cùng khí tức của mình, sợ sẽ bị người nhận ra.

Long Ngao tiếp lời nằng.

— Ngao ca chúng ta có nên đi trước không, sau hội đấu giá này muội sợ chúng ta sẽ bị liên lỵ vào.

Lan Linh Tuyệt nhìn Long Ngao nói.

— Đừng lo lắng, những tên này lo cướp đoạt Nguyễn Anh Đan làm sao có thời gian mà chú ý đến những người có tu vị thấp như chúng ta chứ.

Long Ngao thấy nằng lo lắng thì cười rồi ôm nằng vào lòng nói.

Rất nhanh đằng sau phòng đấu giá, có một người thị nữ xinh xắn bước ra, trên tay còn cầm một cái hộp ngọc hình vuông màu trắng, chắc đây là hộp đựng Nguyễn Anh Đan rồi.

Người thị nữ bước đến bên Hàn Lão sau đó đưa hộp ngọc cho Hàn Lão sau đó lui xuống

hộp ngọc nhìn ở bên ngoài, hoàn toàn chính xác quý báu, do linh ngọc chế tạo, toàn thân tỏa ra ánh sáng lung linh, phía trên còn khắc họa phù văn, lại có ba đạo phong ấn gia trì ở phía trên, dù là như vậy, cũng đều có thể nhìn thấy bên trong an tĩnh tĩnh nằm một viên đan dược màu tím.

— Nguyễn Anh Đan.

— Là Nguyễn Anh Đan

— Rốt cuộc cũng xuất hiện.

Hộp ngọc xuất hiện, tầng một ngồi đây người đều sáng lên, từng cái thân thể ngồi thẳng tắp, ánh mắt lửa nóng nhìn chăm chăm hộp ngọc trên tay Hàn Lão, có nhiều người khuôn mặt đã đỏ bừng hơi thở hỗn hển, phải biết rằng trong hộp ngọc kia chính là Nguyễn Anh Đan đấy, rất có thể chính nó sẽ cải biến Thế cục Lâm Thiên Thành đấy.

— Đó chính là Nguyễn Anh Đan?

Long Ngao nhìn chăm chăm hộp ngọc nói.

– Chính là nó đấy.

Lan Linh Tuyết trả lời.

Dưới vạt chúng chú mục, Hàn lão đem Viên Nguyên Anh Đan trong hộp ngọc kia ra lơ lửng trên không.

– Nguyên Anh Đan, có lẽ có thể trợ giúp 30% Kim Đan kì tu sĩ đột phá đến Nguyên Anh kì, đương nhiên nó chỉ có thể trợ giúp mà thôi, còn có đột phá hay không phải xem tạo hóa của các người.

Giới thiệu sơ lược về đan dược một chút, Hàn lão nhân nhặt mớ miệng.

– Nguyên Anh Đan, giá quy định 50 vạn, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn 1 vạn linh thạch, hiện tại, đầu giá bắt đầu.

– Năm... 50 vạn linh thạch?.

Nghe được cái giá tiền này, nhiều người theo bản năng nuốt từng ngụm nước bọt.

Nếu không có môn phái hoặc thế gia chúng lưng, thì ai có nhiều linh thạch như vậy để mua chứ, rất nhiều người đã ý thức được Nguyên Anh Đan từ xưa mới bắt đầu liền cùng với bọn hắn không có nửa xu quan hệ gì cả, vèn vèn cái giá 50 vạn kia, liền có thể đề chết một mảng lớn người ở đây.

– 55 vạn.

Bất quá, nhân vật có tiền vẫn là đa số, lúc này liền có người ra giá, cũng không cần giới thiệu gì về người kia, bởi vì hắn sử dụng dịch dụng thuật mà còn ngồi trên lầu ba nữa, không cần phải nói chính là trong mình mang nội tình thâm hậu rồi.

– 60 vạn.

– 80 vạn.

– 80 vạn liền muốn có Nguyên Anh Đan? Ta ra 100 vạn.

– 110 vạn.

– 130 vạn.

Người thứ nhất kêu lên thì tất và những người còn lại đều đồng loạt kêu giá, hình như đây là phản ứng dây chuyền thì phải.

Ngắn ngủi không đến một phút đồng hồ, giá cả của Nguyên Anh Đan, từ giá 50 vạn, tăng lên tới 200 vạn.

– 200 vạn linh thạch, đều có thể xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Không biết người nào nói, nhưng tất cả mọi người đều nhìn san Nguyên Anh Đan đan ở trong tay Hàn Lão tưởng tượng ra nó là một ngọn núi Linh thạch cỡ nhỏ.

– Không có 800 vạn linh thạch, đừng mơ có thể tham gia cái hội cạnh tranh này

Trong phong, Long Ngao cảm khái cái tình cảnh này nói.

– 230 vạn.

– 250 vạn.

Phía dưới, Nguyên Anh Đan vẫn như cũ cạnh tranh kịch liệt, giá tiền của nó, cũng từ từ tăng lên.

Mấy lần đầu giá dần dần cũng có một số người bỏ cuộc rồi, Nhưng Nguyên Anh Đan chân chính cạnh tranh, chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi.

– 500 vạn.

Quả nhiên, âm thầm cực lớn bá khí ngất trời trực tiếp nâng giá đến 500 vạn.

– 550 vạn.

lại có người tăng giá.

– 600 vạn.

– 650 vạn

Giống như Long Ngao nói, không có 800 vạn linh thạch, là rất khó mua được Nguyên Anh Đan, giá cả được nâng lên 650 vạn, quả nhiên cái giá này đã vượt qua phạm trù của những người ở trên tầng ba rồi, chắc cái giá này đã là cực hạn

– Cái giá 650 vạn này có lẽ là cực hạn rồi.

Long Ngao nhìn xuống bên dưới dưới nói.

– Chắc là thế rồi.

Lan Linh Tuyết bên cạnh tiếp lời hắn nói.

– 7,5 triệu. (là 750 vạn linh thạch, từ nay trên 100 vạn sẽ dùng trị giá triệu để tính)

– 8 triệu.

Nhưng giá cả Nguyên Anh Đan, hiển nhiên còn tiếp tục tăng lên, so với Long Ngao dự đoán còn cao hơn, nhìn giá cả Nguyên Anh Đan này, quả nhiên đã nhảy lên tới gần ngàn vạn linh thạch.

– 9,5 triệu, còn có người tăng giá không?

Đương các lão mới nhìn chung quanh một chút, ánh mắt của hắn không nhìn những người ở tầng một và tầng hai mà trực tiếp nhìn những người ở tầng ba.

– 10 triệu linh thạch.

Một thanh âm hữu thần quan lên bên trong góc bên trái tầng ba quan lên.

Mọi người trong phòng không ngờ lại có một người nâng giá đến 10 triệu lận.

– 10 triệu linh thạch, có ai tăng giá cao hơn nữa

Âm thanh Hàn lão phá vỡ không khí im lặng khi có người tăng lên 10 triệu.

Chỉ là, thật lâu không có người lên tiếng.

Bàng!

Hàn lão dứt khoát đập búa ba lần lên bàn kết thúc lần cạnh tranh này và cũng kết thúc lần đẩy giá này luôn.

Phía dưới tầng một, đám người vẫn như cũ chưa thỏa mãn.

Nhưng rất nhanh, mọi người tốp năm tốp ba bắt đầu đứng dậy rồi đi.

– Chuẩn bị sẽ có một cuộc huyết chiến đây.

Long Ngao trầm giọng nhìn dòng người ra ngoài.

– Thôi, chúng ta ra sau hội đấu giá để nhận hai tinh linh này thôi, chuyện này không có liên quan đến chúng ta.

Nói xong hắn nắm tay Lan Linh Tuyệt đi đến phía sau hội trường đấu giá.

(có dh nào cho mình vài kp để có động lực nào...)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Hai Tinh Linh Tới Tay

Hai người Long Ngao đi theo người hướng dẫn ra sau hội, khi hắn đến nơi chỗ này toàn người và nơi đây hắn nhìn hơn 100 phong khác nhau. Những người đến được người hướng dẫn, dẫn đi vào. Long Ngao cũng được người hướng dẫn của mình dẫn vào một căn phòng.

Sau khi vào trong căn phòng, bên trong căn phòng rất đơn sơ có một cái bàn và vài cái ghế. Bên cạnh bàn ghế có một người đàn ông đang ngồi đứng bên cạnh là hai nữ tinh linh mà hắn bỏ linh thạch ra mua.

Khi thấy hai người Long Ngao được người dẫn vào thì hắn lập tức đứng dậy.

– Xin chào Long Ngao công tử và Linh Tuyệt tiểu thư, chúng tôi rất vui mừng vì hai người đã tham gia hội đấu giá này của chúng tôi.

Giọng nói của hắn cung kính, không kiêu ngạo khiến người ở gần như được tắm gió xuân.

– Không có gì, người không cần phải trịnh trọng như vậy.

Long Ngao khoát tay nói.

– Vậy công tử đã nói vậy thì, đây là hai nữ Tinh Linh mà người cần.

Hắn ta chỉ hai nữ tinh linh có bộ mặc bình thường nhưng có cơ thể nóng bỏng bên cạnh.

Long Ngao thấy hắn đã nói đến việc hai nữ tinh linh thì hắn cũng không nói gì, mà móc 2000 linh thạch trong người mình ra đưa cho hắn.

– Bây giờ hai tinh linh đã là của ngài. Đây là chìa khóa để mở khóa linh tạc ở cổ tay hai nàng. Cái khóa này đã khóa lại tu bị của hai nàng, chuẩn nào muốn thì ngài có thể mở ra.

Nhân được linh thạch thì hắn móc trong người ra hai cái chìa khóa đưa cho Long Ngao và nói công dụng và cách sử dụng của nó.

– Được rồi ta biết rồi.

Long Ngao gật đầu nói.

– Nếu công tử không có việc gì, thì tiểu nhân xin ra ngoài, trong căn phòng này ngài muốn đi lúc nào cũng được, nhưng phải nội trong hôm nay, sau hôm nay phòng đấu giá sẽ đóng lại.

Hắn ta nói thế, ý là sẽ cho Long Ngao một chút thời gian để làm quen với hai nữ tinh linh này.

– Được rồi người ra ngoài đi.

Long Ngao biết hắn nói thế là giúp mình làm quen với hai tinh linh này.

– Vâng, vậy tiểu nhân xin ra ngoài.

Nói xong hắn cùng người dẫn hai người Long Ngoai đến lập tức ra ngoài.

Thấy hai người đi ra ngoài xong thì hắn quay lại nhìn hai cô nàng tinh linh mà mình mua này. Nhìn tổng quan thì cơ thể vẫn một người ngực cơ D một người cơ C, bàn tay thì nhắn tinh xảo, vòng eo gọn găn tạo thành hình chữ S, phần mông thì vồn cao quăn rũ, đôi chân thon dài săn chắc không có chút mỡ thừa nào, nói chung là rất sinh đẹp nếu không nhìn khuôn mặt của hai người. Nhưng Long Ngao rất nghi hoặc hai nàng tinh linh này có đáng người gọi cảm như làm sao lại có một bộ mặt quá đôi bình thường như thế, đây cũng chính là cái hắn nghi ngờ đầu cũng không ra.

Trong khi Long Ngao đang nhìn đánh giá hai nàng, thì hai cô nàng này tưởng hắn mua hai nàng về chỉ để làm công cụ tình dục thì run sợ chảy nước mắt. Ở trong tinh linh tộc hai nàng thường được những trưởng bối trông tộc phổ biến những kiến thức cần học khi ra ngoài đời. Cái được bọn họ nhấn mạnh nhất là khuyến các nàng không được ra ngoài Yêu Thú Sơn Mạch, rất có thể sẽ bị con người bắt đem bán để làm công cụ tình dục. Nhưng hai nàng này lại không nghe 7 ngày trước lại lên mọi người trốn ra khỏi tộc, bắt ngờ lại gặp được một đoàn người và bị bọn họ tăng bạo bắt lấy, sau đó đưa hai nàng đến hội đấu giá này để bán, lúc đầu thì hai người không biết gì, nhưng sau đó nghe bọn họ nói chuyện thì hai người mới biết, hai người đã bị họ bắt đem bán như lời trưởng bối trong tộc nói, hai nàng rất tuyệt vọng, muốn tự sát nhưng không được, tu vị bị khóa lại, hằng ngày đều bị gán sát khác khe để hai người không tự sát được. Bây giờ hai nàng đã bị bán rồi, lại bán cho tên thanh niên đẹp như con gái này nữa chứ, lúc đầu cứ tưởng hắn cũng không xấu lắm như lời trưởng bối nói, nhưng giờ đây thấy hắn nhìn chăm chăm hai nàng khuyến hai nàng cảm giác sợ hãi bao quanh cơ thể. Cảm nhận tình cảnh bị ai sắp xảy ra với mình khuyến hai nàng cảm thấy ủy khuất đến nỗi chảy nước mắt.

Long Ngao đang nhìn nhăm cơ thể hai nàng thì lập tức thấy hai nàng ôm nhau nức nở thì gạt mình tỉnh lại, ta có làm gì hai nàng sao? Hắn nghi ngờ hỏi chính mình.

– Hai nàng, ta có làm gì các nàng sao, tại sao các nàng lại khóc.

Long Ngao nhìn mặt hai nàng khóc xướt nước hỏi.

– Hu hu hu, con người các người thật xấu xa, lúc nào cũng khi dễ tinh linh tộc chúng ta hết.

Nàng tinh linh tóc vàng bên trái nghe Long Ngao hỏi thì lại càng khóc lớn hơn.

– Đùng vậy, các người thật xấu, lúc nào cũng muốn bắt chúng ta về làm... về làm...

Nàng tinh linh cũng có mái tóc vàng bên phải cũng nói, nhưng nói không ra lời.

Nghe hai nàng nói vậy thì Long Ngao cũng sửng sốt, không ngờ con người trong ấn tượng của các nàng lại xấu xa đến mức độ này, nhưng cũng phải thôi, con người thường xuyên bắt rất nhiều người của tinh linh tộc của các nàng để làm nô lệ tình dục mà. Những cái đó đã ăn sâu vào trong tâm trí của của các nàng, nếu bây giờ mà muốn các nàng có hảo cảm với con người là khó lắm.

Có lẽ nhiệm vụ do hệ thống ban bố này phải hoảng một thời gian để mình tạo hảo cảm với các nàng cái đi. Mình là người theo chủ nghĩa quân tử mà, không thể bắt ép các nàng khi các nàng không đồng ý được.

– Các nàng nói gì thế, chẳng lẽ các nàng tưởng ta như bọn người kia sao, mua các nàng về để thỏa mãn bản thân sao.

Long Ngao mở miệng chính nghĩa nói.

– Thật...thật sao, người không khi dễ bọn ta sao.

Nàng tinh linh ngực cơ D ấp úng nói.

– Ủ, ta mua các nàng về chỉ để là mua hoàng cho Tuyệt Nhi của ta thôi.

Nói xong thì hắn nháy mắt ra hiệu với Lan Linh Tuyệt.

Lan Linh Tuyệt thấy hắn nháy mắt với mình, thì biết hắn nói mình là phải phối hợp với hắn, nàng lập tức nói.

– Đùng thế, chàng ấy chỉ mua ai nàng cho ta làm nha hoàng mà thôi, không phải để làm loại chuyện như hai nàng nghi đầu.

Lan Linh Tuyết dịu dàng đến bên hai người nói.

– Tiểu…tiểu thư, lời người nói thật sao?

Nàng tình linh nhỏ hơn li nhí nói.

– Thật.

Lan Linh Tuyết gật đầu nói.

– Vậy thì tốt quá, hai người cũng không xấu lời trưởng bối của chúng ta nói.

Hai nàng vui mừng đồng thanh nói.

– Được rồi, bây giờ ta sẽ mở khóa cho hai nàng, hai nàng hãy cùng Linh Tuyết của ta về nhà đi nhé.

Nói còn hần đem chìa khóa mở hai cái khóa của các nàng.

– Rắc!

Ổ khóa được mở ra, linh lực trong cơ thể hai nàng một lần nữa được vận chuyển, khuyến cho hai nàng hết sức vui mừng, từ khi bị bắt đến giờ tu vị bị phong ấn khuyến cho các nàng khó chịu, còn bây giờ thì tốt rồi, tu vị đã một lần nữa quay về với các nàng.

– Cảm ơn công tử.

Hai nàng quý xuống cảm tạ Long Ngao.

– Không có gì, chỉ cần hai nàng phục vụ tốt cho Tuyết Nhi của ta là được.

Hần đột hai nàng dậy dịu dàng nói.

– Thôi chúng ta cũng cần đi khỏi đây rồi.

Nói xong thì hần nắm tay Lan Linh Tuyết ra ngoài, phía sau là hai nàng tình linh tộc chạy theo.

.....

(các dh hữu nếu bạn nào thích nhân vật như tiên đế hoặc chiến thần...trọng sinh sống lại thì hãy vào đọc Thần Võ Thiên Đế (Dịch) và ủng hộ dùm mình)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Áo choàng tàn hình

Ra Khôi đầu giá hội, chen vào trong dòng người đi đến một ngõ ít người qua lại, rồi dừng chân đứng lại, lấy trong nhẫn trữ vật ra một linh phù đưa cho Lan Linh Tuyết.

– Tuyết Nhi đây là linh phù tốc độ, có thể giúp muội trong thời gian ngắn tăng tốc độ của muội lên kết đan kì, muội để trên người phòng thân.

Long Ngao đưa linh phù vào trong tay Lan Linh Tuyết.

– Còn huynh, huynh không cùng về chung với muội à.

Lan Linh Tuyết thấy hần không cùng về với nàng thì lo lắng.

– Huynh còn có chút việc bận, muội dẫn theo hai nha đầu này về đi, lát nữa huynh về.

Long Ngao thấy nàng lo lắng thì xoa đầu an ủi nàng.

– Ủ huynh nhớ về sớm đây.

Lan Linh Tuyết thấy hần nói như thế thì cũng không nói gì nữa, chỉ là trong lòng cầu mong hần đừng có việc gì.

– Hai nha đầu người, hồi này ta quên hỏi tên hai người, hai người tên gì.

Long Ngao quay sang hỏi tên hai tình linh.

– Dạ thưa thiếu gia Ta tên là Linh Mỹ Âm, còn đây là em gái ta tên là Linh Mỹ Nhu.

Cô tình linh lớn hơn tự giới thiệu chính mình và giới thiệu luôn em gái mình bên cạnh.

– Linh Mỹ Âm, Linh Mỹ Nhu à, đúng là hai cái tên đẹp. Thôi bây giờ ta gọi hai người là Âm nhi và Nhu nhi, hai người thấy được không.

Long Ngao nói với hai nàng.

– Tất cả nghe theo thiếu gia.

Hai nàng đồng thanh nói.

– Được rồi, hai người theo Tuyết nhi về Lan Gia đi. Nhớ lấy, nếu có nguy hiểm thì Tuyết nhi lập tức thúc dục linh phù mang theo hai nàng chạy trốn nha.

Long Ngao nhìn Lan Linh Tuyết nói.

– Ta biết rồi.

Thật ra nơi đây cách Lan Gia cũng không xa lắm, nhưng Long Ngao phòng bất trắc nên mới đưa nàng linh phù thôi. Hắc chắc chắn từ đây ra ngoài sẽ có một trận huyết chiến.

Nhìn thấy ba người đi khuất bóng. Long Ngao cũng chuẩn bị đi tìm kiếm may mắn, mấy lão quái kia đánh nhau chắc có rút đồ, hần kén lút đến nhặt.

– Hệ thống ta có chuyện muốn hỏi người một chút.

Long Ngao dùng tâm thần nói với hệ thống bên trong đầu mình.

– Có chuyện gì không chủ nhân.

Hệ thống trong đầu hần lập tức trả lời.

– Trong hệ thống có cái gì giúp ta có thể tàng hình không.

Long Ngao hỏi.

– Có thừa chủ nhân.

Hệ thống đáp lời hần.

– Có sao là cái gì.

Long Ngao vui sướng lên, chỉ cần có cái này thì hần có thể ăn trộm mà không bị phát hiện.

– Thừa chủ nhân bên trong hệ thống, có bán áo choàng tàng hình của dorremon.

– Công dụng có thể giúp chủ nhân tàn hình làm cho những người khác không thể nhìn thấy chân thân của chủ nhân. Nhưng nhược điểm là chỉ cần gặp nước thì sẽ hiện nguyên hình và còn một điều nữa áo choàng này chỉ giúp chủ nhân tàng hình thôi, thân thể ngài vẫn vậy không có biến mất khi mặc áo choàng, cho nên một khi chủ nhân bị phát hiện, những tu sĩ có thể dùng thần thức để tìm ra chủ nhân, như thế hãy cẩn thận.

– Giá của áo choàng là: 1929 điểm sắc đục.

Hệ thống giải thích tường tận cho Long Ngao biết.

Long Ngao nghe hệ thống nói xong thì trầm tư suy nghĩ, cái áo choàng này thì mình nhất định sẽ mua, còn mấy cái nhược điểm thì hần không lo lắng, nếu có chuyện gì thì chạy vào ẩn không gian sự sống của hần là được. Hần chỉ tiếc điểm sắc đục vừa mới kiếm được lại đem ra dùng rồi.

– Đỉnh! Chủ Nhân có đồng ý mua Áo choàng tàng hình không?

Hệ thống lên tiếng hỏi Long Ngao.

– Đồng ý.

Long Ngao dứt khoát nữa, cái áo choàng này rất có ích với chính mình, chẳng nào chả mua, mua sớm hay mua muộn cũng vậy thôi.

– Đỉnh! Chủ nhân đã mua áo choàng tàn hình, trừ 1929 điểm sắc đục.

Khi tiếng nói của hệ thống nói xong thì trong tích tắc từ trong hư vô lập tức xuất hiện một tấm vải màu trắng rơi xuống tay Long Ngao.

– Đây là Áo choàng tàn hình sao?

Hần nhìn chăm chăm vào cái áo quan sát, thấy nó cũng không khác gì mấy, nguyên bản trong dreamon cả. Sau đó hần làm theo những gì hần biết như trên phim, đó là trùm tấm vải này lên người. Lập tức cơ thể của hần biến mất, hần không thể nhìn thấy được, nhưng mà có thể chạm được, thật kỳ diệu.

– Âm!

– Oánh!

Trong lúc Long Ngao đang suy nghĩ thì ở phương xa lập tức truyền đến thanh âm nổ lớn, khuyến cho hần giật mình, vội vàng nhìn về phía phát ra tiếng nổ.

– Đây là phía ngoài thành...chẳng lẽ bắt đầu rồi sao.

Long Ngao lăm bắm một chút sau đó, chạy hết sức về phía đó, bởi vì thân ảnh của hần đang tàng hình cho nên không ai nhìn thấy hần cả, bởi vì thế hần dốc sức chạy mà không có kị người khác.

– Âm! Âm! Âm!

.....

(các dh ủng hộ mình vài trăm tt nào, cứ viết thể này mà không có ai ủng hộ tý tt thì ko có động lực để viết gì cả).

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Cuồng Bạo Đan

Ngoài thành Lâm thiên.

– Âm!

– Âm!

– Âm!

– Oánh!

.....

Bên ngoài thành Lâm Thiên, từng tiếng nổ quan trời phát ra.

Khi Long Ngao đi tới nơi này thì tất cả đã bị mây lảo lảo đánh tới sụp đổ, cây cối thì đổ nát, tan hoang, trên đất thì xuất hiện vài thi thể, nếu cảm nhận kĩ, thì thấy người này khi còn sống chắc cũng có khoáng kết đan đỉnh, không ngờ lại chết ở đây, trên tay vẫn còn nguyên trứ vật giới chi.

Thấy những cái nhẫn trứ vật này thì hai mắt hần ló sáng, những cái trứ vật này là một khối tài sáng đây. Thấy thế hần nhẹ nhàng đi tới bên cạnh người thứ nhất, dùng tay nhẹ nhàng đặt lên mũi cõi thủ hần chết thật chưa, nếu chưa chết, thì hần tiện tay giết luôn. Đặt tay lên mũi thấy hần không còn thở nữa thì thở phào sau đó vui mừng, nhẹ nhàng coi trứ vật của hần sau đó đặt vào túi của, sau đó những người khác hần cũng làm chuyện tương tự. Khi lấy hết tất cả nhẫn thì tổng cộng được 5 cái trứ vật giới. Khuyến hần vui mừng, bao nhiêu đây là một khoản tài phú đáng kể đây, có khoản riêng này trong tay hần có thể tốt hơn rồi, không muốn lúc nào cần mua đồ cũng mượn của người khác được.

– Âm!

Trong lúc Long Ngao đang suy nghĩ thì một nơi cách hần không xa lắm nổ mạnh, khuyến Long Ngao giật mình quay lại, thì hết hồn thấy được một người đàn ông bị đánh bay đến chỗ của hần.

– Âm!

Thân thể của hần nặng nề rơi xuống đất.

– Phụt!

Khi thân thể rơi xuống và tiếp xúc với mặt đất, người đàn ông chột học máu phun đầy đất, Long Ngao khi nhìn thấy hần, thì đã hiểu vì sao tên này bị đánh rồi, đây không phải cái tên mua Nguyên Anh Đan sao, thật đáng tiếc hần lại không thoát được sự vây công này, tại sao nói là vây công, bởi vì Long Ngao thấy đáng xa đang bao tới nhiều thân ảnh, chắc khoản mười người. Nhìn trận thế như vậy thì tên này làm sao thoát nổi.

Nhìn sơ qua là thấy 4 tên kim đan đỉnh rồi, còn những người còn lại thì kim đan hậu kì, trung kì còn có một tên sơ kì. Nhìn thấy thế trận như thế, Long Ngao mặt niệm cho tên này. Chỉ một viên đan được thế này mà khiến hần rơi vào từ cục, đúng là cái thế giới này chỉ có thực lực là trên hết còn những đạo lý toàn rảm hết.

– Huyết Lão ma, không ngờ người lại rơi vào tình trạng này, khuyến ta thật bất ngờ.

Tên lão già đứng đầu đoàn người bên kia mở giọng ra nói với người bị đánh học máu nằm dưới đất kia.

– Huyền thiên lão ma người đừng dặt ý chuyện này vẫn chưa xong đâu.

Huyết lão ma đứng dậy huyền thiên lão ma, sau đó hần lấy ra một viên đan dược màu đỏ tươi từ trong nhẫn trữ vật.

– Cuồng Bạo Đan.

Khi thấy được viên đan dược màu đỏ như máu này thì lập tức khuôn mặt đang tươi cười của Huyền Thiên Lão ma biến đổi, sau đó hét lên, hần thật sự run sợ, hần không ngờ tên này lại có loại đan dược đáng sợ như thế, vì sao lại nói loại đan dược này đáng sợ, bởi vì.

Cuồng bạo đan, tên giống như ý nghĩa rất cuồng bạo, viên đan dược này là đan dược cấp sau được luyện ra từ máu của các loại hung thú cuồng bạo khác máu và các loại đan dược tính hỏa trộn vào nhau luyện thành cuồng bạo đan. Tác dụng của đan dược này có thể giúp người dùng cưỡng ép kích phát toàn bộ tiềm năng và đốt cháy sinh mệnh lực của cơ thể, khuyến cho người dùng tăng lên một cảnh giới nhỏ. Nhưng tác hại khi người dùng xong loại đan dược này chỉ duy trì được một canh giờ mà thôi, sau khi dùng xong sinh mệnh của người dùng cũng hết, kết quả người dùng sẽ tử vong. Bởi thể loại đan dược này được gọi là Tử Thần Đan, đan dược này chỉ được người dùng khi bị ép đến đường cùng bất đắc dĩ dùng đan dược này để đồng quy vu tận với kẻ thù. Ứng với câu châm ngôn "Ta chết cũng kéo người theo" thế đấy.

– Huyết Lão ma, ngươi muốn chết phải không, không ngờ người dám phục dụng Cuồng Bạo đan.

Một tên Kim đan đỉnh phong khác hét lên hần chắc chắn biết rằng nếu tên này mà phục dụng loại đan dược này tu bị sẽ được đẩy lên Chuẩn Nguyên Anh, mặc dù không phải Nguyên Anh nhưng cũng không phải những tên Kim Đan như bọn chúng có thể chống lại được, dù là Kim đan đỉnh phong đi nữa.

– Hahaha, đường nào ta chả chết, trước khi chết có thể đem các người chôn cùng là được rồi hahaha.

Huyết Lão ma cười điên cuồng, sau đó ném viên Cuồng Bạo Đan vào miệng, đan dược vào miệng lập tức tan ra chảy khắp thân thể hần. Nguồn dược hiệu bên trong đan dược chảy thật nhanh vào trong kinh mạch, lực phủ ngũ tạng...cưỡng ép kích phát những khả năng mà hiện tại cơ thể hần không thể thừa nhận nổi ra ngoài. Bởi vì là cưỡng ép cho nên sự đau đớn không cách nào hình dung nổi, khuyến khuôn mặt hần vận vẹo một cách đáng sợ.

– Á.....

Hần ta hét lên một tiếng run trời, khuyến cho Long Ngao bên cạnh cũng giật mình. Sau đó từ trong cơ thể của hần tuông ra một luồng sức mạnh cực kì đáng sợ, nguồn uy áp chi có Nguyên Anh kì mới có phủ xuống những tên kia, khuyến bọn chúng cảm thấy áp lực, Long Ngao có huyết mạch của thân không sợ bất kỳ uy áp nào dưới cấp thần cả (dưới địa tiên nhé), cho nên hần không hề bị sao.

– Huyền Thiên Lão ma, hôm nay chúng ta cùng nhau chết chung đi.

Huyết Lão ma nói xong, vung tay một chương án hình thành trong tay hần, ngưng kết thành Lôi hỏa, sau đó đánh về phía bọn người Huyền Thiên lão ma.

– Tất cả chết hết đi, Bạo Lôi Quyền.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệt Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Quân Công

Hư ảnh bạch hổ với những tia điện vờn quanh tủa ra sức mạnh khủng khiếp ép cho không gian chung quanh trở nên bọn vẹo tấn công vào bọn người kia.

– Không ổn, mọi người mau tránh.

Huyền thiên lão tổ quát lớn với mọi người còn, sau đó hần cũng nhanh chóng tránh đi thật nhanh.

– Hahaha, các người không thoát đâu, ta đã dùng Cuồng bạo đan rồi, sao có thể để các người thoát được chứ.

– Lôi Quang.

Huyết Lão nói xong rồi hét lớn một tiếng, trong cánh tay phải hình thành một đoàn lôi quang tủa ra sức mạnh lôi điện mạnh mẽ chia ra nhiều đường tấn công bọn người kia.

– Thiên Huyền Kiếm Pháp – Kiếm trảm Thiên Hạ.

– Ma Ha Quyền Pháp – Ma Ha Địa Quyền.

– Chiến Huyết Dao Pháp – Nhất Trảm.

– Thủy Long Quyết – Thủy Long Quái Giang.

.....

Bọn người kia nhao nhào tung ra tất cả các đoàn tấn công mạnh nhất mà bọn họ cho là mạnh nhất để ngăn cản Lôi quang của Huyết Lão Ma.

– Phụt.

Cái tên Kim Đan sơ kì yếu nhất trong những người bọn họ đã bị đánh bay, không biết sống chết, còn những người còn lại chỉ có 4 tên Kim Đan đỉnh phong bị đánh bật ra xa mà không bị thương người, còn những người khác cũng bị thương nhẹ, nhưng có một tên bị lôi quang đánh trúng tay, cánh tay bị phế.

– Mọi người nếu thế này thì không ổn, mau chóng tập hợp lại, hình thành chiến trận để đối phó hần, hần chỉ mới chuẩn Nguyên Anh thôi, Anh nguyên vẫn chưa hình thành, thế này chúng ta còn chịu được.

Huyền Thiên Lão tổ hét và nói lớn với những tên còn lại.

Nghe Huyền Thiên lão tổ hét, mọi người nhanh chóng bay về phía hần.

– Mọi người chuẩn bị hình thành chiến trận.

Huyền Thiên Lão tổ đứng ở giữa hét lớn, lấy mình làm trung tâm, lấy tay đánh vào ngực mình một cái.

– Phụt.

Trong miệng hần phun ra một ngụm tiên huyết (huyết dịch), những người khác cũng làm theo như hần, đều đánh vào ngực mình, để làm cho tuyến huyết chảy ra khỏi miệng.

Sau Huyền Thiên Lão tay của hần nhum đỏ máu huyết, sau đó đặt tay xuống đất quát lên.

– Trấn!

Khi chữ trấn thoát khỏi miệng hần, thì ở dưới đất nơi bàn tay hần đặt xuống hình thành một bát quái đồ hình tròn.

– Thiên!

– Ngũ!

– Án!

– La!

– Ma!

– Đạo!

– Ta!

Những tên còn lại cũng hét lớn một chữ trong miệng mình sau đó lăm y theo Huyền Thiên Lão Tổ. Sau đó ở trên đó án lập tức xuất hiện hư ảnh ngôi thiên của tám người bọn.

– Trần Ma Thiên Trận! Lên!

Huyền Thiên Lão tổ hét lên, Điều khiển Trần Ma Thiên Trận đang dưới mặt đất lên cao, sao đó một mình hắn nhảy lên không trung đối diện với Huyết Lão ma.

– Huyết Lão ma, ngươi dám ép chúng ta dùng chiến trận, sau khi giết ngươi ta sẽ phanh thây ngươi.

Huyền Thiên Lão Tổ dữ tợn nói.

– Hahaha, đường nào ta chả chết, nhưng các ngươi cũng đừng hồng sống, ngươi nghĩ cái chiến trận giề rách ấy có thể giết ta dễ dàng sao, ngươi lắm rồi.

– Huyết Tế! Triệu Huyết Ma Giáng Lâm

Huyết Lão quý chặt một cánh tay của mình, sau đó lấy ra một vật thể kì lạ giống như cánh cửa nhưng kích thước của nó rất nhỏ, sau đó đặt cánh tay của hắn lên cánh cửa. Lập tức cánh cửa phát ra một luồng hắc ám đậm đặc bao phủ xuống không gian này.

– Âm!

Hư không vụn vụn, phong vân biến sắc, uy áp cường đại phát ra từ trong cánh cửa này, khuyến cho bọn người đứng bên cạnh cũng thấy áp lực vô, kể cả huyết lão ma người triệu hồi cũng không tránh khỏi.

– Vụt!

Cánh cửa bay khỏi tay huyết lão ma, bay lên trên không đứng ở đó, cánh cửa dần dần phóng to ra, hắc ám cho khí cũng dần dần đậm đặc hơn.

– Con Ngươi, có phải ngươi triệu hồi ta.

Một thanh âm, âm trầm khủng bố, mang theo vô tận ma khí tràn ra.

Sau đó từ trong cánh có một bóng ánh đi ra, toàn thân hắn khá giống con người, nhưng đằng sau lại mọc hai cái cánh tạo thành bằng máu, khuôn mặt dữ tợn mang theo vô tận khác máu, như muốn đem tất cả chúng sinh trên thế giới này giết hết

– Đứng Lại Ta triệu hồi ngươi.

Huyết Lão Ma đáp lời hắn.

– Ngươi có việc gì thì nhanh lên, bản huyết mà không có thời gia đâu.

Tên huyết ma này nói với giọng không kiên nhẫn.

– Vâng Huyết Ma đại nhân, ta triệu hồi ngươi đến đây để giết chết những tên này.

Huyết Lão ma nói xong chỉ vào Huyết Lão ma và mấy tên đang trọng thương đang kia.

– Được ta giúp ngươi giết bọn chúng.

Không nói hai lời Huyết Ma lập tức thi triển Pháp Quyết, hắn dùng hai tay gần nhau bắt đầu vận ma lực tạo thành một vòng tròn màu đen mang theo vô tận ma khí.

– Hắc Âm Ma Cầu!

Huyết Ma Lạnh lùng nói, sau đó đánh Hắc Âm Ma Cầu Về Phía Huyền Thiên Lão Tổ.

– Trần Ma Thiên Trận!

Huyền Thiên Lão Tổ Cũng không chịu thua kém, vận dụng tất cả linh lực có được trong cơ thể mình truyền vào bên trong Trần Ma Thiên Trận sau đó cũng đánh tới Hắc Âm Ma Cầu.

– Âm! Âm! Âm!

Những tiếng nổ run trời, khi Hắc Âm Ma Cầu và Trần Ma Thiên Trận va chạm nhau tạo thành.

– Âm! Âm! Âm!

– Oành!

Rốc cuộc Trần Ma Thiên Trận Cũng không chịu nổi sức mạnh của Hắc Âm Ma Cầu, lập tức tan vỡ thành từng mảnh, nhưng Hắc Âm Ma Cầu không dừng lại ở đó vẫn tiếp tục vẫn chuyển bay về phía Huyền Thiên Lão Tổ.

– Không...A...

Hắc Âm Ma Cầu đánh vào người Huyền Thiên Lão Tổ.

– Âm!

Lại một tiếng nổ run trời, sau đó Hắc Âm Ma Cầu tiêu tán, thay vào đó là thân ảnh của Huyền Thiên Lão Tổ ở dưới, chết không còn gì để chết nữa.

– Việc của ta đã xong, ta đi đây.

Huyết Ma Nói xong không cần huyết lão ma trả lời lập tức tiến vào trong cánh cửa rồi biến mất, sau đó cánh cửa cũng nhò lại rồi rơi xuống đất.

– Phụt!

Cùng lúc đó huyết lão ma cũng đã tới giới hạn của cơ thể, khiến nó dần dần bị ăn mòn, khuyến cho sinh mệnh lực trong cơ thể đang tiêu tắng với tốc độ rất nhanh, thay vào đó là từ vong khí tức tràn ngập.

– Cơ hội đến.

Long Ngạo thấy hắn đã bắt đầu suy yếu thì lập tức lấy ra Âm Dương Bát Quái Dao, chạy tới bên cạnh hắn đâm một dao thật mạnh vào tim hắn, đây là kinh nghiệm đây.

– Phanh!

Huyết Lão Ma đang trong lúc suy yếu thì bỗng nhiên cảm thấy trong ngực bị cái gì đó đâm vào, hắn lập tức quay đầu lại thì thấy một thanh niên đang mỉm cười cầm thanh đâm vào ngực hắn.

– Ngươi...

Huyết Lão Ma sau khi nói xong câu này thì âm thầm ngã xuống đất bỏ mạng

– Đình! Chủ Nhân Đã giết Kim Đan đình phong kinh nghiệm nhận được là...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 50: Tu Vị Tăng Nhanh

Đỉnh! Chủ nhân giết chết Kim Đan đỉnh phong, nhận được 10 vạn kinh nghiệm

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Luyện Khí tầng 7 trung kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Luyện Khí tầng 7 Hậu kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Luyện Khí tầng 7 đỉnh phong.

.....

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Luyện Khí tầng 10 sơ kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Luyện Khí Tầng 10 trung kì.

Khi giết xong Huyết Lão ma, thi nhân được 10 vạn kinh nghiệm, khuyến cho tu vị của hắn tăng vù vù như tên lửa, trong cơ thể linh lực như bạo động vận chuyển cực nhanh đột phá các trở ngại tăng lên cảnh giới. Cho đến khi Đột Phá đến Luyện Thể Tầng 10 mới ngừng lại.

Long Ngao cảm thấy thỏa mái chưa từng có, từ lúc đi đến Lâm Thiên thành này hắn chưa bao giờ cảm thấy xong sướng như thế một lần đột phá tận ba tiểu cảnh giới.

– Hệ thống, người có thể hiện bản điều khiển ra ngoài này được không.

Long Ngao hỏi hệ thống, hắn nghĩ đến một chuyện, có thể không đem bản điều ra ngoài này không, chứ cứ mỗi lần muốn vào thì phải nhắm mắt, hắn thấy không tiện.

– Được, thưa chủ nhân.

– Đỉnh! Chuyển sang chế độ thực thể hóa.

Sau kho giọng nói của hệ thống kết thúc, phía trước của Long Ngao xuất hiện bản điều khiển giống như trong không gian hệ thống thì vui mừng, ấn vào bản thông tin của mình.

Thông tin cá nhân:

– Tên: Long Ngao.

– Tuổi: 12 tuổi.

– Danh tính: đệ tử Nữ thần Sắc dục.

– Huyết mạch: sắc dục huyết mạch (có công dụng khơi dậy máu dâm trong người chủ nhân khi gặp gái đẹp).

– Cấp bậc: Luyện khí tầng 10 trung kì.

– Kinh nghiệm: 4 vạn/8 vạn exp.

– Binh khí: súng lục anagonda, âm dương bát quái đao, Ma Long Kiếm (hư hại)

– Vũ kỹ: âm dương thí thần trảm, Cửu Long Bá Thiên Quyền, Vô Ảnh Cước.

– Tấn công: 1230.

– Phòng thủ: 1345.

– Nhanh nhẹn: 1210.

– may mắn: 79.

– Mị lực: 87.

– Tiểu YY: 7 cm (đã được giao hợp).

– Hậu cung: Lan Như Nguyệt, Hồ Bích Trâm, Phương Mỹ Tâm

– Đang có hảo cảm: Lala (95%), Hồ Bích Trâm (100%), Lan Như Nguyệt (100%), Phương Mỹ Tâm (100%), Lan Linh Tuyết (100%), Linh Mỹ Âm (44%), Linh Mỹ Nhu (49%) 100% có thể đẩy ngã.

– Điểm sắc dục: 234.

Nhìn thông tin của chính mình, hắn thấy rất hài lòng, chỉ cần 4 vạn kinh nghiệm nữa thì ta có thể lên trực cơ được rồi, đến lúc đó tuổi thọ ta tăng thêm 100 năm. Một 100 lần đấy, 100 này ở trái đất là một đời người đấy, mà còn ở đây chỉ cần trực cơ thành còn là có thể thêm 100 rồi, nghĩ đến vậy hắn cảm thấy sung sướng. Còn những thầy đồi khác trên bản hắn cũng chú ý qua, quan trọng là độ hảo cảm của hai chị em Mỹ Âm và Mỹ Nhu, hiện tại độ hảo cảm của hai nàng này vẫn chưa tới 50%, hắn phải làm cái gì đó để các nàng tăng độ hảo cảm thôi.

Hắn suy nghĩ một hồi chợt nhớ đến, tên Huyết Lão Ma này còn có nhẫn trữ vật, nghĩ đến thế hắn lập tức ngồi xuống đưa tay kéo cái nhẫn của Huyết Lão Ma ra, dùng tâm thần quan sát.

Khi nhìn được những vật bên trong thì hắn mở to hết cỡ mà nhìn, bởi vì trong nhẫn trữ vật của này thật giàu. Nói về Linh Thạch thì, Linh Thạch Hạ Phẩm còn khoản 8 triệu, Linh Thạch Trung phẩm khoản 9 nghìn, Linh thạch Thượng Phẩm khoản 500 viên, còn những đồ còn lại nhiều vô số, nào là đan dược, binh khí, các bộ pháp quyết khoản mười mấy quyển đa số toàn hoàng, huyền cấp, còn có một quyển địa cấp kiếm Pháp tên là Kiếm Trảm Vạn Giới. Vài cái tên thật bá đạo, không biết nó có bá đạo như cái tên không, còn là những đồ lặt vặt như quần áo lung tung... Cuối cùng Long Ngao nhìn trong góc của Trữ giới vật là một hộp ngọc tỏa ra ánh sáng nhu hòa bên trong chắc là Nguyên Anh Đan rồi.

Long Ngao nghĩ, hiện tại mình không cần dùng Nguyên Anh Đan này, cho dù đến lúc đó cũng không cần, mình có hệ thống mà. Bây giờ viên đan dược này sử lý như thế nào đây.

Nghĩ một hồi, hắn sáng lên. Không phải bà bà Lan Như Ngọc của hắn không phải Kim Đan đỉnh phong sao, nếu đưa nàng đan dược này để nâng lên Nguyên Anh Kì, thì hắn có thêm một người mạnh mẽ bên mình, nhưng trước khi đưa đan dược, mình phải chính phục nàng trước mới được. Trên đời này không có ai đáng tin bằng nữ nhân của mình (đây là chỉ riêng anh main nhà ta thôi, bởi vì hắn có hệ thống khóa hảo cảm của các nàng, bởi thế các nàng sẽ không bao giờ phản bội main).

Nghĩ xong xuôi, hắn đổi mắt nhìn ở phía xa, nơi đó có 7,8 là đồng bọn của Huyền Thiên Lão Tổ, bọn chúng bị đánh trọng thương nặng, không thể duy chuyển được, không phải mình còn thiếu 4 vạn sao, lấy bọn khai đao, có cơ hội tăng cấp mà không làm là vương bát đần.

Hắn từng bước, từng bước đi lại gần nơi của 8 người kia.

Khi thấy Long Ngao đi đến thì một trong 3 tên Kim Đan đỉnh còn lại phát hiện quay lại nhìn, thì thấy một thiếu niên trẻ tuổi đang đi về phía bọn hắn, hắn ta lập tức cảnh giác, một nơi thế này làm sao có thể xuất hiện một người, mà bọn hắn không phát hiện chứ, thế này chứng tỏ hắn có tu vị cao hơn bọn hắn nhiều, ừ nhất cũng Nguyên Anh, nhưng ở một ngôi thành này sao có thể xuất hiện thêm một Nguyên Anh nữa chứ, về phần khuôn mặt trẻ tuổi của Long Ngao hắn đoán là Long Ngao dùng Trử Nhan đan, nên không suy nghĩ về chuyện này.

Trong khi hắn đang nghĩ hoặc thì Long Ngao đã bước tới chỗ của bọn hắn, Long Ngao chưa kịp mở miệng thì tên này đã đáp lời trước.

– Tiền...Bồi, Tiền bồi, xin ngài giúp đỡ chúng ta trị thương, chúng ta sẽ hậu tạ hậu hình.

Hắn ta hướng Long Ngao tò về cầu xin, tên này nghĩ chắc là vị tiền bồi này chi đi ngang qua xem thôi, chắc không có ác ý, bởi vì thế hắn mới mở miệng xin giúp đỡ.

– À...

Long Ngao không ngờ tên này nhận làm hắn là cao nhân, nếu đã thế thì hắn cũng già bỏ cao nhân thôi.

– Ừ, ta thấy bên này có Linh lực ba động mãnh liệt nên qua đây coi thử, không ngờ vừa tới lại cảm thấy nơi này hình như vừa mới xuất hiện Ma Khía, hình như có người ma tộc vừa tới đây.

Long Ngao nói với giọng nghiêm trang, khuôn mặt ngưng trọng, nhìn rất chi là giống cao nhân.

Nhìn Long Ngao nói thế thì bọn này càng kính nể, có thể phát hiện ma khí chỉ có Nguyên Anh Kì mới có thể.

Nhìn bọn chúng tin tưởng mình là cao nhân thì Long Ngạo đắc ý, kĩ thuật diễn xuất của hắn cũng khá giống đây chứ.

– Được rồi, các ngươi bảo ta giúp các ngươi trị thương phải không.

Long Ngạo hỏi lại một lần nữa.

– Vâng tiền bối.

Những tên này đồng thanh nói.

– Được rồi, ta sẽ trị thương cho các ngươi, các ngươi nhắm mắt lại đi, ta mới có thể trị thương cho các ngươi.

Long Ngạo nghiêm trang nói.

– Tiền bối, tiền bối, vì sao lại nhắm mắt.

Một tên Kim đan đỉnh khác nghĩ hoặc hỏi, trị thương có cần nhắm mắt đâu chứ.

– Ta bảo nhắm mắt đi, thì nhắm mắt đi hỏi nhiều làm gì.

Long Ngạo trừng mắt nhìn bọn chúng, bảo bọn chúng nhắm mắt, Long Ngạo có đạo lý của hắn, mắt dù hiện tại những tên này mắt dù bị thương nặng nhưng mình quan mình chính đại giết bọn chúng thì sẽ phiền toái, nếu bọn chúng tự bạo đan điền thì nguy. Bởi thế hắn mới bảo bọn chúng nhắm mắt để hắn có thể ra tay nhanh chóng mà không để cho bọn này tự bạo đan điền. Nhìn mấy tên này có vẻ như khá tin tưởng mình là cao nhân, nên hắn mới dám nói thế.

– Được rồi, nghe theo ngài hết.

Tên kia thấy Long Ngạo trừng mắt thì sợ, sau đó cũng làm theo lời Long Ngạo nhắm mắt lại, những tên kia cũng lần lượt nhắm mắt.

– Các ngươi không được mở mắt đấy, ta chúng bị trị thương đấy.

Long Ngạo nói lớn, thấy bọn hắn nhắm mắt rồi thì rút Âm Dương Bát Quái Dao trong ngực ra, âm thầm vận chuyển tất cả linh lực vào đao, sau đó tung đao về phía bọn chúng.

– Vèo!

– Người...

Tên Kim đan đỉnh hoài này cảm giác không ổn lập tức mở mắt ra nhưng đã chậm Đao quang đã chém vào thân thể của hắn và những tên kia.

– A...

– Âm

Một tiếng nổ mạnh, đao quang chém những tên này thành từng mảnh, cho dù bọn chúng là Kim Đan đi nữa, hiện giờ không còn linh lực phụ trợ thân thể, làm sao có thể chịu được đao quang với Linh Lực Luyện Khí tầng 10 chứ.

Bọn chúng chết không thể chết lại nữa.

– Đỉnh! Chủ nhân giết được Kim đan đỉnh, nhận được 10 vạn kinh nghiệm.

– Đỉnh! Chủ nhân giết được Kim đan đỉnh, nhận được 10 vạn kinh nghiệm.

– Đỉnh! Chủ nhân giết được Kim đan đỉnh, nhận được 10 vạn kinh nghiệm.

.....

(Tác đang cần kp, các đạo hữu ủng hộ kp cho mình nha)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Long ngạo độ kiếp - thiên kiếp đáng sợ

Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Trúc Cơ Tầng một sơ kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Trúc Cơ tầng một trung kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Trúc Cơ Tầng một hậu kì.

.....

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Trúc Cơ Tầng ba hậu kì.

– Đỉnh! Chủ nhân thăng cấp Trúc Cơ tầng ba đỉnh phong.

– Đỉnh! Ngũ Hành Nghịch Thiên Quyết thăng cấp hai "Cướp Đoạt".

Giết xong đám người này thì tu vi của Long Ngạo lại một lần nữa tăng mạnh phá tan bình chương trở thành Trúc Cơ tu sĩ, nếu có ai thấy cảnh này chắc sẽ học máu, cái tên này là yêu nghiệt hay sao mà tăng tu vi nhanh như nước lũ thế này.

Long Ngạo cảm giác thật sung sướng, tinh thần như được thăng hoa, hắn không ngờ lần này thu hoạch lại phong phú như vậy, một lần tăng lên nhiều cảnh giới thế này, khuyến khích sao không vui mừng cho được.

– Đỉnh! Cảnh báo! Cảnh báo! Yêu cầu chủ nhân mau chóng đi đến nơi an toàn để độ kiếp, thiên kiếp sẽ mau chóng hình thành.

Trong lúc Long Ngạo đang suy nghĩ thì hệ thống lên tiếng cảnh báo hắn. Chết cha quên mất tăng lên Trúc Cơ còn có thiên kiếp nữa.

Hắn lập tức không chần chừ, nhanh chóng tháo nhẫn trữ vật của mấy tên này ra sau đó bay thật nhanh về phía Yêu Thú Sơn mạch.

– Âm!

Phía trên đầu của Long Ngạo, bầu trời đang xanh thẫm bỗng nhiên âm ầm sấm chớp, sau đó tầng tầng mây đen hình thành bay về phía Yêu Thú Sơn Mạch.

Nơi Thiên Kiếp bay qua, nhân loại, yêu thú đều run sợ không dám gần đầu lên, sợ bị thiên kiếp nhìn trúng.

– Có người độ kiếp, mau đi xem.

Trong một đoàn người có một lão già khoảng 60 tuổi râu mày nhìn Thiên Kiếp âm ầm bay đi nói.

– Thiên Kiếp có người độ kiếp sao.

Bên Trong ở một nơi nào đó của Yêu Thú Sơn mạch, một mỹ phụ xinh đẹp tuyệt luân, đang xếp bằng tu luyện thì thấy thiên kiếp kéo đến thì giật mình tỉnh lại nhìn lên bầu trời thì giật mình nói, sau đó cũng không nói hai lời liền bay theo Thiên Kiếp.

– Đây là....

Một người đang ông khoảng 30 tuổi đang cầm kiếm đâm vào đầu một yêu thú hình rắn, chuẩn bị lấy nội đan của nó, thì bất chợt thấy thiên kiếp thì nhủ mảy.

Trong Yêu Thú Sơn Mạch rất nhiều người cũng thấy Thiệp Kiếp và cũng lập tức chạy theo coi tên nào to gan dám độ kiếp ở trong Yêu Thú Sơn Mạch này.

– Âm! Âm!

Khi những người này chạy tới phụ cận thì thấy chung quanh khá nhiều người, nhưng cũng không ai để ý bấy giờ họ chỉ muốn nhìn xem tên nào to gan như thể dám độ kiếp ở nơi nguy hiểm như thế này.

Khi họ tới nhìn sang nơi mà Thiên Kiếp chạy đến, thì thấy nơi đó có một nam tử trẻ tuổi, khuôn mặt hai nước lại dần dần đứng ở đó, hai tay chấp sau lưng, ngưng trọng nhìn về phía bầu trời.

– Âm!

Sau một khắc, toàn bộ bầu trời phong vân biến sắc, mây đen dày đặc, cuồng phong gào thét, từng đạo Lôi kiếp bằng bạc đáng sợ, giống như Cự Long trên tầng mây đang uốn lượn vờn quanh!

Lôi Kiếp còn chưa giáng lâm, động tĩnh này cũng quá lớn rồi. Khiến cho bọn người đến xem nào nhiệt há hốc mồm tròn mắt, cái Thiên Kiếp này khiến họ run sợ, kể cả trong này có vài tên kim đan cũng lộ vẻ kiên kì thật sâu.

– Âm! Âm!

Trên bầu trời ở trên đầu Long Ngao, cơ hồ đều bị mây đen vô tận che phủ, lòi quang như Cự Long chớp giật, thỉnh thoảng từ bên trong đám mây xẹt qua!

Thời khắc này, hiện tại tất cả mọi người ở đây đều há hốc mồm, vẻ mặt đại ra!

Có vài tên tu vị khoản Trúc cơ bị dọa thiếu chút nữa ngã luôn, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, hai chân run rẩy liên tục!

– Chuyện gì xảy ra? Chuyện này...chuyện này, đây vẫn là Thiên Kiếp sao?

– Đây là ông trời muốn giết người ấy chứ? động tĩnh đáng sợ như thế, tên kia sao có thể vượt qua chứ?

– Thật đáng sợ, cái tên đẹp như phụ nữ kia không biết đã làm chuyện táng tận lương tâm? Bằng không sao Thiên Kiếp của hắn lại đáng sợ như thế.

– Trời ạ, Lôi Kiếp còn chưa hạ xuống, ta đã nhìn không được muốn quỷ xuống rồi!

Bên ngoài còn đang nguy loạn, còn bên trong thì Long Ngao cũng thấy hết hồn, hắn nhìn lên bầu trời thấy đầy trời mây đen, lòi quang sấm chớp tỏa ra uy năng muốn diệt thế như thì cũng run sợ.

– Hệ thống chuyện gì thế này, tại sao Thiên Kiếp này lại đáng sợ như thế, ta chỉ độ kiếp trúc cơ thôi mà.

Long Ngao run giọng nói với hệ thống.

– Thưa Chủ nhân thiên kiếp đáng sợ như vậy, là bởi vì chủ nhân vừa sinh ra đã mang trong mình huyết mạch của thần, đều này ở hạ giới không được phép tồn tại một người có máu huyết của thần tính khuyết như chủ nhân và còn một lý do nữa để kích phát thiên kiếp đáng sợ này, bởi vì chủ nhân vừa có huyết mạch của thần vừa tu luyện cấp pháp Ngũ Hành Nghịch Thiên Quyết, cho nên Thiên đạo muốn diệt trừ ngài để loại bỏ thành phần không nên tồn tại trong thiên địa như ngài.

Hệ Thống trả lời tường tận và chi tiết cho Long Ngao.

Long Ngao nghe xong thì cũng sợ hãi, không ngờ mình lại trở thành kẻ Thiên Đạo phải loại bỏ, cái này khuyến hắn tuyệt vọng.

– Hệ...Hệ thống có cách nào cứu ta không.

Long Ngao Mong chờ hỏi hệ thống.

– Chủ Nhân ngài chẳng lẽ quên rồi sao, ngài có Ngũ Hành Nghịch thiên quyết.

Hệ Thống ngắt nhớ Long Ngao.

– Đúng rồi, Ngũ Hành Nghịch Thiên Quyết không phải có thể hấp thụ năng lượng của các vật thể khác sao...à mà không đúng, chẳng phải pháp quyết này chỉ hấp thụ ngũ hành thôi sao, lòi hệ không nằm trong ngũ hành mà.

Long Ngao nghi hoặc hỏi.

– Chủ Nhân ngài đừng lo, nghịch thiên quyết không chỉ hấp thụ được ngũ hành lực lượng thôi đâu, nó còn có công năng thôn phệ những năng lượng khác không có trong ngũ hành, mặc dù nó có thể thôn phệ năng lượng khác nhưng mà không cảnh nào chuyển hóa thành linh khí cho chủ nhân tăng tu vị được, nó chỉ có công dụng giúp chủ nhân thôn phệ năng lượng đó để rèn luyện cơ thể giúp cơ thể kháng lại thuộc tính đó. Vd như chủ nhân hấp thụ thật nhiều năng lượng lòi kiếp này thì sau đó chủ nhân có thể tự do, tự tại đi vào trong nơi có năng lượng lòi kiếp mà không có chuyện gì.

Nghe hệ thống nói thế thì Long Ngao cũng an tâm hơn nhiều.

– Âm!

Trong nháy mắt, trên Không Lôi Đình mây vẫn hầu như nồng nặc đến cực hạn, phảng phất như lúc nào cũng có thể sẽ giáng lâm, mang theo khí tức nguy hiểm, cùng với mây vẫn dày đặc, nặng trĩu đè ép xuống.

Những người tu si đứng phía xa kia cũng cảm thấy có chút ngẹt thở.

– Âm Dương Bát Quái Đạo, ra đây!

Long Ngao sắc mặt dĩ nhiên trở nên nghiêm nghị, mặc dù hệ thống nói không sao, nhưng hắn cũng không thể khinh thường được.

đạo Lôi Kiếp thứ nhất đã kinh khủng như thế, mấy đạo thiên kiếp phía sau cũng không đơn giản!

– Âm! Âm!

Lập tức, đệ nhất lòi kiếp cuối cùng cũng giáng lâm.

Giống như thác nước đang gập giữ gầm thét giáng xuống.

Đạo thiên Lôi mang khí thế hủy thiên diệt địa giáng xuống, kinh sợ những người đứng xem ngoài kia.

– Xong rồi, tên này tiêu chắc rồi.

– Loại Thiên Kiếp này thật sự đáng sợ, hầu như chưa từng gặp qua.

– Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, trong đời của ta chưa từng thấy thiên kiếp đáng sợ như thế này.

– Xem ra tên này thật sự làm đều gì đó khuyến thượng thiên gập giữ rồi.

Những tên này nói với giọng cảm khái và đồng tình.

Lôi Kiếp rốt cục cũng giáng xuống nơi đang đứng của Long Ngao, nuốt chửng hắn vào trong lòi quang.

– Tên này chết chắc rồi.

Một tên Kim Đan nhìn vào trong lòi kiếp cảm khái nói.

Nhưng mà hắn còn chưa nói xong thì, lòi kiếp bên kia đã tiêu tán lộ ra thân hình vạm vỡ, không có một chút thương tích nào, chỉ quần áo bị đánh rách nát hết mà thôi, hiện tại hắn dần dần trưởng đứng.

Hắn, còn sống!

Hắn, không bị thương chút nào!

Mọi người không bắt kẻ ai đều trợn mắt nhìn cảnh này, họ không ngờ tên này vẫn còn sống sót, sau khi bị luồng thiên kiếp đáng sợ như thế nuốt chửng.

– Hahaha, chỉ là một đạo thiên kiếp mà muốn tổn thương ta sao?.

Long Ngạo nhìn thấy thân thể của mình không có tổn hại gì thì cười to, hét lớn nhìn lên trời cao.

Mọi người đứng bên kia trợn mắt nhìn, tên này điên rồi, dám thách thức thiên đạo, hần xong rồi.

Đây là ý nghĩ hiện tại của những người này.

– Âm! Âm! Âm!

Quả nhiên, Thiên Kiếp trên bầu trời hình như có linh tính nghe được giọng nói khinh thường của Long Ngạo thì tức giận. Lôi kiếp ban đầu là màu vàng rất nhanh chóng chuyển sang màu tím, mang theo uy năng hủy diệt hơn lôi kiếp màu vàng lúc trước nữa.

– Đây...đây là...đây là Cửu Cửu Diệt Ma Thần Lôi!

Một tên Kim Đan hình dáng trung niên run giọng chỉ về phía bầu trời lấp lập nói.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Bá vương thần lôi thể

– Cái gì Cửu Cửu Diệt Ma Thần Lôi?.

Đoàn được hần nói như thế thì lập tức nhìn thẳng lên trời xanh, thấy những đoàn Lôi quang màu tím đang phát ra tiếng rét rét đang dần tăng trưởng nhiều hơn, mang theo uy năng diệt thế lang trảng mọi góc ngách của Yêu Thú Sơn Mạch, khuyến cho những yêu thú đủ mạnh hay yếu đều cảm thấy một run sợ, chân tay run lẩy bẩy không thể cử động được.

– Làm sao có thể chứ?

– Cửu Cửu Diệt Ma Thần Lôi, chỉ áp dụng với những tên ma đạo giết người như nhé mà thôi, làm sao lại xuất hiện ở đây.

– Chuyện này không cách nào tương tượng được?

Những người này nhìn về phía Cửu Cửu Diệt Ma Thần Lôi, run sợ nói, bọn họ mặc dù đứng ở phía xa nhưng mà vẫn cảm thấy uy áp đáng sợ đang đè ép về phía họ, khuyến họ không thờ được.

– Âm! Âm!

Cùng lúc đó, Lôi đình trên bầu trời, dĩ nhiên trở nên càng thêm cuồng bạo, phảng phất bởi vì lôi nói làm cản của Long Ngạo mà chọc giận thiên uy.

Đạo Lôi Kiếp thứ hai, so với đạo lôi kiếp thứ nhất đáng sợ gấp mười lần.

Trên bầu trời mênh mông mây đen dày đặc, từng đạo lôi đình biến thành nhiều hình dạng khác nhau, nhấp nhá trên không trung, năng lượng lôi điện đang hình thành ngày càng mạnh.

Nhưng mà Long Ngạo hiện giờ sắc mặt vẫn không thay đổi, thân hình đứng thẳng, tay cầm đại đao, nghiêm nghị nhìn về phía bầu trời.

"Âm!"

Rốt cục, đạo Lôi Kiếp thứ hai cũng giáng lâm.

So với đạo lôi kiếp thứ nhất còn đáng sợ hơn, nhìn lôi kiếp như thật nhiều dòng thác từ trên trời giáng xuống, nhấn chìm toàn bộ nơi mà Long Ngạo đang đứng.

Long Ngạo không có chỗ nào dễ trơn cá, nhưng mà hần cũng không muốn trốn làm gì.

Thân thể vẫn như trước đứng sừng sững tại chỗ, tay cầm đại đao, trực tiếp lấy thân thể cứng rắn chống đỡ Lôi Kiếp.

– Chuyện gì xảy ra thế này? hần cứ như vậy đứng chết trân ở đó à?

– Lại còn không dùng pháp quyết của mình để tiêu trừ uy năng của Thiên Kiếp nữa chứ?

– Hần như thế này quả thật là chịu chết.

Bên kia các tu sĩ chửi ầm.

– Âm! Âm!

Đạo thứ hai Lôi Kiếp, liền như mưa trút xuống, Lôi Kiếp như một trận hồng thủy bao trùm không gian xung quanh Long Ngạo.

Long Ngạo lần thứ hai biến mất trong mắt mọi người,

Khi những Lôi Kiếp chớp giật biến mất, Long Ngạo này như trước bóng lưng vững chắc, lần thứ hai tái hiện!

Hần, lại một lần nữa sống sót rồi!

Hần, lại một lần nữa không bị thương chút nào rồi!

– Cmn ta xxx.

– Sao có thể có chuyện đó? Ta không nhìn lầm chứ?

– Tên này còn là người không.

– Đến cùng là người hoa mắt hay là ta mắc mù đây, làm sao có chuyện này, bị đạo lôi kiếp đáng sợ như thế mà không tổn thương chút nào, tên này muốn nghịch thiên rồi.

.....

– Thiên Kiếp ngại chỉ thế này thôi sao, không thể mạnh hơn nữa à.

Long Ngạo nhìn lên bầu trời nói lớn.

– Âm! Âm! Âm!

Quả nhiên, thiên kiếp thấy Long Ngạo dám khiêu khích thiên uy như thế, thì tức giận vô cùng.

Đạo lôi kiếp thứ ba dần dần hình thành, lần này còn mạnh mẽ hơn lần trước gấp mười lần.

Long Ngạo nhìn thấy thiên kiếp mạnh hơn lần trước thì hưng phấn hét lên.

– Đứng, phải như thế, mạnh lên đi, để ta xem uy lực của người đi nào thiên kiếp.

– Đến đây.

Long Ngao cầm Bát Quát Dao, làm tư thế chuẩn bị chiến đấu hưng phấn nói

– Tên này điên rồi.

– Hắn ta thực sự điên rồi.

– Chúng ta mau đi khỏi nơi này, nếu không đến lúc thiên kiếp xúc hiện Thiên Kiếp nào mạnh hơn nữa thì chạy cũng chả kiếp.

Đáng người hoảng loạn kêu lên, mạnh ai nấy chạy thật xa ra khỏi nơi thị phi này, bọn họ thực sự sợ rồi, tên này quá điên cuồng, dám khiêu khích thiên uy. Bọn họ thấy "thiên" đang rất tức giận, nếu không mau ra khỏi nơi này mau, không thì về sau không còn cơ hội.

– Âm!

Đạo Lôi Kiếp thứ ba giáng xuống, uy năng mạnh mẽ hơn mười lần, lần này nó hình như cũng muốn bao phủ Long Ngao.

Nhưng lần này Long Ngao Muốn rèn luyện Bát Quái Dao trong thiên kiếp, có thể khiến nó tiếng giải.

Khi thấy Lôi Kiếp đang giáng xuống gần mình, thì Long Ngao hét lên một tiếng tung người lên, tay nắm lấy Quái dao hét lên một tiếng chém về Lôi Kiếp.

– Âm Dương Bát Quái Dao Pháp - Bá Âm Trảm.

– Âm!

Bá Âm Trảm của Long Ngao mang theo sức mạnh âm nhu đáng sợ va chạm vào Thiên Kiếp, rồi sau đó bị đánh tan, một phần của Lôi kiếp được chuyển dao qua cho Quái dao, còn tất cả lôi kiếp còn lại đều bị Long Ngao hấp thụ sạch.

– Đỉnh! Chủ nhân thành công kích hoạt Bá Vương Thần Lôi thể.

Nghe hệ thống thông báo, Long Ngao cũng giật mình, nhưng hiện giờ không phải lúc nghỉ ngơi.

– Âm! Âm! Âm!

Lôi Kiếp Thứ năm, thứ Sáu liên tục giáng xuống người Long Ngao, một phần được quái dao hấp thụ còn lại tất cả đều được Long Ngao hấp thụ.

.....

– Âm!

Đạo Thiên Kiếp thứ tám giáng xuống mang theo vô tận lôi kiếp hủy diệt thể gian.

– Âm! Âm! Âm

Đạo Lôi kiếp nặng nề giáng xuống người Long Ngao, nhưng dù uy lực diệt thể của cũng không làm tổn thương Long Ngao được chút nào, mà còn bị Long Ngao hấp thụ.

– Đỉnh! Chủ nhân thành công kích hoạt sức mạnh lôi hệ trong cơ thể.

– Âm!

Nghe Hệ Thống thông báo, Long Ngao cảm thấy được trong cơ thể mình có một nguồn năng lượng có tính phá hoại cao đang chạy dọc trong thân thể hần, từ mọi ngõ ngách trong cơ thể, sau đó chạy vào đan điền, cường ép chen vào chiếm một không gian trong đan điền của Long Ngao. Những ngũ hành hệ (kim, mộc, thủy, hỏa, thổ) còn lại hình như vô cùng sợ hãi nguồn năng lượng mới vào này, bởi vì Lôi hệ này khiến chúng kiên kị. Cũng phải thôi lôi hệ này được hình thành từ Lôi Kiếp của thiên địa mà, chỉ cần là sinh linh của thế giới này đều có cảm giác sợ hãi Lôi Kiếp (ngoại trừ Long Ngao.

Bên ngoài Long Ngao đang cảm nhận nguồn năng lượng mới trong cơ thể, hần voi cùng hải Long với lôi hệ này, bây giờ trong thân thể hần ngoại trừ ngũ hành hệ còn có thêm lôi hệ nữa.

Nếu có người bên ngoài nhìn thấy hần bây giờ chắc giật mình, bởi vì bây giờ cơ thể bên ngoài của hần đang có các tia lôi hệ đang chớp giật trên thân hình của hần.

– Âm!

Đạo Thiên Kiếp cuối cùng rốt cuộc cũng hình thành, nhưng lần này khác xa những lần trước, lần này Lôi Kiếp kinh khủng hơn đạo thiên kiếp thứ tám gấp trăm lần.

– Đây là....

Long Ngao nhìn thấy đạo Lôi Kiếp cuối cùng này, hình như nhìn trong đó hần cảm giác được một tia nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Lý Tâm Di và Hoa Thiển Thiển

Nhìn thấy từng đoàn từng đoàn lôi kiếp hội tụ lại một chỗ, khuyến cho không gian nơi đây ven vẹo dữ dội, trời đất như ngày tận thế tới.

Nhìn Lôi kiếp siêu cấp khủng bố hơn vô số lần mà hần đã trải qua, khuyến Long Ngao Nhũm nhũm.

– Âm! Âm! Âm!

Đạo cuối cùng của Thiên Kiếp rốt cuộc cũng giáng xuống.

Đạo Lôi Kiếp này vẫn như mấy lần trước giáng xuống và bao phủ Long Ngao.

Bên trong Long Ngao vẫn như lần trước dùng cơ thể mình hấp thụ lôi điện.

Nhưng khác với mấy lần trước là lần này lôi kiếp này quá khủng bố gấp nhiều lần trước, lại còn trong lôi kiếp này không thuần khiết như mấy lần trước, mà lần này rất hỗn loạn khiến cho nghịch thiên quyết không hấp thụ kiếp sức mạnh lôi kiếp, khuyến nó chạy quan thân thể Long Ngao, khuyến Long Ngao đầu đón muốn ngắt đi, nhưng Long Ngao vẫn kiên trì không ngắt vẫn để cho những tia lôi kiếp không được nghịch thiên quyết hấp thụ mà phá hoại cơ thể mình.

– Âm! Âm! Âm!

Thiên Khiếp trên không trung nổ âm âm vài tiếng rồi dần dần tiêu tán trong không khí.

Khi lôi kiếp tiêu tán hết, những tu sĩ đứng ngoài xa kia lập tức bay đến nơi Long Ngao độ kiếp, nhưng mà không thấy Long Ngao đâu.

– Hần ta đâu, không lẽ....

– Hần ta bị lôi kiếp đánh chết rồi sao.

– Đáng tiếc, đáng tiếc...

– Đáng tiếc cho một thiên tài...

– Hazzz....

Bọn người lác đầu đáng tiếc, sau đó mạnh ai nấy đi, để lại bên này là một không gian bị phá hoại không còn gì, cây cối thì bị đánh ngã rất nhiều, nói chung là bị sang thành bình địa.

Bây giờ, ở trong khu đất mà Long Ngao vừa độ kiếp, những tàn dư các bắt đầu nhút nhích ở trong đó chui ra một con người, nhưng mà bây giờ trên người hắn đang tràn ngập máu, đây không phải Long Ngao còn là ai nữa, lúc trước bị thiên kiếp đánh xuống và phá hủy cơ thể hắn, hắn liền cảm thấy không ổn, sau khi thấy Thiên Kiếp dần dần tan đi hắn lập tức mặc Áo Choàng Tàn Hình để ẩn thân mình vào trong đất, để bọn người kia không tìm thấy hắn, nếu không với trình trạng này của hắn, sao có thể thắng mấy tên kia chứ.

– Cmn lần này đúng là thảm mà.

Long Ngao bò lên mặt đất thờ phì phò nói.

Sau đó hắn lập tức kích hoạt vòng tay thiên sức bên tay phải của hắn. Từ vòng tay thiên sứ tỏa ra một nguồn sức mạnh êm dịu xâm nhập vào trong cơ thể hắn, nó chạy khắp thân thể, nó chạy tới đâu thì thương thể gãy ra bởi thiên kiếp đều lập tức kếp lại một cách nhanh chóng.

Khoản một phút thì giờ, thì thương thể của hắn hầu như đã khôi phục, chỉ là hiện giờ cơ thể cảm thấy mệt mỏi một tý thôi.

Long Ngao cảm giác thân thể tràn ngập sức mạnh, thân thể rắn chắc hơn lúc trước nhiều lắm. Hắn thử vận dụng lời một chút thì ngoài cơ thể hắn, những tia lời hệ lập lê chấp chồm quang cơ thể hắn rất sống động và tràn đầy sức mạnh. Còn nữa hắn cũng đã cảm thấy sinh mệnh của mình đã tăng lên rất nhiều, khuyến hắn cảm thấy sinh lực dồi dào.

– Cũng đến lúc về rồi, nếu không Linh Tuyệt sử lo lắng.

Long Ngao thầm nói một tiếng sau đó lập tức chạy vào trong rừng và biến mất ngay sau đó.

.....

Trong thành Lâm Thiên vẫn nhộn nhịp như xưa, khuyến cho lòng người thỏa mái.

Hiện giờ, trên đường Long Ngao đang đi loang quanh trên đường để trở Về Lan Gia, hiện giờ cũng xấp tới rồi.

Lúc hắn đi qua phân điểm của Lâm Gia phường thì hệ thống quan lên.

– Định! Phát hiện Lý Tâm Di và Hoa Thiên Thiên, đề nghị chủ nhân mau chóng làm nhiệm vụ chính tiếng.

Tiếng của hệ thống quan lên trong đầu Long Ngao, khuyến hắn bắt ngờ nhìn về phía trước, lúc này hắn mới nhớ, hắn còn nhiệm vụ của vợ của Tên Đại Trưởng Lão này nữa.

Nghĩ thế hắn lập tức chạy đến chỗ Lý Tâm Di hai người.

– Thiên Thiên, người ở lại với ta đêm nay được không.

Lý Tâm Di nhìn Hoa Thiên Thiên thăm tình nói.

– Tâm Di tỷ, nhưng mà bên phường thị...

Hoa Thiên Thiên lúng túng nói, các nàng mỗi người đều được Lâm Tiểu Cường cho làm chủ một phân điểm được thị để các nàng trong coi. Nói thật, Mặc dù Lý Tiểu Cường ngoài mặt rất yêu thương các nàng, nhưng mà từ lúc hắn mất đi khả năng nam nhân, thì hắn cũng ít tới chỗ các nàng, dù thế nhưng hắn vẫn cho người theo dõi các nàng, hắn ta là một con người đa nghi từ lúc hắn mất đi khả năng nam rồi thì, mỗi ngày hắn đều phái người đi giám sát các nàng, nếu thấy có nam nhân tiếp cận hai nàng thì hắn lập tức sai người giết ngay. Bởi thế trong năm người vợ của hắn, thì ngoại trừ Bạch Vũ Mị không bị giám sát còn lại bốn người đều bị giám sát, khuyến cho các nàng không có một người bằng hữu là nam nhân, kể cả nữ nhân cũng rất ít. Thử hỏi xem trong thành này ngoại trừ những bà vợ của những người có thực lực trong thành thì còn ai có thể làm bằng hữu các nàng chứ. Còn những người phụ nữ bình thường thì gặp các nàng thì sợ sệt không dám nhìn thẳng mặt. Đây là áp chế bởi giai cấp, không thể thay đổi được.

Bởi thế, hằng ngày các nàng trong phân điểm đều rất nhàm chán. Lý Tâm Di và Hoa Thiên Thiên đều có phân điểm của mình, lâu lâu hai người tụ họp lại nói chuyện tán gẫu, dần dần hai người hình thành một loại tình cảm quy định mà không hiểu được, chỉ muốn ở bên nhau không muốn xa rời, mỗi lần hai người gặp mặt nhau. Đến lúc chia tay đều quyến luyến như thế này đây.

– Di Tâm Di, Di Thiên Thiên.

Trong lúc hai người đang quyến luyến không muốn xa rời, thì không biết ở đâu quan lên tiếng trẻ con có chút ngây thơ kêu gọi các nàng.

Thế là hai người quay lại thì thấy một đứa nhóc khoảng 14-15 tuổi (bề ngoài thôi) đang chạy tới bên cạnh các nàng gọi to.

– Người là...

Lý Tâm Di nghi ngờ hỏi, nàng làm gì có cháu đâu, mà nếu có cháu thì nàng cũng nhận ra chứ. Nhưng mà tên nhóc trước mặt này là ai? Nàng quen hắn sao?

– À, các di không biết cháu là đúng rồi, ta là con nuôi của mẫu thân Lan Như Nguyệt tên là Long Ngao.

Long Ngao chạy đến bên các nàng, rồi sau đó giới thiệu mình. Trên khuôn mặt lộ ra vẻ ngây thơ thuần khiết, khiến ai nhìn vào cũng muốn nựng. Nhưng không ai biết, tên này là một tên quái vật đã độ qua Thiên Kiếp "Cửu Cửu Diệt Ma Thần Lô" cả.

– À, thì ra là con của Như Nguyệt muội muội, ta có nghe nói qua.

Mặc dù nàng ở trong Lâm Gia, cũng có gặp qua Lan Như Nguyệt nhưng cũng không phải thân cận lắm, không. Huống chi mấy ngày trước nàng vô tình nghe được sự tình là bọn đại trưởng lão, dám muốn sát thủ đuổi giết Lâm Thống Nhất và bọn chúng con có ý đồ với Lan Như Nguyệt và Hồ Bích Trâm. Mặc dù nàng rất muốn đi nói cho Lan Như Nguyệt biết, nhưng mà bên cạnh nàng lúc nào cũng có người theo dõi khuyến nàng không dứt ra được. Con người nàng rất thiện lương, không thể thấy người ta khó khăn mà không cứu được.

Bây giờ thấy con của Lan Như Nguyệt, nàng tính toán cái thứ có thời cơ thì nói chuyện với Long Ngao, nói ra ý đồ của Lý Tiểu Cường cho Long Ngao biết đề nói Cho Lan Như Nguyệt và Hồ Bích Trâm đề phòng tránh.

– Vâng, là con đây.

Long Ngao nhu thuận gật đầu nói.

– Long Ngao này, ta và con chưa gặp mặt mà, làm sao con biết được là chúng ta mà gọi.

Hoa Thiên Thiên ở một bên nhìn Long Ngao nói, giọng nói của nàng ngọt ngào tràn đầy thanh xuân, từ trong giọng nói của nàng truyền ra một mùi thơm nhót, bởi vì Long Ngao đứng bên cạnh cho nên ngửi được mùi thơm này, khuyến cho hắn mê ly.

– Đây Long Ngao, có nghe ta nói không hả.

Hoa Thiên Thiên thấy Long Ngao không trả lời mình mà đỏ ra thế, cũng có chút tức giận.

– À, ờ, là thế này mẫu thân có đem bức ảnh của các a di cho ta xem, để lúc gặp còn biết đường chào hỏi đấy mà.

Long Ngao nghe nàng quát lớn lập tức tỉnh táo, nhanh chóng vận dụng nhanh đầu óc, kìm một cái cơ nói.

– À, thế à, thôi được rồi Long Ngao này, nếu con đã đến đây rồi thì vào trong đi.

Lý Tiểu Di nhìn Long Ngao một tý rồi mới hắn vào, dù sao Long Ngao cũng còn nhỏ chắc không sao đâu, chẳng lẽ Lâm Tiểu Cường hắn cũng ghen với một hài tử sao.

Thế là Long Ngao bước vào theo Lý Tâm Di, nhưng bước được vài bước thì thấy Hoa Thiên Thiên không cùng vào, thì hiểu kì hỏi.

– Di Thiên Thiên, sao người không cùng vào.

– Ta còn có chuyện, không thể vào cùng người được.

Hoa Thiên Thiên buồn bã nói, chuyện trong được điểm còn cần nàng về giải quyết không ở đây lâu được.

Nhưng mà, dưới sự nài nỉ của Long Ngao thì nàng rốt cuộc cũng chịu ở lại.

Thế là ba người xong còn đi vào được điểm của Lý Tâm Di.

Bên ngoài cách đó không xa có hai đạo bóng đen, nhìn thấy thế nhủ mấy nhìn nhau, sau đó liền biến mất trong bóng đêm.

.....

(xl hai ngày nay không có chương, bữa nay bù, chiều tối có một chương nữa)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 54: Kịch tình (bách hợp)

Được hai người Lý Tâm Di dẫn vào được điểm.

Đầu tiên được các nàng dẫn đi tham quan các nơi giới thiệu những đan dược trong được điểm cho Long Ngao, dần dần Long Ngao cũng quen dần với hai nàng, hai nàng cũng nhiệt tình đối đãi với Long Ngao, không coi hấn la người ngoài.

Sau khi một hoài tham quan, đến không còn gì để mà xem nữa, hai nàng dẫn hấn đến phòng ăn, sai người chuẩn bị đồ ăn cho hấn.

Trong lúc chờ đồ ăn lên Long Ngao tìm hết mọi cách, tìm đủ chuyện để nói, khuyến cho hai nàng ngày càng yêu thích hấn. Long Ngao kể chuyện hài hước khuyến cho hai nàng cười ra nước mắt.

– Phu nhân đồ ăn đã làm xong.

Trong khi ba người đang trò chuyện vui vẻ, thì ở ngoài có một thị đứng ở ngoài thì lễ nói là đồ ăn đã làm xong.

– Đem vào đây đi.

Hoa Thiên Thiên phát tay nói

– Vâng nô tỳ đem lên ngay.

Người nô tỳ thì lễ một cái rồi lui xuống, sau đó có hai, ba thị nữ đem đồ ăn lên, nào là thịt, cá, rau,...đủ thứ, cái nào cũng nhìn đẹp mắt, mùi thơm bay tứ tán, khuyến Long Ngao thêm nhò giải.

Thấy Long Ngao nhìn chăm chăm thức ăn như thế thì Lý Tâm Di cảm thấy tức cười, không ngờ tên này lại có bộ mặt như thế.

– Thời nào Long Nhi, đừng nhìn nữa ăn đi nào.

Hoa Thiên Thiên cũng mỉm cười nhìn Long Ngao nói.

– À vâng, chúc hai di ngon miệng.

Nói xong Long Ngao dỗi tay lấy cái chén, sau đó dùng đũa gắp miếng thịt yêu thú thơm ngon bỏ vào miệng ngai ngón ngén một cách ngon lành, chẳng để ý chút hình tượng nào. Dù thấy cách ăn không lịch sự của Long Ngao nhưng hai người Lý Tâm Di và Hoa Thiên Thiên cũng không ghét bỏ, mà chỉ cười và gắp đồ ăn và ăn một cách ngả nhai không như Long Ngao mất hết hình tượng.

Khi Long Ngao ăn xong thì ợ một tiếng, dùng tay vỗ vỗ bụng một cái để thương cực kì, khuyến hai người Lý Tâm Di tóa sáng, hai người bọn họ rất ước ao mình có thể có một đứa con, nhưng mà hiện giờ Lâm Tiểu Cường, không có khả năng ban cho các nàng một đứa con, khuyến các nàng muốn bỏ trốn để tìm nam nhân dễ sinh con, nhưng mà thời gian lâu dần các nàng cũng từ bỏ, bởi vì hằng ngày các nàng đều bị giám thị gắt gao, khuyến các nàng không đi đâu được cả, cũng vì thế dần dần thời gian các nàng cũng trở nên không thích đáng ông, mà thích phụ nữ, bởi thế mới có tình cảnh hai người Lý Tâm Di và Hoa Thiên Thiên biến thành bách hợp như thế này đây?

Bây giờ thấy Long Ngao dễ thương như thế, các nàng cũng chợt nhớ lại, chính mình khi xưa cũng muốn có một đứa con nhưng không thành hiện thực, khuyến các nàng đau đớn, khuyến trong lòng vô cùng ủy khuất, những giọt nước mắt long lanh chợt chảy xuống trên hai gò má của các nàng.

– Hai di, sao lại khóc, Ngao nhi có làm người buồn à.

Long Ngao thấy hai nàng khóc thế, thì nhảy dựng lên, chạy đến bên hai nàng hỏi.

– Không có gì, chỉ là bọn ta nghĩ đến một chút chuyện thương mà thôi.

Hoa Thiên Thiên thấy Long Ngao lo lắng như thế thì âm áp, lâu khó nước mắt mỉm cười với Long Ngao.

– Được rồi, ăn cũng no rồi phải không, đi tắm rồi ngủ đi, hai bọn ta thấy mệt rồi, đi nghỉ ngơi đây.

Lý Tâm Di nói với Long Ngao xong thì cùng Hoa Thiên Thiên đi vào phòng, để lại một nô tỳ dẫn Long Ngao đến nơi để tắm.

Khi thấy thị nữ ra ngoài thì Long Ngao, nhảy vào bồn tắm, thỏa mái vệ sinh thân thể sạch sẽ. Rồi sau đó nghĩ lại những việc vừa qua, bây giờ hấn đã lên chức cơ rồi, nhưng vẫn không có lực để đánh với Kim Đan kì, cho nên vẫn ăn nhẩn thì tốt hơn, Âm Dương Bát Quái Đạo đã được thiên kiếp tôi luyện bây giờ đã là Bảo Khí cấp một rồi, không ngờ lại tăng mười cấp, thật là thiên kiếp quá đáng sợ, nhưng cũng chứa đầy cơ duyên, nhưng không phải ai cũng có thể nắm được, tất cả mọi người đều có bản năng sợ thiên kiếp, chỉ có quái thai như Long Ngao không sợ thiên kiếp mà thôi, dám hấp thụ nó. Còn những người tránh còn không kiếp, làm sao dám hấp thụ nó chứ.

Ngoài việc này ra, hiện giờ công pháp Ngũ Hành Nghịch Thiên Quyết đã lên tầng hai, từ nay về sau, chỉ cần có bảo vật thuộc tính thì hấn có thể hấp thụ, để tăng mạnh tu vị, trong nhần trừ vật mà hấn cướp được từ những tên kia, ngoài trừ một công kim tệ, công pháp, vũ khí, còn lại có khá nhiều vật phẩm có chứa ngũ hành linh khí, chỉ cần hấp thụ hết một đúng đó thì tu vị của hấn sẽ tăng mạnh.

Hiện tại trong người hấn có một viên Nguyên Anh đan, phải nhanh chóng chinh phục Lan Như Ngọc mới được, sau đó mới đưa nàng Nguyên Anh Đan để tấn cấp Nguyên Anh, đến lúc đó trong thành này sẽ có thêm một Nguyên Anh. Nhưng Lôn Ngao nghĩ một chút việc Lan Như Ngọc tấn cấp Nguyên Anh, phải tìm cách che giấu mới được, thường thường cây cao phải đón gió mà, hấn không muốn người phụ nữ của mình phải chịu tổn thương.

Suy nghĩ một hoài, thôi thì không nghĩ nữa đến đâu tính đến đó, hấn bước ra bồn tắm, lau sơ thân hình, sau đó lấy quần áo ngủ trong nhần ra mặc vào, xong thì đi ra khỏi phòng tắm đi đến phòng của mình được Lý Tâm Di an bài, khi đi qua Phong Lý Tâm Di thì Long Ngao nghe được âm thanh kì quái phát ra từ phòng nàng.

Lòng hiếu kì của Long Ngao trời dậy, bước nhẹ nhàng đến bên cánh cửa để các nàng không phát hiện, sau đó đưa lỗ tai của mình sát vào cánh cửa.

– Ư...Tâm Dị tỳ, không được chạm vào...vào đó, ta khó chịu.

Long Ngao mới đưa tai vào sát cửa là lập tức nghe thấy tiếng rên rì của Hoa Thiên Thiên, dường như nàng đang rất sướng khoái.

– Muội ngai cái gì, lần nào chúng ta chả làm như vậy.

Lý Tâm Di không nghe Hoa Thiên Thiên nói, mà tiếp tục làm

– Ư...khó chịu quá.

Hoa Thiên Thiên lại rên lên.

Long Ngao ở ngoài nghe mà cảm thấy nóng máu, hấn định xông vào, thì chợt thấy, cửa hình như không đóng thì phải.

Thấy cửa không đóng, hấn lập tức dám đang cười, đặt là các nàng tạo cơ hội cho ta đấy nhé, không phải ta cố ý đâu.

Long Ngao nhẹ nhàng mở hé cánh cửa không khóa ra, thì thấy được bên trong là hai thân thể trần truồng, trắng mơn mềm mại, ngực tấn công, mông phồng thù, điểm lệ vô cùng.

Hiện tại hai người đang làm một tư thế mà Lôn Ngao thấy là muốn xông vào đè hai nàng xuống mà tàn phá. Hiện giờ đây, Lý Tâm Di đang nằm sấp, hai bờ mông trắng noãn nà không tỳ vết và vùng âm hộ mấp mạp màu mỡ đang chống về phía cánh cửa.

Long Ngao mở cửa ra là thấy ngay cảnh xuân quan này, bờ mông cân tròn trắng noãn, hai chân thoan dài săn chắc khỏi chút mỡ thừa, ở giữa hai chân là vùng âm hộ mở người, không có lông nhiều lắm, ở giữa cái âm hộ là một cái hém nhỏ màu hồng phấn hé ra, những giọt nước dâm thủy đang chảy từng giọt, từng giọt xuống giường. Phía trước Hoa Thiên Thiên Với thân hình nóng bỏng không kém một chút nào với Lý Tâm Di, đang ngồi ngửa ra, đang rộng hai chân lộ ra âm hộ mở người nhiều long. Bây giờ cái âm hộ mở người này đang được Lý Tâm Di tận tình liếm láp một cách điêu luyện. Lý Tâm Di dùng lưỡi của mình liếm hai mếp âm hộ của Hoa Thiên Thiên, đầu lưỡi của nàng đi sâu vào trong âm hộ của Hoa Thiên

Thiền ngáy thật mạnh vào trong và sau đó đưa vườn hạt đậu đỏ ở phía trên, khuyến cho đám thủy của Hoa Thiền Thiền chảy ra ào ào và miệng của nàng thì quang lên những tiếng rên rĩ mê hồn. Nếu bất cứ người đang ông nào nghe thấy, chắc chắn sẽ chạy tới đề năng ra và chà đạp một phen mới được.

Không có ngoại lệ, cho dù Long Ngao đi chăng nữa, thấy cảnh thế này mà không phản ứng, chắc không phải đang ông rồi.

Hiện giờ thân thể hắn đang rất nóng, rất muốn chạy vào làm các nàng nhưng hắn vẫn nhịn được, hiện giờ không phải lúc.

Nhưng trời không chiều ý hắn, chân của hắn đ-ng mạnh cánh cửa khiến nó kêu lên.

– Két!

Tiếng kêu của cánh cửa rất quan vọng trong hoàng cảnh này.

– Ai?

Bối thế hai bóng người nóng bỏng đang ở trên giường giật mình, hoảng sợ la lớn, hai nàng không thể tưởng tượng được nếu bị người khác phát hiện hai nàng trong tình cảnh này thì sau này hai nàng làm sao đối mặt với người ngoài đây.

– Di Tâm Di, Di Thiền Thiền, là...là ta.

Long Ngao áp ứng mở cửa đi vào.

Còn hai nàng Lý Tâm Di và Hoa Thiền Thiền thì vô cùng hoảng sợ khi thấy người ngoài kia là Long Ngao.

.....

(Ủng hộ tít, Kp hoặc It cho tác, để có động lực viết nhá. Do mấy ngày trước bận rộn chuyện nạp hồ sơ nên không có thời gian viết, bây giờ xong rồi. Thời gian này mình sẽ tận lực viết. Như thế mong mọi người ủng hộ chút tiền tài cho mình nhé, bây giờ mình nghèo rớt mòng tơi...)

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Vô lại

Ả...

Lý Tâm Di và Hoa Thiền Thiền nhìn thấy Long Ngao, thì vô cùng xấu hổ và nhục nhã, hai nàng kéo lấy tấm chăn, trùm lên người và ôm nhau nhẹ nhàng khóc thút thít.

Các nàng không ngờ, hành vi ân ái của các nàng lại bị Long Ngao thấy được. Nếu Long Ngao mà nói chuyện này ra ngoài thì các nàng làm gì còn chỗ dung thân. Người đời làm sao chấp nhận chuyện hai người phụ nữ yêu nhau chứ. Còn nữa chuyện này mà truyền ra ngoài, mọi người sẽ biết Lâm Tiểu Cường bắt lức mới khuyến các nàng như thế này. Đến lúc đó Lâm Tiểu Cường sẽ tha cho các nàng sao. Người đời không chấp nhận các nàng. Lâm Tiểu Cường chắc chắn sẽ vì sĩ diện bà cũng giết các nàng, nghĩ đến kết cục bi thảm như thế, khuyến các nàng không nhịn được nước mắt khóc thương tâm

– hít...hít...

Thấy hai người Lý Tâm Di và Hoa Thiền Thiền trùm chân lại và khóc thút thít, Long Ngao cảm thấy luồn cuộn tay chân, nhìn phụ nữ khóc, luôn luôn là điểm yếu không thể xóa bỏ được của hắn, một khi nhìn phụ nữ khóc thì hắn liền không biết phải làm sao.

– Di Tâm Di, di Thiền Thiền, ta...

– Ngao nhi người...người có phải khinh thường chúng ta hay không.

Long Ngao chưa kịp nói hết câu, thì Lý Tâm Di, nâng một phần nhỏ của tấm chăn, để lộ đầu nhỏ xinh của nàng, khóc thút thít đáng thương nhìn hắn, như Long Ngao ức hiếp nàng vậy.

– Di Tâm Di, di Thiền Thiền, làm sao Ngao nhi có thể khinh thường hai người được chứ.

Long Ngao chân thành trả lời.

– Nhưng mà, chúng ta...chúng ta...

Lý Tâm Di áp ứng không nói ra lời, nàng cảm thấy xấu hổ, dù cho nghe được trong lời nói của Long Ngao là không có khinh thường các nàng, nhưng trong thâm tâm các nàng không thể yên ổn được.

– Không sao, Ngao nhi không có nói cho người ngoài biết đâu.

– Thật...thật không?

Lý Tâm Di trên khuôn mặt có chút vui mừng nói.

– Thật mà, có trời đất chứng giám, nếu chuyện nay mà nói ra ngoài thì, Long Nhi sẽ...

– Được rồi, chúng ta tin người.

Hoa Thiền Thiền không cho Long Ngao nói hết, liền cắt đứt lời hắn.

– Cái kia...cái kia, Ngao...Ngao nhi, hoài này...hoài này, ngoài cửa, người...người thấy hết rồi sao.

Lý Tâm Di xấu hổ vô cùng nói, hoài này cái cánh mình liếm làm âm hộ Hoa Thiền Thiền chắc đã bị Long Ngao nhìn thấy hết rồi.

– Ủ...

Long Ngao đó một nói, cái chuyện nhìn trộm thế này cũng là lần đầu hắn làm, sao mà không xấu hổ được.

– Ả...

Hai người Lý Tâm Di, Hoa Thiền Thiền yêu kiều la lên một tiếng sau đó ôm nhau trùm chân lại, không dám nhìn hay nói chuyện với Long Ngao nữa, cơ thể của mình ngoài trượng phu ra không được cho người đàn ông khác nhìn. Nhưng bây giờ lại bị nhìn thấy hết, dù cho Long Ngao mới 12,13 tuổi nhưng mà hắn cũng là đàn ông, bị đàn ông nhìn thấy hết bộ vị mẫn cảm của mình ngoài trượng phu ra, sao không khiến các nàng xấu hổ cho được.

– Hai di này, thật ra, thật ra, Ngao nhi rất thích các người lúc đó, các...các người đẹp lắm.

Long Ngao chân thành nói.

Hắn nói thật lòng, đối với người đàn ông nào mà thấy cảnh đó mà nói không đẹp chắc không phải đàn ông.

Hai nàng Lý Tâm Di, Hoa Thiền Thiền nghe hắn nói như thế lại càng xấu hổ, hai nàng không ngờ Long Ngao lại nói ra lời đó, khuyến các nàng xấu hổ không chịu nổi.

Long Ngao thấy các nàng trong chăn không phản ứng ý, thì chịu không nổi bước tới giường, kéo nhẹ chân trùm thân hình của hai nàng lên.

Hai nàng Lý Tâm Di, Hoa Thiền Thiền hiện giờ đang ôm lấy nhau, khuôn mặt kinh hoàng khi thấy Long Ngao kéo chăn của hai nàng ra.

Long Ngao sau khi kéo tấm ra khỏi, thì tấm thân xinh đẹp, nóng bỏng hiện ra trước mắt hắn. Thật đẹp!.

Toàn thân da thịt trắng nước, mịn màng, có nơi còn hồng nhuận, núm vú phần hồng xinh xắn nằm trên đỉnh vú, phía dưới hai chân thoang dài, ở giữa hai chân là âm đạo, được chùm lông đen bao, vô cùng mê người. Hai nàng như hai nàng tiên hạ phàm xinh xắn đang trần truồng ngồi trước mặt Long Ngao.

Lý Tâm Di, trông to đôi mắt xinh đẹp lên thì thấy Long Ngao đang ngo ngát nhìn thân thể của hai nàng không chớp mắt. Tựa hồ muốn ăn tươi nuốt sống các nàng vậy. Không biết tại sao trong thâm tâm lại vui mừng khi thấy Long Ngao nhìn mình như thế? Chẳng lẽ mình là một người phụ nữ đảm đang sao, Lý Tâm Di lắc đầu phủ nhận.

Nhìn thấy Long Ngao ngo ngát như thế, Hoa Thiển Thiển cũng vui mừng, vì biết mình vẫn còn xinh đẹp, kể cả Long Ngao cũng không chống lại được, nhưng ngoài mặt vẫn tròn mắt nhìn Long Ngao quát nhẹ.

– Ngốc tử! Còn muốn nhìn đến khi nào, mắt sắp lòi ra rồi kia!.

Long Ngao lập tức giật mình tỉnh lại, lúng túng không biết làm sao, dù cho hắn đã làm qua với các nàng Lan Như Nguyệt, nhưng tình cảnh bây giờ hắn không biết làm sao cho phải nữa, chẳng lẽ nhảy vào mạnh mẽ làm các nàng, đây không phải tác phong của hắn? Phải làm sao bây giờ.

Thấy Long Ngao lúng túng, thì Lý Tâm Di hai người cũng dễ chịu hơn nhiều. Mới đầu kinh hoàng, bây giờ bắt đầu bình tĩnh lại. Nhìn Long Ngao như thế, chắc lần đầu thấy thân thể phụ nữ (ai tin chuyện này, ta thì không tin rồi đó), khuôn mặt ngượng ngùng thế kia mà.

– Ừc.

Tiếng nuốt nước bọt van dội vô cùng, Long Ngao nhìn thấy cơ thể nóng bỏng của hai nàng thì nuốt nước bọt. Nhưng không ngờ tiếng nuốt nước bọt của hắn lại van dội như vậy.

Lý Tâm Di nhìn về phía Long Ngao thấy hắn dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía mình, thì cũng ngượng ngùng, dù sao các nàng cũng lần đầu bị người đàn ông thứ hai nhìn mà.

– À...

Long Ngao chịu hết nổi rồi, nhanh chân chạy tới giường, nháy lên giường đang tay ôm lấy thân thể mềm mại của Lý Tâm Di, cảm thụ thân thể mềm mại, thanh mát khuyến hắn thỏa mái.

– Á...Ngao nhì, mau...mau buồn tay ra.

Lý Tâm Di hoảng sợ nói, nàng không ngờ Long Ngao lớn mật như thế, dám ngang nhiên chạy tới ôm nàng.

– Ta không buồn.

Long Ngao vô lại nói.

– Người...người tại sao lại vô lại như thế, như thế nào mới chịu buồn ta ra.

Lý Tâm Di vùng vẫy nhưng không được, nàng chỉ luyên khí đỉnh phong thôi, làm sao có thể chống lại Long Ngao có tu vị Trúc Cơ tăng ba chữ.

– Muốn ta buồn ra cũng được, Di Tâm Di làm nương tử ta đi.

Lần này Long Ngao càng vô si nói, bảo nàng làm nương tử hắn.

– Người...người vô lại, người còn nhỏ mà, sao có thể vô lại như thế.

Lý Tâm Di có chút tức giận nói, cái tên này chưa lớn đến đâu, mà bảo nàng làm nương tử hắn chứ, mà nàng cũng có trọng phò rồi, không phải hắn không biết.

– Ta cái gì còn nhỏ.

Long Ngao trừng mắt nói

– Cái này còn...

Lý Tâm Di nhìn xuống chỗ Dương vật của hắn, lòi vừa ra khỏi miệng, đã bị nàng cưỡng ép nuốt xuống. Bởi vì nàng thấy cái dương vật to lớn đang dựng đứng lên trong quần như túp lều, đang chọc vào bụng nàng.

– Sao, nàng nói cái này nhỏ há, ta lấy ra cho nàng xem (bắt đầu từ bây giờ xưng nàng).

Long Ngao nói xong đứng dậy, tốc độ siêu nhân, cởi phẳng quần áo của mình ra. Lộ ra cơ thể cường tráng, phía dưới dương vật to lớn, hùng dũng đứng trong không khí.

Lý Tâm Di không kịp ngăn cản hắn, khi nàng phản ứng thì hắn đã cởi xong quần áo rồi.

Nàng trừng mắt nhìn cái thứ quái vật dưới háng của vắn kia mà giật mình. Làm sao cái thứ to lớn, xấu xí này lại có trên thân thể một đứa trẻ 12 tuổi chứ, thật bất khả tự nghĩ. Kể cả Hoa Thiển Thiển bên cạnh, khuôn mặt cũng đỏ bừng như trái cà chua, dùng tay che mắt không dám nhìn cái thứ kinh khủng đó.

– Giờ thì sao, nàng đồng ý làm nương tử ta chưa.

Long Ngao đất ý nhìn nàng nói, hắn rất tự hào với dương vật của mình.

– Người...người tên vô lại này, sao...sao lại đưa thứ đó ra chứ, mau...mau mặt quần áo vào.

Lý Tâm Di xấu hổ ấp úng nói.

– Ta không mặt, trừ khi nàng đồng ý làm nương tử ta.

Long Ngao vẫn ngo mặt ra, không biết xấu hổ nói

– Được rồi, ta...ta làm nương tử người được chưa, mau buồn tay ra.

Lý Tâm Di xấu hổ muốn chết nói.

– À.

Lý Tâm Di bất ngờ bị tập kích, ngo ngát nhìn Long Ngao hôn môi nàng, hắn dùng lưỡi xõng vào miệng nàng, nút lưỡi nàng, hút nước bọt của của nàng. Khi hết thở nổi nữa thì nàng dùng răng cắn lên lưỡi của hắn.

– À...

Long Ngao đau đớn là lên, hắn không ngờ Lý Tâm Di lại cắn lưỡi hắn.

– Nàng là cậu à, làm sao lại cắn ta như thế.

– Ta là cậu đấy, cắn chết người, ai bảo người khi dễ ta, ta đã đồng ý rồi, mà người còn không buồn tay, còn...còn khi dễ mta nữa.

Lý Tâm Di trừng mắt nhìn hắn.

– không phải nàng đồng ý làm nương tử của ta rồi sao.

– Ừ, thế rồi sao.

Lý Tâm Di hỏi.

– Thì nàng là nương tử của ta, ta có quyền ôm nàng chứ, làm gì có chuyện không cho trọng phu ôm nương tử của mình đâu chứ.

Long Ngao vô si nói.

– Người...

Lý Tâm Di cứng họng không nói ra lời, không ngờ mình lại bị hắn hố. Cho dù mình có đồng ý hay không, thì mình vẫn bị thiệt.

– Bởi vì thế, bởi vì thế bây giờ ta có quyền lợi muốn làm gì nàng cũng được.

Long Ngao cười xấu xa nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Ăn cả Hai Nàng

– Người...người định làm gì?

Lý Tâm Di hoảng sợ, khi thấy Long Ngao cười xấu xa nhìn nàng.

– Thì làm chuyện nên làm thôi.

Long Ngao cười sau đó ôm chặt nàng, một lần nữa hôn môi nàng.

– Ừ...Ừ...

Lý Tâm Di trợn mắt khán nghị, nhưng nàng chỉ kêu hai ba tiếng ừ ừ mà thôi, bị Long Ngao hôn một hoài, thì nàng cũng dừng lại không khán cự nữa, chỉ có thể mặt cho hân muốn làm gì làm thôi.

Long Ngao hôn đôi môi ước ác kiều diễm của Lý Tâm Di một hồi lâu, cho đến khi nàng khó thở hân mới thả ra.

– Nước bọt của Tâm Di thật ngọt.

Long Ngao liếm liếm môi xấu xa nói.

– Người...người.

Lý Tâm Di chỉ có thể trợn mắt nhìn hân, mà không nói ra lời. Hân thật xấu xa, toàn nói ra những lời khuyến người ta xấu hổ không ả.

– Bây giờ Tâm Di đã đồng ý làm nương tử ta, còn nàng thì sao Thiên Thiên.

Long Ngao quay sang nói với Hoa Thiên Thiên.

Bây giờ Hoa Thiên Thiên đang xấu hổ cuối đầu không nhìn hai người hôn. Nghe Long Ngao nói thế thì ngẩn đầu lên trợn đôi mắt đẹp trừng hân nói.

– Ta không làm đấy.

– Cái này không do nàng quyết định.

Long Ngao mặt kệ nàng kiến nghị, ôm nàng kêu qua chỗ hân, cho nàng một nụ hôn nóng bỏng.

– Giờ thì sao?

Hôn xong thì Long Ngao xấu xa hỏi.

– Người bại hoại.

Hoa Thiên Thiên đỏ mặt, xui ơ trong ngực hân.

– Hahaha, từ nay về sau hai nàng là nương tử của ta.

– Bây giờ chúng ta làm chuyện chính.

Long Ngao lấy một tay kéo luôn Lý Tâm Di đang đỏ mặt bên kia qua luôn. Sau đó hân đẩy hai nàng nằm ngửa ra trên giường.

– Hai vị nương tử để vì phu hầu hạ các người nha.

Sau đó lấy tay nắm chặt vú của hai nàng mà niết, xoa, bóp. Khuyến hai nàng rên rỉ. Long Ngao dùng miệng ngậm lấy nhũ hoa của Lý Tâm Di mà mút, còn tay thì bóp lấy vú của Hoa Thiên Thiên.

Liên tục liếm múc nhũ hoa của Lý Tâm Di, khuyến nàng thỏa mái rên rỉ.

– A...à....à....sảng khoái...sảng khoái...sướng...tướng công...mút mạnh vào...Tâm Di...sướng

Mút vú của Lý Tâm Di sướng khoái, liền chuyển qua Hoa Thiên Thiên, dù vú của nàng không lớn bằng Lý Tâm Di nhưng cũng không nhỏ, Long Ngao cũng mút như Lý Tâm Di, khuyến nàng rên rỉ không ngớt.

Long Ngao liên tục mút vú của hai, khiến hai nàng sướng không thôi. Liên tự động lấy tay dí vú của mình vào miệng cho Long Ngao mút thỏa.

Khi Long Ngao mút vú Lý Tâm, nàng liền dùng tay ấn đầu của hân vào bú của.

Sau khi mút hai đôi vú thỏa thích thì Long Ngao đứng dậy, ôm Lý Tâm đi, nâng cao dương vật, dí sát âm đạo của Lý Tâm Di, dùng tay cầm dương vật cọ cọ âm đạo của nàng, kích thích âm đạo, khuyến âm đạo Lý Tâm Di, dầm thủy chảy ra từng dòng, thân thể nàng dần dần biến thành hồng nhuận, gầy dựa thân thể mềm mại, bờ mông nhét lên, hai chân hơi dang rộng ra muốn cho dương vật của Long Ngao dễ vào hơn.

– Tướng công, cho thiếp, thiếp không chiến nổi rồi.

Lý Tâm Di rên rỉ kiểu nỳ tận xương nói.

– Ừ...

Thấy nàng động tình đến như thế rồi, Long Ngao cũng không chọc ghẹo nàng nữa. Dương vật to lớn, dần dần đâm vào, tách hai mép thịt phần hồng của nàng ra, đâm thật mạnh vào âm đạo của nàng.

– À...đau...đau...tướng công...chậm...chậm thôi...Tâm Di...đau.

Lý Tâm Di bị dương vật to lớn của Long Ngao đâm vào âm đạo. Khiến cho cái âm đạo đã lâu chưa bị khai phá, khiến nó không chịu nổi. Âm đạo của Lý Tâm Di đã lâu chưa bị đâm vào, cho nên vô cùng chật hẹp. Bây giờ bị Long Ngao, cái dương vật to lớn đâm vào, bảo sao nàng không đau cho được.

– Ngoan, ngoan nào, tướng công thương, không sao, không sao.

Long Ngao thấy nàng đau như thế thì thật thương tiếc, dương vật phía dưới cũng ngừng lại không chuyển động, còn hân thì hôn lên những giọt nước mắt, sau đó hôn môi nàng, xoa ngực nàng để nàng bớt đau.

– Được rồi, tướng công, con đau giảm rồi, có thể tiếp tục được rồi.

Sau một hồi được Long Ngao hôn bóp, thì nàng cũng cảm thấy bớt đau vì thì bảo Long Ngao chuyển động.

– Được rồi, ta chuyển động đây.

Lúc đầu dương vật phía dưới chuyển động rất chậm, một hồi lâu thấy nàng hình như không đau nữa vì thế hân bắt đầu tăng nhanh tốc độ và sức mạnh.

Dương vật Long Ngao mãnh liệt đút vào. Một bên mãnh liệt đút vào âm đạo của Lý Tâm Di, một bên dùng hai tay nắm bóp vú của Hoa Thiên. Long Ngao sáng khoái vô cùng.

Long Ngao điên cuồng đút dương vật vào âm đạo của Lý Tâm Di. Dương to lớn không ngừng đâm vào tận hoa tâm mềm mại của nàng. Không ngừng va chạm vào cặp mông của Lý Tâm Di, tạo nên những âm thanh " Bạch Bạch Bạch ".

– A...à...á, sướng...sướng quá đi...tướng công...đám...đám mạnh vào...như thế...như thế...đứng rồi...mạnh vào...mạnh vào...Tâm Di sướng...sướng quá đi mất.

Lý Tâm Di bị Dương vật Long Ngao không ngừng đâm vào, khiến âm thanh của nàng trở nên dâm dăng.

Lý Tâm Di lấy hai tay của mình, nâng hai đôi vú của mình xoa bóp, để tăng thêm khoái cảm, khiến nàng càng sướng.

Long Ngao sướng khoái vô cùng, phía dưới âm đạo của Lý Tâm Di, dương vật của Long Ngao đang tăng nhanh tốc độ để tháo nước. Một bên dùng tay không ngừng đâm vào âm đạo của Hoa Thiển, khiến cho Hoa Thiển Thiển đến cao trào. Dâm thủy bắn ra có chút. Long Ngao Thấy vậy cảm thấy thành tựu vô cùng. Sau đó tăng thêm tốc độ tháo nước, Lý Tâm Du cảm thấy Long Ngao đang tháo nước nhanh hơn, dương vật không ngừng chạm vào hoa tâm mềm của nàng! Cái khoái cảm khiến cho Lý Tâm Di nghẹn ngào hết âm lên!

– A...à...sướng quá...tướng công...Tâm Di...chịu hết nổi rồi...thiếp...thiếp...ra...ra đây.

Sau một tiếng của Lý Tâm Di hết lên, Long Ngao cảm thấy âm đạo của nàng lập tức co rút lại, chặt chẽ kẹp lấy dương vật của Long Ngao, sau đó trong âm đạo của Lý Tâm Di bắn ra một luồng dâm thủy, trúng ngay đầu dương vật của Long Ngao.

Cái loại cảm giác kích thích này khiến cho dương vật của Long Ngao dần tháo nước, lập tức bắn ra một luồng tinh dịch, luồng tinh dịch màu trắng sữa không ngừng bắn vào âm đạo của Lý Tâm Di, rót đầy vào tử cung của nàng, muốn chứa tinh dịch nữa cũng khó khăn. Khi Long Ngao rút dương vật ra khỏi âm đạo của Lý Tâm Di, thì tinh dịch trộn lẫn với dâm thủy có khá nhiều là chảy ra bên ngoài, Long Ngao có chút đáng tiếc.

Sau đó đem dương vật đâm vào âm đạo Hoa Thiển Thiển, một lần đâm tới tận cùng hoa tâm, khiến cho Hoa Thiển Thiển nghẹn ngào thét lên, âm đạo của Hoa Thiển Thiển quá chặt, còn chặt hơn cả Lý Tâm Di, như là âm đạo của xử nữ vậy, nếu không phải lúc trước Long Ngao dùng tay đem âm đạo của Hoa Thiển Thiển khiến cho dâm thủy chảy ra thật nhiều, nếu không bây giờ dương vật của Long Ngao có thể phá nát âm đạo của nàng.

Long Ngao cố nén cảm giác xuất tinh, điên cuồng đút vào âm đạo mấy trăm cái.

– Lâm chết...Lâm chết Thiển Thiển đi...đám mạnh vào...Thiển thiển...chịu...chịu hết nổi rồi...hoa tâm...hoa tâm...bị đâm...bị đâm sướng quá...á...Thiển Thiển đến rồi...đến rồi...Thiển Thiển ra đây...ra đây.

Thân thể mềm mại của Hoa Thiển Thiển mãnh liệt rung động, âm đạo gắt gao kẹp chặt lấy dương vật, trong hoa tâm của âm đạo bắn ra một luồng dâm thủy, tưới lên dương vật của Long Ngao, Long Ngao cũng không chịu nổi nữa cũng xuất tinh, đem âm đạo của Hoa Thiển Thiển lấp đầy, khiến cho bụng nhỏ xinh của nàng bắt đầu trương lên.

Thấy âm đạo của nàng không chịu nổi, Long Ngao rút dương vật ra đút vào âm đạo của Lý Tâm, bắn hết tất cả tinh dịch còn lại vào âm đạo của nàng. Cuối cùng cũng xong, thân thể hai nàng xụi lơ nằm trên giường, tinh dịch của Long Ngao không ngừng từ hai âm đạo của các nàng chảy ra. Sau đó Long Ngao bị mệt ôm hai nàng vào phòng tắm, sau đó đoạn dẹp hết những thứ trên giường, sau đó ôm nhau cùng tiếng vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Lan Như Vân

Lâm Phù.

Phòng của Đại Trưởng Lão.

Hai bóng người lặng lẽ đi tới cửa của Đại trưởng, sau đó một tên trong đó, lấy tay gõ nhẹ cửa phòng.

– Cốc! Cốc! Cốc!

– Ai đó!

Bên trong quan vọng ra thanh âm của Lâm Tiểu Cường.

– Đại Trưởng Lão, là bọn ta.

– Vào đi.

Lâm Tiểu Cường gọi hai người vào trong phòng.

Hai tên này đẩy cửa phòng vào thì Lâm Tiểu Cường đang ngồi trên bàn uống trà.

– Chào Đại Trưởng Lão.

Hai tên này lấy tay thi lễ.

– Đứng lên đi, hai người đến đây có chuyện gì, không phải ta kêu hai người đi giám sát Lý Tâm Di và Hoa Thiển Thiển sao.

Hắn trầm giọng nói.

– Dạ vâng, hôm nay bọn tiểu nhân đến đây cũng vì chuyện của hai vị phụ nhân.

Tên bên trái lên tiếng nói.

– À...chuyện gì nói đi.

Giọng nó của hắn bình tĩnh, không nghe ra được trong lòng hắn nghĩ gì.

– Vâng, Đại Trưởng Lão, hôm nay hai vị phụ gặp mặt nhau ở phần điểm của Tâm Di phụ nhân. Nhưng sau đó, lúc Thiển Thiển phụ nhân sắp về, thì gặp được Long Ngao công tử, thế là ba người vào lại Phần điểm.

– Là tên Long Ngao con của Lan Như Nguyệt sao.

Lâm Tiểu Cường nhu mày nói, hắn cũng đã gặp qua Long Ngao một lần ở phòng ăn của Lâm gia, nhìn thì thấy tên này mới 12 tuổi mà đã luyện khí tầng bảy, đây cũng là một thiên tài, phải biết năm đó hắn 12 tuổi mà chỉ luyện khí tầng hai mà thôi, tu luyện suốt đời mà chỉ đến được kim đan hậu kỳ, tên này là thiên tài, mà không phải con của hắn, không thể giữ lại hắn được, phải giết!

– Không có chuyện gì, tên Long Ngao này là một đứa trẻ không có chuyện gì đâu, hai người quay lại đi.

Lâm Tiểu Cường phất tách nói với hai người. Nếu hắn biết cái tên mà hắn cho là một đứa trẻ đã ăn sạch hai cô vợ như hoa, như ngọc của hắn thì không biết hắn, có học máu chết không.

– Vâng, thuộc hạ xin lui.

Hai tên này ôm quyền thi lễ, sau đó cùng nhau ra ngoài cửa, đóng cửa lại, trong phòng chỉ còn lại một mình Lâm Tiểu Cường.

– Cũng không còn lâu nữa đâu, Lâm gia sẽ là của ta thôi.

Lâm Tiểu Cường mỉm cười uống một ngụm trà, nhìn vầng trăng ngoài cửa sổ nói.

.....

Sáng sớm khoan canh giờ thứ ba.

Mắt của Long Ngao giật giật, sau đó mở mắt, nhìn lên trần nhà. Tối hôm qua hắn đã ăn hai bà vợ của tên Đại Trưởng Lão, hoàn thành một nửa nhiệm vụ rồi, nhưng dù việc này đa phần là vì nhiệm vụ, nhưng mà con người của hắn, nếu đã là người phụ nữ của hắn, thì hắn không bao giờ phụ bạc, mà dù bây giờ hắn đối với hai nàng đa phần là tình dục là nhiều, tình cảm không có bao nhiêu. Bởi thế hắn phải cố gắng gia tăng tình cảm với hai nàng, để hai nàng yêu hắn mới được.

Nhìn hai thân thể như ngọc, như ngà bên cạnh mà hắn mỉm cười, trong hậu cung mình lại có thêm hai vị nữa rồi.

Thấy hai nàng nằm ngủ, thân hình co rút vào trong ngực hắn, hai cặp vú đầy đặn ép đến biến hình trong ngực, khiến hắn thoải mái, liền lấy tay, xoa xoa nhẹ đầu vú của hai nàng.

Cảm giác thật mềm mại, dù cho xoa bao nhiêu lần cũng không chán, nó khiến hắn cảm thấy thoải mái.

– Ủ...

Lý Tầm Di trong lúc đang ngủ cảm giác có một bàn tay nào đó, đang nhào nặng cặp vú của nàng, khiến nàng dễ chịu rên rỉ một tiếng, sau đó nhẹ nhàng mở đôi mắt xinh đẹp ra, dùng tay dụi dụi mí mắt, sau đó mở to mắt thì nhìn thấy Long Ngao đang mỉm cười nhìn nàng, còn bàn tay đang xoa nắn vú của nàng, hai ngón tay kẹp lấy đầu ty của nàng.

– U...chàng...chàng...bại hoại.

Lý Tầm Di nhẹ rên lên một tiếng, lấy tay mình đánh nhẹ lên bàn tay đang tác quái của hắn.

– Nương tử, nàng tỉnh rồi.

Long Ngao mỉm cười ôm nàng vào trong ngực hắn.

– Ủ.

Lý Tầm Di nhu thuận ừ một tiếng.

– Nương tử ta phải quay về rồi.

Long Ngao nói.

– Chàng phải về sao, không ở lại đây à.

Lý Tầm Di buồn bã nói.

– Ngốc nữ này, ta nói về là để cho mẫu thân khỏi lo, ta còn có thể đến đây nữa mà.

Long Ngao đánh nhẹ lên trán của nàng.

– Ủ, ta biết rồi.

Lý Tầm Di ôm hắn nói.

– Được rồi, trước khi ta đi, ta phải thỏa phạt nàng một lần mới được.

Nói xong, không chờ Lý Tầm Di trả lời, nhào vào người nàng tàn phá, từ hôn môi, liền lấp khắp cơ thể, sau đó đến việc chính dùng dương vật đâm vào âm đạo của nàng "thảo phạt", tiếng động mạnh mẽ của hai người tạo ra khuyến cho Hoa Thiên Thiên cũng thức dậy.

Nàng ta chưa kịp thích ứng là chuyện gì đang xảy ra, liền bị Long Ngao ôm hôn tới tấp, sau đó bị hắn dùng dương vật đâm thật mạnh vào âm đạo của nàng.

– À...

Long Ngao điên cuồng làm hai nàng, trận mưa lại tiếp diễn.

.....

Long Ngao bước ra ngoài cửa phòng của Lý Tầm Di, tinh thần Long Ngao sáng lạng, phấn chấn. Nhìn lại trong phòng thì thấy hai thân hình như ngọc nằm xụi lơ trên giường, quanh người dính đầy tinh dịch của Long Ngao, phía sau âm đạo đang có một chút ít tinh dịch đang chảy tí tích ra khỏi âm đạo của hai nàng. Nhìn cảnh tượng này thật đam mê.

Long Ngao bước ra khỏi phòng, đóng nhẹ cửa lại, sau đó đi ra khỏi phân điểm, bây giờ phải về Lan Gia thôi, chắc bây giờ Lan Như Ngọc và Lan Linh Tuyết đang rất lo lắng cho mình.

Nghĩ thế hắn lập tức chạy nhanh về Lan Phủ.

– Chào Thiếu gia!.

Đến cửa Lan Phủ thì hai tên giữ cửa, bước ra chào hỏi hắn.

– Ủ...

Sau đó không nhìn hai người mà bước nhanh vào cổng, đi nhanh đến viện của Lan Như Ngọc.

– Ủi da...

Vì không chú ý phía trước mà đụng phải người ta.

Long Ngao cảm thấy mình đụng phải một thân thể mềm mại không xương, nếu hắn đoán không nhầm thì hắn đã đụng vào ngực của nàng ta rồi.

– Ta xin...

Long Ngao ngẩn đầu vừa định nói xin lỗi thì lập tức ngậm miệng lại không dám nói tiếp nữa. Phía trước hắn đây là một người phụ nữ xinh đẹp khoảng 30 tuổi, khuôn mặt xinh đẹp chim sa cá lặn. Mặt đẹp, mũi xinh, môi hồng, làn da trắng mịn nà, bụng phẳng, ngực tấn công, mồm phồng thủ, có một mái tóc đen nhánh mượt mà tỏa ra hai vai, tổng hợp lại, có thể đánh giá đây là một người nữ xinh đẹp, quyến rũ, nếu không có cái nộ mặt lạnh băng từ chối người từ ngàn dặm kia của nàng.

Long Ngao ngẩn đầu lên thì thấy nàng lạnh lùng như băng nhìn mình, không nói câu nào, chỉ nhìn thôi. Cho dù là ai đi chăng nữa cũng không chịu nổi cái hoàng cảnh này, nói chi đến Long Ngao.

– Vị tỷ...tỷ này, ta...ta xin lỗi, ta không có ý đụng tỷ.

Long Ngao ấp úng nói, đối mặt với người phụ nữ lạnh băng này, ai cũng thấy áp lực.

– Người là ai? Đến đây làm gì?

Nàng ta không có nói tiếp câu nói của Long Ngao, mà nói sang chủ đề khác. Giọng nói lạnh thấu xương, không có một tia tình cảm nào.

– Vị tỷ tỷ này, ta là Long Ngao, ta đến đây để gặp Bà Bà của ta.

Long Ngao trở lời nàng.

– Bà Bà của người là ai?

Nàng ta vẫn lạnh như băng nói.

– Bà Bà của ta Gia Chủ Lan Gia Lan Như Ngọc.

Nghe Long Ngao nói như thế thì nàng ta không lập tức nói chuyện, mà trầm mặc một chút, sâu đó khuôn mặt lạnh băng của nàng cũng hòa hoãn một chút, không lạnh băng như lúc này nữa.

– Người là đứa con được Như Nguyệt tỷ tỷ nhận nuôi kia sao?

Nàng ta nhẹ giọng nói, mặc dù khuôn mặt không lạnh băng như trước nữa, nhưng giọng nói vẫn lạnh như lúc nãy.

– À, vâng, người là...

Long Ngao nghi ngờ nói, nàng ta gọi mẫu thân hắn là tỷ tỷ, vậy nàng là...

– Ta là Lan Như Vân, muội muội của mẫu thân ngươi.

Lan Như Vân lạnh băng nói.

– À...

Hắn ta cũng máng máng đoán ra rồi, không ngờ Lan Như Vân trong lời nói của Tiểu Dung còn lạnh hơn trong lời nàng ta kể nữa.

– Chào...chào cô cô.

Long Ngao ngậy người một chút sau đó lễ phép chào nàng ta.

– Được rồi, không cần thi lễ, ngươi đến gặp mẫu thân ta sao.

Lan Như Vân lạnh lùng hỏi.

– À, vâng.

– Thế thì, ngươi đi vào đi.

Lan Như Vân phất tay bảo hắn vào, còn nàng thì bước đi ra khỏi cửa.

Long Ngao thấy nàng đi rồi, thì hắn cũng đi vào trong viện gặp Lan Như Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 58: Hôn Lan Như Ngọc

Long Ngao đi một mạch đến trạch đình. Lan Như Ngọc vẫn ngồi đấy, khuôn mặt vẫn vậy, luôn có một chút gì đó ưu thương trong ánh mắt, khiến người ta thương tiếc.

– Bà Bà.

Long Ngao hô to.

Nghe được tiếng gọi, Lan Như Ngọc quay người lại, thấy Long Ngao thì mỉm cười.

– Ngao nhi đấy à, qua đây nào.

Nàng ta vẫy tay bảo Long Ngao qua, nhưng sau một vài giây, thì nàng biến sắc, bởi vì nàng nhìn tu vị của Long Ngao thì hết hồn, nếu nàng nhớ không lầm thì lần trước mình gặp là Luyện Khí tầng bảy, tại sai bây giờ lại tăng lên Trúc cơ tầng ba rồi, đây cũng quá nghịch thiên rồi.

– Ngao nhi, tu vị của ngươi...

Khi Long Ngao đến gần nàng, thì nàng nhìn trừng trừng mặt hắn hỏi.

– Tu vị của cháu làm sao?

Long Ngao biết nàng hỏi gì nhưng vẫn làm ngo.

– Tu vị của ngươi làm sao, tăng nhanh như vậy, còn ngươi làm sao vượt qua thiên kiếp, cơ thể có bị sao không.

Lan Như Ngọc lo lắng hỏi tới tập Long Ngao.

– Bà Bà à, để cháu từ từ nói, bà hỏi tới tập như thế làm sao cháu trả lời được.

Nghe Long Ngao nói như thế, thì nàng cũng thấy thất thố, mình hỏi như thế làm sao hắn trả lời được.

– Được rồi, bây giờ cháu kể nhé.

Long Ngao bịa ra một câu chuyện để gạt nàng. Chuyện là thế này.

Sau khi hắn và Lan Linh Tuyết tham gia đấu giá hội, sau khi kết thúc hắn và nàng chia tay, nàng về nhà trước còn hắn thì đi dạo ngoài thành một chút, không ngờ lại gặp một đồng cường giả đánh nhau, hắn vô tình vào khu vực của bọn họ đánh, bị một tên kết đàn đánh, mau tươi bắn tung tóe, rồi sau đó ngất xỉu, khi tỉnh lại thì thấy khắp nơi toàn thi thể. Hắn quá sợ hãi chạy nhanh vào rừng, chạy không bao lâu thì thấy trên đầu, có mấy văn hội tụ đầy đặt, hắn chưa biết chuyện gì xảy ra thì đã bị thiên lôi đánh, nhưng bất ngờ thấy, hắn không bị tổn thương chút gì, qua chín đạo thiên lôi, rốt cuộc thiên lôi rút lui, mây văn tiêu tán, đến khi đó hắn mới xem lại tu vị của mình, thì thấy nó đã là trúc cơ tầng ba rồi, xem xong rồi, hắn chạy vào khách sạn, mượn một phòng, sau đó ngủ đến sáng, rồi sau đó về Lam Gia.

Nghe Long Ngao nói, sơ hở vô cùng, nhưng nàng cũng không truy cứu, có lẽ hắn không biết. Nếu những điều hắn nói là sự thật thì, Long Ngao là một siêu cấp thiên tài rồi, còn nữa thân thể của hắn cứng chắc như thế rất có lợi cho tu luyện sau này. Nhưng mà nếu tin tức này lộ ra ngoài chán chán sẽ khiến những lão quái trong thành vọng động, làm mọi cách, không trừ thủ đoạn để giết Long Ngao, để trừ hậu hoạn. Nghi như thế nàng lấy trong nhẫn ra một viên châu màu xanh lam, lấp lánh ánh quang, đưa cho Long Ngao.

– Ngao nhi, chuyện con có tu vị Trúc Cơ tầng ba không được nói cho người khác biết, nếu không sẽ có phiền phức lớn. Đây là Ân Tức Châu có thể che giấu tu vị của con xuống một cảnh giới, để cho những người dưới Nguyên Anh kì không phát giác tu vị vốn có của con. Nhưng những ngày này, con ít ra ngoài đi, nếu có những người đã gặp con thì, thấy con từ Luyện Khí tầng bảy trong một ngày tăng lên ba tầng thì cũng có rắc rối đấy.

Long Ngao thấy nàng quan tâm hắn như thế thì cảm động. Mình có nên đưa nàng Nguyên Anh Đan không nhỉ?.

– Bà Bà này, bà có nghe qua Nguyên Anh Đan ở hội đấu giá chưa.

Long Ngao nhẹ giọng nói với nàng.

– Nguyên Anh Đan, sao ta lại không biết, nếu có Nguyên Anh Đan thì ta có thể đột phá Nguyên Anh rồi.

Lan Như Ngọc nói với giọng ước ao.

– Thật ra...Nguyên Anh Đan, đang trong tay cháu.

Long Ngao mỉm cười nói.

– Ừ...Nguyên Anh Đan, trong tay...

Lan Như Ngọc nói chưa hết câu thì ngờ ra, tròn mắt nhìn Long Ngao hô to nói.

– Cái gì, Nguyên Anh Đan trong cháu.

– Nhỏ giọng thôi.

Long Ngao nghe nàng hét lớn, vội vàng dung tay che miệng bé nhỏ của nàng lại nhỏ giọng nói.

– Ừ...

Lan Như Nguyệt bấy giờ mới biết mình thất thố, mây là ở trong tiểu viện này ngoài nàng ra, hằng ngày cũng rất ít người qua lại, nếu không tiếng kêu của nàng hỏi này chắc là có người nghe thấy.

– Tại sao cháu lại có Nguyên Anh Đan, không phải nó bị người ta mua rồi sao.

Lan Như Ngọc nghi ngờ nói, nàng không tin Long Ngao có khả năng giết người đột nhiên, bởi vì tu vị quá cách xa.

– Cháu lấy được từ trong tay những tên đánh nhau kia, khi cháu tỉnh lại thì thấy bọn kia đồng quy vạ tận chết hết, trên tay một tên trong đó cháu thấy Nguyên Anh Đan thế là cháu lấy luôn.

Nghe Long Ngao nói thế, Trong Lòng Lan Như Ngọc thầm, sao tên này máy mắn thế, đã được tấn cấp rồi còn có được Nguyên Anh Đan, đúng là vận may nghịch thiên.

– Bà Bà, viên Nguyên Anh Đan này cho bà nè.

Long Ngao cầm viên đan được trong gói chỉ đi vào trong tay Lan Như Ngọc.

– Lâm sao được, nó quá quý giá, ta không thể nhận được, cháu để dành lại cho mình dùng đi.

Mặc dù nàng rất muốn Nguyên Anh Đan, nhưng mà nàng không lấy, đây là Long Ngao lấy được, là cơ duyên của hắn, nàng không thể lấy được.

– Bà cầm đi, cháu thì không biết chừng nào mới tới Kim Đan đỉnh phong, để bên cạnh có ngày bị người ta cướp không chừng. Bây giờ nó trong tay bà thì mới hữu dụng.

Nghe hắn nói đến thế rồi, thì nàng cùn không từ chối nữa, nhìn mặt Long Ngao như muốn nói " Bà Không Nhân, cháu sẽ giận đây ", trong lòng nàng cảm thấy thật cảm động, trong cái thế giới mạnh được yếu thua này làm sao mà có xuất hiện chuyện này được chứ, nếu cướp được Nguyên Anh Đan này, còn không dùng mọi cách để che giấu đến lúc mình độ kiếp, chứ lần gì có chuyện đem tặng người khác chứ. Nguyệt Nhi nhận được một đứa bé thật tốt.

– Cảm ơn cháu, muốn bà thưởng cho cái gì nào.

Lan Như Ngọc mỉm cười nhìn hắn nói.

– Cái này là bà nói đấy nhé, không được khước lời đâu đây.

Long Ngao xấu xa cười nói.

– Ta làm sao có thể nuốt lời chứ, tiểu quý, nói đi muốn thưởng gì.

Lan Như Ngọc tròn mắt nhìn hắn nói.

– Cháu muốn hôn bà một cái.

Long Ngao cười túm túm nói.

– Chỉ có thế này thôi sao, được rồi hôn đi.

Lan Như Ngọc tưởng gì, chỉ hôn một cái thôi, có gì to tát đâu, Long Ngao còn một đứa trẻ mà.

– Được rồi, bà nhắm mắt lại đi, để cháu hôn.

Long Ngao xấu xa nói, hắn chắc chắn sẽ không hôn má rồi, cái hắn muốn là hôn môi nàng kia.

– Được rồi tiểu quý, thật là nhiều chuyện.

Nói xong thì Lan Như Ngọc nhắm đôi mắt xinh đẹp của nàng lại.

Thấy nàng nhắm mắt thế thì Long Ngao cười xấu xa, đưa đầu mình gần sát mặt nàng.

– Bà, chuẩn bị xong chưa, cháu hôn đây.

Long Ngao nói với nàng một lần nữa.

– Được rồi, người hôn đi, sao mà dài dòng thế.

– Được rồi, cháu hôn đây.

Nói xong Long Ngao trắng trợn dùng môi hắn ụp lên láng môi mỏng manh đỏ thắm của nàng.

Lan Như Nguyệt giật mình mở mắt, thì thấy Long Ngao cái tên cháu của mình đang trắng trợn hôn môi của mình.

Nàng ngờ ngát không biết làm sao, trong đầu trống rỗng một mảnh, cái cảm giác đã lâu rồi, nàng tưởng chừng đã quên lãng đi, từ cái ngày định mệnh ấy, cái người đáng ông phụ tình ấy lừa dối nàng, bỏ rơi ba mẹ con nàng. Nàng từ đó về sau con tim của nàng đã khép lại, không bao giờ mở ra cho một người đáng ông nào nữa. Nhưng bây giờ, không ngờ mình lại bị cháu của mình hôn, trong lòng nàng cái cảnh cửa đã khép lại, bỗng nhiên xuất hiện một vết nứt nhỏ, mà nàng không biết.

– À...

Khi Long Ngao tách môi nàng ra, thì nàng hét lên một tiếng yêu kiều.

– Bà Bà, bà sao thế.

Long Ngao mở to đôi mắt vô tội nhìn nàng.

Lan Như Nguyệt sau khi hoàn hồn thì hét lên, chuẩn bị trách mắng Long Ngao một trận, nhưng mà thấy ánh mắt vô tội của hắn thì nuốt trở về.

– Tại sao cháu lại hôn môi bà.

Lan Như Nguyệt cố nén cảm giác muốn mắng Long Ngao một trận, nhẹ giọng hỏi hắn.

– À, do cháu thấy có một nam một nữ, hôn nhau, thấy họ hình như rất vui sướng, thế là cháu muốn thử.

Long Ngao trưng ra con mắt đáng thương vô tội nhìn nàng nói.

– À...

Lan Như Ngọc không còn gì để nói, nhóc này chỉ vì hiếu kì mà thôi, nó chỉ là một đứa nhỏ, nó chỉ là một đứa nhỏ. Nàng ta lấy lí do là Long Ngai còn nhỏ để an ủi mình, không cho mình nghĩ Lung tung.

– Bà à, cháu có làm gì sai sao.

Long Ngao đáng thương nói

– Không có gì, cháu không có làm gì sai đâu.

Thấy hắn đáng thương như vậy, nàng cũng không muốn trách cứ, đứa trẻ nhu thuận này cả Nguyên Anh Đan cũng tặng mình, nàng yêu thương còn không kiếp sao có thể trách cứ hắn chứ.

– Được rồi, cháu ngồi đây nhắm phong cảnh đi, bà đi tắm một tý sau đó dạy cháu vũ kĩ được không.

Lan Như Nguyệt nhẹ giọng nói.

– Được!

Nói xong thì nàng đi về phía phòng mình, đi vào phòng tắm, nàng có thói quen tắm buổi sáng.

Thấy nàng chuẩn bị đi tắm, trong đầu Long Ngao đang nghĩ, có nên coi lên nàng tắm không nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Nhìn trôm

Bây giờ trong đầu Long Ngao, đang có hai tính cách đang đối nghịch nhau, một ác ma, một thiên thần. Bên ác ma là muốn đi, còn bên thiên thần thì không.

– Long Ngao, đi đi, chần chờ làm gì, đường nào nàng cũng là của người, xem một tý, có mắt chữ thập nào đâu.

– Không được, bây giờ nàng không phải của người, nếu bị nàng phát hiện thì nguy.

Hai tính cách đối chọi nhau gây gắt trong đầu Long Ngao. Nhưng đến cuối cùng bên ác ma cũng biến thắng bên thiên thần.

Long Ngao quyết định đi nhìn trộm Lan Như Nguyệt Tắm.

Nghỉ xong hần lập tức đứng dậy, đi ra khỏi đình viện, nhẹ nhàng đi về phía căn phòng của Lan Như Ngoc. Hần lấy áo choàng tàn hình của mình ra mặc vào, khuyến thân thể hần biến mất.

Long Ngao nhẹ nhàng bước tường nhỏ, sau đó cũng nhẹ nhàng mở cánh cửa phòng nàng sau đó đi vào, nhìn căn phòng không sa hoa như trong tường tượng của hần, nhưng cũng có đầy đủ các vật dụng cần thiết. Nhìn một chút bố trí trong phòng, sau đó hần dời mắt đi, lại nhìn chung quanh xem thử phòng tắm chỗ nào.

Hần nhìn thấy bên trái căn phòng, gần cái đường có một tấm màn mỏng, trong màng mỏng là một bồn tắm, bên trong nước nóng bốc lên tỏa ra mùi hương dễ chịu, cái này giống mùi hương trên cơ thể của Lan Như Ngoc, có lẽ lâu ngày tắm bằng loại nước có mùi này, cho nên có thể của nàng cũng mùi vị tương tự. Chắc là một loại hoa nào đó?.

Sao mà không thấy nàng trong này nhỉ, thôi mình phải nhanh chóng tìm chỗ thuận tiện dụng để xem mới được.

Nghỉ xong hần đi loan quanh, nhìn khắp mọi nơi quanh bồn tắm, xem thử có chỗ nào dễ hần có thể dễ nhìn trộm không. Cho dù có áo tàng hình nhưng hần cũng không dám chính diện nhìn trộm, nếu không nhờ mấy nàng phát hiện thì tội.

Nhìn một hồi thì hần thấy, dưới giường là khả thi nhất, bởi vì nếu nắp dưới giường có thể nhìn thấy rõ ràng hơn những chỗ, cũng thuận tiện không dễ bị phát hiện, bởi vì tu si càng cao, thì càng dễ phát giác.

Nghỉ xong, hần lập tức chui xuống gầm giường của nàng, thu mình lại, nằm xuống thò thật nhẹ nhàng, tâm trí ổn định, không sao động, chờ nàng ta vào.

– Cột kệt!

Một tiếng cột kệt, Lan Như Ngoc từ bên ngoài cửa đi vào, đóng cửa tới trước bồn tắm bằng gỗ, lấy tay chạm vào bồn nước, có lẽ coi thử nước đã đủ ấm hay chưa, để còn vào tắm.

Long Ngao ở dưới gầm giường, bỏ ra một chút để nhìn rõ hơn. Tầm mắt của hần vừa đủ để nhìn Lan Như Ngoc, cũng may hiện giờ Lan Như Ngoc đang quay lưng không phát hiện hần, mà cho dù có quay cũng chẳng thấy, bởi vì hiện giờ hần đang tàng hình mà. Đến một lúc, không lâu, nàng mới kéo tấm màn che lại, chậm rãi đem áo ngoài cởi xuống, vạt qua trên chiếc ghế tròn, xoay người đi tới trước tấm bình phong có dây treo quần áo, cởi ra cái áo mỏng bên trong...

Cái áo từ trên bờ vai ngọc ngà chậm rãi lướt xuống, Long Ngao rõ ràng nhìn thấy Lan Như Ngoc mặc trên người chính là cái yếm (áo ngực) màu vàng nhạt, đôi bầu vú nhỏ thật cao như muốn đẩy cái yếm bung ra, lộ ra ở bên ngoài phần nửa bộ ngực mềm mại, trắng tinh khiết như tuyết, trong suốt như ngọc long lanh, trên đỉnh đầu của hai bầu vú kéo căng cái yếm, mé trên hiện ra khe rãnh thật sâu chính giữa hai vú mơ hồ có thể thấy được, thân dưới của nàng mặc cái nội khổ bằng tơ mỏng màu vàng nhạt, bên dưới mảnh vải ngắn nhỏ là một đôi đùi đẹp tròn đầy, ti lệ cân xứng toàn bộ cơ thể đạt đến sự kết hợp hoàn mỹ, dùng từ tiền nữ vóc người để hình dung không có chút nào quá mức.

Vẻ đẹp của nàng khuyến cho nhật nguyệt đều phải nhận là không bằng, khuyến cho thương sinh đều phải quý gối...

Lan Như Ngoc lại đem cái yếm màu vàng nhạt trước người nhấc lên, một đôi bầu vú vun đầy hình trái lê hiện ra, tuy rằng không là quá lớn, nhưng vô cùng kiều đình mẽ người, đường cong của bầu vú không có chút nào dấu hiệu rù xuống, đặc biệt là trên đỉnh ngón núi, hai đầu núm vú màu đỏ tươi của hoa anh đào đầu xuân.

Long ngao lập tức hơi thở gấp gấp lên, lúc này Lan Như Ngoc nửa người trên hơi ngửa ra sau, mái tóc mây trắng như thác nước tỏa ra, đường cong hoàn mỹ, tư thái thân thể bày ra làm Long Ngao hầu như muốn nghẹt thở, nàng đang khom sống lưng xuống, giờ khắc này lập tức khôi phục dáng người vốn có, bờ lưng thẳng tắp, đường cong linh lung, chậm rãi thanh thoát đem cái nội khổ nóng bỏng trên người cởi xuống. Long Ngao lập tức sửng sốt.

Khi Lan Như Ngoc rút đi tắm vài nội khổ thì Long Ngao đã là nín thở, tư thái thái yếu diệu, xinh đẹp không gì tả nổi, đây là nữ nhân đã hơn 50 tuổi sao!

Da thịt mềm mại, hồng hào lung linh, trắng nõn nhẵn nhụi, nếu lúc này mà đem Lan Như Nguyệt so sánh, thì cơ thể của Lan Như Nguyệt thấp hơn một bậc, và cái khí chất thành thục cũng thua xa!

Trời ạ! Hơn 50 tuổi, còn có thể duy trì thân thể đến tốt như vậy, nghĩ đến năm xưa, khi nàng còn là thiếu nữ xuân thì, không biết tên khốn nạn nào có điểm phúc như thế, cưới được nàng ta. Nếu ta mà sinh vào lúc đó, chắc chắn sẽ giết người được vợ. Long Ngao càng nghĩ càng tức.

Long Ngao lại cúi đầu sát xuống, Lan Như Ngoc chậm rãi lui ra khỏi chân ngọc, hần nhìn chăm chú chăm chăm không chớp mắt giữa hai chân nàng, đôi mắt hần chậm rãi tiếp cận chốn đào nguyên mỹ lệ, vị trí âm đạo thần thánh lập tức bại lộ ở trước mắt Long Ngao, hình tam giác màu đen xanh um, nơi chính giữa màu đen rừng rậm là hèm núi sâu thẳm, hai bên màu đỏ nhạt mềm mại đầy đặn chất thịt của cặp môi nhỏ, giống như cửa ngọc môn đóng khép chặt lồi vào, nhưng rồi lại như ẩn như hiện của miệng lồi vào rất là nhỏ bé: lồi vào thành địa đầy sao? Nơi này là đã sinh ra Lan Như Nguyệt và Lan Như Vân sao? Trong nháy mắt, Long Ngao thấy mình liều mạng cũng rất là đáng giá, Lan Như Ngoc tư thái thuần tha xinh đẹp, da thịt mềm mại trắng nõn, nếu dùng lời nói là không thể có cách nào hình dung hết vẻ đẹp của nàng.

Lan Như Ngoc sau khi cởi sạch quần áo, bước ra, nhảy vào trong thùng tắm, bọt nước nhẹ nhàng vang lên, trong phòng dưới ánh sáng âm đạm.

Long Ngao thấy nàng nhảy vào trong bồn tắm rồi thì có hơi thất lợi, hần ở dưới gầm giường địa hình thấp, bây giờ nàng nhảy vào trong rồi, hần bây giờ chỉ thấy cái đầu của nàng thôi. Mình có nên đi tới gần nhìn cho rõ không nhỉ?.

Long Ngao nhi một hồi vẫn quyết định đến đó, dù sao đã nhìn trôm rồi, phải nhìn cho hết thân thể nàng mới được, dù đi sau này nàng cũng là của mình mà.

Nghỉ xong rồi thì, hần nhẹ nhàng bò ra khỏi gầm giường, đứng dậy nhẹ nhàng từng bước, từng bước một đi tới cạnh bồn tắm.

– Keng!

Cmm, Long Ngao chửi ầm lên, không ngờ dưới chân hần lại có một cái chuông đồng, hần không chú ý, lại đụng trúng nó, chuông đồng kêu lên, trong không gian này, tiếng chuông rất van dội.

– Ầ?

Lan Như Ngoc trong bồn tắm hoảng sợ hơ lên.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Tiếng lòng

Ầ?

Lan Như Ngoc sợ hãi hô lên.

Nhanh chóng dùng thân thể đào quanh trong phòng, chợt thấy gần giường mình có không giao động, lập tức đánh một chuông vào chỗ không gian giao động.

– Ầm!

Long Ngao đứng sững người chưa kịp làm gì thì thấy phía trước có một sức mạnh ép đến chỗ hần, sau đó nguồn sức mạnh đánh mạnh vào ngực hần, đánh bay hần ra ngoài sau.

– Phụt!

Long Ngao bị đánh bay, dưng vào vách từng, ngã xuống đất, trọng thương phun ra một ngụm máu.

Lan Như Ngọc nhanh chóng lấy tay quơ lấy chiếc áo khoát mặc vào, sau đó đi tới chỗ cái tên to gan dám nhìn nàng tằm, nhất định phải giết hắn.

– Tên dám tặc này, dám nhìn lên ta tằm, ta giết ngươi!

Lan Như Ngọc đi đến bên Long Ngao, hiện giờ Long Ngao đang nằm sấp, cho nên nàng không nhìn thấy mặt hắn, vì thế mở miệng la lên, muốn giết hắn.

– Bà...Bà...là...là...ta đây!

Phía dưới Long Ngao yếu ớt nhô đầu lên nhìn nàng nói, bị nàng đánh một chưởng, dù rằng chưởng này của nàng chỉ có một phần sức mạnh, nhưng hắn mới chỉ Trúc Cơ Kỳ mà thôi là sao chịu được lực đạo của Kim Đan Kỳ chứ. Trong cơ thể của hắn lực phủ ngũ tạng cơ hồ muốn vỡ nát, xương thì gãy hết mười mấy cái, bây giờ hắn vô cùng thê thảm.

– Long Ngao là con, con...con sao có thể...

Lan Như Ngọc ngạc nhiên nhìn đứa cháu của mình, nàng không ngờ tên dám tặc nhìn trộm mình tằm lại là đứa cháu mà mình yêu thương chứ, nhất thời khuyên nàng không thể chấp nhận được.

– Bà Bà, có thể nghe cháu giải thích được không.

Long Ngao từ dưới đất cố gắng đứng dậy dù cơ thể bị thương tổn nghiêm trọng, đi đến bên cạnh Lan Như Ngọc.

– Ta Không nghe, ta không nghe!.

Lan Như Ngọc lấy hai tay bịt tai mình lại, lắc lắc đầu không muốn nghe hắn nói. Bởi vì nàng không có thời gian mặc quần áo, hiện giờ trên người nàng chỉ một cái áo khoát, lộ ra thân hình ước ác, kiêu diễm mê người. Nhưng Long Ngao bây giờ không có thời gian để ý những cái này, bây giờ việc quang trọng nhất, phải làm cho Lan Như Ngọc bớt giận.

– Bà Bà nghe ta giải thích.

– Ta Không nghe, ta không nghe.

Dù Long Ngao có nói thế nào đi nữa, Lan Như Ngọc vẫn lắc lắc đầu không chịu nghe hắn giải thích, việc này có lẽ khuyên nàng khó tiếp nhận.

– Ngọc Nhi!!!

Long Ngao cơ hồ hét lên bên tai nàng.

Lan Như Ngọc đang lắc lắc đầu không muốn nghe gì từ hắn hết. Nhưng nàng không ngờ Long Ngao lại hét lên tên mình như thế. Nàng giật bản cả mình, ngẩn đầu nhìn hắn.

– Ngọc Nhi, thật ra ngay từ đầu ta nhìn thấy nàng, ta đã yêu nàng rồi, ta nhìn được trong mắt nàng có một nỗi ưu thương vô cùng lớn, ta lần đầu nhìn thấy trong đôi mắt nàng, thấy được những ưu thương đó, ngay thời khắc đó ta chỉ muốn tiến lại ôm nàng mà yêu thương, ta muốn xóa bỏ đi những ưu thương đó của nàng, khuyên nàng được vui vẻ.

– Nhưng bởi vì, sự phân biệt về thân phận mà ta không dám nói ra lời trong lòng của mình. Ta Yêu Người Ngọc Nhi, cho dù cách biệt thân phận của chúng ta quá lớn, cho dù xã hội có bài xích đi chăng nữa. Ta vẫn muốn yêu người, che chở cho người. Ta muốn, Ngọc Nhi người có thể mở rộng con tim mình để ta đi vào không.

Long Ngao nói cơ hồ muốn la lớn cho cả thế giới này biết hắn yêu nàng, cho dù trên môi dần chảy ra những giọt máu đỏ sẫm, nó không thể ngăn cản Long Ngao nói ra tiếng Lòng của mình.

Lan Như Ngọc về mặt ngờ ngát, nghe những lời đầy thâm tình của Long Ngao đối với nàng. Nàng nghe được tròn đó là sự yêu thương nồng đậm, sự đau khổ thương tâm của hắn. Những lời này không có một lời nói dối, nàng biết chứ, nhưng mà, trong tim nàng làm sao có thể tiếp nhận tình cảm của hắn đây, khi nỗi đau trong quá khứ đối với nàng quá lớn. Bị người đàn ông mình phản bội, nị bức bỏ không thương tiếc. Làm sao nàng còn có dũng khí để tiếp nhận thêm một người nữa đi vào cuộc đời nàng đây.

– Ta không muốn nghe, ta không muốn nghe.

Lan Như Ngọc khóc lên, ôm đầu lắc lắc, nàng không muốn trả lời câu hỏi của Long Ngao.

– Ngọc Nhi, Ngọc Nhi, người trả lời ta đi.

Long Ngao đang hai tay ôm eo của nàng, ôm nàng thật chặt vào ngực.

– Người buồn ta ra, buồn ra.

– Ta không buồn.

– Buồn ra.

– Ta không buồn.

– Buồn ra mau.

– Ta cho dù chết không buồn.

Cho dù bây giờ trong miệng Long Ngao đang chảy máu, cơ thể của hắn cũng đang dần dần kiệt sức, nhưng mà hắn vẫn gượng dậy, đây là cơ hội duy nhất, cũng là cuối cùng, để chiếm lấy trái tim nàng ấy, nàng đề tuột mắt cơ hội lần này thì sẽ không có cơ hội như thế này nữa và hắn cũng có thể vĩnh viễn mất nàng.

– Người...

Lan Như Ngọc thấy hắn nói thế thì tức giận, định đánh hắn một chưởng, thì chợt thấy, miệng hắn đang chảy máu đầm đìa, khí tức trong người yếu ớt, cơ hồ sẽ tắt mất bất cứ lúc nào, nhìn thấy thế thì nàng hoảng sợ, không biết có phải ảo giác hay không, mà trong tim nàng thấy nhói. Nhớ lại những gì hắn làm cho mình. Mặc dù không có gì nhiều, chỉ tặng mình một viên Nguyên Anh Đan thôi, nhưng mà nàng nghĩ lại thì thấy không bình thường, chỉ cần người có lý trí một chút là phải đen viên Nguyên Anh Đan này đầu đi để chờ độ kiếp Nguyên Anh, làm sao có chuyện cho người khác chứ. Cho dù là người thân nhất đi nữa. Lúc đầu nàng tưởng hắn hiểu thuận mới thấy không đúng, lúc hắn tặng mình đan được đôi mắt của nhìn nhìn mình rất ôn nhu không giống tiểu bối đối với vấn bối chút nào. Đó là ánh mắt của những người yêu nhau.

Nghĩ vậy, nước mắt trên mi của nàng càng chảy nhiều thêm, như nước lũ vỡ đê, nếu như để cho mình gặp hắn sớm hơn thì tốt biết mấy, con người không bao giờ có thể lựa chọn cuộc đời của mình, nàng hiện giờ gần 50 tuổi rồi, còn hắn mới chỉ có 12 tuổi thôi, cách biệt tuổi tác thế này, làm sao hai người có thể ở bên nhau được chứ. Sau này xã hội sẽ nghĩ thế nào, hai đứa con gái của nàng sẽ nghĩ về nàng ra sao.

– Ọc! Ọc.

Trong miệng Long Ngao lại phun ra một ngụm máu nữa, khí tức đã yếu lại càng thêm. Thật ra Long Ngao cố ý không vận dụng chức năng trị thương của Nghịch Thiên Quyết, để nó cứ suy yếu như thế, nếu đến giới hạn mà vẫn không được thì hắn mới vận dụng.

– Ngao nhi, Ngao Nhi, người đừng làm ta sợ, mau buông ta ra, ta đưa người đi chữa thương.

Lan Như Ngọc gấp đến nỗi nước mắt chảy ào ào.

– Không trừ khi nàng chấp nhận làm nương tử ta, nếu không dù chết ở đây ta cũng không buồn.

Long Ngao kiên quyết nói.

– Huhu, người đừng ép ta có được hay không.

Lan Như Ngọc khóc thút thít nói.

– Ọc!

Lại một ngụm máu từ miệng Long Ngao phun ra.

– Được rồi! Ta đồng ý! Ta đồng ý! Mau, mau buồn ra nào, nhanh chóng chữa thương, nếu không nhanh thì nguy.

Lan Như Ngọc thấy hân miện hân lại trào máu thì cơ hồ hết lên.

– Tốt quá! Tốt quá! Tốt quá!

Long Ngao lăm bầm vai cầu, sau đó dần mất đi trí giác, trước khi ngất hẳn đã kịp vận chuyển Nghịch Thiên Quyết để bắt đầu trị thương, cho nên không sao.

– Ngao Nhi! Ngao Nhi! Ngao Nhi!

Trước khi mất hoàn toàn tro giác hân loạn thoán nghe thấy giọng của Lan Như Ngọc, giọng nói của nàng tràn đầy sự tuyệt vọng, thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Ôn nhu

Lan Phù.

Trong phòng bếp.

Lan Như Nguyệt đang bận rộn trong bếp làm đồ ăn, bên cạnh là các vị đầu bếp của Lan Gia đang sốt ruột đứng bên cạnh nhìn gia chủ nhà mình làm đồ ăn, mà trợn mắt há mồm, bọn họ nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra, một bị gia chủ cao cao tại thượng như gia chủ nhà mình, lại chịu hạ mình xuống bếp làm đồ ăn, chắc trời muốn đổi sắc rồi.

– Gia chủ, người muốn làm gì, để bọn ta làm cho, người cực khổ gì phải xuống đây.

Một người phụ nữ trung niên mập mập đứng ở bên cạnh Lan Như Ngọc khuyên nhủ nàng.

– Không được, cái này ta phải tự làm, các người đi ra ngoài đi, nghe không.

Lan Như Ngọc lấy uy nghiêm của gia chủ ra nói.

– Vâng, Vâng bọn ta ra ngoài ngay.

Mọi người thấy Gia chủ chuẩn bị nổi nóng thì lập tức lục đục đi ra ngoài.

Thấy mọi người đi ra ngoài hết, thì Lan Như Ngọc bắt tay vào làm đồ ăn, nói đồ ăn nhưng cũng không có gì, chỉ là cháo bà một ít đồ ăn dễ tiêu mà thôi.

Nàng làm đồ ăn này cho ai? Tất nhiên là cho Long Ngao rồi.

Ngay đó nghe được những lời thâm tình của Long Ngao, cánh cửa con tim bị đóng chặt đã lâu cũng đã hé mở, với việc Long Ngao bị trọng thương như vậy vẫn gấn gượng muốn nàng làm nương tử hân. Thì cánh cửa con tim nàng đã bị vỡ vụn, đoán nhận một người đàn ông nữa vào con tim của nàng, cuộc đời của nàng.

Thời gian Long Ngao bị trọng thương hôn mê, chính nàng luôn một mực túc trực bên cạnh hân, quan tâm chăm sóc hân một cách chu đáo, không bỏ sót cái gì, như là một hiền thê lương mẫu chăm sóc phu quân của mình vậy.

Đến hôm này, suốt cuộc Long Ngao cũng tỉnh dậy nhưng rất yếu, nàng thấy vậy thì không đành lòng, vì thế nàng đích thân đi xuống bếp để làm một ít đồ ăn bổ dưỡng cho hân.

Nàng không cho người khác giúp nàng làm, là bởi vì dù cho nàng còn chưa thật sự thừa nhận hân là phu quân của mình, nhưng mà nếu chỉ là một việc nhỏ nhặt như đi vào bếp làm đồ ăn thì nàng vẫn làm được, không thể để người khác làm.

Một lúc sau, một mùi thơm ngát bay ra từ nồi cháo mà nàng làm, mùi thơm khiến cho người ta thêm nhớ dãi. Mùi thơm bay ra ngoài cửa khiến những người đầu bếp ở bên ngoài suy mê, họ không ngờ gia chủ của mình, ở nghề đầu bếp lại có tài như vậy mà, cho dù các nàng cũng không làm được một nồi cháo thơm ngon như vậy.

– Gia chủ thật tài giỏi.

– Không ngờ ngoài việc có tu vị cao, còn nấu ăn ngon nữa chứ.

– Thật không biết nàng học ở đâu mà lợi hại như thế.

Bên ngoài mọi người nhỏ giọng nghị luận, bên trong Lan Như Nguyệt cũng nghe được nhưng nàng không quan tâm. Đúng là nàng nấu ăn rất giỏi, nhưng mà kể từ sự việc đó xảy, không còn một ai đáng cho nàng làm đồ ăn như vậy nữa, trừ nữ nhi của nàng ra.

Nàng lấy một cái bát nhỏ, múc một ít cháo vào bát, gấp những miếng thịt yêu thú đã nấu sẵn bên cạnh vào bát, đây là thịt của những yêu thú có nhiều tác dụng bổ máu, chứa nhiều linh khí, giúp người bị thương nặng mau khỏi.

Làm xong hết thấy, thì nàng lấy tay bưng cái bát cháo lên đi ra ngoài cửa.

– Gia Chủ!

Mọi người thấy nàng đi ra thì cuối chào.

– Ừ.

Nàng chỉ ừ một tiếng thôi, còn rồi cất bước đi về phía phòng của nàng, kể từ lúc Long Ngao bị thương luôn ở miết trong phòng Lan Như Ngọc để dưỡng thương.

Lan Như Ngọc bưng bát cháo đến cạnh cửa, đi đưa đi vào.

– Kết!

Nàng bước chân vào phòng, đi đến cạnh giường, thấy Long Ngao đang nhắm mắt ngủ ngon trên giường, nhìn vào khuôn mặt còn có vẻ non nớt ấy của hân, không ai thật sự có thể tin tưởng hân có thể nói ra được những lời tình ý như thế, bấy giờ trong đầu của Lan Như Ngọc đã chứa đầy hình ảnh của Long Ngao, còn người đàn ông phụ tình kia đã phai mờ gần như không tồn tại nữa rồi.

Đôi mắt của Long Ngao giật giật, có vẻ như sắp tỉnh rồi.

– Ngao Nhi...

Lan Như Ngọc ôn nhu gọi.

Cuối cùng Long Ngao cũng mở mắt, hình bóng xuất hiện đầu tiên khi hân mở mắt không ngờ là Lan Như Ngọc, nhìn ánh mắt ôn nhu nàng nhìn hân, trong thâm tâm hân cảm giác thật ấm áp, bên cạnh luôn có một người phụ nữ luôn quan tâm chăm sóc mình thật tốt, cho dù từ đầu tới giờ hân có vài người phụ nữ, nhưng cảm giác ấm áp đặc biệt này, cũng là lần đầu cảm nhận được.

– Như Ngọc nương tử.

Long Ngao với ánh mắt ôn nhu triều mến nói.

– Ăn...

Lan Như Ngọc giật mình tỉnh lại, nghe hân gọi mình là nương tử thì đó mặt như trái táo, vô cùng mê người.

– Không được gọi ta là nương tử.

Lan Như Ngọc hơi đỏ mặt lên nói.

– Không phải nàng đồng ý làm nương tử ta sao.

Long Ngao mặt buồn bã nói

– Nhưng mà...nhưng mà.

Lan Như Ngọc không quen hẳn gọi gọi nàng như vậy.

– Úc...Úc...Úc.

Hắn ho khàng vài tiếng, cuộn mình vào trong chăn, vẻ mặt buồn bã vô cùng, hẳn tưởng nàng lúc trước chỉ nói cho có, khiến hắn rất buồn.

– Ngao nhi, người không sao chứ, đừng làm ta sợ.

Lan Như Ngọc thấy hắn ho khan như thế, thì sốt ruột đến nỗi muốn rơi cả nước mắt.

– Ta không sao đâu, nàng ra ngoài đi, ta muốn nghỉ ngơi.

Long Ngao cuộn mình trong chăn buồn bã nói.

Lan Như Ngọc thấy mặt hắn buồn bã nói như thế, thì biết trong lời nói của mình hơi vô tâm làm hắn tổn thương, vì thế đến cạnh giường rơi lệ khóc.

– Ta...ta...ta đồng ý làm nương tử của chàng, đã được hay chưa, chàng đừng không để ý đến Ngọc Nhi.

Lan Như Ngọc khóc thương tâm.

Thấy nàng khóc như thế, trong lòng Long Ngao nhói đau, đem hai tay ôm vòng eo của nàng, kéo nàng vào ngực.

– Được rồi, Ngọc nhi đừng khóc, ngon đừng khóc.

Vừa nói, hắn vừa lấy tay lau đi những giọt nước mắt đang rơi tí tách trên khuôn mặt của nàng.

– Ừm....

Lan Như Ngọc nhẹ nhàng ừ một tiếng, vui đầu trong ngực của hắn. Ngực hắn thật ấm áp, cảm giác này đã lâu rồi nàng mới cảm nhận được.

– Ngọc nhi...

Long Ngao thâm tình nhìn nàng.

– Ừm..

Lan Như Ngọc biết hắn chuẩn bị làm gì, thế nên nàng nhắm mắt lại, để hắn muốn làm gì thì làm.

Đôi môi của Long Ngao áp lên đôi môi của nàng, cảm giác đặc biệt khó tả được lan tràn khắp cơ tim nàng. Ở trong nụ hôn của Long Ngao nàng có thể cảm nhận được tình cảm mà hắn trao cho nàng

"Tình cảm là thế đấy, khi người ta yêu và được yêu, thì sẽ nguyện ý trao cho người yêu tất cả, không bao giờ hối tiếc"...

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Triền miên

Long Ngao sau khi được Lan Như Ngọc chấp nhận, hắn rất vui vẻ suốt ngày ôm hôn Lan Như Ngọc khuyến nàng nương ngừng. Thương thế của Long Ngao cũng rất nhanh được chữa khỏi. Suốt ngày hai người luôn luôn dính lấy nhau không rời, nhưng không khiến những người trong tộc hoài nghi mới chết chứ? Ai rành rồi đau mà suy nghĩ sau xa như thế, có thể đoán ra quan hệ yêu đương của hai người họ chứ? Vì thế họ suốt ngày ở bên cạnh nhau vui đùa, có những lúc làm những trò nấp mờ như sờ mó, đụng chạm, nhưng Lan Như Ngọc quyết không cho Long Ngao cơi áo của mình, nói nàng vẫn chưa chuẩn bị. Đối với hành động của nàng như thế Long Ngao cũng không bất mãn, dù sao một người đã qua một đời chồng như nàng, đã chịu tổn thương nặng, trong tim chắc chắn còn lưu lại âm ảnh, không thể một hai ngày là có thể xóa bỏ được, hắn phải nỗ lực khai tâm cho nàng, chứ không phải bắt nàng làm những điều nàng không muốn, làm cho cảm tình nàng đối với mình giảm xuống.

Nhưng ngày sau khi vết thương khỏi hẳn, Long Ngao cũng bỏ thời gian qua thăm Lan Linh Tuyết và chị em Âm nhi, nhưng bởi vì mối xác lập quan hệ với Lan Như Ngọc, cho nên hắn không có nhiều thời gian để ở bên các nàng, nói chi đến hoàn thành nhiệm vụ chinh phục hai chi em tinh linh tộc chứ. Thật sự hắn rất muốn hoàn thành nhiệm vụ này, nhưng mà cũng bắt đầu đi phải hoang lại.

Mật dù thời gian ở bên Long Ngao rất ngắn, nhưng mà Lan Linh Tuyết không oán không giận, cũng không hỏi hắn vì sao không có thời gian cho nàng, dù sao nam nhân luôn có việc riêng của mình, đàn bà phụ nữ không nên hỏi làm gì, lúc cần nói họ sẽ nói.

Long Ngao thấy nàng không hỏi lý do mình không có thời gian bên cạnh nàng, chủ yên ổn ở bên cạnh mình, tính cách danh đá ngày xưa đã biến, thay vào đó là tính cách hiền thê lương mẫu. Cũng bởi vì thế hắn càng ngày càng yêu thương nàng hơn, dù sao có được một người phụ nữ biết nghe lời mình, còn tốt hơn một người phụ nữ hay ghen ghét, suốt ngày hỏi cái này, hỏi cái kia, làm nam nhân khó chịu.

.....

Một tháng trôi qua, hai người Long Ngao lúc nào cũng ở bên nhau, tình cảm của họ ngày càng sâu đậm hơn, đến nỗi họ không muốn rời xa nhau.

Lan Như Ngọc, có lúc nàng vô tình hỏi hắn.

– Vì sao chàng không hỏi thiếp, tại sao không cho chàng thân mật hơn với thiếp.

Lúc ấy Long Ngao mỉm cười nhìn nàng nói.

– Bởi vì ta không muốn ép buộc nàng chuyện gì, ta không chỉ muốn cơ thể của nàng, ta càng muốn có được trái tim nàng hơn. Nếu không chiếm được trái tim nàng, cái cơ thể này chỉ là một khối da mà thôi.

Nghe được những lời thâm tình của hắn, nàng cảm thấy rạt cảm động, nàng rất cảm động đối với người đàn ông này, nàng thật sự càng ngày càng yêu hắn, nàng cũng biết hắn rất yêu nàng, chuyện gì cũng chiều chuộng nàng mà không hỏi vì sao. Trong lòng nàng đang quyết định chuyện gì đó, nội tâm đang đấu tranh kịch liệt giữa không muốn và muốn, rồi cuối cùng nàng cũng quyết định muốn làm chuyện này.

.....

Đêm tối trong phòng Lan Như Ngọc.

Lúc sáng nàng có báo Long Ngao buổi tối qua phòng nàng, bây giờ nàng đang ngồi trên giường chờ hắn đến.

– Sao hắn vẫn chưa đến.

Lan Như Ngọc nhìn về phía cửa lẩm bẩm nói.

– Kết!

Cánh cửa bị đẩy nhẹ vào. Thân ảnh của Long Ngao xuất hiện trước mặt Lan Như Ngọc.

– Ngọc nhi ta đến rồi.

Long Ngao vào phòng đi đến giường Lan Như Ngọc dựa vào nhìn nàng nói.

– Ừ...

Lan Như Ngọc cúi đầu lí nhí từ một tiếng.

– Nàng kêu ta đến đây có việc gì không.

Long Ngao nhìn nàng nói, hần cũng lờ mờ đoán được việc gì rồi, nhưng hần không nói, hần muốn chính miệng nàng nói.

– Thiếp bảo chàng đến đây là vì...là vì...

– Ừ...

Nàng chưa áp ứng nói chưa xong, thì đã bị Long Ngao ôm vào áp đôi môi của hần lên đôi môi mọng manh mềm mại của nàng.

Lan Như Ngọc trừng mắt to tròn nhìn hần, hai đôi mắt nhìn nhau say đắm một hồi, nàng ta nhắm mắt hạnh lại, trong lòng tâm hồn thiếu nữ rung động, cái cảm giác rung động này, không biết đã mất đi bao lâu rồi, không ngờ bây giờ nàng đã thành mẹ của hai đứa con rồi, nhưng vẫn còn cảm giác rung động mạnh liệt khi bị nam nhân hôn thế này.

Nàng phối hợp với Long Ngao áp mạnh đôi môi dỏ mọng của nàng lên đôi môi của Long Ngao.

Long Ngao cảm thấy đôi môi của Lan Như Ngọc thật mềm mại không thể tả, ước á, khuyến cho Long Ngao có xúc động muốn cắn nàng một cái. Hôn nữa đôi môi của Lan Như Ngọc tỏa ra nhiệt khí mang theo mùi thơm ngọt ngào, làm cho đầy lòng Long Ngao say mê.

– Ngọc nhi, môi của nàng thật ngọt...thật thơm, khuyến cho ta thật thích.

– Ngao nhi, đem đầu lưỡi của người vào trong miệng ta đi.

Lan Như Ngọc mở cái miệng nhỏ nhắn thơm tho của nàng ra. Hai cái tay mềm mại không xương của nàng ôm vào trên cổ Long Ngao.

Long Ngao đầu tiên dùng đầu lưỡi của mình luồn vào cái miệng nhỏ nhắn thơm tho của nàng. Đầu lưỡi của hần cắm vào trong miệng nàng, thưởng thức những giọt nước bọt của nàng, hút lấy chúng. Hai người thay phiên nhau mút lấy đôi môi đối phương, trao đổi nước bọt cho nhau, khối cảm cũng lan truyền toàn thân hai người.

– À, Ngọc nhi, đầu lưỡi của nàng thật mềm mại, nước bọt của nàng cũng thật ngọt, thật thơm, ta thật thích, thật muốn không bao giờ rời xa nàng.

Hai người tách đôi môi nhau ra, Long Ngao cảm thấy vô cùng kích động nói với Lan Như Ngọc.

– Ừ, chàng thích là được, cái gì thiếp cũng cho chàng hết, chỉ mong chàng đừng phụ tấm lòng của thiếp.

Lan Như Ngọc ánh mắt long lanh hàm chứa nước nói với hần.

Long Ngao thấy nàng nói như thế thì càng yêu thương nàng hơn, bây giờ hần cảm thấy, cho dù mình phụ cả thế giới này cũng không thể phụ bạc người phụ nữ đã yêu mình hết lòng này, nếu không hần sẽ không còn là hần nữa.

Long Ngao dịu dàng hôn nàng một cái, sau đó đưa tay nhẹ nhàng cới y phục màu trắng của nàng ra. Thật nhẹ nhàn, nhẹ nhàn, từng mảnh áo được hần cới nịt ngực, lộ ra khoán da thịt trắng mịn hồng hào, mềm mại, trên cơ thể nàng hiện tại chỉ còn lại chiếc nịt ngực và cái khố màu trắng xinh đẹp đáng bao bọc vùng tam giác thần thánh của nàng.

Long Ngao nhìn cơ thể hoàn mỹ của nàng đến ngay người.

Lan Như Ngọc đang nhắm mắt cảm thấy những bộ phận y phục của mình đang dần dần bị hần cới gần hết, nhưng một hồi lâu mà nàng vẫn chưa thấy hần cới nịt ngực và khố của mình, thế là nàng mở hé đôi mắt của mình ra, thì thấy hần đang ngay người nhìn nàng.

– Ngao...Ngao nhi.

Nàng nhỏ giọng gọi.

– Cái...gì.

Long Ngao giật mình tỉnh dậy hỏi.

– Sao chàng nhìn thiếp chăm chăm như thế.

Lan Như Ngọc đỏ mặt nói.

– Ngọc nhi nàng thật đẹp.

Nói xong không cho nàng trả lời hần lại hôn một nàng mộ cách say đắm. Hai đôi tay của hần cũng không nhàng rời, nó nhẹ nhàng cới nịt ngực của nàng ra, một đôi thỏ ngọc thoát khỏi ràng buộc của nịt ngực bung mạnh tạo thành những gợn sóng mạnh liệt.

Long Ngao lấy tay của chạm vào ngực nàng. Thật to, thật mềm, thật tròn, đây là những đánh giá vô cùng chân thật của hần đối với đôi ngực của Lan Như Ngọc.

– Ngọc nhi, ngực nàng thật đẹp.

Long Ngao say mê nói.

– Thật sao?

Ánh mắt Lan Như Ngọc hàm xuân nói.

– Ừ, Ngọc nhi là người phụ nữ đẹp nhất.

Nói xong Long Ngao hé miệng của mình ngậm mảy một đầu vú của nàng, hần mút, liếm một cách say mê, như trẻ em bú sữa mẹ vậy.

– Ừ...ừ...ừ...Ngao nhi...nhẹ thôi...nhẹ thôi...từ từ...đừng vội...đau...nhẹ lại...ngứa...ngứa quá...Ngao nhi...đừng liếm...a....a.

Lan Như Ngọc bị hần liếm hai đầu vú của mình một cách điêu luyện khuyến nàng sướng không thể tả, đến hỏi không kiếm được rên rì sung sướng la lên.

Long Ngao thấy nàng sung sướng rên rì như thế, lại càng liếm mạnh nhanh hơn nữa.

– Ừ...ừ...ừ.

Bây giờ, Lan Như Ngọc chỉ còn biết rên rì nhưng tiếng ừ ừ vô nghĩa, hiện tại cơ thể nàng đã quá lơ không còn chút sức lực nào, chỉ mặt cho Long Ngao mút vú nàng tùy thích mà thôi.

Long Ngao mút vú nàng một chút nữa, sau đó nhả ra nhìn nàng thâm tình nói.

– Ngọc nhi thỏa mái không?

– Ngọc nhi rất...rất thảo mái...cảm ơn chàng.

Lan Như Ngọc thấy hần đã nhả vú của nàng ra thì nàng cũng có lại chút sức lực ngồi dậy trả lời hần.

– Phụ quần để thiếp cới quần áo cho chàng.

Lan Như Ngọc e lệ nói, sau đó lấy đôi tay mềm mại của nàng bắt đầu cới quần áo của hần. Nàng rất nhanh liền cới hết quần áo của hần, chỉ để lại chiếc khố màu nâu mà thôi. Đôi mắt xinh đẹp của nàng không tự chủ được nhìn cái thứ đáng phỉnh to dưới khố của Long Ngao. Khuyến nàng cảm thấy đỏ mặt, dù chỉ nhìn ở bên ngoài, nhưng kích thước của nó đã rất đồ sộ rồi.

Long Ngao thấy nàng nhìn chăm chăm dưới khố của mình thì mỉm cười, nhanh chóng nót chiếc khố ra. Cái dương vật to lớn hùng dũng nhày bật ra, giống như chân long giáng thế, uy phong lẫm liệt hiện ngang đứng thẳng, bên cạnh dương vật là một ít lông to màu đen không nhiều lắm.

Lan Như Ngọc chấn động mạnh, lấy tay mềm mại của nàng bắt lấy dương vật, cẩn thận kiểm tra.

– Ngao nhi, bảo bối của ngươi lớn sao có thể lớn như thế? Còn cứng rắn như vậy, không biết sau này hại bao nhiêu thiếu nữ đây.

Lan Như Ngọc cầm dương vật của Long Ngao vuốt vuốt, sau đó đánh nhẹ một cái nũng nịu nói. Tay của nàng cầm dương vật sờ mó đủ kiểu, yếu thích đến nỗi không muốn buông ra.

Dương vật của Long Ngao dưới sự vuốt ve đã trở nên to lớn, gân xanh nổi lên, toàn thân dương vật nóng lên, quy đầu trương lên thật lớn, khuyến cho Long Ngao khó chịu.

– Ngọc nhi, ngươi mau thoát cái khổ ra đi, ta đây thật khó chịu.

Lan Như Ngọc đỏ mặt, đem cái khổ trên người cởi ra, bên trong cái vùng tam giác thần thánh của nàng lộ trước mặt Long Ngao.

Thân thể Lan Như Ngọc linh lung trong suốt tựa như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ, không một mảnh vải che thân hiện ra trước mắt Long Ngao, xuân quang bắn ra bốn phía. Hai mắt Long Ngao như tinh quang nhìn thẳng vào khu âm đạo, khi ánh mắt Long Ngao tiếp xúc với cái âm đạo xinh đẹp hồng hào đang được che phủ bởi một lớp lông khá mỏng thì thấy hiện tại bên trong đang chảy ra khá nhiều mật dịch. Tâm thần hân chấn động, huyết khí trong cơ thể bốc lên cuộn cuộn, dục hóa tràn lên cao. Dương vật của hắn càng thêm cứng rắn, gân xanh nổi lên. Lan Như Ngọc tâm hồn thiếu nữ đột nhiên nhảy, khuôn mặt đỏ hồng, trong nội tâm cảm thấy một hồi khẩn trương, e lệ vô cùng.

– Ngọc nhi, ta muốn vào.

Long Ngao dục háo sôi trào, ánh mắt nóng bỏng nhìn âm đạo hồng hào của nàng nói.

– Ừ...

Lan Như Ngọc lí nhí nói, nằng đồng ý.

Thấy nằng đồng ý, Long Ngao lấy tay nhẹ nhàng tách rộng hai chân của nàng ra, sau đó lấy tay nắm lấy dương vật đưa vào âm đạo nhỏ bé hồng hào của nàng.

– Ừ...

Lan Như Ngọc cảm thấy âm đạo của nàng đang bị ngoại vật dần dần xâm nhập.

– Ừ...đau...

Rốt cuộc dương vật của Long Ngao đã đâm mạnh một cái vào trong âm đạo của Lan Như Ngọc, đi thẳng đến hoa tâm.

Bởi vì âm đạo của nàng đã rất lâu rồi không có người đàn ông nào chạm vào, bởi vì thế nó vô cùng chắc chắn. Hôm nay bị dương vật to lớn của Long Ngao xâm nhập, khuyến cho âm đạo của nàng trương lên, như bị nước ra, làm cho nàng đau đớn, chảy cả nước mắt.

– Ngoan, ngoan nào, không sao, không sao, từ từ sẽ hết, không sao.

Long Ngao nhìn thấy nàng đau như thế thì đau lòng, ngừng ngay chuyển động của dương vật, sau đó ôm nàng, hôn môi, mút vú, để nàng cảm thấy tốt hơn.

– Được rồi, ta cảm thấy hết đau rồi, chẳng chuyển động đi.

Lan Như Ngọc cảm thấy dưới âm đạo bớt đau rồi nhìn Long Ngao đang cố gắng nhịn dục háo thâm tình nói.

– Ừ, ta chuyển động đây, nằng cố chịu đựng.

Long Ngao bắt đầu chuyển động dương vật, lúc đầu thì hân chuyển động từ từ ra vào âm đạo một cách nhẹ nhàng, sau một hồi thấy Lan Như Ngọc không còn đau đớn nữa thì bắt đầu chuyển động nhanh, mạnh hơn.

– Bạch Bạch Bạch.

Những tiếng va chạm giữa hai cơ thể với nhau tạo thành những thanh âm dâm dục vang lên trong căn phòng tạo nên không khí dâm mỹ vô cùng.

– Ừ...Ừ...Ừ...Ngao nhi mạnh vào...mạnh vào nữa...như thế...đứng rồi...như thế...á...sướng...sướng quá...Ngọc nhi chịu hết nỗi rồi...a...ngọc nhi...ngọc nhi ra đây.

Lan Như Ngọc rên rỉ một tiếng mê người sau đó trong cơ thể lại tuông ra một nguồn xuối, mạnh mẽ bắn mạnh lên dương vật của Long Ngao, đây là lần thứ ba trong hai tiếng đồng hồ mà Lan Như Ngọc ra, cho đến bây giờ Long Ngao vẫn chưa ra đến một lần.

– À...Ngọc Nhi...Ngọc nhi...ta cũng đến giới hạn rồi, ta ra...ta ra đây...

Long Ngao cũng cảm thấy mình đã đến giới hạn, hân hết lên mạnh mẽ ôm lấy cơ thể Lan Như Ngọc, dương vật thì đâm mạnh vào tận hoa tâm của nàng, sau đó dương vật của hắn mạnh liệt bắn ra một luồng tinh dịch vào tận tử cung của Lan Như Ngọc.

– À...

Hai người hết lên ôm lấy nhau.

Một hồi lâu khi khoái cảm trôi qua, hai người mở mắt thâm tình nhìn nhau.

– Ta Yêu Nàng.

– Ta Cũng Yêu Chàng.

Hai người thâm tình hôn nhau, sau đó ôm nhau chìm vào giấc ngủ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệt Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 63: Lâm thống nhất bí thám

Yêu Thú Sơ Mạch...

Bên trong sơn mạch, hiện giờ đang diễn ra một trận đuổi bắt.

Lâm Thống Nhất gia chủ Lâm Gia, từ lúc hắn từ nhà đi ra ngoài lịch lãm bản thân, hắn đi vào yêu thú sơn mạch rèn luyện, một đường tìm yêu thú trong sơn mạch lịch luyện, một phần là đi tìm thiên tài địa bảo để luyện Nguyên Anh Đan.

Một ngày kia, trong lúc hắn đang từ chuyển với một con yêu thú cường hãn, bất ngờ không biết từ đâu xuất hiện một tên cường giả áo đen tấn công hắn, tên này có tu vị nguyên anh tăng một, trong lúc không chú ý hắn bị đánh trúng, bị thương, may mắn bởi bị tên kia khinh địch cho nên mới có cơ hội cho Lâm Thống Nhất trốn thoát tay hắn.

Một đường chạy trốn và chữa thương, trên đường còn gặp không ít yêu thú cản đường, khiến hắn gặp khó khăn, nhưng may không gặp con yêu thú nguyên anh hay kim đan tu vị cao gì, mạnh nhất cũng chỉ kim đan tăng một, thế hắn mới thoát khỏi cảnh bị giết.

Hôm nay, trong lúc chạy trốn, hắn bất ngờ tìm được một sơn động, có vẻ kín đáo, thế là hắn đi vào trốn, tiện thể chữa thương cho mình.

Sáng hôm sau, trong một đêm chữa thương, thương thế của hắn cũng dần bình phục, thực hồi phục đến kim đan tăng hai, không đến một tuần hắn có thể hồi phục hẳn.

– Àm!

– Lâm Thống Nhất, người ở đâu mau ra đây!

Một tiếng nổ lớn và tiếng gầm phản nộ từ phương xa truyền đến, đây không ai khác chính là tên sát thủ được Lâm Tiểu Cường dùng số tiền lớn để thuê giết Lâm Thống Nhất.

Tên này tưởng bắt được Lâm Thống Nhất rồi, hắn có chạy bằng trời cũng không thoát khỏi mình, không ngờ tên này trên tay cod một tấm truyền tống phù, lợi dụng lúc hắn không chú ý đào tẩu, việc này khiến hắn tức giận vô cùng. Minh đường đường là nguyên anh tu sĩ dĩ, còn là một sát thủ, không ngờ lại để một tên kim đan, chạy thoát trong tay mình, hắn lại còn bị thương nữa chứ, việc này khiến hắn nghiến răng nghiến lợi, thế nếu bắt được Lâm Thống Nhất, thì sẽ sát hắn thành tám khúc, để tiêu cơn tức trong Lòng.

Nhưng hắn tìm cả mấy ngày rồi mà không tìm thấy Lâm Thống Nhất, trong Yêu Thú Sơn Mạch to lớn này biết tìm hắn ở đâu. Truyền Tống Phù truyền tống người dùng đến bất cứ đâu, tùy theo chất lượng cao thấp của truyền tống phù mà mức luyện khoan cách được truyền đi. Nhưng hắn không biết Lâm Thống Nhất dùng là loại truyền tống phù nào, bởi thế hắn chỉ có thể tìm kiếm một cách mù mịt mà thôi.

Án! Lâm Thống Nhất ở trong sơn động giật hết cả mình, hắn nghe được âm thanh phản nộ từ bên ngoài là từ tên sát thủ kia, bây giờ mà để hắn phát hiện thì toi mạng. Vì thế hắn dùng hết khả năng đem khí tức của mình giảm xuống thấp nhất, không thể để tên kia phát hiện.

Nhưng đôi không như mơ, trong lúc hắn đang ẩn nấp thì, phía sau của hắn không biết từ đâu lại xuất hiện một con mãng xà màu đen đang đi đến chỗ hắn, có lẽ nó phát hiện được phí tức con người nên đi tới, con mãng xà này, theo khí tức bên ngoài chắc khoan kim đan tầng năm.

— khè! Khè! Khè!

Tiếng kêu khè khè khè quan lên một cách âm u sau lưng mình khiến Lâm Thống Nhất hoảng sợ quay đầu lại thì thấy con mãng xà đang lè lưỡi bẻ phía hắn, trên người nó phát ra khí tức mạnh mẽ của tu bị kim đan tầng năm, khiến cho Lâm Thống Nhất hoảng sợ, bây giờ thực lực của hắn không đủ để đối kháng, hơn nữa bên ngoài còn có tên sát thủ nguyên anh, nếu để hắn phát hiện thì hắn tuyệt đối phải chết.

Trong lúc Lâm Thống Nhất đang suy nghĩ tìm cách thì phía con mãng xà kia đã tấn công hắn, nó dùng hai cái răng sắt nhọn mở rộng tập tới thân hình của Lâm Thống Nhất.

Lâm Thống Nhất thấy không còn khả năng nào khác đành phải chiến đấu. Hắn lấy thanh kiếm từ trong nhẫn đem về phía con mãng xà. Nhưng mà vì thực lực chưa hồi phục, đoàn tấn công của hắn chậm chạp không làm khó được mãng xà, vì thế đoàn tấn công của hắn bị tránh thoát.

Mãng xà tránh thoát kiếm khí của Lâm Thống Nhất, hai hàm răng nhọn hắt lập tức cắn về phải cánh tay trái của hắn.

— A...

Lâm Thống Nhất hét thảm, cánh tay trái của hắn bị hai cái răng nhọn của mãng xà đâm vào khiến cánh tay của hắn muốn đứt lìa, nhưng cái này vẫn chưa hết, trong răn của mãng xà còn chứa chất độc mạnh mẽ khiến cho nơi cánh tay của hắn bị biến thành màu đen.

Lâm Thống Nhất hét thảm nhìn cánh tay của mình biến thành màu đen, lập tức nhanh chóng lấy thanh kiếm chém phăng cánh tay của mình, nếu để lâu sẽ không còn kiếp nữa, chất độc sẽ lang triển toàn thân, đến lúc đó thì chết chắc, trên người hắn hiện tại không có đan dược giải độc, cơ thể không thể chịu được lâu để rồi đan dược giải độc, bởi thế hắn không tiết thân mình chém phăng cánh tay, mặt dù rất đau đớn vì mất đi cánh tay, nhưng hắn còn chịu được, còn hơn mất cả tính mạng.

Hắn lập tức lấy bỏ huyết đan tròn người ăn vào, để bổ máu và cầm máu, sau đó cầm kiếm chạy ra khoai sơn động, chạy một mạch vào rừng, bởi vì tiếng hét thảm vừa rồi, chấn chấn tên sát thủ kia đã nghe được, chắc chắn sẽ đuổi theo, không chạy nhanh thì không kịp.

Đúng như vậy, khi nghe được tiếng hét thảm được tên sát thủ nghe được, hắn lập tức chạy nhanh đến nơi phát ra âm thanh, 10 phút sau đến sơn động của Lâm Thống Nhất nấp, thấy trong sơn động có một cánh tay và một con mãng xà.

Hắn lập tức giết con mãng xà, sau đó chạy thật nhanh đi tìm Lâm Thống Nhất, hắn biết tên này mới chạy không bao lâu, thân bị trong thương, chắc không chạy xa được.

.....

Lan Già...

Bên ngoài phòng Lan Như Ngọc, hiện giờ Lan Như Vân đang chậm chậm đi đến Phòng của Lan Như Ngọc.

Hai người Long Ngao đang ngủ không biết rằng, rắc rối đang hướng về họ mà đến. Hiện giờ vẫn ôm nhau ngủ ngon lành.

Lan Như Vân đi tới ngoài cửa phòng Lan Như Ngọc đưa tay gõ cửa.

— Cóc! Cóc! Cóc!

Mấy tiếng gõ cửa đánh thức hai người Long Ngao đang ngủ ngon lành bên trong giường.

Long Ngao và Lan Như Ngọc bị đánh thức, mất đến 5s mới tỉnh ngủ, phát hiện bên ngoài có người gõ cửa.

Lan Như Ngọc hết hồn, nếu để người ngoài thấy cảnh này thì mình còn mặt mũi đâu gặp người nữa, vì thế nàng cố sức bình tĩnh lại nói.

— Ai ở bên ngoài thế.

— Là ta thưa mẫu thân, con vào nhé.

Không đợi Lan Như Ngọc trả lời Lan Như Vân lấy tay đẩy cửa vào.

.....

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 64: Bị phát hiện

À...

Lan Như Ngọc nghe thấy bên ngoài là Lan Như Vân thì quánh lăm, bây giờ nếu nàng vào mà phát hiện cảnh này thì nàng làm sao còn mặt mũi gặp người.

— Ngọc nhi, mau trốn, chỗ nào cũng được.

Lan Như Ngọc nhỏ giọng quát Long Ngao.

Long Ngao cũng nhanh trí, biết không đủ thời gian, thế là lập tức lấy chân lớn cấp lên người hắn, trốn phía sau Lan Như Ngọc.

Long Ngao đáp chần một cách nhanh chóng, Lan Như Ngọc không kịp phản ứng.

Bởi vì tới hôm qua hai người mây mưa quá độ nên ngủ thiếp đi, vừa sáng Lan Như Vân đã đến cho nên còn chưa đẹp chiến trường, chứ còn nói chi đến bận lại quần áo.

Nàng không kịp mặc quần áo. Cánh cửa đã mở ra, Lan Như Vân cứ thế đi vào, Lan Như Ngọc lấy tay nàng để đầu Long Ngao xuống gần móng nàng.

— Mẫu thân, sao giờ người vẫn chưa rời giường?

Lan Như Vân nghi hoặc hỏi.

— Hôm nay mẫu thân cảm thấy mệt nên ngủ lâu một chút đấy mà.

Lan Như Ngọc nói, nhưng mà khuôn mặt của nàng đỏ chói, vì sao? Bởi vì khuôn mặt của Long Ngao ở phía sau dính sát vào móng nàng, hơn nữa môi hắn còn hôn vào móng nàng nữa chứ. Hiện tại có con gái ở đây nàng không thể lấy tay đẩy mạnh hắn được, chỉ có thể để tình cảnh thế này thôi. Cái này làm nàng kích thích.

— Mẫu thân sao mặt người đỏ vậy, cơ thể có bị gì không?

Lan Như Vân quan tâm hỏi.

Lan Như Ngọc vừa mới ổn định tâm thần lại, nghe Lan Như Vân nói như thế thì lập tức trái tim đập nhanh hơn, mặt đỏ chảng phải là hậu quả kích thích sao? Tần Thủy Dao vội vàng nói:

— Không có gì đáng ngại, ta có thể xử lý.

— Không sao là tốt.

Lan Như Vân thở phào, tưởng mẫu thân bị gì chứ. Nhưng lập tức ánh mắt của nàng quét qua ở ở chẳng ở đằng sau Lan Như Ngọc. Tuy rằng Lan Như Ngọc đã che rất kín, thế nhưng nàng vẫn thấy được thân thể trần truồng của Lan Như Ngọc. Hôn nữa, nàng rất nghi hoặc, sao cái ở chẳng lại lớn như thế, không phải có cái gì trong đó chứ.

— Mẫu thân, trong ở chân có cái gì à, sao nó nhô lên thế kia.

Lan Như Ngọc nghi ngờ hỏi.

— À...không có gì, chỉ là cái gối của ta thôi.

Lan Như Ngọc hoảng sợ nói, mà không chú ý, hai cái gối đang ở đầu giường làm sao còn cái gối nào nữa.

Lan Như Vân thấy nẫu thân hoảng sợ như thế càng thêm nghi ngờ, đi đến bên giường định lấy tay kéo tấm chăn ra.

— Vân Nhi, không được.

Lan Như Ngọc hoảng sợ hét lên, nhưng đã muộn, tấm chăn đã bị kéo lên.

Lan Như Vân Ngơ ngát nhìn thấy một cảnh tượng mà nàng năm mơ cũng không dám nghĩ đến. Không ngờ trên giường mẫu thân lại có một người nam nhân. Hôn thế nữa, người nam nhân này là cháu nàng nữa chứ.

— Mẫu thân, người...

Lan Như Vân nhìn Lan Như Ngọc nói không ra lời, đối với cảnh tượng trước mặt này, nàng không thể chấp nhận được. Đây là loạn luân đấy?

— Vân Nhi, nghe ta giải thích.

Lan Như Ngọc luôn cuống nắm tay Lan Như Vân định giải thích.

— Ta Không Nghe.

Nhưng Lan Như Vân, giây sạ nhỏi tay nàng, lắc đầu hết lớn, tỏ vẻ không muốn nghe Lan Như Ngọc giải thích.

Lan Như Ngọc thấy con gái không nghe mình giải thích thì. Khuôn mặt nàng tràn đầy nước mắt, cuộc đời nàng chỉ có hai đứa con gái, nếu vì chuyện này làm tổn thương tình cảm của hai mẹ con thì nàng làm sao sống nổi.

Long Ngao thấy Lan Như Ngọc khóc thương tâm, không chịu được, lập tức bước đến bên cạnh Lan Như Vân, lấy tay vịn đầu vai nàng lắc lắc nói.

— Vân cô cô, nghe ta nói được không.

Long Ngao hét lên bên tai Lan Như Vân khiến cho nàng thanh tỉnh lại.

— Người tên bại hoại, đáng đồ tử này, sao người có thể làm ra chuyện này chứ, nàng là bà bà của người.

Lan Như Vân Tức giận vô cùng, dùng tay đánh vào ngực Long Ngao, bởi vì tức giận nên không kim chế được khí lực khi đánh lên ngực Long Ngao.

— Phụt!

Bởi vì Long Ngao không dùng linh khí hộ thân, cho nên bị cú đánh của Lan Như Vân đánh đến phun máu, nàng ta cũng là trúc cơ tu sĩ, tròn con tức giận đánh lên sao có thể không bị thương được chứ.

— Ngọc nhi!

Hai tiếng hét đồng thời quan lên, tất nhiên là Lan Như Ngọc và Lan Như Vân rồi.

Lan Như Ngọc khuôn mặt trắng bệch khi nhìn thấy Long Ngao phun máu. Thương thế của Long Ngao vừa mới lành, bây giờ lại bị thương nữa sao không khiến đau lòng chứ.

— Vân Nhi, sao người có thể ra tay nặng như thế.

Lan Như Ngọc rất tức giận hét lên với Lan Như Vân.

Còn Lan Như Vân, nàng không ngờ trong con tức giận nàng lại không kim chế được cảm xúc đánh cho Long Ngao đến nổi bị thương.

— Người không sao chứ, ta...ta không cố ý.

Lan Như Vân hốt hoảng đến bên cạnh Long Ngao dịu hấn đây.

— Ta...ta không sao.

Long Ngao giọng哑 nhẹ giọng nói.

Lan Như Vân có thể nghe được trong giọng nói của hấn không có ý trách mình, khuyến nàng hơi cảm động, nhưng mà không thể khiến nàng vui giận với chuyện của hai người được.

— Vân cô cô, người nghe ta giải thích được chứ.

Long Ngao nhẹ giọng nói.

— Được rồi, người nói đi.

Mặt dù rất tức giận, nhưng nàng vẫn áp chế xuống để nghe Long Ngao nói.

— Chuyện của ta và Ngọc nhi ta không phủ nhận, đúng vậy ta rất yêu nàng ấy. Từ lúc gặp nàng ta đã đem lòng yêu mến, muốn cả đời này chăm sóc nàng ấy, không để nàng ấy buồn khổ nữa. Khi nhìn thấy trong ánh mắt của nàng ấy chứa sự ưu thương, ta rất đau lòng. Bởi thế ta muốn làm người đàn ông của nàng để xóa đi những thương tâm ấy, mang đến hạnh phúc mỹ mãn. Vân cô cô, người thành toàn cho chúng ta được không.

Long Ngao thành tâm nói.

— Cho dù ta thành toàn xgo người thì đã sao. Người làm sao nói với tỷ ty của ta đây.

Lan Như Vân thấy hấn thành tâm như vậy, nàng cũng thấy cảm động. Nàng có thể thấy được trong ánh mắt của hấn khác với những tên đàn ông mà nàng gặp. Nó rất chân thật, không có một tia giả dối nào. Bì thế nàng có thể chấp nhận chuyện của hai người. Nhưng nghĩ đến mẫu thân của Long Ngao, tỷ ty của mình không biết các nàng có chấp nhận không.

— Cái này, thật ra...thật ra...

Long Ngao lúng túng nói, chẳng lẽ nói hiện tại mẫu thân của hấn cũng là người phụ nữ của hấn sao, chuyện này không biết các nàng có chấp nhận không.

— Thật ra cái gì?

Hai người thấy Long Ngao ấp úng như thế thì tò mò hỏi hấn.

— Thật ra mẫu thân cũng là người phụ nữ của ta.

Long Ngao đỏ mặt ngượng ngừng cuối đầu nói

– Cái gì?

Hai người hét lên một tiếng sợ hãi. Các nàng không biết lỗi tại mình có nghe nhầm hay không. Chuyện này cũng có thể sao. Kể cả mẫu thân mình cũng không bỏ qua. Đúng là tên sắc lang bại hoại.

– Người...người...người.

Lan Như Vân đỏ mặt nhìn hần nói không ra lời, nàng không ngờ tên này dám ăn cả mẫu thân của mình. Thế giới này loạn hết rồi sao.

Còn Lan Như Ngọc thì phức tạp nhìn hần. Nàng không ngờ ba mẹ con nàng đều lọt vào ma trái của hần. Bây giờ chỉ còn lại Lan Như Vân không biết có bị hần ăn không.

– Mẫu thân, người nhìn ta làm gì?

Lan Như Vân đỏ mặt nói, nàng biết ya nghĩa của ánh mắt đó, khuyến nàng nàng không chịu nổi đó mặt. Nói thật, không biết có phải ảo giác hay không, mà khi nàng nhìn thấy Long Ngao thì không cảm thấy ghét như những tên đàn ông khác. Mà chỉ cảm thấy hần thật đẹp trai, khiến tim nàng đập nhanh hơn.

– Ngọc nhi, Vân cô cô, hai người nhắm mắt lại, ta đưa các người đến một nơi.

Long Ngao suy nghĩ một chút rồi nói. Bây giờ Lan Như Ngọc đã thành người phụ nữ của mình không sợ nàng nói ra chuyện nhảm chứa sự sống. Còn Lan Như Vân, hần hiện tại cũng có ý định đưa nàng vào hậu cung của mình, bởi thế hần phải tin tưởng nàng. Lâm như thể cũng có thể làm cho hảo cảm của nàng đối với hần tăng lên.

Mặc dù nghi hoặc nhưng hai nàng vẫn nhắm mắt.

– Đi!

Long Ngao nắm tay hai nàng cũng biến mất trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Về Lâm gia

Long Ngao đưa hai nàng vào không gian giới của mình.

Lan Như Ngọc và Lan Như Vân đột nhiên cảm giác được cơ thể của chính bỗng nhiên mất đi tri giác, khi mở mắt ra thì thấy phía trước của hai nàng là một nơi xa lạ, khung cảnh rất đẹp có núi, có hồ...tạo nên một tạo nên một phong cảnh tuyệt đẹp.

Hai nàng nhìn chung quanh một chút thì thấy, phía khá xa các nàng có một ngôi nhà khá lớn, phía trước ngôi nhà có mấy người phụ nữ đang đùa giỡn vui vẻ với nhau.

– Long Ngao, đây là...

Lan Như Ngọc nghi hoặc hỏi.

– Hahaha, đây là không gian của ta.

Được Long Ngao giải thích, thì hai đã biết đây là một không gian sống ở trong nhẫn trữ vật. Lúc đầu nghe Long Ngao nói các nàng còn chưa tin, nhưng về sau các nàng đã tin rồi. Hai nàng cảm thấy rất cảm động vì hần tin tưởng mình.

Nhất Lan Như Vân, nàng rất cảm động vì hần đưa mình đến đây. Nếu chỉ đưa mẫu thân nàng thì không có gì. Dù sao mẫu thân nàng cũng là người phụ nữ của hần, cho biết cũng không sao. Còn nàng chỉ là người ngoài, nếu lỡ như nàng nói chuyện này ra ngoài, Long Ngao sẽ gặp phiền phức to lớn. Bởi vì trên đại lục này không thể có nhẫn trữ vật chứa sự sống được. Những cường giả trên đại lục không có khả năng tạo ra được nhân sự sống. Cái này chỉ có tiên nhân mới có thần thông bỏ thượng mới có thể chế tạo được mà thôi. Chuyện Long Ngao có nó, nếu truyền ra ngoài hần sẽ bị những cường giả đỉnh cấp truy sát gắt gao. Đến lúc đó có thể nói là vạn kiếp bất phục.

– Long Ngao, ta...

Lan Như Ngọc ấp úng nói.

– Vân cô cô, không cần lo lắng, ta tin tưởng người.

Không chờ nàng nói xong Long Ngao đã ngắt lời của nàng.

Lan Như Ngọc thấy hần nói như thế cũng không nói gì. Nhưng trong lòng cảm thấy vô cùng ấm áp. Hảo cảm đối với Long Ngao cũng tăng mạnh.

– Được rồi, bây giờ ta dẫn hai người đi nhận thức phụ nữ của ta.

Long Ngao nói xong dẫn hai nàng đi tới căn nhà mà bọn người Lan Như Nguyệt cư ngụ.

– Long Ngao!

Các nàng Lan Như Nguyệt thấy Long Ngao đến thì vui mừng chạy đến, nhưng khi thấy hần mang theo hai người thì cũng không nói gì nhưng trong ánh mắt lại tỏ ra vẻ u oán, như muốn nói, tại sao người lại hao tâm như vậy.

Hai Người Lan Như Nguyệt và Hồ Bích Trâm, nhìn thấy Long Ngao dẫn hai người Lan Như Ngọc đến thì lúng túng.

Sau một hồi hần hiện thì mọi người cũng chấp nhận nhau, một bên ngồi trò chuyện vui vẻ nhất là Hồ Bích Trâm và Lan Như Ngọc hai người vốn là thông gia của nhau, nhưng không ngờ đến tuổi này rồi lại chung một phu quân chứ, hai nàng rất ít gặp nhau cho nên rất vui vẻ trò chuyện trên trời dưới đất.

Lan Như Vân gặp tỷ tỷ của mình cũng rata vui mừng ngồi trò chuyện.

Long Ngao đã lâu rồi chưa vào đây thăm các nàng cho nên hần đi đến bên cạnh trò chuyện thăm tình với Lala và Trương Mỹ Tâm.

Long Ngao ở lại trong này một đêm. Ân ái với tất cả lão bà của hần (trừ Lan Như Vân), cũng thuận lợi ăn cả LaLa. Một đêm sung sướng ân ái triền miên.

Sáng sớm hôm sau Long Ngao phải đưa Lan Như Ngọc và Lan Như Vân ra ngoài, bởi vì Lan Như Ngọc là gia chủ nếu mất tích sẽ gây ra hỗn loạn, bởi thế phải đưa nàng ra, không thể để nàng trong này được.

Long Ngao đưa Lan Như Ngọc hai nàng ra ngoài, hần cũng li khai Lan phủ, đã lâu rồi hần chưa về Lâm Gia, bây giờ phải về Lâm gia xem tình hình mới được, về xem coi sát thủ mà Lâm Tiểu Cường phải đi viết Lâm Thống Nhất đã thành công chưa.

Hiện tại trong gia tộc ngoại trừ Lâm Thống Nhất ra ngoài lịch luyện. Trong Lâm gia hiện đang có hai thế lực đối lập muốn chiếm vị trí gia chủ.

Thế lực thứ nhất là của bọn người Đại Trưởng Lão Lâm Tiểu Cường và thế lực của Nhị Trưởng Lão Lâm Phi ủng hộ Lâm Thống Nhất làm tộc trưởng. Từ khi Lâm Thống Nhất đi lịch luyện, trong gia tộc nhiều việc bị bọn người đại trưởng lão chiếm, còn bên nhị trưởng lão trở nên yếu thế.

Lần này Long Ngao về Lâm gia, một là xem Lâm Thống Nhất chết chưa, hai là muốn phá một vỏ lớn cho tên đại trưởng lão tức chết.

Long Ngao đi đến một ngõ nhỏ không có người qua lấy áo choàng tàng hình phủ lên người, ẩn thân đi đến Lâm phủ.

Khi đến Lâm phủ thì hần nhẹ nhàng bay lên tường thành vào Lâm phủ.

Vào Lâm phủ Long Ngao nghỉ xem mình nên làm gì. Lúc trước nghe Lan Như Nguyệt nói bảo khổ của Lâm phủ là nơi cất giữ tài phú kim tệ, tháo được, đủ loại bảo bối. Nơi này chỉ có ba người mới được vào theo thứ tự là Lâm Thống Nhất, Lâm Tiểu Cường. Lâm phi, ba người này bên người có chìa khóa để vào bảo khố. Không có chìa khóa thì không thể vào. Hiện Tại Lâm Thống Nhất không có ở đây, chắc chìa khóa cũng ở trên người hần, hiện tại chỉ còn hai người Lâm Tiểu Cường và Lâm phi là có chìa khóa. Nghĩ một hồi Long Ngao quyết định đi trộm chìa khóa của Lâm Tiểu Cường bởi vì hần khiến Long Ngao ghét nhất.

Quyết định xong, Long Ngao đi đến phía phòng của Hồ Bích Trâm để tu luyện, chờ đến tối mới hành động. Bởi vì Hồ Bích Trâm không cho một nô tỳ nào hầu hạ mình, cũng vì vậy chuyện nàng mất tích không truyền ra ngoài, còn bởi vì tính cách không muốn không muốn ra ngoài mà chỉ muốn ở trong phòng, muốn gì sẽ tự mình đi.

Long Ngai đến phòng Hồ Bích Trâm, đẩy cửa vào, bên trong phòng không có gì thấy đối, Long Ngao đi đến giường ngoài xuống, xếp bằng lại, sau đó bắt đầu tu luyện đến đêm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Hành động

Lâm Phù, buổi tối.

Hiện giờ trong Lâm phủ một được bóng tối bao phủ, chung quanh trở nên yên tĩnh. Bởi vì thường thường buổi tối dùng để tu luyện hấp thụ linh khí tu luyện tốt hơn ban ngày, cho nên mọi người thường dùng buổi tối để tu luyện.

Trong phòng Hồ Bích Trâm, Long Ngao mở mắt ra, nhìn ra ra bên ngoài nói thầm.

— Đến lúc rồi sao?

Long Ngao nói xong rồi đứng dậy, chuẩn bị đi trộm chìa khóa để mở bảo khố. Hắn đi vào phòng tắm, tắm một chút cho sạch sẽ, sau đó thay một bộ đồ, sau đó mở cửa phòng đi ra ngoài, nhìn lên trên trời, thấy trời không trăng. Đây là thời gian để làm việc xấu đấy?

Nghỉ một chút, hắn lấy áo choàng tàng hình sau đó từ từ đi đến phòng tên Đại Trưởng Lão.

Trên đường đi hắn nhìn xung quanh không có một ai qua lại, cảm thấy kỳ lạ, nhưng không nghỉ nhiều, nhanh chân bước đến phòng tên Đại Trưởng Lão.

Khi hắn đi đến phòng tên đại trưởng lão, nhưng khi bước đến gần thì nghe bên trong những thanh âm nức nở nho nhỏ quan ra bên ngoài cửa.

— Đại Trưởng Lão, tha cho ta....huhu.

Bên trong phòng tên Đại Trưởng Lão quan ra thanh âm phụ nữ khóc nức nở quan xin. Trong âm thanh mang theo sự hoảng sợ, tuyệt vọng.

Long Ngao ở bên ngoài nghe xong thì sững sốt, cảm thấy kỳ quái, tên Lâm Tiểu Cường này hình như đã mất đi khả năng nam nhân rồi thì phải, làm sao mà trong phòng hắn lại quan ra âm thanh quan xin của một cô gái giống như bị cưỡng gian thể này.

Nghĩ thế, hắn bước lại gần cửa phòng dùng tay đục một lỗ thủng nhỏ trên cửa phòng, sau đó nhìn vào bên trong, thấy khung cảnh bên trong thì hít một hơi lạnh.

Khung cảnh bên trong khiến cho hắn rất ngứa mắt.

Bên trong phòng một người mặt đỏ nô tỳ, khuôn mặt xinh đẹp đang hoảng sợ tuyệt vọng, đang núp trong góc phòng đôi mắt nhìn nước nhìn tên Lâm Tiểu Cường trước mặt. Hiện tại y phục trên người nàng đã bị xé khá nhiều, trên người nhiều chỗ da thịt trắng lộ ra không khí.

Còn tên Lâm Tiểu Cường trước mặt đang nhìn nàng với cặp mắt xấu xa, từ lúc hắn bị mất khả năng nam nhân đến giờ, hắn đã tìm mọi cách để có lại khả năng nam nhân. Hôm nay hắn nghe được người ta đồn có một loại đan dược tên là Trần Dương Đan có thể lấy lại hùng phong cho nam nhân. Cho nên hắn đã tìm đến người luyện đan dược đó và mua một bình đan dược về để dùng. Nhưng hắn không biết rằng loại đan dược này không tốt như người ta đồn đại. Nó đúng là có thể giúp người lấy lại hùng phong, nhưng chỉ là nhất thời đã được này tác dụng là kích phát hết tất cả khả năng sinh giúp còn lại của cơ thể của những tên mất khả năng nam nhân, nhưng chỉ một lần sau này nó sẽ bị phế hoàn toàn, không có khả năng trở lại.

Lâm Tiểu Cường không hỏi rõ đầu đuôi mà mua lập tức, hắn không biết rằng đây chắc là lần cuối cùng hắn làm nam nhân. Còn cái tên luyện ra loại đan dược này, hắn là một tên lang thang tứ phương là nhà, cho nên khi phát hiện tác dụng phụ này cũng chân tìm được tên kia.

Bởi vì hắn muốn thử hiệu quả của đan dược, cho nên mới bắt một thị nữ xinh đẹp trong Lâm phủ để làm chuyện đó. Hắn không dám tìm những bà vợ của mình, nếu như đan dược không có hiệu thì rất mất mặt.

Nhìn nô tỳ trước mặt của mình lộ ra thần sắc tuyệt vọng thì hắn cảm thấy rất hưng phấn.

— khặc khặc, ta sẽ nhẹ nhàng nên đừng hoảng sợ.

Hắn cười khặc khặc một tiếng sau đó bước đến giường, nếu thị nữ đang nằm.

— Xin người, xin người, tha cho nô tỳ.

Người nô tỳ tuyệt vọng cầu xin hắn.

Long Ngao ở ngoài cửa nhìn thấy cảnh này cũng thương cảm, nhưng mà hắn biết mình không làm được gì, thực lực không đủ vào đó chỉ có đường chết chết. Hắn cũng không phải thánh nhân thấy ai cũng cứu dù cho người đó là phụ nữ đi nữa, hiện giờ việc quan trọng là lấy chìa khóa bảo khố.

Hắn nhẹ nhàng đẩy cửa vào bên trong phòng, hắn không nhìn hai người, hắn không muốn thấy tình cảnh đáng thương của cô nô tỳ. Nhìn trong phòng một lát hắn đành nhẹ nhàng không để gây tiếng động. Cái vụ lần trước trong phòng Lan Như Ngọc đã làm hắn cẩn thận hơn, một sơ sơ xuất nhỏ có thể gây chết người.

Đi hết cả phòng rồi mà không tìm thấy được chìa khóa, không biết có bị để trong gói chỉ hay không, nếu như thế thì nguy. Nghĩ một chút mọi chỗ trong phòng đã tìm hết bấy giờ chỉ còn lại những nơi bên cạnh giường là chưa tìm, mặt dù hắn không muốn đi đến chỗ đó, không muốn nhìn cái cảnh tượng này, nhưng vì bảo khố hắn phải đến.

Hiện giờ tình cảnh giường là tên Lâm Tiểu Cường đang cỡi y phục của hắn ra. Khi y phục được cỡi ra, thân hình của hắn bị lộ ra không khí, cái bụng thì hơi mập mập, nhìn rất khó coi, cái thân thể này mà để lên thân thể trắng ngần thể kia thì không thể nào tưởng tượng được. Long Ngao nhìn xuống một chút, thấy cái vũ khí nam nhân của hắn thì mặt đầy kinh bi, thể này cũng là nam nhân sao, cái thứ này chỉ bằng ngón tay cái thể này, dù rằng đang đứng trước một cô gái xinh đẹp đại ng nửa trần nửa hở vô cùng dụ hoặc. Cái thứ này mà mua cũng chắc cũng chà dài bao nhiêu. Thể này mà cười lần 5 bà vợ. Thật là không biết xấu hổ.

Lâm Tiểu Cường sau khi cỡi y phục mình, thì nhìn xuống cái vũ khí của mình thì rất xấu hổ, bởi vì hắn thấy cái nữ nô kia đang dùng ánh mắt có chút khinh bỉ nhìn hắn, mặt dù nàng vẫn còn là chủ nữ, nhưng hằng ngày cũng nghe qua chuyện nam nữ, cũng biết nam nhân mà đứng trước nữ nhân đang trần truồng thế này mà thẳng em tỏ ra không cảm xúc, chắc chắn là có vấn đề.

— Tệty, coi chút nữa ta có chơi chết người không.

Lâm Tiểu cường nhìn thấy nàng lộ ra bộ mặt kinh bi thì vô cùng tức giận, sau đó hắn lấy trong gói chỉ ra một viên đang được màu nâu, tàn mất ra mùi dược liệu khó ngửi, không biết viên đang được này được luyện từ những dược liệu nào mà có mùi khó chịu thế này. Nhưng Lâm Tiểu Cường không quan tâm lập tức ném viên đan dược vào trong miệng, được hiệu tan ra, sau đó nó cũng chứng minh khả năng của mình.

Thẳng nhỏ của Lâm Tiểu Cường từ hình dáng như ngón tay cái, lập tức với tốc độ chóng mặt phát triển thành 15cm.

— Cmn nó, cái này không khoa học.

Long Ngao nhìn thấy cảnh này thì trợn mắt há mồm.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Liệp Diễm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Cướp đoạt!

Long Ngao nhìn cái thứ quái thú hình cây gậy kia thì trợn mắt, không khoa học chút nào, cái dương vật này gần bằng của hắn luôn rồi.

Long Ngao nhìn chăm chú đó trầm nghĩ: " Có nên cho lão một cước không nhỉ ". Long Ngao tà ác nghĩ.

